III

(Přípravné akty)

RADA

POSTOJ RADY (EU) 4/2016 V PRVNÍM ČTENÍ K PŘIJETÍ NAŘÍZENÍ

Evropského parlamentu a Rady o přenosných nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“)

(Text s významem pro EHP)

Přijatý Radou dne 14. prosince 2015

(2016/C 086/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2, článek 114 a čl. 168 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nákazy zvířat a opatření nutná k jejich tlumení mohou mít zničující dopad na jednotlivá zvířata, populace zvířat, chovatele i celou ekonomiku.

(2) Jak ukázaly nedávné zkušenosti, nákazy zvířat mohou mít rovněž významný dopad na veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

(3) Kromě toho lze pozorovat nepříznivé interaktivní účinky týkající se biologické rozmanitosti, změny klimatu a dalších environmentálních aspektů. Změna klimatu může mít vliv na výskyt nových nákaz, rozšíření stávajících nákaz a zeměpisné rozložení původců nákaz a vektorů, včetně těch, které ovlivňují volně žijící živočichy.

(4) Aby se zajistila vysoká úroveň zdraví zvířat a veřejného zdraví v Unii a racionální rozvoj zemědělství a akvakultury a zvýšila se produktivita, měla by být stanovena veterinární pravidla na úrovni Unie. Tato pravidla jsou nezbytná mimo jiné pro dotvoření vnitřního trhu a pro zabránění šíření infekčních nemocí. Tyto předpisy by měly také co možná nejvíce zajišťovat zachování stávajícího nákazového statusu v Unii a podporu dalšího zlepšování tohoto stavu.

(5) Stávající veterinární právní předpisy Unie jsou tvořeny řadou propojených a vzájemně souvisejících základních aktů, které stanoví veterinární pravidla pro obchod v rámci Unie, vstup zvířat a produktů do Unie, eradikaci nákaz, veterinární kontroly, hlášení nákaz a finanční podporu u různých živočišných druhů, avšak chybí zastřešující právní rámec, který by stanovil harmonizované zásady v celém odvětví.

([1]) Úř. věst. C

([2]) Úř. věst. C

([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 14. prosince 2015.

(6) Finanční pravidla týkající se podpory cílů v oblasti zdraví zvířat jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 652/2014 ([1]) a nejsou součástí tohoto nařízení. Dále by za účelem regulace úředních kontrol v oblasti zdraví zvířat měla být použita pravidla upravující úřední kontroly opatření v oblasti zdraví zvířat stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ([2]) a ve směrnicích Rady 89/662/EHS ([3]), 90/425/EHS ([4]), 91/496/EHS ([5]) a 97/78/ES ([6]).

(7) Toto nařízení neupravuje dobré životní podmínky zvířat. Zdraví zvířat a jejich dobré životní podmínky však spolu souvisejí: lepší zdraví zvířat podporuje jejich lepší životní podmínky a naopak. Při provádění opatření k prevenci a tlumení nákaz v souladu s tímto nařízením by měl být zohledněn vliv těchto opatření na dobré životní podmínky zvířat ve smyslu článku 13 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), aby byla dotčená zvířata ušetřena veškeré zbytečné bolesti, strachu nebo utrpení. Právní předpisy upravující oblast dobrých životních podmínek zvířat, jako například nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ([7]) a (ES) č. 1099/2009 ([8]), by se nezbytně měly i nadále uplatňovat a náležitě provádět. Pravidla stanovená tímto nařízením by neměla vést k zdvojování nebo překrývání se zmíněnými právními předpisy.

(8) Podle sdělení Komise z dne 19. září 2007 o nové strategii Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013), jež navrhuje zásadu „prevence je lepší než léčba“, je cílem podporovat zdraví zvířat kladením většího důrazu na preventivní opatření, dozor nad nákazami, tlumení nákaz a výzkum v zájmu snížení výskytu nákaz zvířat a minimalizace následků v případě vzniku ohniska. Navrhuje se přijetí „jednotného a zjednodušeného právního rámce pro zdraví zvířat“ s cílem dosáhnout sblížení s mezinárodními normami při zajištění pevného odhodlání dostát vysokým standardům zdraví zvířat.

(9) Cílem tohoto nařízení je provádět závazky a vize uvedené ve strategii v oblasti zdraví zvířat, včetně zásady „jednoho zdraví“, a upevnit právní rámec pro společnou politiku Unie v oblasti zdraví zvířat, a to prostřednictvím jednotného, zjednodušeného a flexibilního právního rámce pro zdraví zvířat.

(10) Zvířata mohou být postižena širokou škálou infekčních nebo neinfekčních nemocí. Mnohé nemoci jsou léčitelné či mají vliv pouze na dané zvíře nebo se nepřenášejí na jiná zvířata ani na člověka. Na druhé straně mohou mít infekční nemoci širší dopad na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví s účinky na úrovni populace. Veterinární pravidla stanovená tímto nařízením by měla být omezena pouze na tyto infekční nemoci.

(11) Při stanovení těchto veterinárních pravidel je nezbytné zohlednit souvislost mezi zdravím zvířat a veřejným zdravím, životním prostředím, bezpečností potravin a krmiv, dobrými životními podmínkami zvířat, zajišťováním potravin, hospodářskými, společenskými a kulturními aspekty.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 652/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanoví pravidla pro řízení výdajů v oblasti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin, kterým se mění směrnice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

([3]) Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13).

([4]) Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29).

([5]) Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

([6]) Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9).

([7]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1).

([8]) Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1).

(12) Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, jejíž smluvní stranou je Unie, upravuje používání opatření nezbytných pro ochranu lidí, zvířat nebo rostlin nebo jejich zdraví tak, aby nedocházelo k svévolné nebo neoprávněné diskriminaci mezi členy Světové obchodní organizace (WTO). Existují-li mezinárodní normy, musejí být využívány jako základ pro opatření Unie. Nicméně strany uvedené dohody mají právo stanovit vlastní příslušné normy pod podmínkou, že tyto normy jsou založeny na vědeckých důkazech.

(13) Pokud jde o zdraví zvířat, Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření odkazuje na normy Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE) týkající se veterinárních podmínek pro mezinárodní obchod. Aby se snížilo riziko narušení obchodu, měla by opatření Unie týkající se zdraví zvířat usilovat o odpovídající úroveň sblížení s normami OIE.

(14) Za zvláštních okolností, kdy existuje významné riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat, ale z vědeckého hlediska přetrvává nejistota, umožňuje čl. 5 odst. 7 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, který byl vyložen pro Unii ve sdělení Komise ze dne 2. února 2000 o zásadě předběžné opatrnosti, každému členu této dohody přijmout prozatímní opatření na základě dostupných relevantních informací. Za takových okolností se vyžaduje, aby dotyčný člen získal dodatečné informace nezbytné pro objektivnější vyhodnocení rizik a odpovídající přezkum opatření v přiměřené lhůtě.

(15) Posouzení rizik, na jehož základě jsou přijímána opatření v rámci tohoto nařízení, by mělo být založeno na dostupných vědeckých důkazech a mělo by se provádět nezávislým, objektivním a transparentním způsobem. Rovněž by měla být náležitě zohledněna stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA), zřízeného čl. 22 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([1]).

(16) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ([2]) stanoví hygienická a veterinární pravidla pro některé vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty s cílem zabraňovat rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která v souvislosti s těmito produkty vznikají, a snižovat je na minimum, a zejména chránit bezpečnost potravinového a krmivového řetězce. Aby se zamezilo překrývání právních předpisů Unie, mělo by se toto nařízení vztahovat pouze na vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, nejsou-li stanovena zvláštní pravidla nařízením (ES) č. 1069/2009 a existuje-li riziko pro zdraví zvířat. Například nařízení (ES) č. 1069/2009 neupravuje zacházení s vedlejšími produkty živočišného původu a získanými produkty v souvislosti s opatřeními pro tlumení nákaz, a proto se na tyto otázky náležitým způsobem vztahuje toto nařízení.

(17) Kromě toho jsou zvláštní pravidla týkající se nákaz zvířat včetně nákaz přenosných na člověka (dále jen „zoonózy“) již stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ([3]), ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ([4]) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ([5]) a zvláštní pravidla týkající se přenosných chorob lidí jsou stanovena v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ([6]). Uvedené akty by po přijetí tohoto nařízení měly zůstat v platnosti. Aby se zamezilo překrývání právních předpisů Unie, mělo by se toto nařízení tudíž vztahovat pouze na zoonózy, pokud již nejsou stanovena zvláštní pravidla v uvedených jiných právních aktech Unie. Toto nařízení se navíc uplatňuje, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v jiných legislativních aktech Unie, jako například v oblasti veterinárního lékařství a dobrých životních podmínek zvířat.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1).

([4]) Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31).

([5]) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1).

([6]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ze dne 22. října 2013 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 2119/98/ES (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 1).

(18) Nákazy, které se vyskytují u zvířat chovaných lidmi, mohou mít vážné dopady na zemědělství a akvakulturu, veřejné zdraví, životní prostředí a biologickou rozmanitost. Avšak vzhledem k tomu, že jsou tato zvířata chována lidmi, jsou na ně opatření k prevenci a tlumení nákaz často snáze uplatnitelná, než na zvířata žijící volně.

(19) Nicméně nákazy, které se vyskytují u volně žijících populací zvířat, mohou mít nepříznivý vliv na zemědělství a akvakulturu, veřejné zdraví, životní prostředí a biologickou rozmanitost. Proto je vhodné, aby oblast působnosti tohoto nařízení v takových případech zahrnovala volně žijící zvířata, a to jednak jako potenciální oběti těchto nákaz, jednak jako jejich vektory. Pro účely tohoto nařízením se termín „volně žijící zvířata" vztahuje na všechna zvířata, která nejsou chována lidmi, včetně toulavých a zdivočelých zvířat, i přes to, že se jedná o běžně domestikované druhy.

(20) Nákazy zvířat se přenášejí nejen prostřednictvím přímého kontaktu mezi zvířaty nebo mezi zvířaty a lidmi. Šíří se také dále prostřednictvím vody a vzduchu, vektory, jako je hmyz, nebo spermatem, vajíčky a embryi použitými při inseminaci/umělé reprodukci, dárcovství vajíček nebo transferu embryí. Patogenní původci se mohou nacházet v potravinách a jiných produktech živočišného původu, jako jsou kůže, kožešiny, peří, rohy a jakýkoli jiný materiál získaný z těla zvířete. Patogenní původce kromě toho mohou šířit různé jiné předměty, například dopravní vozidla, různá zařízení, krmivo, seno a sláma. Proto se musejí účinné právní předpisy v oblasti zdraví zvířat vztahovat na všechny cesty infekce a materiály, jimiž se může infekce šířit.

(21) Nákazy zvířat mohou mít škodlivé účinky na rozložení živočišných druhů ve volné přírodě, čímž ovlivňují biologickou rozmanitost. Mikroorganismy způsobující tyto nákazy zvířat tudíž mohou být tedy považovány za invazivní nepůvodní druhy v rámci Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti. Opatření stanovená tímto nařízením rovněž zohledňují biologickou rozmanitost, a proto by se toto nařízení mělo vztahovat na druhy zvířat a patogenní původce, včetně těch, které jsou definovány jako invazní živočišné druhy a které hrají roli v přenášení nákaz, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo které jsou jimi postiženy.

(22) Právní předpisy Unie, které byly přijaty před tímto nařízením, stanoví samostatné veterinární předpisy pro suchozemské a vodní živočichy. Směrnice Rady 2006/88/ES ([1]) stanoví zvláštní pravidla pro vodní živočichy. V mnoha případech jsou však hlavní zásady pro udržování dobrého zdravotního stavu zvířat a správnou chovatelskou praxi platné pro obě skupiny živočišných druhů. Proto by se toto nařízení mělo vztahovat jak na suchozemské, tak i na vodní živočichy a případně by uvedená veterinární pravidla mělo uvádět do souladu. V případě některých aspektů, zejména registrace a schvalování zařízení a vysledovatelnosti a přemísťování zvířat uvnitř Unie, se však toto nařízení řídí přístupem přijatým v minulosti, který měl stanovit různé soubory veterinárních pravidel pro suchozemské a vodní živočichy v důsledku rozdílných prostředí, a tudíž i různých požadavků na ochranu zdraví.

(23) Právní předpisy Unie přijaté před tímto nařízením, a zejména směrnice Rady 92/65/EHS ([2]), rovněž stanoví základní veterinární předpisy pro jiné živočišné druhy, které nejsou uvedeny v jiných právních aktech Unie, například plazi, obojživelníci, mořští savci a jiné druhy, jež nejsou vodními ani suchozemskými živočichy podle definice tohoto nařízení. Tyto druhy obvykle nepředstavují významné riziko pro zdraví člověka nebo jiných zvířat, a tudíž se na ně vztahuje pouze několik veterinárních pravidel, případně žádná. V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěži a nákladům by se toto nařízení mělo řídit přístupem přijatým v minulosti, konkrétně stanovit právní rámec, který umožní stanovení podrobných veterinárních pravidel týkajících se přemísťování těchto zvířat a produktů z nich získaných, vyžadují-li to příslušná rizika.

(24) Lidé často chovají ve svých domácnostech zvířata v zájmovém chovu, aby jim dělala společnost. Zájmový chov těchto zvířat pro čistě soukromé účely, včetně okrasných vodních živočichů v domácnostech v interiéru i exteriéru, obecně představuje nižší riziko pro zdraví v porovnání s jinými způsoby chovu nebo přemísťování zvířat v širším měřítku, jako jsou například způsoby běžné v zemědělství, akvakultuře, útulcích pro zvířata a obecněji při přepravě zvířat. Proto není vhodné, aby se obecné požadavky týkající se registrace, vedení záznamů a přemísťování v rámci

([1]) Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).

([2]) Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54).

Unie vztahovaly na tato zvířata v zájmovém chovu, neboť to by představovalo neodůvodněnou administrativní zátěž a náklady. Požadavky týkající se registrace a vedení záznamů by se tedy neměly vztahovat na chovatele zvířat v zájmovém chovu. Kromě toho by se měla použít zvláštní pravidla pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu v rámci Unie.

(25) Některé vymezené skupiny zvířat, pro něž v tomto nařízení existují zvláštní veterinární předpisy, musejí být vzhledem k rozmanitosti dané skupiny uvedeny jako druhy v příloze. To je případ skupiny kopytnatců klasifikovaných jako kopytníci. Seznam těchto zvířat může být v případě potřeby v budoucnosti z důvodu změny taxonomie změněn. S cílem zohlednit tyto změny by proto měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o seznam kopytníků stanovený v příloze III tohoto nařízení.

(26) Ne všem nákazám zvířat je možné nebo žádoucí předcházet a tlumit je prostřednictvím regulačních opatření, například je-li nákaza příliš rozšířena, nejsou-li k dispozici diagnostické nástroje nebo pokud může soukromý sektor sám přijmout opatření k tlumení nákazy. Regulační opatření k prevenci a tlumení přenosných nákaz zvířat mohou mít významné hospodářské důsledky pro příslušná odvětví a narušit obchod. Proto je nezbytné, aby se tato opatření uplatňovala, pouze je-li to přiměřené a nezbytné, například pokud nákaza představuje významné riziko pro zdraví zvířat nebo lidí nebo pokud na takové riziko existuje podezření.

(27) Kromě toho by opatření k prevenci a tlumení měla být přesně přizpůsobena každé přenosné nákaze zvířat s cílem řešit její jedinečný epizootologický profil, její důsledky a rozšíření v Unii. Pravidla pro prevenci a tlumení každé nákazy by tedy měla být konkrétně stanovená pro každou nákazu.

(28) U nákaz zvířat je onemocnění obvykle spojováno s klinickými nebo patologickými projevy nákazy. Nicméně pro účely tohoto nařízení, jehož cílem je tlumit šíření některých nákaz zvířat a jejich eradikace, by vymezení nákazy mělo být širší, aby se vztahovalo i na ostatní přenašeče patogenních původců.

(29) Některé nákazy zvířat se na ostatní zvířata nebo na člověka nepřenášejí snadno, a nepůsobí tak hospodářské škody ani nenarušují biologickou rozmanitost v širší míře. Nepředstavují tedy vážnou hrozbu pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii, a proto je lze podle potřeby řešit formou vnitrostátních předpisů.

(30) U nákaz zvířat, na které se nevztahují opatření stanovená na úrovni Unie, jež však mají určitý hospodářský význam pro soukromý sektor na místní úrovni, by měl soukromý sektor za pomoci příslušných orgánů členských států přijmout opatření k prevenci nebo tlumení těchto nákaz, například prostřednictvím samoregulačních opatření nebo vytvářením pravidel správné praxe.

(31) Na rozdíl od nákaz zvířat popsaných ve 29. a 30. bodě odůvodnění se vysoce infekční nákazy zvířat mohou snadno šířit přes hranice, a pokud se rovněž jedná o zoonózu, mohou mít také vliv na veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Proto by se toto nařízení mělo vztahovat na vysoce infekční nákazy zvířat a zoonózy.

(32) Antimikrobiální rezistence, kterou se rozumí schopnost mikroorganismů přežít nebo růst v přítomnosti určité koncentrace antimikrobiální látky, která je obvykle dostatečná pro zabránění rozmnožování nebo pro usmrcení mikroorganismů téhož druhu, se zvyšuje. Akce č. 5 uvedená ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvaném „Akční plán proti rostoucím hrozbám antimikrobiální rezistence“ zdůrazňuje preventivní úlohu tohoto nařízení a související očekávané snížení používání antibiotik u zvířat. Tato rezistence mikroorganismů vůči antimikrobiálním látkám, na které dříve reagovaly, komplikuje léčbu infekčních nákaz u lidí i zvířat, a může tedy představovat hrozbu pro zdraví lidí či zvířat. V důsledku toho by se s mikroorganismy, u kterých se vyvinula rezistence vůči antimikrobiálním látkám, mělo zacházet stejně, jako by se jednalo o nákazy, a tudíž by měly být zahrnuty do oblasti působnosti tohoto nařízení. Díky tomu bude ve vhodných a nezbytných případech možné přijímat opatření proti organismům rezistentním vůči antimikrobiálním látkám.

(33) Mohou vzniknout nová nebezpečí spojená s určitými nákazami nebo druhy, zejména v důsledku změn způsobů obchodování, životního prostředí, klimatu, v chovu hospodářských zvířat a zemědělské produkci, ale také v důsledku společenských změn. Vědecký pokrok může vést rovněž k novým poznatkům a ke zvýšení povědomí o existujících nákazách. Kromě toho nákazy a druhy, které jsou dnes důležité, mohou v budoucnosti ztratit význam. Proto by oblast působnosti tohoto nařízení měla být široká a stanovená pravidla by měla být zaměřena na nákazy,

které mají velký veřejný dopad. OIE s podporou Evropské komise vypracovala studii s názvem „Listing and categorisation of priority animal diseases, including those transmissible to humans“ (Vytvoření seznamu a kategorizace nákaz zvířat podle priorit, včetně nákaz přenosných na člověka) a příslušný nástroj s cílem vyvinout systém prioritizace a kategorizace nákaz. Tento nástroj je příkladem systematického přístupu ke shromažďování a posuzování informací o nákazách zvířat.

(34) Je nutné vytvořit harmonizovaný seznam nákaz zvířat (dále jen „nákazy uvedené na seznamu“), které představují riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii, bez ohledu na to, zda se to týká celé Unie či jen některých částí. Pětice nákaz, které jsou již v tomto nařízení určeny, by měla být doplněna o seznam nákaz uvedený v příloze. Komise by měla uvedenou přílohu přezkoumávat a měnit na základě souboru kritérií. Pravomoc přijímat akty, kterými se tato příloha mění, by měla být v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU přenesena na Komisi.

(35) V budoucnosti se mohou vyskytnout nákazy, které by mohly představovat vážné riziko pro veřejné zdraví a pro zdraví zvířat a mít dopady na zdraví, hospodářství nebo životní prostředí. Pro případ takových nově se objevujících nákaz by na Komisi měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení opatření k prevenci a tlumení nákaz, aby mohla přijmout vhodná opatření k řešení případných negativních dopadů těchto nákaz, přestože nebyly plně posouzeny s ohledem na jejich případné zařazení na seznam. Těmito opatřeními nejsou dotčena mimořádná opatření a mohla by se používat v případě nových nákaz až do přijetí rozhodnutí o jejich zařazení na seznam.

(36) Nákazy uvedené na seznamu budou vyžadovat rozdílné přístupy v oblasti řízení. U některých vysoce infekčních nákaz, které se v současné době v Unii nevyskytují, jsou při jejich výskytu zapotřebí přísná opatření k jejich okamžité eradikaci. Nedojde-li k okamžité eradikaci a tyto nákazy nabudou endemické povahy, bude zapotřebí dlouhodobý, povinný eradikační program. U jiných nákaz, které již mohou být přítomny v částech Unie, je nezbytná povinná nebo volitelná eradikace. V těchto případech je vhodné zavést omezení přemísťování zvířat a produktů, jako je zákaz přemísťování z a do postižených oblastí, nebo testování dotčených zvířat a produktů před odesláním. V ostatních případech by mohlo být vhodné pouze provádět program dozoru nad šířením dané nákazy bez přijetí dalších opatření.

(37) Je třeba stanovit kritéria, která zajistí, že při určování nákaz zvířat, jež by měly být uvedeny pro účely tohoto nařízení na seznamu, budou zohledněny všechny příslušné aspekty.

(38) Pravidla stanovená tímto nařízením pro prevenci a tlumení týkající se konkrétní nákazy zvířat by se měla vztahovat na druhy zvířat, které mohou přenášet danou nákazu tím, že jsou na ni vnímavé nebo působí jako její vektory. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení je nezbytné vytvořit harmonizovaný seznam druhů, na něž se mají vztahovat opatření na úrovni Unie týkající se konkrétních nákaz uvedených na seznamu (dále jen „druhy uvedené na seznamu“), a na Komisi by tudíž měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení tohoto seznamu.

(39) Při kategorizaci by se mělo vycházet z předem stanovených kritérií, jako je profil příslušné nákazy uvedené na seznamu, úroveň jejího dopadu na zdraví zvířat a na veřejné zdraví, na dobré životní podmínky zvířat a na hospodářství v Unii, riziko jejího šíření a dostupnost opatření k prevenci a tlumení nákaz, pokud jde o danou nákazu uvedenou na seznamu. Na Komisi by měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení toho, na které nákazy uvedené na seznamu se mají vztahovat jaká pravidla.

(40) Taková pravidla by se měla použít, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, které se běžně v Unii nevyskytují a v souvislosti s nimiž je nutné přijmout okamžitá opatření k eradikaci, jakmile jsou zjištěny, jako je klasický mor prasat, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, které je třeba tlumit ve všech členských státech za účelem jejich eradikace v celé Unii a které mohou zahrnovat typ nákaz jako brucelóza, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s nimiž je zapotřebí přijmout opatření s cílem zamezit jejich šíření do částí Unie, jež jsou jich úředně prosté nebo které mají proti daným nákazám uvedeným na seznamu eradikační programy, a které mohou zahrnovat typ nákaz jako infekční rinotracheitida skotu, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s nimiž je třeba přijmout opatření s cílem zabránit jejich šíření v důsledku jejich zavlečení do Unie nebo přemísťování zvířat mezi členskými státy a které mohou zahrnovat typ nákaz jako nakažlivá chudokrevnost koní, a pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s nimiž je zapotřebí dozoru v rámci Unie a které mohou zahrnovat typ nákaz jako sněť slezinná.

(41) Profil nákazy se může v jednotlivých případech změnit, stejně jako rizika s danou nákazou spojená a další okolnosti. V takových případech by součástí prováděcích pravomocí svěřených Komisi měla rovněž být pravomoc upravit příslušnou kategorii, do níž daná nákaza uvedená na seznamu spadá, a tudíž i související opatření.

(42) Provozovatelé pracující se zvířaty mají nejlepší předpoklady sledovat a zajišťovat zdraví zvířat a sledovat produkty spadající pod jejich odpovědnost. Proto by měli mít primární odpovědnost za provádění opatření k prevenci a tlumení šíření nákaz u zvířat a sledování produktů spadajících pod jejich odpovědnost.

(43) Biologická bezpečnost je jedním z klíčových nástrojů prevence, jejž mají k dispozici provozovatelé a ostatní subjekty pracující se zvířaty, aby zabránili zavlečení nákaz zvířat do populace zvířat a jejich vývoji a šíření v rámci populace i mimo ni. Úloha biologické bezpečnosti je rovněž uznána v posouzení dopadů pro přijetí tohoto nařízení, v němž jsou konkrétně posouzeny možné dopady. Přijímaná opatření biologické bezpečnosti by měla být dostatečně flexibilní, přizpůsobena typu produkce a příslušným druhům nebo kategoriím zvířat a zohledňovat místní okolnosti a technický vývoj. Na Komisi by měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení minimálních požadavků nezbytných pro jednotné provádění opatření biologické bezpečnosti v členských státech. Nicméně prosazování prevence nákaz přísnějšími normami v oblasti biologické bezpečnosti prostřednictvím vypracování vlastních pokynů ohledně osvědčených postupů by mělo vždy zůstat v pravomoci provozovatelů, členských států nebo Komise. V zájmu biologické bezpečnosti sice může být zapotřebí určitých počátečních investic, výsledek v podobě snížení výskytu nákaz zvířat by však měl provozovatele pozitivně motivovat.

(44) Biocidní přípravky, jako jsou dezinfekční přípravky pro veterinární hygienu nebo pro oblast potravin a krmiv, insekticidy, repelenty nebo rodenticidy, hrají důležitou úlohu ve strategiích biologické bezpečnosti na úrovni zemědělských podniků i během přepravy zvířat. Proto by měly být považovány za součást biologické bezpečnosti.

(45) Znalosti o zdraví zvířat, zahrnující znalosti o příznacích nákazy, následcích nákazy a možných prostředcích prevence včetně biologické bezpečnosti, léčby a tlumení, jsou nezbytným předpokladem pro účinnou péči o zdraví zvířat a mají zásadní význam pro zajištění včasného zjištění nákaz zvířat. Provozovatelé a odborníci pracující se zvířaty by tedy měli tyto znalosti v nezbytném rozsahu získat. Tyto znalosti lze získat různými způsoby, například prostřednictvím formálního vzdělávání, ale také prostřednictvím zemědělského poradenského systému, který existuje v odvětví zemědělství, nebo prostřednictvím informálního učení, do něhož mohou přínosně přispívat vnitrostátní a unijní zemědělské organizace a další organizace.

(46) Veterinární lékaři a odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů hrají zásadní úlohu ve všech aspektech péče o zdraví zvířat a v tomto nařízení by měla být stanovena obecná pravidla týkající se jejich úloh a oblastí odpovědnosti.

(47) Veterinární lékaři mají vzdělání a odbornou kvalifikaci, které dosvědčují, že získali znalosti, dovednosti a schopnosti nezbytné mimo jiné k diagnostikování nákaz a léčení zvířat. Kromě toho v některých členských státech z historických důvodů nebo v důsledku nedostatku veterinárních lékařů, kteří se zabývají nákazami vodních živočichů, existuje zvláštní povolání nazývané „odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů“. Tito odborníci obvykle nejsou veterinárními lékaři, věnují se však léčení vodních živočichů. Toto nařízení by tudíž mělo respektovat rozhodnutí těch členských států, které uvedené povolání uznávají. V těchto případech by odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů měli mít stejné odpovědnosti a povinnosti jako veterinární lékaři, pokud jde o jejich specifickou oblast práce. Tento přístup je v souladu s Kodexem zdraví vodních živočichů OIE.

(48) Členské státy, a zejména jejich příslušné orgány odpovědné za zdraví zvířat patří mezi hlavní aktéry v oblasti prevence a tlumení nákaz zvířat. Příslušný orgán pro zdraví zvířat hraje důležitou úlohu v oblasti dozoru, eradikace, opatření k tlumení nákazy, pohotovostního plánování a zvyšování povědomí o nákaze, v usnadnění přemísťování zvířat a v mezinárodním obchodě tím, že vydává veterinární osvědčení. Schopnost členských států plnit své povinnosti podle tohoto nařízení závisí na jejich přístupu k přiměřeným finančním, infrastrukturním a personálním zdrojům na celém jejich území, včetně kapacity laboratoří a vědeckého a dalšího příslušného know-how.

(49) Příslušné orgány nemohou vzhledem k omezeným zdrojům vždy provádět všechny činnosti, jejichž provádění je od nich na základě tohoto nařízení vyžadováno. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit právní základ, kterým se umožní přenesení provádění určitých činností na veterinární lékaře, kteří nejsou úředními veterinárními lékaři. Ze stejného důvodu by měly mít členské státy možnost povolit za konkrétních podmínek provádění určitých činností fyzickým nebo právnickým osobám.

(50) S cílem zajistit stanovení nezbytných podmínek pro obecnou použitelnost opatření k prevenci a tlumení nákaz v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pověření prováděním jiných činností, jež může příslušný orgán přenést na jiné než úřední veterinární lékaře.

(51) Optimální péče o zdraví zvířat může být dosaženo pouze ve spolupráci s chovateli, provozovateli, veterinárními lékaři, odborníky zabývajícími se zdravím zvířat, dalšími zúčastněnými stranami a obchodními partnery. K zabezpečení jejich podpory je nezbytné, aby rozhodovací postupy a používání opatření stanovených v tomto nařízení byly organizovány jasným, transparentním a inkluzivním způsobem.

(52) Příslušný orgán by měl učinit také vhodné kroky s cílem průběžně informovat veřejnost, zejména existují-li oprávněné důvody pro podezření, že zvířata nebo produkty mohou představovat riziko pro zdraví zvířat nebo pro veřejné zdraví, a je-li to ve veřejném zájmu. Dotčená zvířata nebo produkty mohou v takových případech pocházet z Unie nebo ze zemí mimo Unii. Produkty mohou být do Unie přivezeny rovněž v osobních zavazadlech osob cestujících do Unie. Informace poskytované občanům by se proto měly vztahovat i na rizika spojená s těmito situacemi.

(53) Aby se předešlo uvolnění patogenních původců z laboratoří, ústavů a jiných zařízení pracujících s patogenními původci, je nezbytné, aby tato zařízení přijala vhodná opatření v oblasti biologické bezpečnosti, biologické ochrany a uzavřeného nakládání s biologickými původci. Proto by toto nařízení mělo stanovit bezpečnostní opatření, která mají být při manipulaci s těmito patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty nebo při jejich přepravě dodržována. Takto uložená povinnost by se měla vztahovat i na všechny právnické nebo fyzické osoby, které se touto činností zabývají. Aby se zajistilo, že budou dodržovány bezpečnostní normy při manipulaci s vysoce nakažlivými biologickými původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o bezpečnostní opatření v těchto laboratořích, ústavech a zařízeních a o přemísťování patogenních původců.

(54) Pro účinné tlumení nákaz je rozhodující včasné zjištění a jasný řetězec hlášení nákaz a podávání zpráv. V zájmu dosažení účinné a rychlé reakce by členské státy měly zajistit, aby jakékoli podezření na ohnisko určitých nákaz uvedených na seznamu nebo jeho potvrzení bylo okamžitě nahlášeno příslušnému orgánu.

(55) Veterinární lékaři jsou klíčovými aktéry při šetření nákaz a představují klíčový článek propojující provozovatele a příslušný orgán. Měli by tudíž být dotčenými provozovateli informováni v případě mimořádných úhynů, jiných závažných problémů souvisejících s nákazami nebo výrazného poklesu objemu produkce s neurčenou příčinou.

(56) V zájmu zajištění účinného a účelného hlášení a vyjasnění různých okolností souvisejících s mimořádnými úhyny úmrtností a dalšími příznaky závažných nákaz by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o kritéria pro stanovení toho, kdy nastávají příslušné okolnosti pro hlášení, a stanovení pravidel pro další případné šetření.

(57) U některých nákaz uvedených na seznamu je zásadní, aby členský stát okamžitě uvědomil Komisi a ostatní členské státy o ohnisku nákazy na svém území. Toto hlášení umožní sousedním nebo jiným postiženým členským státům přijmout v příslušných případech preventivní opatření.

(58) Na druhé straně v případě některých nákaz nejsou okamžitá hlášení a opatření nutná. V těchto případech je shromažďování informací a podávání zpráv v souvislosti s výskytem daných nákaz nezbytné pro zvládnutí situace nákazy a pro případné přijetí opatření k prevenci a tlumení nákazy. Tento požadavek na podávání zpráv se rovněž může vztahovat na nákazy, jež podléhají hlášení v rámci Unie, ale u nichž jsou pro provádění účinných opatření k prevenci a tlumení nákaz zapotřebí dodatečné informace. Aby se zajistilo, že jsou v příslušné lhůtě shromážděny správné informace a údaje nezbytné k tomu, aby se zabránilo šíření každé konkrétní nákazy, nebo k jejímu tlumení, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o skutečnosti, které mají být uvedeny ve zprávě.

(59) Hlavním účelem hlášení nákaz a podávání zpráv je zajistit spolehlivé, transparentní a dostupné epizootologické údaje. Měl by být zaveden interaktivní počítačový informační systém pro účinné shromažďování a správu údajů z dozoru na úrovni Unie pro nákazy uvedené na seznamu a podle potřeby pro nově se objevující nákazy nebo patogeny rezistentní vůči antimikrobiálním látkám. Tento systém by měl podpořit optimální dostupnost údajů, usnadnění výměny údajů a snížení administrativní zátěže pro příslušné orgány členských států tím, že spojí hlášení

nákaz a podávání zpráv v rámci Unie a na mezinárodní úrovni do jednoho procesu uskutečňovaného prostřednictvím databáze OIE. Rovněž by měly být učiněny kroky k zajištění souladu s výměnou informací podle směrnice 2003/99/ES.

(60) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel týkajících se hlášení nákaz a podávání zpráv v rámci Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k vytvoření seznamu nákaz, na které se vztahují pravidla týkající se hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie stanovená v tomto nařízení, a ke stanovení nezbytných postupů, formátů, výměny informací a údajů týkajících se hlášení nákaz a podávání zpráv.

(61) Klíčovým prvkem tlumení nákaz je dozor. Měl by zajistit včasné zjištění nákaz zvířat a jejich účinné hlášení, a umožnit tak danému odvětví a příslušnému orgánu provádění včasných opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz, jsou-li tato opatření uskutečnitelná, a umožnit eradikaci dané nákazy. Dále by se měly poskytovat informace o nákazovém statusu každého členského státu a Unie, čímž by se prokázal status oblasti prosté nákazy a usnadnil obchod s třetími zeměmi.

(62) Provozovatelé sledují svoje zvířata pravidelně a mají nejlepší předpoklady k tomu, aby zjistili mimořádné úhyny a další příznaky závažných nákaz. Provozovatelé jsou proto základem veškerého dozoru a jejich význam pro dozor prováděný příslušným orgánem je zásadní.

(63) Aby se zajistila úzká spolupráce a výměna informací mezi provozovateli a veterinárními lékaři nebo odborníky zabývajícími se zdravím vodních živočichů a doplnil dozor prováděný provozovateli, zařízení by měla, pokud je to vhodné pro daný typ produkce a s ohledem na další relevantní faktory, podléhat veterinárním kontrolám. K zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních kontrol by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení minimálních požadavků.

(64) Je nezbytné, aby příslušný orgán zavedl systém dozoru pro nákazy uvedené na seznamu, které podléhají dozoru. To by mělo platit i pro nově se objevující nákazy, kdy by měla být posouzena případná zdravotní rizika dané nákazy a shromážděny epizootologické údaje pro toto posouzení. Aby se zajistilo co nejlepší využití zdrojů, informace by se měly shromažďovat, sdílet a používat co nejefektivnějším a nejúčinnějším způsobem.

(65) Metody dozoru, četnost a intenzita by měly být přizpůsobeny konkrétním nákazám a měly by zohledňovat konkrétní účel dozoru, nákazový status v dané oblasti a veškerý další dozor prováděný provozovateli. V rámci vhodného epizootologického dozoru by mohla být prováděna celá škála činností, od prostého oznamování a vypracovávání zpráv ohledně výskytu nové nákazy nebo podezření na její výskyt či výskytu dalších odlišností, jako jsou mimořádné úhyny či jiné příznaky nákazy, až po zvláštní a komplexní program dozoru, jehož součástí by běžně mohlo být další odebírání vzorků a testování.

(66) V závislosti na epizootologickém profilu nákazy a relevantních rizikových faktorech může být nutné zavést zvláštní program dozoru, jehož součástí budou přesně vymezené a strukturované činnosti. V takových případech je vhodné, aby členské státy vytvořily cílené programy dozoru. Jsou-li takové programy relevantní pro Unii jako celek, je třeba stanovit pravidla k jejich harmonizovanému uplatňování.

(67) Takové programy by měly být v souladu s cíli Unie, a proto by jejich koordinace měla probíhat na úrovni Unie. Za tímto účelem by měly být předkládány Komisi. Členský stát, který takové zvláštní programy dozoru provádí, by měl kromě toho Komisi rovněž předkládat pravidelné zprávy o výsledcích těchto programů. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění programů dozoru by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k vytvoření seznamu nákaz, na něž se vztahují programy dozoru, a ke stanovení harmonizovaných postupů, formátů, údajů, výměny informací a kritérií použitelných pro hodnocení programů dozoru.

(68) Často bude nezbytné poskytovat podrobné údaje o příslušné podobě dozoru u různých nákaz, a to od nákaz, v jejichž případě lze dozor omezit na činnosti, jako je oznamování a podávání zpráv, až po nákazy, v jejichž případě by měly být zavedeny důkladné zvláštní programy dozoru vztahující se na celou Unii. Na Komisi by proto měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o plánování dozoru, kritéria pro stanovení závažnosti nákazy, která má být předmětem programu dozoru relevantního pro Unii a pro úřední potvrzení ohnisek a definice případů dotyčných nákaz a požadavky na programy dozoru v souvislosti s jejich obsahem, informacemi, které mají být v takových programech zahrnuty, a obdobím jejich uplatňování.

(69) Po členských státech, jež nejsou prosté nebo o kterých se neví, že jsou prosté nákaz uvedených na seznamu podléhajících opatřením pro eradikaci stanoveným v tomto nařízení, by se mělo vyžadovat, aby zavedly povinné eradikační programy pro eradikaci uvedených nákaz v případech, kdy je v Unii eradikace povinná.

(70) Na druhé straně existují některé nákazy s významem pro Unii, v jejichž případě není nezbytné od členských států eradikaci vyžadovat. Členské státy by měly mít možnost zavést pro tyto nákazy volitelné eradikační programy, pokud dospějí k závěru, že je pro ně eradikace důležitá. Takovéto volitelné eradikační programy by byly uznány na úrovni Unie a zahrnovaly by provádění některých příslušných opatření k tlumení nákaz. Rovněž by dotčeným členským státům umožnily, aby při přijímání zvířat z jiných členských států nebo ze třetích zemí vyžadovaly se souhlasem Komise určité záruky.

(71) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění programů pro eradikaci nákaz by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení postupů pro předkládání těchto programů, ukazatelů výkonnosti a podávání zpráv.

(72) Kromě toho by členské státy měly mít možnost prohlásit celé své území, jeho oblasti nebo jednotky za prosté jedné nebo více nákaz uvedených na seznamu, na něž se vztahují pravidla o povinných nebo volitelných eradikačních programech, aby byly chráněny proti zavlečení těchto nákaz uvedených na seznamu z jiných částí Unie nebo ze třetích zemí nebo území. Za tímto účelem by měl být stanoven jasný harmonizovaný postup, včetně nezbytných kritérií pro status území prostého nákazy. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění uznání statusu území prostého nákazy v rámci Unie je nezbytné, aby byl tento status území prostého nákazy úředně schválen, a na Komisi by tudíž měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke schválení tohoto statusu.

(73) OIE zavedla v rámci v Kodexu zdraví suchozemských živočichů a Kodexu zdraví vodních živočichů (dále jen „kodexy OIE“) koncept kompartmentalizace (rozčlenění na jednotky). V právních předpisech Unie, které byly přijaty před tímto nařízením, je tento koncept uznán pouze pro určité živočišné druhy a nákazy, jež jsou upřesněny v konkrétních právních předpisech Unie, jmenovitě pro influenzu ptáků a nákazy vodních živočichů. Tímto nařízením by se měla stanovit možnost využívání systému jednotek pro jiné živočišné druhy a nákazy. S cílem stanovit podrobné podmínky a pravidla pro uznávání jednotek a jejich schvalování a požadavky s nimi související by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

(74) Členské státy by měly svá území prostá nákazy, jejich oblasti a jednotky zveřejnit za účelem informování obchodních partnerů a usnadnění obchodu.

(75) S cílem stanovit podrobné podmínky pro uznávání statusu území prostého nákazy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o kritéria a podmínky pro získání tohoto statusu, důkazy potřebné k doložení statusu území prostého nákazy, zvláštní opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz, případně včetně statusu území, kde se neprovádí vakcinace, omezení, informace, které mají být poskytnuty, odchylky a podmínky pro zachování, pozastavení, odejmutí nebo obnovení statusu území prostého nákazy.

(76) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění postupů k získání statusu území prostého nákazy by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci k určení nákaz uvedených na seznamu, na něž se může vztahovat rozčlenění na jednotky, a ke stanovení podrobných pravidel týkajících se formátu podávání žádostí a výměny informací.

(77) Přítomnost zcela neimunní populace zvířat vnímavých na určité nákazy uvedené na seznamu vyžaduje trvalé povědomí o nákaze a připravenost. V minulosti se ukázalo, že pohotovostní plány jsou klíčovým nástrojem pro úspěšné zvládání mimořádných situací vyvolaných nákazou. V zájmu zajištění dostupnosti takového účinného a efektivního nástroje ke zvládání mimořádných situací vyvolaných nákazou, který lze mimořádným situacím flexibilně přizpůsobit, by na Komisi měly být přeneseny pravomoci ke stanovení nezbytných pravidel pro provádění pohotovostních plánů.

(78) Krize v oblasti zdraví zvířat v minulosti ukázaly výhody existence zvláštních podrobných a rychlých postupů řízení pro mimořádné situace vyvolané nákazami. Tyto organizační postupy by měly zajistit rychlou a účinnou reakci a zlepšit koordinaci úsilí všech zúčastněných stran, zejména příslušných orgánů a zúčastněných subjektů. Měly by zahrnovat spolupráci s příslušnými orgány sousedních členských států a třetích zemí a území, je-li to uskutečnitelné a relevantní.

(79) Pro zajištění použitelnosti pohotovostních plánů v reálných mimořádných situacích je nezbytné provádět zkoušky příslušných systémů a testovat jejich fungování. Za tímto účelem by příslušné orgány členských států měly provádět simulační cvičení ve spolupráci s příslušnými orgány sousedních členských států a třetích zemí a území, je-li to uskutečnitelné a relevantní.

(80) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pohotovostních plánů a simulačních cvičení by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel pro praktické provádění těchto plánů a cvičení.

(81) Veterinární léčivé přípravky jako očkovací látky, hyperimunní séra a antimikrobiální látky hrají důležitou úlohu v prevenci a tlumení nákaz zvířat. Posouzení dopadů pro přijetí tohoto nařízení zdůrazňuje zejména význam očkovacích látek jako nástroje v rámci prevence, tlumení a eradikace nákaz zvířat.

(82) Nicméně strategie pro tlumení některých nákaz zvířat vyžadují zákaz nebo omezení používání některých veterinárních léčivých přípravků, neboť jejich používání by mohlo ohrozit účinnost těchto strategií. Určité veterinární léčivé přípravky mohou například zastírat projevy nákazy, znemožnit zjištění patogenního původce nebo znesnadnit rychlou a diferenciální diagnostiku, a tím ohrozit správné zjištění nákazy.

(83) Tyto strategie pro tlumení se však mohou v případě jednotlivých nákaz uvedených na seznamu značně lišit. Proto by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro používání veterinárních léčivých přípravků k prevenci a tlumení určitých nákaz uvedených na seznamu a harmonizovaná kritéria pro rozhodování při určování, zda použít očkovací látky, hyperimunní séra a antimikrobiální látky či nikoli a jak je použít. V zájmu zajištění flexibilního přístupu a řešení specifik různých nákaz uvedených na seznamu a dostupnosti účinné léčby by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o omezení, zákazy nebo povinnost používat určité veterinární léčivé přípravky v rámci tlumení některých nákaz uvedených na seznamu. V naléhavých případech a v zájmu řešení nově se objevujících rizik s možnými zničujícími důsledky pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví, hospodářství, společnost nebo životní prostředí by mělo být možné tato opatření přijímat postupem pro naléhavé případy.

(84) Na základě závěrů odborného stanoviska o bankách očkovacích látek nebo diagnostických bankách pro závažné nákazy zvířat by měla být rovněž přijata opatření s cílem umožnit, aby Unie a členské státy vytvořily rezervy antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel pro nákazy uvedené na seznamu, jež představují vážnou hrozbu pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví. Vytvoření banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie by podpořilo dosažení cíle Unie v oblasti zdraví zvířat tím, že je možné uskutečnit rychlou a účinnou reakci v případech, kdy jsou zdroje banky zapotřebí, a byly by tak účinně využívány omezené zdroje.

(85) V zájmu zajištění této rychlé a účinné reakce by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o vytváření a řízení těchto bank a bezpečnostní normy a požadavky pro jejich provoz. Toto nařízení by však nemělo stanovit přijímání pravidel pro financování opatření k prevenci a tlumení nákaz včetně vakcinace.

(86) Měla by být stanovena kritéria pro přednostní přístup ke zdrojům bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie za účelem zajištění efektivity při jejich distribuci v mimořádných situacích.

(87) Z důvodu bezpečnosti v souvislosti s bioterorismem a agroterorismem by některé podrobné informace týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie měly být považovány za důvěrné a jejich zveřejnění by mělo být zakázáno. Pokud jde o stejný druh informací v souvislosti s vnitrostátními bankami očkovacích látek, je třeba dodržovat ústavní požadavky jednotlivých členských států a zároveň zaručit nakládání s těmito informacemi jako s důvěrnými.

(88) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro řízení bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných pravidel týkajících se toho, jaké biologické produkty mají být v těchto bankách zahrnuty a pro jaké nákazy, a podrobných pravidel týkajících se dodávek, množství, skladování, zásobování, procesních a technických požadavků na antigeny, očkovací látky a diagnostická činidla a četnosti a obsahu informací poskytovaných Komisi.

(89) V případě výskytu ohniska nákazy uvedené na seznamu, o níž se usuzuje, že představuje vysoké riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii, by členské státy měly v zájmu ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví zajistit přijetí okamžitých opatření k tlumení dané nákazy za účelem její eradikace.

(90) Příslušný orgán by měl být odpovědný za zahájení prvních šetření k potvrzení nebo vyloučení ohniska vysoce infekční nákazy uvedené na seznamu, o níž se usuzuje, že představuje vysoké riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví v Unii.

(91) Příslušný orgán by měl zavést předběžná opatření k tlumení nákazy, aby se předešlo možnému rozšíření této nákazy uvedené na seznamu, a měl by provést epizootologické šetření.

(92) Po potvrzení nákazy by měl příslušný orgán přijmout nezbytná opatření k jejímu tlumení, v případě potřeby včetně vymezení uzavřených pásem, k eradikaci a prevenci dalšího šíření této nákazy.

(93) Výskyt nákazy uvedené na seznamu u volně žijících zvířat může představovat riziko pro veřejné zdraví a pro zdraví chovaných zvířat. Proto by měla být pro případ potřeby stanovena zvláštní pravidla pro opatření k tlumení a eradikaci nákaz u volně žijících zvířat.

(94) Může dojít k situaci, kdy mohou být nevelké populace určitých zvířat, například vzácná plemena a druhy, ohrožena standardními opatřeními k tlumení nákaz, vyskytne-li se nákaza uvedená na seznamu. Ochrana takových plemen a druhů může vyžadovat, aby příslušný orgán přikročil k úpravě těchto opatření. Taková úprava by však neměla bránit celkovému tlumení dané nákazy.

(95) V případě nákaz uvedených na seznamu, které nejsou vysoce infekční a které podléhají povinným pravidlům vyžadujícím jejich eradikaci, by měla být provedena opatření k tlumení daných nákaz uvedených na seznamu tak, aby se zabránilo šíření těchto nákaz, zejména do oblastí, které ještě nebyly infikovány. Tato opatření však mohou být omezenější nebo odlišná v porovnání s opatřeními použitelnými pro nejnebezpečnější nákazy uvedené na seznamu. Toto nařízení by tedy pro uvedené méně nebezpečné nákazy mělo stanovit zvláštní pravidla. Taková opatření k tlumení nákaz by měly provádět také členské státy, které mají zavedený volitelný eradikační program. V některých případech v závislosti na profilu nákazy a epizootologické situaci může být eradikace nákazy dlouhodobým cílem, zatímco z krátkodobého hlediska se může usilovat o tlumení nákazy. Úroveň a intenzita opatření k tlumení nákazy by však měly být přiměřené a měly by brát v úvahu charakteristiky dané nákazy uvedené na seznamu, její rozšíření a její význam pro dotyčný členský stát i Unii jako celek.

(96) S cílem zajistit, aby provozovatelé, chovatelé zvířat v zájmovém chovu a příslušné orgány účinně uplatňovali opatření k tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení, a s přihlédnutím ke specifikům opatření k tlumení nákaz u konkrétních nákaz uvedených na seznamu a k příslušným rizikovým faktorům by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobná opatření k tlumení nákaz, jež mají být prováděna v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu v zařízeních, dalších místech a uzavřených pásmech nebo v případě jejího potvrzení.

(97) S cílem umožnit Komisi přijetí zvláštních dočasných opatření k tlumení nákaz v případě, že opatření k tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení nejsou dostačující nebo vhodná k řešení příslušného rizika, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení zvláštních opatření k tlumení nákaz po omezené časové období.

(98) Registrace určitých dopravců a zařízení, jež chovají suchozemská zvířata nebo nakládají se zárodečnými produkty či je přepravují, je nezbytná k tomu, aby příslušný orgán mohly provádět odpovídající dozor a aby bylo možné zajistit prevenci, tlumení a eradikaci nákaz zvířat.

(99) V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěži a nákladům, by členské státy měly mít omezenou možnost vyjmout z požadavku na registraci určité typy zařízení, které představují nízké riziko. S cílem dosáhnout harmonizovaného přístupu pro udělování těchto výjimek by na Komisi měly být přeneseny prováděcí pravomoci. Tento harmonizovaný přístup je nutný zejména k tomu, aby se u určitých typů zařízení předešlo jejich vyjmutí z požadavku na registraci. To je zvláště důležité nejen u zařízení, která představují větší než nevýznamné riziko pro zdraví zvířat, ale rovněž u zařízení, která představují větší než nevýznamné riziko pro veřejné zdraví. Příkladem takového rizika je chov zvířat, která žijí v úzkém kontaktu s lidmi nebo v jejich těsné blízkosti, například chov psů na takové úrovni, která zahrnuje určitou kontinuitu činností a určitý stupeň organizace, a jehož hlavním cílem je jejich prodej pro účely zájmového chovu v domácnostech.

(100) Jestliže určitý typ zařízení, jež chovají suchozemská zvířata nebo zacházejí se zárodečnými produkty či je skladují, představuje zvláštní riziko pro zdraví zvířat, měl by podléhat schválení příslušným orgánem.

(101) V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěži a nákladům, zejména pro podniky představující nízké riziko, by měla být v příslušných opatřeních zajištěna flexibilita umožňující případné přizpůsobení systému registrace a schvalování místním a regionálním podmínkám a způsobům produkce.

(102) V některých případech je však sjednocení určitých podmínek registrace nebo schvalování v Unii žádoucí či nezbytné. Například zařízení zacházející se zárodečnými produkty a svody by měly splňovat určité podmínky a měly by být schváleny, aby vyhovovaly mezinárodním normám a aby Unie mohla třetím zemím při obchodování poskytnout veterinární záruky. Tyto podmínky by měly rovněž zahrnovat požadavky na zvláštní odbornou přípravu či odbornou způsobilost pro některá velmi specifická zařízení nebo činnosti (například pro týmy pro odběr embryí), nebo dokonce povinnost zvláštního dohledu ze strany příslušného orgánu. Komise by proto měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o uvedené podrobné požadavky, aby bylo možné zajistit tyto specifické podmínky.

(103) V zájmu snížení administrativní zátěže by registrace a schvalování měly být v rámci možností začleněny do systému registrace nebo schvalování, který dotčené členské státy již zavedly pro jiné účely.

(104) Provozovatelé mají přímé poznatky o zvířatech, která jsou v jejich péči. Proto by měli vést aktuální záznamy obsahující informace, které jsou důležité pro posuzování nákazového statusu, vysledovatelnost a epizootologické šetření v případě výskytu nákazy uvedené na seznamu. Tyto záznamy by měly být snadno dostupné příslušnému orgánu.

(105) V zájmu zajištění dostupnosti aktuálních informací o registrovaných zařízeních, provozovatelích a schválených zařízeních by příslušné orgány měly zřídit a vést registr těchto zařízení a provozovatelů. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobné informace, které mají být zahrnuty v registru zařízení a provozovatelů.

(106) Aby mohlo být nařízení schváleno příslušným orgánem, mělo by splňovat určité požadavky. Příslušný orgán by měl před udělením schválení prostřednictvím kontroly na místě ověřit, zda byly všechny požadavky splněny. V některých případech nemohou být všechny podmínky splněny okamžitě, přetrvávající nedostatky však nepředstavují významné riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví. V těchto případech by měl mít příslušný orgán možnost udělit podmínečné schválení, po němž následuje další kontrola na místě, která ověří, zda došlo k pokroku. Příslušný orgán by měl v takových případech poskytnout provozovatelům těchto zařízení nezbytné účinné pokyny, aby daný provozovatel pochopil, v čem nedostatek spočívá, a mohl naplánovat jeho účinné odstranění.

(107) Klíčovým prvkem tlumení nákaz je efektivní vysledovatelnost. Měly by být zavedeny požadavky na identifikaci a evidenci specifické pro různé druhy chovaných suchozemských zvířat a uchovávaných zárodečných produktů, aby se usnadnilo účinné uplatňování pravidel pro prevenci a tlumení nákaz stanovených tímto nařízením. Kromě toho je důležité stanovit možnost vytvoření identifikačního a evidenčního systému pro druhy, pro něž taková ujednání v současné době neexistují, nebo je-li to odůvodněno měnícími se okolnostmi a riziky.

(108) U některých živočišných druhů, u nichž je důležité zajistit možnost sledování jednotlivých zvířat či skupin, by měly být vyžadovány fyzické identifikační značky. To zahrnuje fyzické označení daného zvířete značkou, štítkem, mikročipem nebo jiný způsob identifikace, který je viditelný nebo zjistitelný na těle či v těle a který nelze jednoduše odstranit.

(109) V zájmu zajištění řádného fungování identifikačního a evidenčního systému a zajištění vysledovatelnosti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o povinnosti týkající se databází, podrobné požadavky na identifikaci a evidenci pro různé živočišné druhy, včetně výjimek a podmínek pro tyto výjimky, a dokumenty.

(110) Je vhodné snížit administrativní zátěž a náklady a v případě, že požadavky na vysledovatelnost mohou být splněny prostřednictvím jiných prostředků než těch, jež jsou stanoveny v tomto nařízení, zajistit flexibilitu systému. Komise by proto měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o odchylky od požadavků na identifikaci a evidenci.

(111) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění identifikačního a evidenčního systému a vysledovatelnosti by na Komisi měly být přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se technických specifikací pro databáze, způsobu identifikace, dokumentů a formátů a lhůt.

(112) Důležitým nástrojem pro prevenci zavlečení a šíření nákaz zvířat je využívání omezení týkajících se přemísťování zvířat a produktů, jež mohou danou nákazu přenášet. Omezení přemísťování zvířat a produktů však mohou mít vážné hospodářské dopady a narušit fungování vnitřního trhu. Tato omezení by proto měla být uplatňována pouze tehdy, pokud je to nezbytné a přiměřené příslušným rizikům. Tento přístup je v souladu se zásadami stanovenými v Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a v mezinárodních normách OIE.

(113) Na veškeré přemísťování zvířat by se měly vztahovat obecné požadavky stanovené v tomto nařízení, jako je zákaz přemísťování zvířat ze zařízení, kde existují mimořádné úhyny a další příznaky nákaz s neurčenou příčinou, nebo požadavky na prevenci nákaz během přepravy.

(114) Právní rámec, jenž je v současné době stanoven ve veterinárních právních předpisech Unie, pro přemísťování suchozemských zvířat a produktů stanoví harmonizovaná pravidla pro takové přemísťování mezi členskými státy a ponechává na členských státech, aby určily nezbytné požadavky na přemísťování na svém území. Srovnání stávající situace s možností, že by pravidla pro přemísťování uvnitř členských států byla harmonizována i na úrovni Unie, bylo podrobně rozpracováno v posouzení dopadů pro přijetí tohoto nařízení. Dospělo se k závěru, že současný přístup je třeba zachovat, neboť úplná harmonizace veškerého přemísťování by byla velmi složitá a přínosy pro usnadnění přemísťování mezi členskými státy nevyvažují možné negativní dopady na schopnost tlumit nákazy.

(115) Na zvířata přemísťovaná mezi členskými státy by se měl vztahovat soubor základních veterinárních požadavků. Zejména by zvířata neměla být přemísťována ze zařízení s mimořádnými úhyny nebo s příznaky nákaz s neznámou příčinou. Avšak úhyny, ač mimořádné, které souvisí s vědeckými postupy povolenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ([1]) a nejsou způsobeny infekcí v souvislosti s nákazami uvedenými na seznamu, by neměly být důvodem k tomu, aby se zabránilo přemísťování zvířat určených pro vědecké účely.

(116) Toto nařízení by však mělo stanovit dostatek flexibility za účelem usnadnění přemísťování druhů a kategorií suchozemských zvířat, které představují nízké riziko šíření nákazy uvedené na seznamu, mezi členskými státy. Kromě toho by měly být stanoveny další možnosti pro odchylky v případech, kdy členské státy nebo provozovatelé úspěšně zavedou alternativní opatření ke zmírnění rizika, například vysokou úroveň biologické bezpečnosti a účinné systémy dozoru.

(117) Kopytníci a drůbež jsou skupinami živočišných druhů s velkým hospodářským významem a vztahují se na ně zvláštní požadavky na přemísťování v rámci právních předpisů Unie přijatých před tímto nařízením, a to zejména směrnice Rady 64/432/EHS ([2]), směrnice Rady 91/68/EHS ([3]), směrnice Rady 2009/156/ES ([4]), směrnice Rady 2009/158/ES ([5]) a částečně směrnice 92/65/EHS. Hlavní pravidla pro přemísťování těchto druhů zvířat by měla být stanovena v tomto nařízení. Podrobné požadavky, které z velké části závisejí na nákazách, jež mohou být přenášeny různými druhy nebo kategoriemi zvířat, by měly být upraveny v následných aktech Komise s přihlédnutím ke specifikům daných nákaz, druhů a kategorií zvířat.

(118) Jelikož svody kopytníků a drůbeže představují obzvláště vysoké riziko nákazy, je vhodné omezit počet kusů, které lze přemístit v rámci jedné operace mezi členskými státy, a v tomto nařízení stanovit zvláštní pravidla pro ochranu zdraví příslušných zvířat a prevenci šíření nákaz zvířat. Svody by obvykle probíhaly v zařízení, které je k tomuto účelu schváleno, nebo, je-li to povoleno členským státem původu, první svoz na jednom z druhů dopravních prostředků, jako je nákladní vozidlo, a to shromažďováním zvířat z různých míst daného členského státu.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 33).

([2]) Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst 121, 29.7.1964, s. 1977).

([3]) Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovcemi a kozami uvnitř Společenství (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19).

([4]) Směrnice Rady 2009/156/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních pravidlech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 192, 23.7.2010, s. 1).

([5]) Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 74).

(119) V závislosti na příslušných nákazách a druzích uvedených na seznamu je nutné stanovit zvláštní veterinární požadavky pro některé druhy chovaných zvířat jiných než kopytníci a drůbež. Pravidla pro tyto druhy byla rovněž stanovena v právním rámci platném před tímto nařízením, a zejména ve směrnici 92/65/EHS. Uvedená směrnice stanoví zvláštní pravidla pro přemísťování živočišných druhů včetně včel, čmeláků, opic, psů a koček atd., a toto nařízení by tudíž mělo stanovit právní základ pro přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, které stanoví konkrétní pravidla pro přemísťování uvedených živočišných druhů.

(120) Uzavřená zařízení, jež se obvykle používají pro chov laboratorních zvířat nebo zvířat v zoologických zahradách, se obvykle vyznačují vysokou mírou biologické bezpečnosti a příznivým a dobře kontrolovaným nákazovým statusem a k přemísťování zvířat u nich dochází v menší míře nebo pouze v rámci uzavřených okruhů těchto zařízení. Status uzavřených zařízení, mezi která se provozovatelé mohou přihlásit na dobrovolném základě, byl poprvé zaveden směrnicí 92/65/EHS, v níž jsou stanovena pravidla a požadavky pro schvalování a požadavky na přemísťování pro schválené organizace, instituty a střediska. Zavedený systém těmto zařízením umožňuje výměnu zvířat mezi sebou s omezenějšími požadavky na přemísťování a zároveň poskytuje veterinární záruky v rámci okruhu uzavřených zařízení. Proto je provozovateli široce přijímán a používán jako dobrovolná možnost. Je tedy vhodné v tomto nařízení koncept uzavřených zařízení zachovat a rovněž stanovit pravidla pro přemísťování mezi těmito zařízeními.

(121) Pro vědecké účely, jako je výzkum nebo diagnostické účely, a zejména ty, které jsou povoleny podle směrnice 2010/63/EU, může být nezbytné přemísťovat zvířata, jež nesplňují všeobecné veterinární požadavky stanovené v tomto nařízení a představují vyšší riziko pro zdraví zvířat. Toto nařízení by takové druhy přemísťování nemělo zakazovat ani nepřiměřeně omezovat, protože by to mohlo bránit jinak povoleným výzkumným činnostem a brzdit vědecký pokrok. Nicméně je nezbytné v tomto nařízení stanovit pravidla k zajištění toho, aby přemísťování těchto zvířat probíhalo bezpečně.

(122) Vzorce přemísťování cirkusových zvířat, zvířat chovaných v zoologických zahradách, zvířat určených na výstavy a některých dalších zvířat jsou často odlišné od vzorců přemísťování jiných chovaných druhů. Přizpůsobování pravidel Unie pro přemísťování těchto zvířat by se měla věnovat zvláštní pozornost, přičemž by se měla zohlednit konkrétní rizika a alternativní opatření ke zmírnění rizika.

(123) S cílem zajistit dosažení cílů uvedených ve 112. až 122. bodě odůvodnění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o opatření k prevenci nákaz při přepravě, zvláštní pravidla pro přemísťování některých živočišných druhů a zvláštní okolnosti, jako jsou svody nebo odmítnutí zásilek, a zvláštní požadavky nebo odchylky pro jiné typy přemísťování, jako je například přemísťování pro vědecké účely.

(124) V zájmu zajištění možnosti uplatnění zvláštních pravidel pro přemísťování, nejsou-li běžná pravidla pro přemísťování dostatečná nebo vhodná k omezení šíření určité nákazy, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení zvláštních pravidel pro přemísťování po omezené časové období.

(125) Přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy by mělo splňovat požadavky na takové přemísťování. V případě živočišných druhů, které představují zdravotní riziko nebo které mají větší hospodářský význam, by mělo být přiloženo veterinární osvědčení vydané příslušným orgánem.

(126) V mezích technické, praktické a finanční uskutečnitelnosti by se mělo využít technologického vývoje ke snížení administrativní zátěže pro provozovatele a příslušné orgány, pokud jde o vydávání osvědčení a hlášení prostřednictvím informačních technologií s cílem nahradit dokumentaci v listinné podobě a usnadnit postupy hlášení a používání těchto technologií v co největší míře pro různé účely.

(127) V případech, kdy není vyžadováno veterinární osvědčení vydané příslušným orgánem, by měl provozovatel, který přemísťuje zvířata do jiného členského státu, vydat dokument obsahující vlastní prohlášení, jímž se potvrzuje, že zvířata splňují požadavky na přemísťování stanovené v tomto nařízení.

(128) V zájmu zajištění dosažení cílů uvedených ve 125., 126. a 127. bodě odůvodnění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pravidla týkající se obsahu veterinárních osvědčení, informační povinnosti, odchylek od požadavků na veterinární certifikaci, zvláštní pravidla pro certifikaci a povinnosti úředních veterinárních lékařů provádět před podepsáním veterinárního osvědčení příslušné kontroly.

(129) Hlášení přemísťování zvířat a zárodečných produktů mezi členskými státy a v některých případech na území členských států má zásadní význam pro zajištění vysledovatelnosti zvířat a dotčených zárodečných produktů, jestliže toto přemísťování může být spojeno s rizikem šíření přenosných nákaz zvířat. Proto by toto přemísťování mělo být hlášeno a evidováno prostřednictvím integrovaného počítačového veterinárního systému (dále jen „systém TRACES“). Systém TRACES integruje do jediného systému počítačové systémy stanovené v článku 20 směrnice 90/425/EHS a v rozhodnutí Rady 92/438/EHS ([1]), na základě rozhodnutí Komise 2003/24/ES ([2]) a 2004/292/ES ([3]).

(130) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel stanovených v tomto nařízení týkajících se veterinárních osvědčení a hlášení přemísťování by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se vzorů veterinárních osvědčení, dokumentů obsahujících vlastní prohlášení, formátů a lhůt pro hlášení přemísťování u suchozemských i u vodních živočichů, zárodečných produktů a případně též produktů živočišného původu.

(131) Zvláštní povaha přemísťování zvířat v zájmovém chovu představuje riziko pro zdraví zvířat, které je podstatně odlišné od rizika u ostatních chovaných zvířat. V tomto nařízení by tedy měla být stanovena zvláštní, méně přísná pravidla pro toto přemísťování. Taková méně přísná pravidla jsou však odůvodněna pouze tehdy, pokud zvíře v zájmovém chovu skutečně doprovází svého majitele při jeho přesunu nebo během omezené doby poté a pokud není s majitelem přemísťováno více než pět zvířat v zájmovém chovu uvedených v části A přílohy I najednou. Aby se zajistilo, že zvířata v zájmovém chovu nepředstavují významné riziko šíření nákaz zvířat, a s cílem upřesnit výjimečné situace, v nichž může majitele doprovázet více než pět těchto zvířat nebo pokud má být zvíře v zájmovém chovu přemísťováno během delšího časového úseku před přesunem majitele či po něm, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobná pravidla pro přemísťování těchto zvířat. V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků stanovených v tomto nařízení, které se týkají přesunů zvířat v zájmovém chovu, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se opatření k prevenci a tlumení nákaz, která mají být pro toto přemísťování přijata.

(132) Volně žijící zvířata mohou z různých důvodů představovat riziko pro zdraví zvířat a pro veřejné zdraví, například při přemísťování do zařízení nebo z jednoho prostředí do jiného prostředí. Může být nutné přijmout vhodná preventivní opatření pro přemísťování těchto zvířat s cílem zabránit šíření nákaz zvířat. Aby se zajistilo, že volně žijící zvířata nepředstavují významné riziko šíření nákaz zvířat, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplňkové požadavky pro přemísťování volně žijících suchozemských zvířat.

(133) Podobné riziko šíření nákaz zvířat na živá zvířata mohou představovat zárodečné produkty. Kromě toho je jejich produkce spojena se specifiky, na něž se vztahují vysoké zdravotní požadavky na plemenná zvířata a která vyžadují přísnější nebo zvláštní veterinární požadavky týkající se dárcovských zvířat. V zájmu zajištění bezpečného přemísťování zárodečných produktů, zachování jejich očekávaného vysokého zdravotního standardu a zohlednění některých specifických použití těchto produktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobné požadavky na přemísťování zárodečných produktů některých živočišných druhů, zvláštní požadavky vztahující se například na jejich přemísťování pro vědecké účely, a odchylky od povinnosti veterinárních osvědčení.

(134) Riziko šíření nákaz zvířat mohou představovat produkty živočišného původu. Požadavky na bezpečnost potravin u produktů živočišného původu stanovené v právních předpisech Unie zajišťují správnou hygienickou praxi a snižují rizika těchto produktů pro zdraví zvířat. Pro některé druhy produktů by však v tomto nařízení měla být stanovena zvláštní veterinární opatření, například opatření k tlumení nákaz a mimořádná opatření, aby se zajistilo, že se nákazy zvířat nešíří prostřednictvím produktů živočišného původu. V zájmu zajištění bezpečného přemísťování produktů živočišného původu v těchto zvláštních případech by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat

([1]) Rozhodnutí Rady 92/438/EHS ze dne 13. července 1992 o informatizaci veterinárních postupů při dovozu (projekt Shift), o změně směrnic 90/675/EHS, 91/496/EHS a 91/628/EHS a rozhodnutí 90/424/EHS a o zrušení rozhodnutí 88/192/EHS (Úř. věst. L 243, 25.8.1992, s. 27).

([2]) Rozhodnutí Komise 2003/24/ES ze dne 30. prosince 2002 o vývoji integrovaného počítačového veterinárního systému (Úř. věst. L 8, 14.1.2003, s. 44).

([3]) Rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému Traces a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63).

akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení podrobných pravidel pro přemísťování produktů živočišného původu v souvislosti s opatřeními přijatými k tlumení nákaz, povinnosti veterinárních osvědčení a odchylky od těchto pravidel, jestliže to umožňuje příslušné riziko spojené s tímto přemísťováním a opatření zavedená ke zmírnění rizika.

(135) Přijmou-li členské státy vnitrostátní opatření týkající se přemísťování zvířat a zárodečných produktů nebo rozhodnou-li se přijmout vnitrostátní opatření k omezení dopadů jiných nákaz zvířat, než jsou nákazy uvedené na seznamu, na svém území, neměla by tato vnitrostátní opatření být v rozporu s pravidly pro vnitřní trh stanovenými v právních předpisech Unie. Je proto vhodné stanovit rámec pro tato vnitrostátní opatření a zajistit, aby zůstala v mezích, jež umožňuje právo Unie.

(136) Registrace a schvalování zařízení akvakultury jsou nutné k tomu, aby příslušný orgán mohl provádět vhodný dozor, a k prevenci, tlumení a eradikaci nákaz zvířat. Směrnice 2006/88/ES vyžaduje, aby všechna zařízení, která přemísťují vodní živočichy, měla povolení. Tento systém povolení by měl být v tomto nařízení zachován, bez ohledu na skutečnost, že v některých úředních jazycích Unie se v tomto nařízení používají pro uvedený systém povolení jiné výrazy než ve směrnici 2006/88/ES.

(137) Usmrcování a zpracovávání živočichů pocházejících z akvakultury, kteří jsou předmětem opatření k tlumení nákaz, může vést k šíření nákazy zvířat, například v důsledku vypouštění odpadních vod obsahujících patogenní původce ze zpracovatelských zařízení. Je tudíž nezbytné schvalovat zpracovatelská zařízení, jež splňují opatření ke zmírnění rizika při takovém usmrcování a zpracovávání. Toto nařízení by proto mělo stanovit schválení zařízení pro potraviny z vodních organismů schválené pro tlumení nákaz.

(138) V zájmu zajištění veřejné dostupnosti aktuálních informací o registrovaných a schválených zařízeních by příslušný orgán měl vytvořit a vést registr těchto zařízení. Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o informace, které musejí být uvedeny v registru zařízení akvakultury, a požadavky na vedení záznamů pro zařízení akvakultury a dopravce.

(139) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění pravidel stanovených v tomto nařízení pro registraci a schvalování zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz, vedení záznamů a registrů zařízení by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci pro stanovení souvisejících pravidel týkajících se informačních povinností, odchylek a dalších prováděcích pravidel.

(140) Jelikož ve většině případů není možné vodní živočichy individuálně identifikovat, vedení záznamů zařízeními akvakultury, zařízeními pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz a dopravci představuje zásadní nástroj pro zajištění vysledovatelnosti vodních živočichů. Záznamy jsou rovněž cenné pro dozor nad nákazovou situací zařízení.

(141) Podobně jako v případě suchozemských živočichů je nezbytné stanovit harmonizovaná pravidla i pro přemísťování vodních živočichů, včetně pravidel týkajících se veterinárních osvědčení a hlášení přemísťování.

(142) Směrnice 2006/88/ES stanoví pravidla pro přemísťování vodních živočichů, jež se uplatňují rovněž na přemísťování v rámci členských států i mezi členskými státy. Klíčovým určujícím faktorem pro pravidla pro přemísťování vodních živočichů je nákazový status, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu týkající se členského státu, oblasti a jednotky místa určení.

(143) Směrnice 2006/88/ES se však nevztahuje na volně žijící vodní živočichy lovené nebo vytěžené pro přímé zapojení do potravinového řetězce. Oproti tomu tito živočichové patří do oblasti působnosti tohoto nařízení, nicméně se na ně nevztahuje definice živočichů pocházejících z akvakultury. V tomto nařízení by proto měla být pro tyto vodní živočichy stanovena případná opatření, pokud je příslušná rizika s přihlédnutím k přiměřenosti takových opatření odůvodňují.

(144) Zásada vysvětlená ve 142. bodu odůvodnění by se proto měla také vztahovat na přemísťování vodních živočichů, kteří sice nejsou definováni jako živočichové pocházející z akvakultury, ale spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení. To se týká zejména vodních živočichů s neznámým nákazovým statusem nebo s pozitivním statusem potvrzujícím nákazu, bez ohledu na jejich konečné užití. Jelikož přemísťování živých volně žijících vodních živočichů s neznámým nákazovým statusem nebo s pozitivním statusem potvrzujícím nákazu a určených k lidské spotřebě může rovněž představovat riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, měl by se na tato přemísťování vztahovat stejný systém pravidel. To se vztahuje i na volně žijící vodní živočichy vytěžené nebo lovené pro lidskou spotřebu, kteří jsou přemísťováni a dočasně drženi před usmrcením.

(145) Je však třeba zabránit nepřiměřeným omezením přemísťování a zbytečné administrativní zátěži pro zařízení a provozovatele v rámci komerčního rybolovu. V případech, kdy jsou tito živí volně žijící vodní živočichové určeni k lidské spotřebě, by proto měla uvedená pravidla platit v zásadě jen pro přemísťování živých volně žijících vodních živočichů, kteří představují významné riziko z hlediska šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz do členských států, oblastí nebo jednotek, které byly prohlášeny za prosté určitých nákaz uvedených na seznamu nebo které mají v souvislosti s uvedenými nákazami zavedeny eradikační programy.

(146) S cílem motivovat členské státy k tomu, aby zlepšily nákazový status svých populací vodních živočichů, by měly být zavedeny určité úpravy a větší flexibilita.

(147) V zájmu zajištění kontroly přemísťování vodních živočichů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o opatření k prevenci nákaz vztahující se na přepravu, zvláštní pravidla pro přemísťování určitých kategorií vodních živočichů pro různé účely, zvláštní požadavky nebo odchylky pro určité druhy přemísťování, jako je například přemísťování pro vědecké účely, a doplňkové požadavky pro přemísťování volně žijících vodních živočichů.

(148) V zájmu zajištění možnosti přijetí dočasných odchylek a zvláštních požadavků pro přemísťování vodních živočichů, nejsou-li pravidla pro přemísťování stanovená v tomto nařízení dostatečná nebo vhodná k omezení šíření určité nákazy uvedené na seznamu, by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení zvláštních pravidel pro přemísťování nebo odchylky po omezené časové období.

(149) Produkce akvakultury Unie je mimořádně rozmanitá, pokud jde o druhy a systémy produkce, a tato rozmanitost se rychle zvětšuje. To může vyžadovat, aby byla přijata vnitrostátní opatření na úrovni členských států týkající se nákaz jiných než těch, jež jsou považovány za nákazy uvedené na seznamu v souladu s tímto nařízením. Tato vnitrostátní opatření by však měla být opodstatněná, nezbytná a úměrná zamýšleným cílům. Kromě toho by neměla mít vliv na přemísťování mezi členskými státy, není-li to nutné v zájmu prevence zavlečení nákazy nebo v zájmu tlumení jejího šíření. Vnitrostátní opatření ovlivňující obchod mezi členskými státy by měla být schvalována a pravidelně přezkoumávána na úrovni Unie.

(150) V současné době se nákazy uvedené na seznamu týkají jiných živočišných druhů, než které jsou tímto nařízením definovány jako suchozemské a vodní, jako jsou například plazi, obojživelníci, hmyz a další, pouze ve velmi omezené míře. Proto není vhodné požadovat, aby se všechna ustanovení tohoto nařízení vztahovala na tyto druhy zvířat. Pokud by však nákaza, která se týká jiných druhů než suchozemských a vodních, měla být zařazena na seznam, měly by se příslušné veterinární požadavky tohoto nařízení na tyto druhy vztahovat, aby se zajistilo, že mohou být přijata vhodná a přiměřená opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz.

(151) S cílem zajistit možnost stanovení pravidel pro přemísťování zvířat, jež nejsou tímto nařízením definována jako suchozemští či vodní živočichové, a zárodečných produktů a produktů živočišného původu z nich získaných, vyžaduje-li to riziko, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o registraci a schvalování zařízení, vedení záznamů a registrů, identifikaci a evidenci, požadavky na sledovatelnost přemísťování, veterinární osvědčení a povinnosti ohledně vlastního prohlášení a oznamovací povinnosti v souvislosti s přemísťováním zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z těchto druhů získaných.

(152) Je-li to nezbytné k zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků pro uvedené jiné živočišné druhy a zárodečné produkty a produkty živočišného původu z nich získané, měly by být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných pravidel týkajících se těchto požadavků.

(153) Aby se zabránilo zavlečení nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz do Unie, je nezbytné, aby existovala účinná pravidla pro vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu, jež mohou tyto nákazy přenášet, do Unie.

(154) S cílem poskytnout záruky ohledně nákazového statusu Unie obsahuje toto nařízení ustanovení o přemísťování zvířat a produktů v rámci Unie. Aby nebyl tento status ohrožen, je vhodné podmínit vstup zvířat a produktů do Unie splněním podmínek, které jsou stejně přísné jako podmínky pro přemísťování v rámci Unie.

(155) Aby se zajistilo, že zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu ze třetích zemí nebo území splňují veterinární požadavky, které poskytují záruky, jež jsou rovnocenné se zárukami stanovenými v právních předpisech Unie, je nezbytné, aby podléhaly odpovídajícím kontrolám ze strany příslušného orgánu třetí země nebo území, z nichž jsou do Unie vyváženy. Případně by měl být před umožněním vstupu těchto zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie ověřen nákazový status třetí země nebo území původu. V důsledku toho by měly být způsobilé pro jejich vývoz do Unie a pro tento účel být uvedeny na seznamu pouze třetí země a území, jež mohou prokázat, že splňují normy týkající se zdraví zvířat pro vstup zvířat a produktů do Unie.

(156) Pro některé druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu nebyly v aktech Unie přijatých před datem přijetí tohoto nařízení stanoveny seznamy třetích zemí a území, ze kterých je umožněn vstup do Unie. V uvedených případech a až do přijetí pravidel v rámci tohoto nařízení by členské státy měly mít možnost určit, ze kterých zemí a území smějí tato zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu vstoupit na jejich území. Při tomto určování by členské státy měly zohlednit kritéria stanovená v tomto nařízení pro seznamy třetích zemí a území sestavené Unií.

(157) Aby se zajistilo, že jsou splněny veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v tomto nařízení a že tyto požadavky jsou v souladu s principy kodexů OIE, měla by být všechna zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu vstupující do Unie doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem třetí země nebo území původu a potvrzujícím, že veškeré veterinární požadavky pro vstup do Unie jsou splněny. Měla by však být povolena odchylka od tohoto pravidla pro zboží, které představuje nízké riziko pro zdraví zvířat.

(158) Veterinární osvědčení mohou být sama o sobě dostačující, avšak v právních předpisech Unie jsou často vyžadována osvědčení pro jiné účely, například pro potvrzení, že jsou splněny požadavky týkající se veřejného zdraví nebo dobrých životních podmínek zvířat nebo produktů. To je třeba zohlednit. V zájmu snížení administrativní zátěže a nákladů na minimum by mělo být možné, aby tato veterinární osvědčení rovněž zahrnovala informace vyžadované podle jiných právních předpisů Unie týkajících se bezpečnosti potravin a krmiv a dobrých životních podmínek zvířat.

(159) Nákazy se mohou šířit i jinak než prostřednictvím zvířat, zárodečných produktů, produktů živočišného původu a vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů. Mohou se rovněž šířit například prostřednictvím vozidel, přepravních nádob, sena, slámy, rostlinných produktů, materiálů, jež mohly přijít do styku s infikovanými zvířaty, a vybavení. V případě potřeby by měla být přijata opatření k zabránění přenosu nákaz uvedenými prostředky.

(160) V zájmu zajištění náležité úrovně podrobností u požadavků týkajících se vstupu do Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijímání doplňujících pravidel pro schvalování zařízení ve třetích zemích a územích a odchylky, veterinární požadavky pro vstup zásilek z třetích zemí a území do Unie, a veterinární požadavky pro patogenní původce, jiné materiály, dopravní prostředky a vybavení, jež mohou přenášet nákazy zvířat.

(161) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění veterinárních požadavků ohledně vstupu zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení pravidel týkajících se mimo jiné seznamu třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, a vzorů veterinárních osvědčení a jejich obsahu.

(162) Dosavadní zkušenosti ukázaly, že při výskytu ohniska závažné nákazy v členských státech nebo ve třetích zemích či územích, z nichž zvířata nebo produkty vstupují do Unie, musejí být neprodleně přijata opatření k prevenci a tlumení nákaz s cílem zabránit jejímu zavlečení a omezit její šíření. Taková mimořádná situace se může týkat nákaz uvedených na seznamu, nově se objevujících nákaz nebo jiných nebezpečí pro zdraví zvířat. V této souvislosti by se mělo jasně uvést, která opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení lze použít v případě výskytu

nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy či nebezpečí. Ve všech těchto případech je nezbytné, aby opatření mohla být přijata neprodleně ve velmi krátkém časovém horizontu. Vzhledem k tomu, že taková opatření by omezovala přemísťování uvnitř nebo do Unie, měla by být pokud možno prováděna na úrovni Unie.

(163) S cílem zajistit účinnou a rychlou reakci na nově se objevující rizika by měly být na Komisi přeneseny prováděcí pravomoci ke stanovení mimořádných opatření.

(164) Komise by měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty v řádně odůvodněných případech souvisejících mimo jiné s opatřeními týkajícími se nově se objevujících nákaz, s vytvářením zásob, dodávkami, skladováním, zásobováním a dalšími postupy týkajícími se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, se stanovováním zvláštních opatření k tlumení nákaz a odchylek po omezené časové období, se zvláštními pravidly pro přemísťování suchozemských a vodních živočichů po omezené časové období, mimořádnými opatřeními a vytvořením seznamu třetích zemí a území pro účely vstupu do Unie.

(165) Toto nařízení stanoví obecná a zvláštní pravidla pro prevenci a tlumení nákaz zvířat a zajišťuje harmonizovaný přístup v oblasti zdraví zvířat v celé Unii. V některých oblastech, jako jsou obecné povinnosti v oblasti zdraví zvířat, hlášení, dozor, registrace a schvalování nebo vysledovatelnost, by mělo být členským státům povoleno používat doplňková nebo přísnější vnitrostátní opatření nebo by v jejich používání měly být podporovány. Tato vnitrostátní opatření by však měla být umožněna, pouze pokud neohrozí cíle v oblasti zdraví zvířat stanovená v tomto nařízení a pokud nejsou v rozporu s pravidly tohoto nařízení a pod podmínkou, že nebrání přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy, ledaže je to nutné v zájmu prevence zavlečení nákazy nebo v zájmu tlumení šíření nákazy.

(166) Na vnitrostátní opatření uvedená ve 165. bodě odůvodnění by se měl v zájmu snížení administrativní zátěže vztahovat zjednodušený postup pro oznamování. Zkušenosti ukázaly, že obecný postup pro oznamování stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ([1]) je důležitým nástrojem pro řízení a zlepšování kvality vnitrostátních technických předpisů – pokud jde o zvýšení transparentnosti, srozumitelnosti a účinnosti – v neharmonizovaných nebo částečně harmonizovaných oblastech. Je proto vhodné tento obecný postup pro oznamování uplatňovat.

(167) Pravidla Unie týkající se zdraví zvířat jsou v současné době stanovena v těchto aktech Evropského parlamentu a Rady a v následných aktech Komise přijatých na jejich základě:

směrnice 64/432/EHS, směrnice Rady 77/391/EHS ([2]), směrnice Rady 78/52/EHS ([3]), směrnice Rady 80/1095/EHS ([4]), směrnice Rady 82/894/EHS ([5]), směrnice Rady 88/407/EHS ([6]); směrnice Rady 89/556/EHS ([7]), směrnice Rady 90/429/EHS ([8]), směrnice 91/68/EHS, rozhodnutí Rady

([1]) Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

([2]) Směrnice Rady 77/391/EHS ze dne 17. května 1977, kterou se zavádějí opatření Společenství pro eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 44).

([3]) Směrnice Rady 78/52/EHS ze dne 13. prosince 1977, kterou se stanoví kritéria Společenství pro vnitrostátní plány urychlené eradikace brucelózy, tuberkulózy a enzootické leukózy u skotu (Úř. věst. L 15, 19.1.1978, s. 34).

([4]) Směrnice Rady 80/1095/EHS ze dne 11. listopadu 1980 o stanovení podmínek pro učinění území Společenství prostým klasického moru prasat a pro udržení tohoto území prostým klasického moru prasat (Úř. věst. L 325, 1.12.1980, s. 1).

([5]) Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58).

([6]) Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10).

([7]) Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1).

([8]) Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62).

91/666/EHS ([1]), směrnice Rady 92/35/EHS ([2]), směrnice 92/65/EHS, směrnice Rady 92/66/EHS ([3]), směrnice Rady 92/118/EHS ([4]), směrnice Rady 92/119/EHS ([5]), rozhodnutí Rady 95/410/ES ([6]), směrnice Rady 2000/75/ES ([7]), rozhodnutí Rady 2000/258/ES ([8]), směrnice Rady 2001/89/ES ([9]), směrnice Rady 2002/60/ES ([10]), směrnice Rady 2002/99/ES ([11]), směrnice Rady 2003/85/ES ([12]), nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ([13]), směrnice Rady 2004/68/ES ([14]), směrnice Rady 2005/94/ES ([15]), směrnice 2006/88/ES, směrnice Rady 2008/71/ES ([16]), směrnice 2009/156/ES, směrnice 2009/158/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ([17]).

(168) Toto nařízení stanoví pravidla pro identifikaci a evidenci skotu, přičemž pravidla pro označování hovězího masa do jeho oblasti působnosti nadále nespadají. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ([18]) o stanoví pravidla pro identifikaci a evidenci skotu a pravidla pro označování hovězího masa. Mělo by být proto pozměněno tak, aby jeho ustanovení o identifikaci a evidenci byla zrušena a ustanovení týkající se označování hovězího masa zůstala v platnosti.

(169) S cílem zajistit spolehlivost opatření stanovených ve stávajících nařízeních o systémech identifikace a evidence skotu, ovcí a koz uvedené právní předpisy stanoví, že členské státy mají provádět odpovídající a účinná kontrolní opatření. Tato odpovídající a účinná úřední kontrolní opatření by měla zůstat zachována i v budoucnosti. Toto nařízení, jako

([1]) Rozhodnutí Rady 91/666/EHS ze dne 11. prosince 1991 o vytvoření rezerv očkovacích látek proti slintavce a kulhavce ve Společenství (Úř. věst. L 368, 31.12.1991, s. 21).

([2]) Směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní (Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19).

([3]) Směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby (Úř. věst. L 260, 5.9.1992, s. 1).

([4]) Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

([5]) Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69).

([6]) Rozhodnutí Rady 95/410/ES ze dne 22. června 1995, kterým se stanoví pravidla pro mikrobiologické vyšetření vzorků odebraných v zařízení původu jatečné drůbeže určené pro Finsko a Švédsko (Úř. věst. L 243, 11.10.1995, s. 25).

([7]) Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74).

([8]) Rozhodnutí Rady 2000/258/ES ze dne 20. března 2000 o určení zvláštního institutu odpovědného za stanovení kritérií nezbytných pro normalizaci sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině (Úř. věst. L 79, 30.3.2000, s. 40).

([9]) Směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat (Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5).

([10]) Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšínskou chorobu prasat a africký mor prasat (Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27).

([11]) Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).

([12]) Směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS (Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1).

([13]) Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).

([14]) Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 321).

([15]) Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

([16]) Směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat (Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31).

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1).

([18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

součást balíčku „inteligentnější právní úpravy pro zvýšení bezpečnosti potravin“, neobsahuje ustanovení o úředních kontrolách, jelikož tato pravidla by měla být stanovena v rámci navrhovaného horizontálního právního předpisu o úředních kontrolách. I kdyby však nová navrhovaná horizontální pravidla pro úřední kontroly nevstoupila v platnost ve stejnou dobu jako toto nařízení, stávající horizontální pravidla pro úřední kontroly by Komisi umožňovala zajistit rovnocennou úroveň kontroly.

(170) Pravidla stanovená v právních aktech uvedených ve 167. bodě odůvodnění mají být nahrazena tímto nařízením a následnými akty Komise přijatými na jeho základě. Uvedené právní akty by proto měly by být zrušeny. Avšak v zájmu zajištění právní jasnosti a zabránění vzniku právního vakua by zrušení mělo nabýt účinku teprve po přijetí příslušných aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů na základě tohoto nařízení. Je tudíž nezbytné poskytnout Komisi pravomoc stanovit termíny, kdy má zrušení uvedených právních aktů nabýt účinku, přičemž konečnou lhůtu by měl stanovit normotvůrce.

(171) V zájmu jasnosti právních předpisů Unie by měly být výslovně zrušeny tyto akty Rady v oblasti zdraví zvířat, které jsou zastaralé: rozhodnutí Rady 78/642/EHS ([1]); směrnice Rady 79/110/EHS ([2]); směrnice Rady 81/6/EHS ([3]); rozhodnutí Rady 89/455/ ([4]); směrnice Rady 90/423/EHS ([5]); rozhodnutí Rady 90/678/EHS ([6]); směrnice Rady 92/36/EHS ([7]); směrnice Rady 98/99/ES ([8]).

(172) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud Komise na základě tohoto nařízení nepřijme klíčové akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, přičemž mezi přijetím těchto klíčových aktů a dnem začátku jejich použitelnosti by mělo uplynout 24 měsíců, během nichž budou mít členské státy a provozovatelé možnost řádně se přizpůsobit novým pravidlům. Kromě toho je vhodné poskytnout lhůtu alespoň 36 měsíců na to, aby Komise nová pravidla vypracovala.

(173) V zájmu zajištění právní jistoty, pokud jde o použití pravidel pro identifikaci a evidenci zvířat a opatření k tlumení nákaz pro některé nákazy zvířat a zoonózy, by měla být na Komisi přenesena pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o datum, k němuž se nařízení (ES) č. 21/2004 a směrnice 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES, 2005/94/ES a 2008/71/ES přestanou používat, přičemž konečné datum by mělo být stanoveno v tomto nařízení.

(174) V souladu s preventivním přístupem ke zdraví zvířat, který je tímto nařízením prosazován, by se zvláštní opatření týkající se salmonely používaná před … (*) v případě živých zvířat odesílaných do Finska a Švédska měla používat i nadále a nařízení (ES) č. 2160/2003 by mělo být odpovídajícím způsobem upraveno.

([1]) Rozhodnutí Rady 78/642/EHS ze dne 25. července 1978 o opatřeních na ochranu zdraví s ohledem na Republiku Botswana (Úř. věst. L 213, 3.8.1978, s. 15).

([2]) Směrnice Rady 79/110/EHS ze dne 24. ledna 1979, kterou se povoluje Italské republice odložit oznamování a provádění jejích vnitrostátních plánů urychlené eradikace brucelózy a tuberkulózy u skotu (Úř. věst. L 29, 3.2.1979, s. 24).

([3]) Směrnice Rady 81/6/EHS ze dne 1. ledna 1981, kterou se povoluje Řecké republice sdělování a provádění jejích vnitrostátních plánů urychlené eradikace brucelózy a tuberkulózy u skotu (Úř. věst. L 14, 16.1.1981, s. 22).

([4]) Rozhodnutí Rady 89/455/EHS ze dne 24. července 1989, kterým se zavádějí opatření Společenství k zavedení vzorových projektů pro eradikaci nebo prevenci vztekliny (Úř. věst. L 223, 2.8.1989, s. 19).

([5]) Směrnice Rady 90/423/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se mění směrnice 85/511/EHS, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení kulhavky a slintavky, směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství a směrnice 72/462/EHS o veterinárních a hygienických otázkách dovozu skotu, prasat a čerstvého masa nebo masných výrobků ze třetích zemí (90/423/EHS) (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 13).

([6]) Rozhodnutí Rady 90/678/EHS ze dne 13. prosince 1990, kterým se uznávají některé části území Společenství buď za úředně prosté, nebo za prosté klasického moru prasat (Úř. věst. L 373, 31.12.1990, s. 29).

([7]) Směrnice Rady 92/36/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun kopytníků a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 28).

([8]) Směrnice Rady 98/99/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění směrnice 97/12/ES, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 107).

(*) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

(175) S ohledem na nedávné přijetí nařízení (EU) č. 576/2013 je vhodné umožnit dlouhé přechodné období do doby zahájení používání odpovídajících pravidel stanovených v tomto nařízení.

(176) Prováděcí pravomoci stanovené v tomto nařízení by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(177) Je obzvlášť důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(178) Z tohoto nařízení by neměla vyplývat nepřiměřená administrativní zátěž ani nepřiměřené hospodářské dopady pro malé a střední podniky. Zvláštní situace malých a středních podniků byla v tomto nařízení na základě konzultací se zúčastněnými stranami zohledněna. O potenciální všeobecné odchylce od požadavků tohoto nařízení pro tyto podniky se s ohledem na cíle veřejné politiky v oblasti ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví neuvažovalo. Několik odchylek pro tyto podniky by však mělo být stanoveno v souvislosti s různými požadavky tohoto nařízení s přihlédnutím k příslušným rizikům.

(179) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení veterinárních předpisů pro zvířata, zárodečné produkty, produkty živočišného původu, vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, nevztahují-li se na ně zvláštní pravidla podle jiných právních předpisů Unie, a jiné materiály, které mohou přispívat k šíření nákaz zvířat, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být účinněji dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím společného a koordinovaného právního rámce pro zdraví zvířat, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ PRAVIDLA

KAPITOLA 1

Předmět, cíl, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět a cíl

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro prevenci a tlumení nákaz zvířat, které se mohou přenášet na zvířata nebo na člověka.

Tato pravidla stanoví:

a) určení priorit a kategorizaci v oblasti nákaz s významem pro Unii, stanovení oblastí odpovědnosti v oblasti zdraví zvířat v části I (články 1 až 17);

b) včasné zjištění, hlášení a podávání zpráv, pokud jde o nákazy, dozor, eradikační programy a status území prostého nákazy v části II (články 18 až 42);

c) povědomí o nákazách, připravenost a tlumení v části III (články 43 až 83);

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

d) registraci a schvalování zařízení a dopravců, přemísťování a vysledovatelnost zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu v rámci Unie v části IV (články 84 až 228) a v části VI (články 244 až 248 a 252 až 256);

e) vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie a vývoz takových zásilek z Unie v části V (články 229 až 243) a v části VI (články 244 až 246 a 252 až 256);

f) neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu do členského státu z jiného členského státu nebo ze třetí země či území v části VI (články 244 až 256);

g) mimořádná opatření, která mají být přijata v případě mimořádné situace v důsledku nákazy v části VII (články 257 až 262).

2. Pravidla uvedená v odstavci 1:

a) mají za cíl zajistit:

i) zlepšení zdraví zvířat v zájmu podpory udržitelné zemědělské produkce a produkce akvakultury v Unii;

ii) účinné fungování vnitřního trhu;

iii) snížení nepříznivých vlivů na zdraví zvířat, veřejné zdraví a životní prostředí v případě:

— některých nákaz;

— opatření přijatých za účelem prevence a tlumení nákaz;

b) zohlední:

i) vztah mezi zdravím zvířat a:

— veřejným zdravím;

— životním prostředím, včetně biologické rozmanitosti a cenných genetických zdrojů, a také dopady změny klimatu;

— bezpečností potravin a krmiv;

— dobrými životními podmínkami zvířat, včetně zabránění veškeré zbytečné bolesti, úzkosti nebo utrpení;

— antimikrobiální rezistencí;

— zabezpečením potravin;

ii) hospodářské, společenské a kulturní důsledky a důsledky pro životní prostředí, které vyplývají z uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz;

iii) příslušné mezinárodní normy.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na:

a) chovaná a volně žijící zvířata;

b) zárodečné produkty;

c) produkty živočišného původu;

d) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1069/2009;

e) zařízení, dopravní prostředky, vybavení a všechny ostatní cesty infekce a materiál, který přispívá nebo může přispívat k šíření přenosných nákaz zvířat.

2. Toto nařízení se použije na nákazy, včetně zoonóz, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v:

a) rozhodnutí č. 1082/2013/EU;

b) nařízení (ES) č. 999/2001;

c) směrnici 2003/99/ES;

d) nařízení (ES) č. 2160/2003.

Článek 3

Oblast působnosti částí IV, V a VI

1. Hlava I části IV (články 84 až 171) se použije na:

a) suchozemská zvířata a zvířata, která nejsou suchozemskými zvířaty, ale která mohou přenášet nákazy postihující suchozemská zvířata;

b) zárodečné produkty ze suchozemských zvířat;

c) produkty živočišného původu ze suchozemských zvířat.

2. Hlava II části IV (články 172 až 226) se použije na:

a) vodní živočichy a živočichy, kteří nejsou vodními živočichy, ale kteří mohou přenášet nákazy postihující vodní živočichy;

b) produkty živočišného původu z vodních živočichů.

3. Hlava III části IV (články 227 a 228) se použije na:

a) jiná zvířata;

b) zárodečné produkty a produkty živočišného původu z těchto jiných zvířat uvedených v písmeni a).

4. Části IV a V se nepoužijí na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu podle odstavce 6 tohoto článku ani na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu v rámci členského státu.

5. Přemísťování zvířat v zájmovém chovu, jiná než neobchodní přesuny, musejí splňovat veterinární požadavky stanovené v částech IV a V.

Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se úprav, jež jsou nezbytné k zajištění správného uplatňování částí IV a V na zvířata v zájmovém chovu, zejména ke zohlednění skutečnosti, že zvířata v zájmovém chovu chovají chovatelé zvířat v zájmovém chovu v domácnostech.

6. Část VI se použije pouze na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, které splňují požadavky stanovené v článcích 245 a 246, pokud jde o maximální počet zvířat, která mohou doprovázet svého majitele, a maximální počet dní mezi přesunem majitele a přesunem zvířete.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „zvířaty“ obratlovci a bezobratlí;

2) „suchozemskými zvířaty“ ptáci, suchozemští savci, včely a čmeláci;

3) „vodními živočichy“ živočichové těchto druhů, a to ve všech stádiích života, včetně jiker a mlíčí a gamet:

   a) ryby nadtřídy Agnatha, a tříd Chondrichthyes, Sarcopterygii a Actinopterygii;

   b) vodní měkkýši kmene Mollusca;

   c) vodní korýši podkmene Crustacea;

4) „jinými zvířaty“ zvířata jiných druhů, než jsou druhy zahrnuté v definicích suchozemských zvířat a vodních živočichů;

5) „chovanými zvířaty“ zvířata chovaná lidmi včetně, pokud jde o vodní živočichy, živočichů pocházejících z akvakultury;

6) „akvakulturou“ chov vodních živočichů, přičemž tito živočichové zůstávají majetkem jedné nebo více fyzických či právnických osob po celou dobu chovu nebo kultivace až do výlovu a včetně doby výlovu, s výjimkou případů, kdy jsou volně žijící vodní živočichové vytěženi nebo uloveni k lidské spotřebě a následně dočasně drženi před usmrcením, aniž by byli krmeni;

7) „živočichy pocházejícími z akvakultury“ veškeří vodní živočichové, kteří jsou předmětem chovu v oblasti akvakultury;

8) „volně žijícími zvířaty“ zvířata, která nejsou chovanými zvířaty;

9) „drůbeží“ ptáci, kteří jsou chováni nebo drženi v zajetí pro účely:

   a) produkce:

      i) masa;

      ii) konzumních vajec;

      iii) jiných produktů;

   b) zazvěření zvěře pernaté;

   c) šlechtění ptáků používaných pro typy produkce uvedené v písmenech a) a b);

10) „ptáky chovaným v zajetí“ ptáci jiní než drůbež, kteří jsou drženi v zajetí z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v bodě 9, včetně ptáků, kteří jsou drženi za účelem přehlídek, závodů, výstav, soutěží, šlechtění nebo prodeje;

11) „zvířetem v zájmovém chovu“ zvíře druhů uvedených v příloze I, které je chováno pro soukromé nekomerční účely;

12) „chovatelem zvířat v zájmovém chovu“ fyzická osoba, jež chová zvíře v zájmovém chovu, kterou může být i majitel daného zvířete v zájmovém chovu;

13) „majitelem zvířete v zájmovém chovu“ fyzická osoba uvedená v identifikačním dokladu podle čl. 247 písm. c), čl. 248 odst. 2 písm. c), čl. 249 odst. 1 písm. c) a čl. 250 odst. 2 písm. c) jako majitel;

14) „neobchodním přesunem“ jakýkoli přesun zvířete v zájmovém chovu, které doprovází svého majitele, a

   a) jehož cílem není prodej ani jiná forma převodu vlastnictví zvířete v zájmovém chovu; a

   b) který je součástí přesunu majitele zvířete v zájmovém chovu;

      i) za nějž odpovídá buď přímo majitel; nebo

      ii) za nějž odpovídá oprávněná osoba v případě, že zvíře v zájmovém chovu je fyzicky odděleno od svého majitele;

15) „oprávněnou osobou“ fyzická osoba, kterou majitel zvířete v zájmovém chovu písemně zmocnil, aby jeho jménem provedla neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu;

16) „nákazou“ výskyt infekcí a zamoření u zvířat způsobených jedním či více patogenními původci, ať s klinickými nebo patologickými projevy, či bez nich;

17) „patogenním původcem“ na zvířata či člověka přenosný patogen, který může u zvířat způsobit nákazu;

18) „nákazami uvedenými na seznamu“ se rozumí nákazy uvedené na seznamu v souladu s čl. 5 odst. 1;

19) „profilem nákazy“ kritéria nákazy uvedená v čl. 7 odst. 1 písm. a);

20) „druhy uvedenými na seznamu“ živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů uvedené na seznamu v souladu s čl. 8 odst. 2 nebo, v případě nově se objevujících nákaz, živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů, které splňují kritéria pro druhy uvedené na seznamu stanovená v čl. 8 odst. 2;

21) „nebezpečím“ patogenní původce přítomný ve zvířeti nebo produktu nebo stav zvířete či produktu, které mohou mít nepříznivý účinek na zdraví lidí či zvířat;

22) „rizikem“ pravděpodobnost výskytu a pravděpodobný rozsah biologických a hospodářských důsledků nepříznivého účinku na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví;

23) „biologickou bezpečností“ souhrn řídících a fyzických opatření, jejichž cílem je snížit riziko zavlečení, rozvoje a šíření nákaz do, z a v rámci:

    a) populace zvířat; nebo

    b) zařízení, oblasti, jednotky, dopravních prostředků nebo jiných zařízení, prostor či jiného místa;

24) „provozovatelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, jež nese odpovědnost za zvířata nebo produkty, a to i po omezenou dobu, avšak s výjimkou chovatelů zvířat v zájmovém chovu a veterinárních lékařů;

25) „dopravcem“ provozovatel, který přepravuje zvířata na svůj vlastní účet nebo pro třetí stranu;

26) „odborníkem pracujícím se zvířaty“ fyzická nebo právnická osoba, jež má profesní vztah ke zvířatům nebo produktům, kromě provozovatelů nebo veterinárních lékařů;

27) „zařízením“ jakékoli prostory, jakákoli stavba nebo v případě zemědělské činnosti ve venkovních podmínkách jakékoli prostředí či místo, kde jsou přechodně či trvale držena zvířata nebo uchovávány zárodečné produkty, s výjimkou:

    a) domácností, které chovají zvířata v zájmovém chovu;

    b) veterinárních ordinací nebo klinik;

28) „zárodečnými produkty“:

    a) spermie, oocyty a embrya určené pro umělou reprodukci;

    b) násadová vejce;

29) „produkty živočišného původu“:

    a) potraviny živočišného původu, včetně medu a krve;

    b) živí mlži, živí ostnokožci, živí pláštěnci a živí mořští plži určení k lidské spotřebě; a

    c) jiní živočichové než živočichové uvedení v písmeni b), určení k tomu, aby byli připraveni k dodání jako živí konečnému spotřebiteli;

30) „vedlejšími produkty živočišného původu“ celá těla zvířat nebo jejich části, produkty živočišného původu nebo jiné produkty získané ze zvířat, které nejsou určeny k lidské spotřebě, s výjimkou zárodečných produktů;

31) „získanými produkty“ produkty získané z jednoho nebo více ošetření, přeměn nebo fází při zpracování vedlejších produktů živočišného původu;

32) „produkty“:

    a) zárodečné produkty;

    b) produkty živočišného původu;

    c) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty;

33) „úřední kontrolou“ jakákoli forma kontroly, kterou příslušný orgán vykonává za účelem ověření souladu s tímto nařízením;

34) „nákazovým statusem“ nákazový status, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu týkající se konkrétního druhu uvedeného na seznamu, s ohledem na:

a) zvíře;

b) zvířata v rámci:

i) epizootologické jednotky;

ii) zařízení;

iii) oblasti;

iv) jednotky;

v) členského státu;

vi) třetí země nebo území;

35) „oblastí“:

a) u suchozemských zvířat oblast členského státu, třetí země nebo území s přesným zeměpisným vymezením, kde se nachází subpopulace zvířat s jednoznačným nákazovým statusem, pokud jde o konkrétní nákazu nebo konkrétní nákazy, na něž se vztahují odpovídající opatření týkající se dozoru, tlumení nákaz a biologické bezpečnosti;

b) u vodních živočichů souvislý hydrologický systém s jednoznačným nákazovým statusem, pokud jde o konkrétní nákazu nebo konkrétní nákazy, jenž tvoří oblast, která představuje:

i) celé povodí od pramene vodního toku po jeho ústí nebo jezero;

ii) více než jedno povodí;

iii) část povodí od pramene vodního toku k překážce, která brání zavlečení konkrétní nákazy nebo nákaz;

iv) část pobřežní oblasti, která je přesně zeměpisně vymezena;

v) ústí, které je přesně zeměpisně vymezeno;

36) „povodím“ oblast nebo území ohraničené přírodními prvky, jako jsou kopce nebo hory, do nějž směřuje veškerý odtok vody;

37) „jednotkou“ subpopulace zvířat držená v jednom nebo více zařízeních a v případě vodních živočichů v jednom nebo více zařízeních akvakultury, jež spadají pod společný systém řízení biologické bezpečnosti a mají jednoznačný nákazový status, pokud jde o konkrétní nákazu nebo konkrétní nákazy, na níž se vztahují odpovídající opatření týkající se dozoru, tlumení nákaz a biologické bezpečnosti;

38) „karanténou“ držení zvířat v izolaci bez jakéhokoli přímého či nepřímého kontaktu se zvířaty mimo epizootologickou jednotku s cílem zajistit, aby v době, kdy jsou zvířata v izolaci po stanovené časové období sledována, a případně během testování a léčby, nedocházelo k šíření jedné nebo více konkrétních nákaz;

39) „epizootologickou jednotkou“ skupina zvířat se stejnou pravděpodobností vystavení patogennímu původci;

40) „ohniskem“ úředně potvrzený výskyt nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy u jednoho nebo více zvířat v zařízení nebo na jiném místě, kde jsou zvířata držena nebo kde se nacházejí;

41) „uzavřeným pásmem“ oblast, v níž jsou uplatňována omezení týkající se přemísťování některých zvířat nebo produktů a jiná opatření k tlumení nákaz s cílem zabránit šíření konkrétní nákazy do oblastí, kde se žádná omezení neuplatňují; uzavřené pásmo může případně zahrnovat ochranné pásmo a pásmo dozoru;

42) „ochranným pásmem“ oblast místa výskytu ohniska a kolem něj, v níž jsou uplatňována opatření k tlumení nákazy s cílem zamezit šíření nákazy z této oblasti;

43) „pásmem dozoru“ oblast zřízená kolem ochranného pásma, v níž jsou uplatňována opatření k tlumení nákazy s cílem zamezit šíření nákazy z ochranného pásma;

44) „násadovými vejci“ vejce pocházející od drůbeže nebo ptáků chovaných v zajetí, určená k líhnutí;

45) „kopytníky“ zvířata uvedená v příloze III;

46) „zařízením zacházejícím se zárodečnými produkty“:

a) pokud jde o sperma, zařízení, kde je sperma odebíráno, produkováno, zpracováváno nebo skladováno;

b) pokud jde o oocyty a embrya, skupina odporníků nebo struktura pod dozorem týmového veterinárního lékaře, která je způsobilá provádět odběr, produkci, zpracování a skladování oocytů a embryí;

c) pokud jde o násadová vejce, líheň;

47) „líhní“ zařízení, jehož činnost spočívá v odběru, skladování, uložení násadových vajec do líhně a jejich líhnutí za účelem zajištění dodávek:

a) násadových vajec;

b) jednodenních kuřat nebo čerstvě vylíhnutých ptáků jiných druhů;

48) „uzavřeným zařízením“ stálé, zeměpisně ohraničené zařízení vytvořené na dobrovolném základě a schválené pro účely přemísťování, v němž jsou zvířata:

a) chována nebo šlechtěna pro účely výstav, vzdělávání, zachování druhů nebo výzkumu;

b) uzavřena a oddělena od okolního prostředí; a

c) podrobena veterinárnímu dozoru a opatřením biologické bezpečnosti;

49) „svodem“ shromažďování chovaných suchozemských zvířat z více než jednoho zařízení po dobu kratší, než je doba pobytu požadovaná pro dotyčný druh zvířat;

50) „dobou pobytu“ minimální doba nezbytná k tomu, aby se zajistilo, že zvíře umístěné do zařízení nemá nižší nákazový status než uvedené zařízení;

51) „systémem TRACES“ integrovaný počítačový veterinární systém s jedinou strukturou stanovený v rozhodnutích 2003/24/ES a 2004/292/ES;

52) „zařízením pro potraviny z vodních organismů schváleným k tlumení nákaz“ potravinářský podnik schválený v souladu s článkem 179;

53) „úředním veterinárním lékařem“ veterinární lékař schválený příslušným orgánem a náležitě kvalifikovaný k provádění úředních činností v souladu s tímto nařízením;

54) „úředním veterinárním lékařem ve třetí zemi či území“ úřední veterinární lékař ve třetí zemi či území odpovídající úřednímu veterinárnímu lékaři uvedenému v bodě 53;

55) „příslušným orgánem“ ústřední veterinární orgán členského státu odpovědný za organizování úředních kontrol a veškerých dalších úředních činností v souladu s tímto nařízením nebo jakýkoli jiný orgán, jemuž byla uvedená odpovědnost svěřena;

56) „příslušným orgánem třetí země či území“ orgán ve třetí zemi či na území odpovídající příslušnému orgánu uvedenému v bodě 55.

KAPITOLA 2

Nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy a druhy uvedené na seznamu

Článek 5

Seznam nákaz

1. Pravidla pro prevenci a tlumení konkrétních nákaz stanovená v tomto nařízení se použijí na:

a) tyto nákazy uvedené na seznamu:

i) slintavka a kulhavka;

ii) klasický mor prasat;

iii) africký mor prasat;

iv) vysoce patogenní influenza ptáků;

v) mor koní; a

b) nákazy uvedené na seznamu uvedeném v příloze II.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají změn seznamu uvedeného v odst. 1 písm. b) tohoto článku.

3. Nákaza se zařadí na seznam uvedený v odst. 1 písm. b) tohoto článku, pokud byla posouzena v souladu s článkem 7 a splňuje:

a) všechna tato kritéria:

i) z vědeckých důkazů vyplývá, že je nákaza přenosná;

ii) v Unii se vyskytují živočišné druhy, které jsou k dané nákaze vnímavé nebo jsou jejími vektory a rezervoáry;

iii) nákaza má nepříznivé dopady na zdraví zvířat nebo v důsledku své zoonotické povahy představuje riziko pro veřejné zdraví;

iv) pro danou nákazu jsou dostupné diagnostické nástroje; a

v) opatření ke zmírnění rizika a případně dozor nad nákazou jsou účinná a přiměřená rizikům, které nákaza v Unii představuje; a

b) alespoň jedno z těchto kritérií:

i) nákaza má nebo by mohla mít významné nepříznivé dopady na zdraví zvířat v Unii nebo představuje nebo by mohla představovat významné riziko pro veřejné zdraví, neboť se jedná o zoonózu;

ii) u patogenního původce se vyvinula rezistence vůči léčbě, což představuje významné nebezpečí pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat v Unii.;

iii) nákaza má nebo by mohla mít významný nepříznivý hospodářský dopad, který by ovlivnil zemědělskou produkci nebo produkci akvakultury v Unii;

iv) nákaza má potenciál vyvolat krizi nebo by patogenní původce mohl být použit pro účely bioterorismu; nebo

v) nákaza má nebo by mohla mít významný nepříznivý dopad na životní prostředí včetně biologické rozmanitosti v Unii.

4. V případě, že nákaza již nesplňuje kritéria stanovená v odstavci 3 tohoto článku, přijme Komise v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající vyjmutí nákazy ze seznamu uvedeného v odst. 1 písm. b) tohoto článku.

5. Komise přezkoumá zařazení každé nákazy na seznam s ohledem na nově dostupné významné vědecké údaje.

Článek 6

Nově se objevující nákazy

1. V případě nově se objevujících nákaz se použijí pravidla prevence a kontroly nákaz podle tohoto nařízení.

2. Nákaza, která není uvedena na seznamu, se považuje za nově se objevující nákazu (dále jen „nově se objevující nákaza“), pokud může splňovat kritéria pro zařazení nákazy na seznam stanovená v čl. 5 odst. 3 a pokud:

a) vznikla v důsledku vývoje nebo změny existujícího patogenního původce;

b) se jedná o známou nákazu šířící se do nové zeměpisné oblasti, zasahující nové druhy, či nové populace;

c) je v Unii diagnostikována poprvé; nebo

d) ji způsobil neznámý nebo dříve nepoznaný patogenní původce.

3. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů nezbytná opatření týkající se nově se objevujících nákaz splňujících kritéria uvedená v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově se objevující riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 266 odst. 3.

5. Jakákoli povinnost pro provozovatele v souvislosti s nově se objevující nákazou stanovená v tomto nařízení se použije pouze tehdy, pokud Komise přijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku prováděcí akt týkající se této nákazy nebo pokud se na nákazu vztahuje pohotovostní plán podle článku 43.

Článek 7

Parametry pro posuzování za účelem zařazení nákazy na seznam

S cílem určit, zda nákaza splňuje podmínky pro zařazení na seznam podle čl. 5 odst. 2, použije Komise tyto parametry pro posuzování:

a) profil nákazy, který zahrnuje:

i) živočišný druh dotčený nákazou;

ii) míru nemocnosti a úhyny související s nákazou v populacích zvířat;

iii) zoonotickou povahu nákazy;

iv) rezistenci vůči léčbě, včetně antimikrobiální rezistence;

v) přetrvávání nákazy v populaci zvířat nebo v životním prostředí;

vi) cesty a rychlost přenosu nákaz mezi zvířaty a případně mezi zvířaty a lidmi;

vii) nepřítomnost nebo přítomnost a rozšíření nákazy v Unii a v případě, že nákaza není v Unii přítomna, riziko jejího zavlečení do Unie;

viii) existenci diagnostických nástrojů a nástrojů pro tlumení nákaz;

b) dopad nákazy na:

i) zemědělskou produkci nebo produkci akvakultury a ostatní části hospodářství, pokud jde o:

— úroveň výskytu nákazy v Unii;

— ztrátu produkce v důsledku nákazy;

— ostatní ztráty;

ii) lidské zdraví, pokud jde o:

— přenosnost mezi zvířaty a lidmi;

— přenosnost mezi lidmi;

— závažnost lidských forem nákazy;

— dostupnost účinné prevence nebo léčby u člověka;

iii) dobré životní podmínky zvířat;

iv) biologickou rozmanitost a životní prostředí;

c) potenciál nákazy vyvolat krizovou situaci a její možné použití v oblasti bioterorismu;

d) proveditelnost, dostupnost a účinnost těchto opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz:

i) diagnostických nástrojů a kapacit;

ii) vakcinace;

iii) léčby;

iv) opatření biologické bezpečnosti;

v) omezení přemísťování zvířat a produktů;

vi) usmrcení zvířat;

vii) likvidace těl zvířat a jiných příslušných vedlejších produktů živočišného původu;

e) dopad opatření v oblasti prevence a tlumení nákaz, pokud jde o:

i) přímé a nepřímé náklady pro postižená odvětví a hospodářství jako celek;

ii) jejich přijetí společností;

iii) dobré životní podmínky postižených subpopulací chovaných i volně žijících zvířat;

iv) životní prostředí a biologickou rozmanitost.

Článek 8

Seznam druhů

1. Pravidla týkající se konkrétních nákaz uvedených na seznamu stanovená v tomto nařízení a pravidla přijatá na základě tohoto nařízení se použijí na druhy uvedené na seznamu.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vytvoří seznam druhů podle odstavce 1 tohoto článku, které splňují podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Tento seznam zahrnuje živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů, jež představují značné riziko šíření konkrétních nákaz uvedených na seznamu, na základě těchto kritérií:

a) vnímavost rizikové populace zvířat;

b) délka inkubační doby a období nakažlivosti u dotčených zvířat;

c) schopnost těchto zvířat tyto konkrétní nákazy přenášet.

3. Živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů se na tento seznam doplní, pokud jsou postiženy konkrétní nákazou uvedenou na seznamu nebo pokud představují riziko jejího šíření, neboť:

a) jsou ke konkrétní nákaze uvedené na seznamu vnímavé nebo z vědeckých důkazů vyplývá, že je taková vnímavost pravděpodobná; nebo

b) se jedná o druhy vektorů nebo rezervoáry této nákazy nebo z vědeckých důkazů vyplývá, že je taková úloha pravděpodobná.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vyjme živočišný druh nebo skupiny živočišných druhů ze seznamu, jakmile:

a) byla ze seznamu nákaz vyjmuta příslušná nákaza v něm uvedená, v souvislosti s níž byl na seznam zařazen daný živočišný druh nebo skupina živočišných druhů; nebo

b) z vědeckých důkazů vyplývá, že daný druh nebo skupina druhů již nesplňují kritéria stanovená v odstavci 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 9

Pravidla pro prevenci a tlumení nákaz, která se použijí na různé kategorie nákaz uvedených na seznamu

1. V případě nákaz uvedených na seznamu se použijí tato pravidla pro prevenci a tlumení nákaz:

a) Pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, které se běžně v Unii nevyskytují a v souvislosti s nimiž je nutné přijmout okamžitá opatření k eradikaci, jakmile jsou zjištěny, použijí se podle potřeby tato pravidla:

i) pravidla týkající se povědomí o nákazách a připravenosti stanovená v části III hlavě I (články 43 až 52);

ii) opatření k tlumení nákaz stanovená v části III hlavě II kapitole 1 (články 53 až 71); a

iii) pravidla pro rozdělení do jednotek stanovená v čl. 37 odst. 1.

V souvislosti s těmito nákazami uvedenými na seznamu se rovněž případně použijí opatření uvedená v písmeni b) a podle potřeby i opatření uvedená v písmenech d) a e).

b) Pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, jež je za účelem eradikace v celé Unii nutné tlumit ve všech členských státech, použijí se podle potřeby tato pravidla:

i) pravidla pro povinné eradikační programy stanovená v čl. 31 odst. 1;

ii) pravidla pro členské státy a oblasti prosté nákazy stanovená v článku 36;

iii) pravidla pro rozdělení do jednotek stanovená v čl. 37 odst. 2; a

iv) opatření k tlumení nákaz stanovená v článcích 72 až 75, článcích 77 až 79 a článcích 81 a 83.

V souvislosti s těmito nákazami uvedenými na seznamu se rovněž použijí podle potřeby opatření uvedená v písmenech d) a e).

c) Pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, které se týkají některých členských států a v souvislosti s nimiž je třeba přijmout opatření s cílem zamezit jejich šíření do oblastí Unie, jež jsou nákazy úředně prosté nebo které mají proti dané nákaze uvedené na seznamu eradikační programy, použijí se podle potřeby tato pravidla:

i) pravidla pro volitelnou eradikaci stanovená v čl. 31 odst. 2;

ii) pravidla pro členské státy a oblasti prosté nákazy stanovená v článku 36;

iii) pravidla pro rozdělení do jednotek stanovená v čl. 37 odst. 2; a

iv) pravidla pro opatření k tlumení nákaz stanovená v článcích 76, 77, 78, 80, 82 a 83.

V souvislosti s těmito nákazami uvedenými na seznamu se rovněž použijí podle potřeby opatření uvedená v písmenech d) a e).

d) Pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s nimiž je třeba přijmout opatření s cílem zabránit jejich šíření v důsledku jejich zavlečení do Unie nebo přemísťování zvířat mezi členskými státy, použijí se podle potřeby tato pravidla:

i) pravidla pro přemísťování v rámci Unie stanovená v hlavě I kapitolách 3 až 6 (články 124 až 169), v části IV hlavě II kapitolách 2 a 3 (články 191 až 225) a v části VI kapitolách 2 a 3 (články 247 až 251); a

ii) pravidla pro vstup do Unie a vývoz z Unie stanovená v části V (články 229 až 243).

Nákazy uvedené na seznamu zmíněné v písmenech a), b) a c) se rovněž považují za nákazy uvedené na seznamu podle tohoto písmene a podle písmene e), je-li možno riziko dané nákazy účinně a přiměřeně zmírnit pomocí opatření týkajících se přemísťování zvířat a produktů.

e) Pokud jde o nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s nimiž je zapotřebí dozoru v rámci Unie, použijí se podle potřeby tato pravidla:

i) pravidla pro hlášení a podávání zpráv stanovená v části II kapitole 1 (články 18 až 23); a

ii) pravidla pro dozor stanovená v části II kapitole 2 (články 24 až 30).

Nákazy uvedené na seznamu zmíněné v písmenec4h a), b) a c) se rovněž považují za nákazy uvedené na seznamu podle tohoto písmene.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví použití pravidel pro prevenci a tlumení nákaz uvedených v odstavci 1 u jednotlivých nákaz uvedených na seznamu na základě kritérií stanovených v příloze IV a rovněž s ohledem na nově dostupné významné vědecké údaje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů změní použití pravidel pro prevenci a tlumení nákaz uvedených v odstavci 2 u jednotlivých nákaz uvedených na seznamu, pokud již daná nákaza nesplňuje kritéria stanovená v příslušné části přílohy IV, rovněž s ohledem na nově dostupné významné vědecké údaje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu, jež představuje nově se objevující riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

KAPITOLA 3

Oblasti odpovědnosti, pokud jde o zdraví zvířat

Oddíl 1

Provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu

Článek 10

Oblasti odpovědnosti, pokud jde o zdraví zvířat a opatření biologické bezpečnosti

1. Provozovatelé:

a) pokud jde o chovaná zvířata a produkty spadající pod jejich odpovědnost, odpovídají za:

i) zdraví chovaných zvířat;

ii) obezřetné a odpovědné používání veterinárních přípravků, aniž je dotčena úloha a odpovědnost veterinárních lékařů;

iii) minimalizaci rizika šíření nákaz;

iv) správnou chovatelskou praxi;

b) přijímají případně taková opatření biologické bezpečnosti týkající se chovaných zvířat a produktů spadajících pod jejich odpovědnost, která jsou vhodná pro:

i) druhy a kategorie chovaných zvířat a produktů;

ii) typ produkce; a

iii) související rizika, se zohledněním:

— zeměpisné polohy a klimatických podmínek; a

— místních podmínek a postupů;

c) případně přijímají opatření biologické bezpečnosti týkající se volně žijících zvířat.

2. Odborníci pracující se zvířaty přijmou v souvislosti se svým profesním vztahem ke zvířatům a produktům opatření k minimalizaci rizika šíření nákaz.

3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se použije též na chovatele zvířat v zájmovém chovu.

4. Opatření biologické bezpečnosti uvedená v odst. 1 písm. b) se provádějí podle potřeby prostřednictvím:

a) opatření fyzické ochrany, jež mohou zahrnovat:

i) podle potřeby ohrazení, oplocení, zastřešení, opatření síťovinou;

ii) čištění, dezinfekci a dezinsekci a deratizaci;

iii) u vodních živočichů, pokud je to vhodné:

— opatření týkající se zdroje a vypouštění vody;

— přirozené nebo umělé překážky mezi okolními vodními toky a dotčeným zařízením bránící vniknutí nebo úniku vodních živočichů, včetně opatření proti zaplavení nebo infiltraci vody z okolních vodních toků;

b) opatření pro řízení, jež mohou zahrnovat:

i) postupy pro vstup zvířat, produktů, vozidel a osob do zařízení a pro opuštění tohoto podniku;

ii) postupy pro používání vybavení;

iii) podmínky pro přemísťování založené na souvisejících rizicích;

iv) podmínky pro uvádění zvířat nebo produktů do zařízení;

v) karanténu, izolaci nebo oddělení nově příchozích či nemocných zvířat;

vi) systém pro bezpečné odstraňování mrtvých zvířat a jiných vedlejších produktů živočišného původu.

5. Provozovatelé, odborníci pracující se zvířaty a chovatelé zvířat v zájmovém chovu spolupracují při uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení s příslušným orgánem a veterinárními lékaři.

6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit minimální požadavky nezbytné pro jednotné uplatňování tohoto článku.

Tyto prováděcí akty zohledňují záležitosti uvedené v odst. 1 písm. b).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 11

Znalosti o zdraví zvířat

1. Provozovatelé a odborníci pracující se zvířaty mají odpovídající znalosti o:

a) nákazách zvířat, včetně těch, jež jsou přenosné na člověka;

b) zásadách biologické bezpečnosti;

c) vzájemných vztazích mezi zdravím zvířat, dobrými životními podmínkami zvířat a lidským zdravím;

d) správné chovatelské praxi pro živočišné druhy, o něž pečují;

e) rezistenci vůči léčbě, včetně antimikrobiální rezistence, a jejích dopadech.

2. Obsah a úroveň znalostí požadovaných podle odstavce 1 závisí na:

a) druzích a kategoriích chovaných zvířat nebo produktů, spadajících pod odpovědnost dotyčných provozovatelů a odborníků pracujících se zvířaty, a povaze jejich profesního vztahu k těmto zvířatům a produktům;

b) typu produkce;

c) prováděných úkolech.

3. Znalosti uvedené v odstavci 1 se získávají jedním z těchto způsobů:

a) odbornou praxí či odbornou přípravou;

b) stávajícími programy v odvětví zemědělství či akvakultury, jež jsou relevantní z hlediska zdraví zvířat;

c) formálním vzděláváním;

d) na základě jiných zkušeností nebo jiné přípravy, jež vedou ke stejné úrovni znalostí jako v případě písmen a), b) nebo c).

4. Provozovatelé prodávající budoucí zvířata v zájmovém chovu nebo jinak převádějící vlastnictví těchto zvířat poskytnou budoucímu chovateli zvířat v zájmovém chovu základní informace o záležitostech uvedených v odstavci 1, které se týkají dotyčného zvířete v zájmovém chovu.

Oddíl 2

Veterinární lékaři a odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů

Článek 12

Oblasti odpovědnosti veterinárních lékařů a odborníků zabývajících se zdravím vodních živočichů

1. Veterinární lékaři při své činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení:

a) přijímají veškerá vhodná opatření, jež zamezí zavlečení, rozvoji a šíření nákaz;

b) přijímají opatření k zajištění včasného zjištění nákaz prováděním řádné diagnostiky a diferenciální diagnostiky za účelem vyloučení nebo potvrzení nákazy;

c) hrají aktivní úlohu při:

i) zvyšování povědomí v oblasti zdraví zvířat a povědomí o interakci mezi zdravím zvířat, dobrými životními podmínkami zvířat a lidským zdravím;

ii) prevenci nákaz;

iii) včasném zjišťování nákaz a rychlé reakci na nákazy;

iv) zvyšování povědomí o rezistenci vůči léčbě, včetně antimikrobiální rezistence, a jejích dopadech;

d) spolupracují při uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení s příslušným orgánem, provozovateli, odborníky pracujícími se zvířaty a chovateli zvířat v zájmovém chovu.

2. Odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů mohou v souvislosti s vodními živočichy provádět činnosti přiřazené na základě tohoto nařízení veterinárním lékařům, jsou-li k tomu oprávněni vnitrostátním právem dotyčného členského státu. V tomto případě se odstavec 1 vztahuje i na dané odborníky zabývající se zdravím vodních živočichů.

3. Veterinární lékaři a odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů udržují a rozvíjejí své odborné schopnosti související s oblastmi činností, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Oddíl 3

Členské státy

Článek 13

Oblasti odpovědnosti členských států

1. S cílem zajistit způsobilost příslušného orgánu pro zdraví zvířat přijímat nezbytná a vhodná opatření a provádět činnosti, které vyžaduje toto nařízení, každý členský stát na vhodné správní úrovni zajistí, aby tento příslušný orgán měl:

a) kvalifikovaný personál, zařízení, vybavení, finanční zdroje a účinnou organizaci pokrývající celé území daného členského státu;

b) přístup k laboratořím s kvalifikovaným personálem, zařízením, vybavením a finančními zdroji, potřebným k zajištění rychlé a přesné diagnostiky a diferenciální diagnostiky nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz;

c) dostatečně odborně připravené veterinární lékaře, kteří se podílejí na plnění činností uvedených v článku 12.

2. Členské státy motivují provozovatele a odborníky pracující se zvířaty k tomu, aby si prostřednictvím příslušných programů v odvětví zemědělství či akvakultury nebo prostřednictvím formálního vzdělávání osvojovali, udržovali a rozvíjeli odpovídající znalosti v oblasti zdraví zvířat stanovené v článku 11.

Článek 14

Pověření úředními činnostmi příslušným orgánem

1. Příslušný orgán může jiné než úřední veterinární lékaře pověřit jednou nebo více z těchto činností:

a) praktickým uplatňování opatření v rámci eradikačních programů stanovených v článku 32;

b) podporou příslušného orgánu při provádění dozoru stanoveného v článku 26 nebo v souvislosti s programy dozoru stanovenými v článku 28;

c) činnostmi souvisejícími s:

i) povědomím o nákaze, připraveností a tlumením podle části III, pokud jde o:

— odběr vzorků a provádění šetření a epizootologických šetření v rámci článku 54, čl. 55 odst. 1 písm. b) až g), článků 57, 73 a 74 v případě podezření na výskyt nákazy a prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci přijatých na základě uvedených článků;

— provádění činností týkajících se opatření k tlumení nákaz v případě výskytu ohniska nákazy, pokud jde o činnosti uvedené v článcích 61, čl. 65 odst. 1 písm. a), b), e), f) a i), čl. 70 odst. 1, čl. 79 odst. 1 a 2 a čl. 81 odst. 1 a 2 a v prováděcích aktech a aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě uvedených článků;

— provádění nouzové vakcinace v souladu s článkem 69;

ii) registrací, schvalováním, vysledovatelností a přemísťováním podle části IV;

iii) vydáváním a vyplňováním identifikačních dokladů pro zvířata v zájmovém chovu podle čl. 247 písm. c), čl. 248 odst. 2 písm. c), čl. 249 odst. 1 písm. c) a čl. 250 odst. 2 písm. c);

iv) uplatňováním a použitím identifikačních značek podle čl. 252 odst. 1 písm. a) bodu ii).

2. Členské státy mohou zavést pro fyzické a právnické osoby oprávnění k výkonu činností uvedených v odst. 1 písm. a) a písm. b) bodech i), ii) a iv) u konkrétně určených úkolů, k nimž mají tyto osoby dostatečné specifické znalosti. V takovém případě se na uvedené osoby vztahuje odstavec 1 tohoto článku a oblasti odpovědnosti stanovené v článku 12.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají dalších činností, jimiž mohou být pověřeni veterinární lékaři vedle povinností uvedených v odstavci 1, a případně ke stanovení nezbytných okolností a podmínek pro takové pověření.

Komise při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci zohlední povahu těchto činností a příslušné mezinárodní normy.

Článek 15

Informování veřejnosti

Existuje-li důvodné podezření, že zvířata nebo produkty pocházející z Unie nebo ze zemí mimo Unii mohou představovat riziko, učiní příslušný orgán vhodné kroky k informování veřejnosti o povaze rizika a o opatřeních, která byla nebo budou přijata za účelem zamezení nebo tlumení daného rizika, přičemž se zohlední povaha, závažnost a rozsah daného rizika a veřejný zájem na získání informací.

Oddíl 4

Laboratoře, zařízení a jiné fyzické a právnické osoby pracující s patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty

Článek 16

Povinnosti laboratoří, zařízení a dalších subjektů pracujících s patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty

1. Laboratoře, zařízení a jiné fyzické nebo právnické osoby pracující s patogenními původci za účelem výzkumu, vzdělávání, diagnostiky nebo výroby očkovacích látek a jiných biologických produktů při zohlednění jakýchkoli případných mezinárodních norem:

a) přijmou vhodná opatření biologické bezpečnosti, biologické ochrany a opatření v oblasti uzavřeného nakládání s biologickými původci s cílem zabránit úniku patogenních původců a jejich následnému kontaktu se zvířaty mimo laboratoř nebo jiné zařízení pracující s patogenními původci za uvedeným účelem;

b) zajistí, aby přemísťování patogenních původců, očkovacích látek a dalších biologických produktů mezi laboratořemi nebo jinými zařízeními nevedlo k riziku šíření nákaz uvedených na seznamu ani nově se objevujících nákaz.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají bezpečnostních opatření k prevenci a tlumení nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz, pokud jde o laboratoře, zařízení a jiné fyzické nebo právnické osoby pracující s patogenními původci, očkovacími látkami a dalšími biologickými produkty v souvislosti s:

a) opatřeními biologické bezpečnosti, biologické ochrany a opatřeními v oblasti uzavřeného nakládání s biologickými původci;

b) požadavky na přemísťování patogenních původců, očkovacích látek a dalších biologických produktů.

Článek 17

Veterinární laboratoře

1. Úřední veterinární laboratoře, které jsou tvořeny referenčními laboratořemi Unie, vnitrostátními referenčními laboratořemi a úředními veterinárními laboratořemi, při plnění svých úkolů a povinností spolupracují v rámci sítě unijních veterinárních laboratoří.

2. Laboratoře uvedené v odstavci 1 spolupracují za koordinace referenčních laboratoří Unie s cílem zajistit, aby dozor, hlášení a podávání zpráv, pokud jde o nákazy, eradikační programy, definice statusu území prostého nákazy a přemísťování zvířat a produktů v rámci Unie, jejich vstup do Unie a vývozy do třetích zemí či území stanovené v tomto nařízení jsou založeny na nejnovějších poznatcích, důkladných a spolehlivých laboratorních analýzách, testech a diagnózách.

3. Na výsledky a zprávy poskytované úředními laboratořemi se vztahují zásady profesního tajemství a důvěrnosti a povinnost podávat hlášení příslušným orgánům, které je určily, nezávisle na fyzické či právnické osobě, jež požádala o laboratorní analýzy, testy nebo diagnózy.

4. V případě, že úřední laboratoř v jednom členském státě provádí diagnostické analýzy vzorků ze zvířat pocházejících z jiného členského státu, ohlásí tato úřední laboratoř příslušnému orgánu členského státu, z něhož vzorky pocházejí:

a) okamžitě veškeré výsledky naznačující podezření na některou z nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo zjištění této nákazy;

b) bez zbytečného prodlení veškeré výsledky naznačující podezření na některou z nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) jiných než nákazy v čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo zjištění této nákazy.

ČÁST II

HLÁŠENÍ NÁKAZ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV, DOZOR, ERADIKAČNÍ PROGRAMY, STATUS OBLASTI PROSTÉ NÁKAZY

KAPITOLA 1

Hlášení nákaz a podávání zpráv

Článek 18

Hlášení v rámci členských států

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé a další příslušné fyzické nebo právnické osoby:

a) okamžitě uvědomili příslušný orgán, pokud zvířat existuje jakýkoli důvod k podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo je u zvířat výskyt takové nákazy zjištěn;

b) jakmile to bude možné uvědomili příslušný orgán, pokud u zvířat existuje jakýkoli důvod k podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) jiné, než jsou nákazy v čl. 9 odst. 1 písm. a), nebo je u zvířat výskyt takové nákazy zjištěn;

c) ohlásili veterinárnímu lékaři mimořádné úhyny a další příznaky závažných nákaz nebo výrazný pokles objemu produkce s neurčenou příčinou za účelem dalšího šetření, včetně odběru vzorků pro laboratorní vyšetření, vyžaduje-li to situace.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že hlášení uvedená v odst. 1 písm. c) mohou být určena příslušnému orgánu.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) kritérií pro stanovení, zda nastaly okolnosti vyžadující hlášení uvedené v odst. 1 písm. c);

b) podrobných pravidel pro další šetření podle odst. 1 písm. c).

Článek 19

Hlášení v rámci Unie

1. Členské státy okamžitě ohlásí Komisi a ostatním členským státům všechna ohniska nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e), u nichž je vyžadováno okamžité hlášení pro zajištění včasného provedení nezbytných opatření k řízení rizik, a to s přihlédnutím k profilu nákazy.

2. Hlášení podle odstavce 1 obsahuje tyto informace o ohnisku:

a) patogenní původce a případně jeho podtyp;

b) příslušná data, zejména datum podezření na výskyt ohniska a jeho potvrzení;

c) typ a umístění ohniska;

d) jakákoli související ohniska;

e) zvířata spojená s ohniskem;

f) veškerá opatření k tlumení nákazy přijatá v souvislosti s ohniskem;

g) možný nebo známý původ nákazy uvedené na seznamu;

h) použité diagnostické metody.

Článek 20

Podávání zpráv v rámci Unie

1. Členské státy podají Komisi a ostatním členským státům zprávu o nákazách uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e), u nichž:

a) se nevyžaduje okamžité hlášení ohnisek podle čl. 19 odst. 1;

b) se okamžité hlášení ohniska podle čl. 19 odst. 1 vyžaduje, ale je nutné Komisi a ostatním členským státům oznámit i dodatečné informace o:

i) dozoru v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 30;

ii) eradikačním programu v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 35.

2. Ve zprávách podle odstavce 1 jsou zahrnuty informace o:

a) zjištění nákaz uvedených na seznamu podle odstavce 1;

b) výsledcích dozoru, je-li to vyžadováno v souladu s pravidly přijatými podle čl. 29 písm. c) bodu ii) nebo čl. 30 písm. b) bodu ii);

c) výsledcích programů dozoru, je-li to vyžadováno v souladu s čl. 28 odst. 3 a pravidly přijatými podle čl. 29 písm. c) bodu ii) nebo čl. 30 písm. b) bodu ii);

d) eradikačních programech, je-li to vyžadováno v souladu s článkem 34 a pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle článku 35.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají doplnění požadavků odstavce 2 a podávání zpráv o jiných záležitostech týkajících dozoru a eradikačních programů, je-li to nezbytné pro zajištění účinného používání pravidel tohoto nařízení pro prevenci a tlumení nákaz.

Článek 21

Regiony pro účely hlášení a podávání zpráv

Členské státy stanoví regiony pro účely hlášení a podávání zpráv podle článků 19 a 20.

Článek 22

Počítačový informační systém pro hlášení nákaz a podávání zpráv v rámci Unie

Komise zřídí a spravuje počítačový informační systém pro činnost mechanismů a nástrojů pro požadavky na hlášení a podávání zpráv podle článků 19, 20 a 21.

Článek 23

Prováděcí pravomoci týkající se hlášení v rámci Unie a podávání zpráv v rámci Unie a počítačového informačního systému

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro požadavky na hlášení a podávání zpráv a pro počítačový informační systém uvedené v článcích 19 až 22, pokud jde o:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e), na něž se má vztahovat povinnost okamžitého ohlášení členskými státy, jakož i nezbytná opatření týkající se hlášení v souladu s článkem 19;

b) informace, které mají členské státy poskytnout v rámci podávání zpráv podle článku 20;

c) postupy pro zřízení a užívání počítačového informačního systému stanoveného v článku 22 a přechodná opatření pro migraci údajů a informací ze stávajících systémů do nového systému a jeho fungování v plném rozsahu;

d) formát a strukturu údajů zanášených do počítačového informačního systému stanoveného v článku 22;

e) lhůty a četnost hlášení a podávání zpráv podle článků 19 a 20, které se uskuteční v časech a s četností, jež zajistí transparentnost a včasné používání nezbytných opatření k řízení rizik, a to na základě profilu nákazy a typu ohniska;

f) seznam regionů pro účely hlášení a podávání zpráv podle článku 21.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 2

Dozor

Článek 24

Povinnosti provozovatelů týkající se dozoru

Za účelem zjištění přítomnosti nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz provozovatelé:

a) sledují zdraví a chování zvířat spadajících pod jejich odpovědnost;

b) sledují jakékoli změny běžných ukazatelů produkce v zařízeních, u zvířat nebo zárodečných produktů spadajících pod jejich odpovědnost, které mohou vést k podezření, že byly způsobeny nákazami uvedenými na seznamu nebo nově se objevujícími nákazami;

c) všímají si mimořádných úhynů a dalších příznaků závažných nákaz u zvířat spadajících pod jejich odpovědnost.

Článek 25

Veterinární kontroly

1. Provozovatelé zajistí, aby v zařízeních, za něž jsou odpovědní, uskutečňovali veterinární lékaři veterinární kontroly, je-li to vzhledem k rizikům, která dané zařízení představuje, vhodné, a to s přihlédnutím k:

a) typu zařízení;

b) druhům a kategoriím chovaných zvířat v zařízení;

c) epizootologické situaci v oblasti nebo regionu, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy, k nimž jsou zvířata v zařízení vnímavá;

d) jinému příslušnému dozoru nebo úředním kontrolám, jimž chovaná zvířata a typ zařízení podléhají.

Uvedené veterinární kontroly se uskutečňují s četností, jež je úměrná rizikům, která dané zařízení představuje.

Lze je kombinovat s kontrolami pro jiné účely.

2. Veterinární kontroly stanovené v odstavci 1 se uskutečňují pro účely prevence nákaz zejména prostřednictvím:

a) poskytování poradenství dotčeným provozovatelům v oblasti biologické bezpečnosti a jiných veterinárních záležitostí podle typu zařízení a druhů a kategorií chovaných zvířat v zařízení.

b) zjištění jakýchkoli znaků poukazujících na výskyt nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz a informací o těchto znacích;

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit minimální požadavky nezbytné pro jednotné uplatňování tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 26

Povinnosti příslušného orgánu týkající se dozoru

1. Příslušný orgán provádí dozor s cílem zjistit přítomnost nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) a významných nově se objevujících nákaz.

2. Dozor je koncipován tak, aby zajistil včasné zjištění přítomnosti nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) a nově se objevujících nákaz, a to prostřednictvím shromažďování, třídění a analýzy příslušných informací vztahujících se k nákazové situaci.

3. Pokud je to možné a vhodné, využívá příslušný orgán výsledky dozoru prováděného provozovateli v souladu s článkem 24 a informace získané prostřednictvím veterinárních kontrol v souladu s článkem 25.

4. Příslušný orgán zajistí, aby dozor splňoval požadavky stanovené v článku 27 a pravidla přijatá podle čl. 29 písm. a).

5. Příslušný orgán zajistí, aby informace získané prostřednictvím dozoru podle odstavce 1 byly shromažďovány a používány účelným a účinným způsobem.

Článek 27

Metody, četnost a intenzita dozoru

Koncepce, prostředky, diagnostické metody, četnost, intenzita, cílená populace zvířat a postupy odběru vzorků v souvislosti s dozorem podle článku 26 jsou vhodné a přiměřené cílům dozoru, přičemž se zohlední:

a) profil nákazy;

b) příslušné rizikové faktory;

c) nákazový status v:

i) členském státě, jeho oblasti nebo jednotce, jež podléhají dozoru;

ii) členských státech a třetích zemích nebo územích, které s tímto členským státem, jeho oblastí nebo jednotkou buď hraničí, nebo z kterých zvířata a produkty do tohoto členského státu, jeho oblasti nebo jednotky vstupují;

d) dozor prováděný provozovateli v souladu s článkem 24, včetně veterinárních kontrol podle článku 25, nebo jinými veřejnými orgány.

Článek 28

Programy dozoru v rámci Unie

1. Příslušný orgán provádí dozor stanovený v čl. 26 odst. 1 v rámci programu dozoru, pokud je nákaza významná z hlediska Unie ve smyslu čl. 29 písm. c).

2. Členské státy, které zavádějí program dozoru podle odstavce 1, předloží tento program Komisi.

3. Členské státy, které provádějí program dozoru podle odstavce 1, předkládají Komisi pravidelné zprávy o výsledcích provádění tohoto programu.

Článek 29

Přenesení pravomocí

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) koncepce, prostředků, diagnostických metod, četnosti, intenzity, cílené populace zvířat a postupů odběru vzorků v souvislosti s dozorem podle článku 27;

b) kritérií pro úřední potvrzení a definic případů nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) a případně nově se objevujících nákaz;

c) kritérií pro stanovení závažnosti nákazy, která má být předmětem programu dozoru významného z hlediska Unie pro účely čl. 30 odst. 1 písm. a), s přihlédnutím k příslušnému profilu nákazy a rizikovým faktorům;

d) požadavků na programy dozoru stanovených v čl. 28 odst. 1, pokud jde o:

i) obsah programů dozoru;

ii) informace, které mají být zahrnuty při předkládání programů dozoru v souladu s čl. 28 odst. 2 a pravidelných zpráv v souladu s čl. 28 odst. 3;

iii) období použitelnosti programů dozoru.

Článek 30

Prováděcí pravomoci

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví požadavky týkající se dozoru a programů dozoru stanovených v článcích 26 a 28 a pravidla přijatá podle článku 29 týkající se:

a) určení, které z nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. e) podléhají programům dozoru v souladu s článkem 28, včetně zeměpisné působnosti těchto programů;

b) formátu a postupu pro:

i) předkládání uvedených programů dozoru pro informaci Komisi a ostatním členským státům;

ii) podávání zpráv o výsledcích dozoru Komisi.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit kritéria použitelná pro hodnocení programů dozoru podle článku 28.

3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 3

Eradikační programy

Článek 31

Povinné a volitelné eradikační programy

1. Členské státy, jež nejsou prosté jedné nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) na celém svém území nebo v jejich oblastech či jednotkách či o kterých se neví, zda jsou takové nákazy nebo nákaz prosté:

a) zavedou eradikační program nebo program k prokázání statusu území prostého nákazy v souvislosti s danou nákazou uvedenou na seznamu, který se má provádět u populací zvířat dotčených danou nákazou a na příslušných částech jejich území nebo v jejich příslušných oblastech či jednotkách (dále jen „povinný eradikační program“), který se provádí, dokud nejsou splněny podmínky pro udělení statusu území prostého nákazy na dotyčném území členského státu nebo v dotyčné oblasti podle čl. 36 odst. 1 či jednotce podle čl. 37 odst. 2;

b) předloží návrh povinného eradikačního programu Komisi ke schválení.

2. Členské státy, které nejsou prosté jedné nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) nebo o kterých se neví, zda jsou takové nákazy nebo nákaz prosté, a které se rozhodnou vypracovat eradikační program pro danou nákazu uvedenou na seznamu, jenž se má provádět u populací zvířat touto nákazou postižených a na příslušné části jejich území nebo v jejich oblastech či jednotkách (dále jen „volitelný eradikační program“), předloží Komisi návrh tohoto programu ke schválení v případě, že daný členský stát žádá o uznání veterinárních záruk v rámci Unie z hlediska této nákazy, pokud jde o přemísťování zvířat nebo produktů.

Takový volitelný eradikační program se provádí:

a) dokud nejsou splněny podmínky pro udělení statusu území prostého nákazy na dotyčném území členského státu nebo v dotyčné oblasti podle čl. 36 odst. 1 či jednotce podle čl. 37 odst. 2, nebo

b) dokud není zjištěno, že podmínky pro udělení statusu území prostého nákazy nelze splnit a uvedený program již neplní svůj účel, nebo

c) dokud dotyčný členský stát program nezruší.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválí:

a) návrhy povinných eradikačních programů, které jí byly předloženy ke schválení v souladu s odstavcem 1;

b) návrhy volitelných eradikačních programů, které jí byly předloženy ke schválení v souladu s odstavcem 2,

pokud jsou splněny podmínky stanovené v této kapitole.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu, jež představuje riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty podle odst. 3 písm. a) tohoto článku postupem podle čl. 266 odst. 3.

V řádně odůvodněných případech může Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválit změnu eradikačních programů navrženou dotyčným členským státem nebo odejmout schválení eradikačních programů udělené v souladu s odst. 3 písm. a) a b) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

5. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) strategií pro tlumení nákaz, průběžných a konečných cílů pro konkrétní nákazy a období použitelnosti eradikačních programů;

b) odchylek od požadavku na předkládání eradikačních programů stanovených v odst. 1 písm. b) a v odstavci 2 tohoto článku ke schválení, není-li takové schválení nezbytné s ohledem na přijetí pravidel týkajících se těchto programů v souladu s čl. 32 odst. 2 a článku 35;

c) informací, které mají členské státy poskytnout Komisi a ostatním členským státům, pokud jde o odchylky od požadavku na schvalování eradikačních programů stanovené v písmeni b) tohoto odstavce.

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se mění nebo ukončují pravidla přijatá podle písmene b) tohoto odstavce.

Článek 32

Opatření v rámci povinných a volitelných eradikačních programů

1. Eradikační programy sestávají alespoň z těchto opatření:

a) opatření k tlumení nákazy za účelem eradikace patogenního původce ze zařízení, jednotek a oblastí, v nichž se nákaza vyskytuje, a zabránění opakované infekci;

b) dozor uskutečňovaný v souladu s pravidly stanovenými v článcích 26 až 30 s cílem prokázat:

i) účinnost opatření k tlumení nákazy stanovených v písmeni a);

ii) status oblasti prosté nákazy uvedené na seznamu;

c) opatření k tlumení nákazy, která mají být přijata v případě pozitivních výsledků dozoru.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají těchto prvků k zajištění účinnosti eradikačních programů:

a) opatření k tlumení nákazy podle odst. 1 písm. a);

b) opatření k tlumení nákazy, která mají být přijata s cílem zabránit opakované infekci cílové populace zvířat danou nákazou v zařízeních, oblastech a jednotkách;

c) koncepce, prostředků, diagnostických metod, četnosti a intenzity dozoru, cílené populace zvířat a postupů odběru vzorků v souvislosti s dozorem;

d) opatření k tlumení nákazy, která mají být přijata v případě pozitivních výsledků dozoru v souvislosti s danou nákazou uvedenou na seznamu podle odst. 1 písm. c);

e) kritérií vakcinace, je-li to náležité a vhodné v souvislosti s danou nákazou nebo druhem.

Článek 33

Obsah povinných a volitelných eradikačních programů předkládaných ke schválení Komisi

Členské státy do žádostí o schválení povinných a volitelných eradikačních programů předkládaných Komisi v souladu s čl. 31 odst. 1 a 2 zahrnou tyto informace:

a) popis epizootologické situace nákazy uvedené na seznamu, které se daný povinný nebo volitelný eradikační program týká;

b) popis a vymezení zeměpisné a správní oblasti či jednotky, které se eradikační program týká;

c) popis opatření k tlumení nákazy v rámci eradikačního programu podle čl. 32 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 32 odst. 2;

d) popis organizace, dohledu a úloh stran, které jsou do eradikačního programu zapojeny;

e) předpokládaná doba trvání eradikačního programu;

f) průběžné cíle a strategie pro tlumení nákaz k provádění eradikačního programu.

Článek 34

Podávání zpráv

Členské státy, které provádějí eradikační programy, předkládají Komisi:

a) zprávy umožňující Komisi sledovat dosahování průběžných cílů probíhajících eradikačních programů podle čl. 33 písm. f);

b) závěrečnou zprávu po dokončení programu daného eradikačního programu.

Článek 35

Prováděcí pravomoci

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se požadavků na informace, formát a postupy podle článku 31 až 34, pokud jde o:

a) předkládání návrhů povinných a návrhů volitelných eradikačních programů ke schválení;

b) ukazatele výkonnosti;

c) podávání zpráv Komisi a ostatním členským státům o výsledcích provádění povinných nebo volitelných eradikačních programů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 4

Status území prostého nákazy

Článek 36

Členské státy a oblasti prosté nákazy

1. Členský stát může požádat Komisi o schválení statusu území prostého nákazy pro jednu či více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), v případě jednoho nebo více příslušných živočišných druhů, pro celé své území nebo jednu či více jeho oblastí, je-li splněna jedna nebo více z těchto podmínek:

a) nikde na území dotyčného členského státu ani v příslušné oblasti či oblastech, na něž se daná žádost vztahuje, se nevyskytuje žádný z druhů uvedených na seznamu v souvislosti s nákazou, na niž se vztahuje žádost o status území prostého nákazy;

b) je známo, že patogenní původce nemůže přežít nikde na území členského státu ani v příslušné oblasti či oblastech, na něž se v souladu s kritérii uvedenými v čl. 39 písm. a) bod ii) vztahuje daná žádost;

c) v případě nákaz uvedených na seznamu, jež se přenášejí pouze vektory, nejsou žádné vektory přítomny nebo je o nich známo, že nemohou přežít nikde na území členského státu ani v příslušné oblasti či oblastech, na něž se v souladu s kritérii uvedenými v čl. 39 písm. a) bod ii) vztahuje daná žádost;

d) status oblasti prosté nákazy uvedené na seznamu byl prokázán:

i) eradikačním programem splňujícím pravidla stanovená v čl. 32 odst. 1 a pravidla přijatá podle odstavce 2 uvedeného článku; nebo

ii) historickými údaji a údaji z dozoru.

2. Žádosti členských států o status území prostého nákazy musejí obsahovat důkazy dokládající, že jsou splněny podmínky pro status území prostého nákazy podle odstavce 1.

3. Členský stát může v určitých konkrétních případech požádat Komisi o schválení statusu území prostého nákazy pro jednu či více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), a zejména pokud jde o schválení statusu území, kde se neprovádí vakcinace, pro celé své území nebo jednu či více jeho oblastí, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) status oblasti prosté nákazy uvedené na seznamu byl prokázán:

i) eradikačním programem splňujícím pravidla stanovená v čl. 32 odst. 1 a pravidla přijatá podle odstavce 2 uvedeného článku; nebo

ii) historickými údaji a údaji z dozoru;

b) bylo prokázáno, že vakcinace vůči dané nákaze by vedla k nákladům, které jsou vyšší než náklady na udržení statusu území prostého nákazy bez vakcinace.

3. Jsou-li podmínky uvedené v odstavci 1 a 2 a případně v odstavci 3 splněny, Komise prostřednictvím prováděcího aktu schválí žádosti členských států o status území prostého nákazy nebo o status území, kde se neprovádí vakcinace, v případě potřeby s výhradou změn.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 37

Jednotky

1. Členský stát může požádat Komisi o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a o ochranu statusu území prostého nákazy dané jednotky v případě výskytu ohniska jedné nebo více těchto nákaz uvedených na seznamu na svém území, jestliže:

a) lze účinně zabránit zavlečení nákazy nebo nákaz uvedených na seznamu, na něž se žádost vztahuje, na úrovni jednotky, a to s přihlédnutím k profilu nákazy;

b) jednotka, na niž se žádost vztahuje, spadá pod společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění statusu území prostého nákazy všech zařízení, která jsou její součástí; a

c) jednotka, na niž se žádost vztahuje, byla schválena příslušným orgánem pro účely přemísťování zvířat a produktů z nich získaných v souladu s:

i) články 99 a 100 pro jednotky, kde se chovají suchozemská zvířata a uchovávají produkty z nich;

ii) články 183 a 184 pro jednotky, kde se chovají živočichové pocházející z akvakultury a uchovávají produkty z nich.

2. Členský stát může požádat Komisi o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), jestliže:

a) lze účinně zabránit zavlečení nákazy nebo nákaz uvedených na seznamu, na něž se žádost vztahuje, na úrovni jednotky, a to s přihlédnutím k profilu nákazy;

b) je splněna jedna nebo více z těchto podmínek:

i) jsou dodrženy podmínky stanovené v čl. 36 odst. 1;

ii) zařízení jednotky, na něž se žádost vztahuje, zahajují nebo obnovují svoji činnost a zavedla společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění statusu území prostého nákazy dané jednotky;

c) jednotka, na niž se žádost vztahuje, spadá pod jediný společný systém řízení biologické bezpečnosti k zajištění statusu území prostého nákazy všech zařízení, která jsou její součástí; a

d) jednotka, na niž se žádost vztahuje, byla schválena příslušným orgánem pro účely přemísťování zvířat a produktů z nich získaných v souladu s:

i) články 99 a 100 pro jednotky, kde se chovají suchozemská zvířata a uchovávají produkty z nich;

ii) články 183 a 184 pro jednotky, kde se chovají živočichové pocházející z akvakultury a uchovávají produkty z nich.

3. Žádosti členských států o uznání statusu území prostého nákazy u jednotek v souladu s odstavci 1 a 2 musejí obsahovat důkazy dokládající, že jsou podmínky stanovené v uvedených odstavcích splněny.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů:

a) jsou-li podmínky stanovené v odstavci 1 nebo 2 a v odstavci 3 splněny, uzná status území prostého nákazy jednotek, v případě potřeby s výhradou změn;

b) stanoví, pro které nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), b) a c) lze určit jednotky prosté nákazy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

5. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o ustanovení doplňující ustanovení tohoto článku, která se týkají:

a) požadavků na uznání statusu území prostého nákazy u jednotek podle odstavců 1 a 2 tohoto článku, a to na základě profilu nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), b) a c), jež se týkají alespoň:

i) výsledků dozoru a jiných důkazů potřebných k doložení statusu území prostého nákazy;

ii) opatření biologické bezpečnosti;

b) podrobných pravidel pro schvalování statusu území prostého nákazy u jednotek podle odstavců 1 a 2 příslušným orgánem; a

c) pravidel pro jednotky, které se nacházejí na území více než jednoho členského státu.

Článek 38

Seznamy členských států, oblastí nebo jednotek prostých nákazy

Každý členský stát v případě potřeby vypracuje a vede aktualizovaný seznam svých území nebo oblastí se statusem území prostého nákazy podle čl. 36 odst. 1 a 3 a jednotek se statusem území prostého nákazy podle čl. 37 odst. 1 a 2.

Členské státy tyto seznamy zpřístupní veřejnosti. Komise členským státům pomůže zpřístupnit informace obsažené v uvedených seznamech veřejnosti tím, že na svých internetových stránkách uvede odkazy na internetové informační stránky členských států.

Článek 39

Přenesení pravomocí týkající se statusu území prostého nákazy u členských států a oblastí

Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných pravidel pro status území prostého nákazy u členských států a jejich oblastí, a to na základě různých profilů nákazy, pokud jde o:

   i) kritéria, jež se použijí k doložení tvrzení členských států, že žádné druhy uvedené na seznamu se na jejich území nevyskytují nebo nemohou přežít, a důkazy nezbytné k doložení těchto tvrzení podle čl. 36 odst. 1 písm. a);

   ii) kritéria, jež se použijí k doložení tvrzení o neschopnosti patogenního původce nebo vektoru přežít, a vyžadované důkazy podle čl. 36 odst. 1 písm. b) a c);

   iii) kritéria a podmínky, jež se použijí ke stanovení statusu území prostého dané nákazy podle čl. 36 odst. 1 písm. d);

   iv) výsledky dozoru a jiné důkazy potřebné k doložení statusu území prostého nákazy;

   v) opatření biologické bezpečnosti;

   vi) omezení a podmínky pro vakcinaci v členských státech a jejich oblastech prostých nákazy;

   vii) zřízení pásem oddělujících oblasti prosté nákazy nebo oblasti, na které se vztahuje eradikační program, od uzavřených pásem (dále jen „nárazníkové zóny“);

   viii) oblasti, které se nacházejí na území více než jednoho členského státu;

b) odchylek od požadavku na schválení statusu území prostého nákazy Komisí pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), jak je stanoveno v čl. 36 odst. 1, není-li toto schválení třeba vzhledem k podrobným pravidlům pro status území prostého nákazy, stanoveným v pravidlech přijatých v souladu s písmenem a) tohoto článku;

c) informací, které mají členské státy poskytnout Komisi a ostatním členským státům s cílem doložit prohlášení o statusu území prostého nákazy bez přijetí prováděcího aktu v souladu s čl. 36 odst. 4 podle písmene b) tohoto článku.

Článek 40

Prováděcí pravomoci

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví podrobné požadavky týkající se informací, které mají členské státy poskytnout Komisi a ostatním členských států s cílem doložit prohlášení o územích, oblastech a jednotkách se statusem území prostého nákazy v souladu s články 36 až 39, jakož i formát a postupy pro:

a) žádosti o uznání statusu území prostého nákazy u celého území dotčeného členského státu nebo jeho oblastí a jednotek;

b) výměnu informací o členských státech nebo jejich oblastech a jednotkách prostých nákazy mezi členskými státy a Komisí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 41

Zachování statusu území prostého nákazy

1. Členské státy si zachovají status území prostého nákazy svých území nebo jejich oblastí nebo jednotek, pouze pokud:

a) jsou i nadále splněny podmínky pro status území prostého nákazy stanovené v čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 1 a 2 a pravidla stanovená v souladu s odstavcem 3 tohoto článku a článku 39;

b) probíhá dozor s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v článku 27 s cílem ověřit, že dotčené území, oblast nebo jednotka zůstávají prosté nákazy uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy;

c) jsou uplatňována omezení týkající se přemísťování zvířat druhů uvedených na seznamu, a případně produktů z nich získaných, v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy, na dotčené území, do dotčené oblasti nebo jednotky v souladu s pravidly stanovenými v částech IV a V;

d) jsou uplatňována další opatření biologické bezpečnosti s cílem zamezit zavlečení nákazy uvedené na seznamu, v souvislosti s níž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy.

2. V případě, že podmínky pro zachování statusu území prostého nákazy uvedené v odstavci 1 již nejsou splněny, členský stát o této skutečnosti neprodleně uvědomí Komisi.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají těchto podmínek pro zachování statusu území prostého nákazy:

a) dozoru podle odst. 1 písm. b);

b) opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. d).

Článek 42

Pozastavení, odejmutí a obnovení statusu území prostého nákazy

1. Jestliže se členský stát dozví nebo má důvod se domnívat, že jakákoli z podmínek pro zachování statusu území prostého nákazy členského státu nebo jeho oblasti či jednotky byla porušena, neprodleně:

a) v případě potřeby v závislosti na riziku pozastaví nebo omezí přemísťování druhů uvedených na seznamu v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy, do jiných členských států, oblastí nebo jednotek s vyšším nákazovým statusem pro danou nákazu uvedenou na seznamu;

b) uplatní opatření k tlumení nákaz stanovená v hlavě II části III, je-li to potřebné k prevenci šíření nákazy uvedené na seznamu, pro niž byl schválen nebo uznán status území prostého nákazy.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se zruší, jestliže se dalším šetřením potvrdí, že:

a) k domnělému porušení podmínek nedošlo; nebo

b) domnělé porušení nemělo významný dopad a dotčený členský stát může poskytnout záruky, že podmínky pro zachování jeho statusu území prostého nákazy jsou opět splněny.

3. Jestliže se dalším šetřením dotčeného členského státu potvrdí, že se v něm objevilo ohnisko nákazy uvedené na seznamu, pro niž členský stát získal status území prostého nákazy, nebo v něm došlo k jinému významnému porušení podmínek pro zachování statusu území prostého nákazy uvedených v čl. 41 odst. 1, nebo že existuje vysoká pravděpodobnost, že tato situace nastala, členský stát o této skutečnosti neprodleně informuje Komisi.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů odejme bez zbytečného prodlení schválení statusu území prostého nákazy členského státu nebo oblasti, kterým bylo přiznáno v souladu s čl. 36 odst. 4, nebo uznání statusu území prostého nákazy u jednotky, které bylo přiznáno v souladu s čl. 37 odst. 4, po získání informací od dotčeného členského státu o tom, že podmínky pro zachování statusu území prostého nákazy již nejsou splněny.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

5. V řádně odůvodněných případech ze závažných mimořádně naléhavých důvodů, kdy se nákaza uvedená na seznamu uvedená v odstavci 3 tohoto článku rychle šíří a nese sebou riziko s velmi významným dopadem na zdraví zvířat nebo na veřejné zdraví, hospodářství nebo společnost, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 266 odst. 3.

6. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají ustanovení doplňujících pravidla pro pozastavení, odejmutí a obnovení statusu území prostého nákazy stanovená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

ČÁST III

POVĚDOMÍ O NÁKAZÁCH, PŘIPRAVENOST A TLUMENÍ

HLAVA I

POVĚDOMÍ O NÁKAZÁCH A PŘIPRAVENOST

KAPITOLA 1

Pohotovostní plány a simulační cvičení

Článek 43

Pohotovostní plány

1. V zájmu zajištění vysoké úrovně povědomí o nákazách a připravenosti a schopnosti zahájit rychlou reakci členské státy po náležité konzultaci s odborníky a příslušnými zúčastněnými stranami vypracují a aktualizují pohotovostní plány a v případě potřeby podrobné pokyny, kterými se stanoví opatření, jež se přijmou v dotčeném členském státě v případě výskytu nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo případně nově se objevující nákazy.

2. Tyto pohotovostní plány a případně podrobné pokyny musejí zahrnovat alespoň toto:

a) stanovení struktury řízení v rámci příslušného orgánu a ve vztahu k jiným veřejným orgánům, aby byl zajištěn rychlý a účinný rozhodovací proces na úrovni členských států i na regionální a místní úrovni;

b) rámec pro spolupráci mezi příslušným orgánem a ostatními zúčastněnými veřejnými orgány a příslušnými zúčastněnými stranami s cílem zajistit jednotné a koordinované přijímání opatření;

c) přístup k:

i) zařízením;

ii) laboratořím;

iii) vybavení;

iv) personálu;

v) finančním prostředkům na mimořádné události;

vi) veškerým dalším vhodným materiálům a zdrojům nezbytným pro rychlou a účinnou eradikaci nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo nově se objevujících nákaz;

d) dostupnost těchto středisek a skupin s potřebnými odbornými znalostmi, jež pomáhají příslušnému orgánu:

i) funkčního ústředního střediska pro tlumení nákaz;

ii) regionálních a místních středisek pro tlumení nákaz, podle správní a zeměpisné situace dotyčného členského státu;

iii) operativních skupin odborníků;

e) provádění opatření k tlumení nákaz stanovených v hlavě II kapitole 1 pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a nově se objevující nákazy;

f) ustanovení o případné nouzové vakcinace;

g) zásady pro zeměpisné vymezení uzavřených pásem zřízených příslušným orgánem v souladu s čl. 64 odst. 1;

h) spolupráce se sousedními členskými státy a s případnými sousedními třetími zeměmi a územími.

Článek 44

Prováděcí pravomoci týkající se pohotovostních plánů

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná opatření týkající se provádění pohotovostních plánů stanovených v čl. 43 odst. 1 v členských státech.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 45

Simulační cvičení

1. Příslušný orgán zajistí, aby byla pravidelně nebo ve vhodných intervalech prováděna simulační cvičení týkající se pohotovostních plánů stanovených v čl. 43 odst. 1:

a) s cílem zajistit vysokou úroveň povědomí o nákazách a připravenosti a schopnosti zahájit rychlou reakci v dotyčném členském státě;

b) s cílem ověřit funkčnost těchto pohotovostních plánů.

2. Je-li to uskutečnitelné a vhodné, simulační cvičení se provádějí v úzké spolupráci s příslušnými orgány sousedních členských států a sousedních třetích zemí a území.

3. Členské státy na požádání Komisi a ostatním členským státům zpřístupní zprávu o hlavních výsledcích provedených simulačních cvičení.

4. Je-li to vhodné a nezbytné, Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla pro praktické provádění simulačních cvičení v členských státech týkající se:

a) četnosti simulačních cvičení;

b) simulačních cvičení, jež se vztahují na více než jednu nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 2

Používání veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení nákaz

Článek 46

Používání veterinárních léčivých přípravků pro prevenci a tlumení nákaz

1. Členské státy mohou přijmout opatření týkající se používání veterinárních léčivých přípravků v případě nákaz uvedených na seznamu s cílem zajistit účinnější prevenci nebo tlumení těchto nákaz, jsou-li tato opatření vhodná nebo nezbytná.

Tato opatření mohou zahrnovat:

a) zákazy a omezení používání veterinárních léčivých přípravků;

b) povinné používání veterinárních léčivých přípravků.

2. Při rozhodování o tom, zda jako opatření k prevenci a tlumení konkrétní nákazy uvedené na seznamu použijí, či nepoužijí veterinární léčivé přípravky a jak je použijí, členské státy zohlední tato kritéria:

a) profil nákazy;

b) rozšíření nákazy uvedené na seznamu:

i) v dotčeném členském státě;

ii) v Unii;

iii) případně v sousedních třetích zemích a územích;

iv) ve třetích zemích a územích, z nichž se zvířata a produkty dovážejí do Unie;

c) dostupnost, účinnost a rizika dotyčných veterinárních léčivých přípravků;

d) dostupnost diagnostických testů pro zjištění infekcí u zvířat ošetřených dotyčnými veterinárními léčivými přípravky;

e) dopad používání dotyčných veterinárních léčivých přípravků na hospodářství, společnost, dobré životní podmínky zvířat a na životní prostředí ve srovnání s jinými dostupnými strategiemi pro prevenci a tlumení nákaz.

3. Členské státy přijmou vhodná preventivní opatření týkající se používání veterinárních léčivých přípravků pro vědecké studie nebo pro účely jejich vývoje a testování v kontrolovaných podmínkách v zájmu ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví.

Článek 47

Přenesení pravomocí týkající se používání veterinárních léčivých přípravků

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci ohledně toho, co může představovat vhodná a nezbytná opatření podle článku 46, pokud jde o:

a) zákazy a omezení používání veterinárních léčivých přípravků;

b) zvláštní podmínky pro používání veterinárních léčivých přípravků v případě konkrétních nákaz uvedených na seznamu;

c) opatření ke zmírnění rizika s cílem zabránit šíření nákaz uvedených na seznamu prostřednictvím zvířat ošetřených veterinárními léčivými přípravky nebo produktů z těchto zvířat;

d) dozor nad konkrétními nákazami uvedenými na seznamu po použití očkovacích látek a jiných veterinárních léčivých přípravků.

2. Při stanovování pravidel uvedených v odstavci 1 tohoto článku vezme Komise v úvahu kritéria stanovená v čl. 46 odst. 2.

3. Je-li to v závažných a naléhavých případech nově se objevujících rizik nutné, vztahuje se na pravidla přijatá podle odstavce 1 tohoto článku postup stanovený v článku 265.

KAPITOLA 3

Banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel

Článek 48

Zřízení bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

1. Pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), proti kterým není aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 47 zakázána vakcinace, může Komise zřídit banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, přičemž odpovídá za jejich řízení, a to pro účely skladování a obnovování zásob jednoho nebo více z těchto biologických produktů:

a) antigenů;

b) očkovacích látek;

c) matečných kultur očkovacích látek;

d) diagnostických činidel.

2. Komise zajistí, aby banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie uvedené v odstavci 1:

a) skladovaly dostatečné zásoby vhodného typu antigenů, očkovacích látek, matečných kultur očkovacích látek a diagnostických činidel pro konkrétní nákazu uvedenou na seznamu, a to s ohledem na potřeby členských států odhadované v rámci pohotovostních plánů stanovených v čl. 43 odst. 1;

b) získávaly pravidelné dodávky antigenů, očkovacích látek, matečných kultur očkovacích látek a diagnostických činidel a včas je obnovovaly;

c) byly udržovány a přemísťovány v souladu s příslušnými požadavky biologické bezpečnosti, biologické ochrany a uzavřeného nakládání s biologickými původci stanovenými v čl. 16 odst. 1 a v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 16 odst. 2.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) řízení, skladování a obnovování zásob bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie podle odstavců 1 a 2 tohoto článku;

b) požadavků na biologickou bezpečnost, biologickou ochranu a uzavřené nakládání s biologickými původci nezbytných k provozu uvedených bank, a to při dodržování požadavků stanovených v čl. 16 odst. 1 a s ohledem na akty v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 16 odst. 2.

Článek 49

Přístup k bankám antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

1. Komise na žádost, v závislosti na dostupnosti zásob, zajistí dodání biologických produktů uvedených v čl. 48 odst. 1 z bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, a to:

a) v první řadě členským státům; a

b) třetím zemím nebo územím, pod podmínkou, že tyto dodávky jsou primárně určeny k zabránění rozšíření nákazy do Unie.

2. Komise v případě omezené dostupnosti zásob určí priority pro přístup k zásobám, jež mají být dodány podle odstavce 1, na základě:

a) okolností nákazy, za kterých je žádost podána;

b) existence vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel v žádajícím členském státě nebo třetí zemi nebo území;

c) existence opatření Unie pro povinnou vakcinaci stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 47.

Článek 50

Prováděcí pravomoci týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, přičemž u biologických produktů uvedených v čl. 48 odst. 1 určí:

a) které z těchto biologických produktů mají být obsaženy v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a pro které nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a);

b) typy těchto biologických produktů, které mají být obsaženy v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, a v jakých množstvích pro každou konkrétní nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), pro niž existuje daná banka;

c) požadavky týkající se dodávek, skladování a obnovování těchto biologických produktů;

d) dodání těchto biologických produktů z bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie do členských států a třetích zemí a území;

e) procesní a technické požadavky týkající se začlenění těchto biologických produktů do bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie a žádostí o přístup k nim.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), jež představuje riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem stanoveným v čl. 266 odst. 3.

Článek 51

Důvěrnost informací týkajících se bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie

S informacemi o množstvích a podtypech biologických produktů uvedených v čl. 48 odst. 1, jež jsou skladovány v bankách antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, Komise nakládá jako s důvěrnými a nesmějí být zveřejňovány.

Článek 52

Vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel

1. Členské státy, které zřídily vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), pro něž existují banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel Unie, zajistí, aby jejich vnitrostátní banky antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel splňovaly požadavky na biologickou bezpečnost, biologickou ochranu a uzavřené nakládání s biologickými původci stanovené v čl. 16 odst. 1 písm. a) a v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 16 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 písm. b).

2. Členské státy poskytují Komisi aktuální informace o:

a) existenci nebo zřízení vnitrostátních bank antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel uvedených v odstavci 1;

b) typech antigenů, očkovacích látek, matečných kultur očkovacích látek a diagnostických činidel a jejich množstvích v těchto bankách;

c) veškerých změnách fungování těchto bank.

S těmito informace Komise nakládá jako s důvěrnými informacemi a nezveřejňují se.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla upřesňující obsah, četnost a formát pro předkládání informací uvedených v odstavci 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

HLAVA II

OPATŘENÍ K TLUMENÍ NÁKAZ

KAPITOLA 1

Opatření k tlumení nákaz v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a)

Oddíl 1

Opatření k tlumení nákaz v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu u chovaných zvířat

Článek 53

Povinnosti provozovatelů a dalších dotčených fyzických a právnických osob

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat členské státy kromě splnění ohlašovací povinnosti podle čl. 18 odst. 1 a před přijetím jakýchkoli opatření k tlumení nákaz příslušným orgánem v souladu s čl. 54 odst. 1 a čl. 55 odst. 1 učiní opatření, která zajistí, aby provozovatelé a další dotčené fyzické a právnické osoby přijaly vhodná opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1 písm. c), d) a e) s cílem zabránit šíření dané nákazy uvedené na seznamu z postižených zvířat, zařízení a míst spadajících pod jejich odpovědnost na jiná, nepostižená zvířata nebo na člověka.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících opatření k tlumení nákaz podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 54

Šetření prováděné příslušným orgánem v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat provede příslušný orgán neprodleně šetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.

2. Pro účely šetření podle odstavce 1 příslušný orgán v případě potřeby zajistí, aby:

a) úřední veterinární lékaři provedli klinické vyšetření reprezentativního vzorku chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu v souvislosti s danou nákazu uvedenou na seznamu;

b) úřední veterinární lékaři odebrali vhodné vzorky od příslušných chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu a další vzorky pro vyšetření v laboratořích určených k tomuto účelu příslušným orgánem;

c) se v takových určených laboratořích provedla laboratorní vyšetření s cílem potvrdit nebo vyloučit přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících pravidla pro šetření prováděná příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 55

Předběžná opatření k tlumení nákaz ze strany příslušných orgánů

1. Pokud má příslušný orgán podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat, provede, než budou k dispozici výsledky šetření podle čl. 54 odst. 1 a uskutečněna opatření k tlumení nákaz uvedená v čl. 61 odst. 1, tato předběžná opatření k tlumení nákaz, s výhradou vnitrostátních požadavků na získání přístupu do soukromých obydlí:

a) umístí dotčené zařízení, potravinářský a krmivářský podnik nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakékoli jiné místo, kde vyvstane podezření na výskyt nákazy, včetně míst, odkud domnělá nákaza může pocházet, pod úřední dozor;

b) vypracuje soupis:

i) zvířat chovaných v dotčeném zařízení, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoli jiném místě;

ii) produktů v uvedeném zařízení, potravinářském a krmivářském podniku nebo zařízení nakládajícím s vedlejšími produkty živočišného původu nebo v jakémkoli jiném místě, je-li to z hlediska šíření dané nákazy uvedené na seznamu relevantní;

c) zajistí, aby byla použita vhodná opatření biologické bezpečnosti s cílem zabránit šíření patogenního původce nákazy uvedené na seznamu na jiná zvířata nebo na člověka;

d) pokud je třeba zabránit dalšímu šíření patogenního původce, zajistí, aby chovaná zvířata druhů uvedených na seznamu v souvislosti s příslušnou nákazou uvedenou na seznamu byla držena v izolaci a aby se zabránilo jejich styku s volně žijícími zvířaty;

e) omezí přemísťování chovaných zvířat, produktů a případně osob, vozidel a veškerého materiálu či jiných prostředků, kterými by se patogenní původce mohl rozšířit do nebo ze zařízení, potravinářských a krmivářských podniků, zařízení zacházejících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakéhokoli jiného místa, kde existuje podezření na výskyt dané nákazy uvedené na seznamu, a to v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zabránilo jejím šíření;

f) přijme další nezbytná opatření k tlumení nákaz, přičemž zohlední opatření k tlumení nákaz stanovená v oddíle 4 této kapitoly, jež se týkají:

i) uplatňování šetření prováděného příslušným orgánem stanoveného v čl. 54 odst. 1 a opatření k tlumení nákaz stanovených v písmenech a) až d) tohoto odstavce na jiná zařízení, potravinářské a krmivářské podniky nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakákoli jiná místa;

ii) zřízení dočasných uzavřených pásem, která jsou vhodná s ohledem na profil nákazy;

g) zahájí epizootologické šetření stanovené v čl. 57 odst. 1.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku, pokud jde o zvláštní a podrobná opatření k tlumení nákaz, jež mají být přijata v závislosti na nákaze uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), na základě souvisejících rizik pro:

a) dotčený druh nebo dotčenou kategorii zvířat;

b) dotčený typ produkce.

Článek 56

Přezkum a rozšíření předběžných opatření k tlumení nákaz

Opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1:

a) v případě potřeby přezkoumává příslušný orgán v návaznosti na zjištění:

i) šetření stanoveného v čl. 54 odst. 1;

ii) epizootologického šetření stanoveného v čl. 57 odst. 1;

b) se v případě potřeby dále rozšíří na další místa podle čl. 55 odst. 1 písm. a).

Oddíl 2

Epizootologické šetření

Článek 57

Epizootologické šetření

1. V případě potvrzení výskytu nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u zvířat provede příslušný orgán epizootologické šetření.

2. Cílem epizootologického šetření stanoveného v odstavci 1 je:

a) určit pravděpodobný původ dotyčné nákazy uvedené na seznamu a způsob jejího šíření;

b) vypočítat pravděpodobnou délku období výskytu dané nákazy uvedené na seznamu;

c) určit zařízení a jejich epizootologické jednotky, potravinářské a krmivářské podniky nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiná místa, kde zvířata druhů uvedených na seznamu v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu, na jejíž výskyt existuje podezření, mohla být infikována, zamořena nebo kontaminována;

d) získat informace o přemísťování chovaných zvířat, osob, produktů, vozidel, veškerých materiálů nebo dalších prostředků, jimiž se patogenní původce mohl šířit během příslušného období předcházejícího nahlášení podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu nebo jejímu potvrzení;

e) získat informace o pravděpodobném šíření nákazy uvedené na seznamu v okolním prostředí, včetně přítomnosti a rozšíření vektorů nákazy.

Oddíl 3

Potvrzení nákazy u chovaných zvířat

Článek 58

Úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) příslušným orgánem

1. Příslušný orgán založí úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) na těchto informacích:

a) výsledky klinických a laboratorních vyšetření stanovených v čl. 54 odst. 2;

b) předběžné nebo konečné výsledky epizootologického šetření stanoveného v čl. 57 odst. 1;

c) další dostupné epizootologické údaje.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o požadavky, které mají být splněny pro úřední potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 59

Zrušení předběžných opatření k tlumení nákaz v případě vyloučení výskytu nákazy uvedené na seznamu

Příslušný orgán nadále uplatňuje předběžná opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1 a článku 56, dokud není přítomnost dotyčné nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) vyloučena na základě informací podle čl. 58 odst. 1 nebo pravidel přijatých podle čl. 58 odst. 2.

Oddíl 4

Opatření k tlumení nákaz v případě potvrzení nákazy u chovaných zvířat

Článek 60

Okamžitá opatření k tlumení nákaz přijímaná příslušným orgánem

V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat v souladu s čl. 58 odst. 1 příslušný orgán neprodleně:

a) prohlásí postižené zařízení, potravinářský nebo krmivářský podnik, zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiné místo za úředně zasažené danou nákazou uvedenou na seznamu;

b) vytvoří uzavřené pásmo příslušné pro danou nákazu uvedenou na seznamu;

c) provede pohotovostní plán stanovený v čl. 43 odst. 1 s cílem zajistit plnou koordinaci opatření k tlumení nákaz.

Článek 61

Postižená zařízení a jiná místa

1. V případě výskytu ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat přijme příslušný orgán neprodleně jedno nebo více z těchto opatření k tlumení nákaz, s výhradou vnitrostátních požadavků na získání přístupu do soukromých obydlí, do zařízení, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiného místa podle čl. 60 písm. a), s cílem zabránit dalšímu šíření této nákazy uvedené na seznamu:

a) omezení týkající se přemísťování osob, zvířat, produktů, vozidel nebo veškerých jiných materiálů či látek, které mohou být kontaminovány a přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;

b) usmrcení a likvidace nebo porážka zvířat, která mohou být kontaminována nebo mohou přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;

c) likvidace, zpracování, přeměna nebo ošetření produktů, krmiv nebo jakýchkoli jiných látek nebo ošetření zařízení, dopravních prostředků, rostlin nebo rostlinných produktů či vody, které mohou být kontaminovány, jak je zapotřebí k tomu, aby se zajistila likvidace jakéhokoli patogenního původce nebo vektoru patogenního původce;

d) vakcinace nebo ošetření chovaných zvířat jinými veterinárními léčivými přípravky v souladu s čl. 46 odst. 1 a článkem 69 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 47;

e) izolace, karanténa, ošetření zvířat a produktů, které by mohly být kontaminovány a přispět k šíření nákazy uvedené na seznamu;

f) čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace nebo jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti, která se použijí pro postižené zařízení, potravinářský nebo krmivářský podnik, zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiná místa, aby se minimalizovalo riziko šíření nákazy uvedené na seznamu;

g) odebrání dostatečného počtu vhodných vzorků potřebných k dokončení epizootologického šetření podle čl. 57 odst. 1;

h) laboratorní vyšetření vzorků;

i) jakákoli jiná vhodná opatření.

2. Při rozhodování o tom, která z opatření k tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 je vhodné přijmout, příslušný orgán přihlíží k:

a) profil nákazy;

b) typu produkce a epizootologickým jednotkám v rámci postiženého zařízení, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jakéhokoli jiného místa.

3. Příslušný orgán povolí obnovení populace dotčeného zařízení nebo jakéhokoli jiného místa, pouze pokud:

a) byla úspěšně ukončena veškerá příslušná opatření k tlumení nákaz a laboratorní vyšetření stanovená v odstavci 1;

b) uplynula dostatečná doba na to, aby se zabránilo opětovné kontaminaci postiženého zařízení, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiného místa nákazou uvedenou na seznamu, která způsobila ohnisko uvedené v odstavci 1.

Článek 62

Epizootologicky související zařízení a místa

1. Příslušný orgán rozšíří opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 61 odst. 1 na jiná zařízení, jejich epizootologické jednotky, potravinářské nebo krmivářské podniky nebo zařízení nakládající s vedlejšími produkty živočišného původu nebo na jakákoli jiná místa či dopravní prostředky, jestliže je na základě epizootologického šetření podle čl. 57 odst. 1 nebo výsledků klinických nebo laboratorních vyšetření nebo jiných epizootologických údajů důvod k podezření, že se do nich, z nich nebo jejich prostřednictvím šíří nákaza uvedená na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), v souvislostí s níž byla tato opatření přijata.

2. Ukáže-li epizootologické šetření podle čl. 57 odst. 1, že pravděpodobný původ nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) je v jiném členském státě nebo že je pravděpodobné, že se tato nákaza uvedená na seznamu rozšířila do jiného členského státu, příslušný orgán o této skutečnosti neprodleně informuje daný členský stát a Komisi.

3. Vyskytnou-li se okolnosti uvedené v odstavci 2, spolupracují příslušné orgány různých členských států v dalším epizootologickém šetření a v uplatňování opatření k tlumení nákaz.

Článek 63

Přenesení pravomoci týkající se opatření k tlumení nákaz v postižených a epizootologicky souvisejících zařízeních a jiných místech

Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se podrobných pravidel pro opatření k tlumení nákaz, která má přijmout příslušný orgán v souladu s články 61 a 62 v postižených a epizootologicky souvisejících zařízeních, potravinářských nebo krmivářských podnicích nebo zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu a jiných místech v souvislosti s jakoukoli nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), včetně pravidel ohledně toho, jaká opatření k tlumení nákazy uvedená v čl. 61 odst. 1 se mají použít ve vztahu k jednotlivým nákazám uvedeným na seznamu.

Uvedená podrobná pravidla se týkají:

a) podmínek a požadavků na opatření k tlumení nákaz stanovených v čl. 61 odst. 1 písm. a) až e);

b) postupů pro čištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci nebo dalších nezbytných opatření biologické bezpečnosti stanovených v čl. 61 odst. 1 písm. f) a v případě potřeby stanovení použití biocidních přípravků k těmto účelům;

c) podmínek a požadavků na odběr vzorků a laboratorní vyšetření stanovených v čl. 61 odst. 1 písm. g) až h);

d) podrobných podmínek a požadavků týkajících se obnovení populace stanovených v čl. 61 odst. 3;

e) provedení nezbytných opatření k tlumení nákaz stanovených v článku 62 v epizootologicky souvisejících zařízeních, jiných místech a dopravních prostředcích.

Článek 64

Vytváření uzavřených pásem příslušným orgánem

1. Příslušný orgán vytvoří uzavřené pásmo podle čl. 60 písm. b) kolem postiženého zařízení, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiného místa, kde došlo k výskytu ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u chovaných zvířat, případně s přihlédnutím k:

a) profilu nákazy;

b) zeměpisné situaci uzavřených pásem;

c) ekologickým a hydrologickým faktorům uzavřených pásem;

d) meteorologickým podmínkám;

e) přítomnosti, rozšíření a typu vektorů v uzavřených pásmech;

f) výsledkům epizootologického šetření stanoveného v čl. 57 odst. 1 a dalších uskutečněných studií a k epizootologickým údajům;

g) výsledkům laboratorních testů;

h) použitým opatřením k tlumení nákaz;

i) dalším relevantním epizootologickým faktorům.

Uzavřené pásmo zahrnuje případně ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené velikosti a uspořádání.

2. Příslušný orgán průběžně posuzuje a přezkoumává situaci a případně v zájmu zabránění šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a):

a) upraví hranice uzavřeného pásma;

b) vytvoří další uzavřená pásma.

3. Nacházejí-li se uzavřená pásma podle odstavce 1 na území více než jednoho členského státu, spolupracují příslušné orgány dotyčných členských států na jejich vytváření.

4. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel pro vytváření a změny uzavřených pásem, včetně ochranných pásem nebo pásem dozoru.

Článek 65

Opatření k tlumení nákaz v uzavřeném pásmu

1. Příslušný orgán zajistí, aby s výhradou vnitrostátních požadavků na získání přístupu do soukromých obydlí bylo přijato jedno nebo více z těchto opatření k tlumení nákaz v dotčeném uzavřeném pásmu s cílem zabránit dalšímu šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a):

a) určení zařízení, potravinářských nebo krmivářských podniků, zařízení nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných míst, kde se chovají zvířata druhů uvedených na seznamu v souvislosti s danou nákazou uvedenou na seznamu;

b) kontroly v zařízeních, potravinářských nebo krmivářských podnicích, zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných místech s chovanými zvířaty druhů uvedených na seznamu v souvislosti s danou nákazu uvedenou na seznamu a v případě potřeby vyšetření, odběr vzorků a laboratorní vyšetření vzorků;

c) podmínky přemísťování osob, zvířat, produktů, krmiv, vozidel a veškerých jiných materiálů či látek, které mohou být kontaminovány nebo přispět k šíření dané nákazy uvedené na seznamu, uvnitř a z uzavřených pásem a pro přepravu přes uzavřená pásma;

d) požadavky na biologickou bezpečnost pro:

i) produkci, zpracování a distribuci produktů živočišného původu;

ii) sběr a likvidaci vedlejších produktů živočišného původu;

iii) odběr a skladování zárodečných produktů a nakládání s nimi;

e) vakcinace a léčba chovaných zvířat jinými veterinárními léčivými přípravky v souladu s čl. 46 odst. 1 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 47;

f) čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace nebo jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti;

g) určení nebo případně schválení potravinářského podniku pro účely porážky zvířat nebo ošetření produktů živočišného původu pocházejících z uzavřeného pásma;

h) požadavky pro identifikaci a vysledovatelnost u přemísťování zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu;

i) jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti a opatření ke zmírnění rizika s cílem minimalizovat riziko šíření dané nákazy uvedené na seznamu.

2. Příslušný orgán:

a) přijme veškerá nezbytná opatření k tomu, aby plně informoval osoby v uzavřeném pásmu o platných omezeních a o povaze opatření k tlumení nákaz;

b) uloží provozovatelům nezbytné povinnosti s cílem zabránit dalšímu šíření dotyčné nákazy uvedené na seznamu.

3. Při rozhodování o tom, která z opatření k tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 se mají přijmout, příslušný orgán přihlíží k:

a) profilu nákazy;

b) typům produkce;

c) uskutečnitelnosti, dostupnosti a účinnosti daných opatření k tlumení nákaz.

Článek 66

Povinnosti provozovatelů týkající se přemísťování v uzavřených pásmech

1. V uzavřených pásmech podle čl. 64 odst. 1 provozovatelé přemísťují chovaná zvířata a produkty pouze s povolením příslušného orgánu a v souladu s veškerými pokyny tímto orgánem vydanými.

2. Provozovatelé, jež chovají zvířata a mají v držení produkty v uzavřeném pásmu podle čl. 64 odst. 1, nahlásí příslušnému orgánu zamýšlená přemísťování chovaných zvířat a držených produktů uvnitř dotyčného uzavřeného pásma nebo z něj. Pokud příslušný orgán uloží ohlašovací povinnost v souladu s čl. 65 odst. 2 písm. b), daný provozovatel hlásí informace v souladu s touto povinností.

Článek 67

Přenesení pravomocí týkající se opatření k tlumení nákaz v uzavřených pásmech

Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se podrobných pravidel pro opatření k tlumení nákaz, která má přijmout příslušný orgán v souladu s čl. 65 odst. 1 v uzavřených pásmech v souvislosti s každou nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), včetně pravidel ohledně toho, jaká opatření k tlumení nákazy uvedená v čl. 65 odst. 1 se uplatní v případě jednotlivých nákaz uvedených na seznamu.

Uvedená podrobná pravidla se týkají:

a) podmínek a požadavků na opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. a), c), d), e), g), h) a i);

b) postupů pro čištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci nebo dalších nezbytných opatření biologické bezpečnosti stanovených v čl. 65 odst. 1 písm. f) a v případě potřeby stanovení použití biocidních přípravků k těmto účelům;

c) nezbytného dozoru, který má být prováděn v návaznosti na uplatňování opatření k tlumení nákaz a laboratorních vyšetření stanovených v čl. 65 odst. 1 písm. b);

d) dalších zvláštních opatření k tlumení nákaz s cílem omezit šíření konkrétních nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a).

Článek 68

Zachování opatření k tlumení nákaz v uzavřených pásmech a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán nadále uplatňuje opatření k tlumení nákaz stanovená v tomto oddílu, dokud nejsou splněny tyto podmínky:

a) byla provedena opatření k tlumení nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) vhodná v souvislosti s danou nákazou, kvůli níž byla uplatněna;

b) byla provedena závěrečná očista, dezinfekce, dezinsekce a deratizace nebo jiná nezbytná opatření biologické bezpečnosti v souvislosti s:

i) nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), pro kterou se uplatňovala opatření k tlumení nákaz;

ii) postiženými druhy chovaných zvířat;

iii) typem produkce;

c) v uzavřeném pásmu byl proveden dozor přiměřený dotčenému typu zařízení nebo místa a nákaze uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), pro kterou se uplatňovala opatření k tlumení nákaz, jímž se prokáže eradikace dané nákazy uvedené na seznamu.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se podrobných pravidel pro opatření k tlumení nákaz přijímaná příslušným orgánem podle odstavce 1, pokud jde o:

a) postupy pro závěrečné vyčištění, dezinfekci, dezinsekci a deratizaci nebo další nezbytná opatření biologické bezpečnosti a v případě potřeby použití biocidních přípravků k těmto účelům;

b) koncepci, prostředky, metody, četnost, intenzitu, cílenou populaci zvířat a postupy odběru vzorků v souvislosti s dozorem za účelem opětovného získání statusu území prostého nákazy po výskytu ohniska;

c) obnovení populace dotyčných uzavřených pásem po dokončení opatření k tlumení nákaz stanovených v odstavci 1 tohoto článku při zohlednění podmínek pro obnovení populace podle čl. 61 odst. 3.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se podrobných pravidel pro opatření k tlumení nákaz přijímaná příslušným orgánem podle odstavce 1, pokud jde o ostatní opatření k tlumení nákaz nezbytná pro opětovné získání statusu území prostého nákazy.

Článek 69

Nouzová vakcinace

1. Je-li to v zájmu účinného tlumení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), proti níž byla uplatňována opatření k tlumení nákaz, příslušný orgán může:

a) vypracovat plán vakcinace;

b) vytvořit pásma vakcinace.

2. Příslušný orgán při rozhodování o plánu vakcinace a vytváření pásem vakcinace podle odstavce 1 zohlední:

a) požadavky na nouzovou vakcinaci stanovené v pohotovostních plánech podle článku 43;

b) požadavky na používání očkovacích látek stanovené v čl. 46 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 47.

3. Pásma vakcinace uvedená v odst. 1 písm. b) tohoto článku musejí splňovat požadavky na opatření ke zmírnění rizika s cílem zabránit šíření nákaz uvedených na seznamu a na dozor, jež jsou stanoveny ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. c) a d).

Oddíl 5

Volně žijící zvířata

Článek 70

Volně žijící zvířata

1. Pokud má příslušný orgán postiženého členského státu podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) u volně žijících zvířat nebo tento výskyt úředně potvrdí:

a) provede v případně potřeby v souvislosti s konkrétní nákazou uvedenou na seznamu dozor nad populací volně žijících zvířat;

b) přijme nezbytná opatření k prevenci a tlumení nákazy.

2. Opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovená v odst. 1 písm. b) tohoto článku mohou zahrnovat jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69 a zohlední profil nákazy a postižená volně žijící zvířata a riziko přenosu nákaz na zvířata nebo na člověka.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) kritérií a postupů dozoru podle odst. 1 písm. a) tohoto článku v případě úředního potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), v souladu s článkem 27;

b) podrobných pravidel doplňujících opatření k prevenci a tlumení nákaz přijatá podle odst. 1 písm. b) tohoto článku v případě úředního potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a).

Při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci zohlední Komise profil nákazy a druhy uvedené na seznamu v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu podle odstavce 1 tohoto článku.

Oddíl 6

Doplňková opatření k tlumení nákaz ze strany členských států, koordinace ze strany Komise a dočasná zvláštní pravidla pro tlumení nákaz

Článek 71

Doplňková opatření k tlumení nákaz, koordinace opatření a dočasná zvláštní pravidla pro tlumení nákaz týkající se oddílů 1 až 5 (články 53 až 70)

1. Členské státy mohou přijmout opatření k tlumení nákaz doplňující opatření stanovená v článku 55, čl. 61 odst. 1, článku 62, čl. 65 odst. 1 a 2 a čl. 68 odst. 1 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článků 63, 67 a čl. 68 odst. 2, jsou-li tato opatření v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení a jsou-li nezbytná a přiměřená k tlumení šíření nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), a to s přihlédnutím k:

a) konkrétním epizootologickým okolnostem;

b) dotčenému typu zařízení, jiných míst a produkce;

c) druhům a kategoriím dotčených zvířat;

d) hospodářským a společenským podmínkám.

2. Členské státy Komisi bezodkladně sdělí:

a) opatření k tlumení nákaz přijatá jejich příslušným orgánem stanovená v článcích 58, 59, 61, 62, 64, 65, čl. 68 odst. 1, článku 69 a čl. 70 odst. 1 a 2 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článků 63, 67, čl. 68 odst. 2 a čl. 70 odst. 3;

b) veškerá jimi přijatá doplňková opatření k tlumení nákaz stanovená v odstavci 1.

3. Komise přezkoumá nákazovou situaci a opatření k tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem a veškerá doplňková opatření k tlumení nákaz přijatá dotčeným členským státem v souladu s touto kapitolou a může stanovit prostřednictvím prováděcích aktů zvláštní dočasná opatření k tlumení nákaz za podmínek odpovídajících epizootologické situaci, pokud:

a) uvedená opatření k tlumení nákaz nejsou pro danou epizootologickou situaci vhodná;

b) se nákaza uvedená na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) šíří navzdory opatřením k tlumení nákaz přijatým v souladu s touto kapitolou.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou, jež představuje nově se objevující riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem podle čl. 266 odst. 3.

KAPITOLA 2

Opatření k tlumení nákaz v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c)

Oddíl 1

Opatření k tlumení nákaz v případě podezření na výskyt nákazy u chovaných zvířat

Článek 72

Povinnosti provozovatelů a dalších příslušných fyzických a právnických osob v souvislosti s nákazami uvedenými na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b)

1. V případě podezření na výskyt nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u chovaných zvířat členské státy kromě splnění ohlašovací povinnosti podle čl. 18 odst. 1 a před přijetím jakýchkoli opatření k tlumení nákaz příslušným orgánem v souladu s čl. 74 odst. 1 učiní opatření, která zajistí, aby provozovatelé a další příslušné fyzické

a právnické osoby přijaly opatření k tlumení nákaz uvedená v čl. 74 odst. 1 písm. a) a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 74 odst. 4 s cílem zabránit šíření dané nákazy uvedené na seznamu z postižených zvířat, zařízení a jiných míst spadajících pod jejich odpovědnost na jiná, nepostižená zvířata nebo na člověka.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících opatření k tlumení nákaz podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 73

Šetření prováděné příslušným orgánem v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b)

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u chovaných zvířat provede příslušný orgán neprodleně šetření, kterým potvrdí nebo vyloučí přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.

2. Pro účely šetření podle odstavce 1 příslušný orgán v případě potřeby zajistí, aby:

a) úřední veterinární lékaři provedli klinické vyšetření reprezentativního vzorku chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu v souvislosti s danou nákazu uvedenou na seznamu;

b) úřední veterinární lékaři odebrali vhodné vzorky od příslušných chovaných zvířat druhů uvedených na seznamu a další vzorky pro vyšetření v laboratořích určených k tomuto účelu příslušným orgánem;

c) se v takových určených laboratořích provedla laboratorní vyšetření s cílem potvrdit nebo vyloučit přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících pravidla pro šetření podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 74

Předběžná opatření k tlumení nákaz prováděná příslušným orgánem v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b)

1. Pokud má příslušný orgán podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u chovaných zvířat, provede, než budou k dispozici výsledky šetření podle čl. 73 odst. 1 a uskutečněna opatření k tlumení nákaz uvedená v čl. 79 odst. 1 a 2, tato předběžná opatření k tlumení nákaz, s výhradou vnitrostátních požadavků na získání přístupu do soukromých obydlí:

a) uplatní opatření k tlumení nákaz s cílem omezit šíření příslušné nákazy uvedené na seznamu z postiženého území, zařízení, potravinářského nebo krmivářského podniku, zařízení nakládajícího s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiného místa;

b) zahájí v případě potřeby epizootologické šetření s přihlédnutím k pravidlům pro takové šetření stanoveným v čl. 57 odst. 1.

2. Kromě opatření podle odstavce 1 může v případech uvedených v daném odstavci příslušný orgán přijmout doplňková předběžná opatření k tlumení nákaz, a to za předpokladu, že tato opatření jsou v souladu s ustanoveními tohoto nařízení i právem Unie.

3. Předběžná opatření k tlumení nákaz stanovená v odstavcích 1 a 2 musejí být vhodná a přiměřená rizikům, jež představuje daná nákaza uvedená na seznamu, a to s přihlédnutím k:

a) profilu nákazy;

b) postiženým chovaným zvířatům;

c) nákazovému statusu členského státu, oblasti, jednotky nebo zařízení, v nichž existuje podezření na výskyt dané nákazy uvedené na seznamu;

d) předběžným opatřením k tlumení nákaz stanoveným v čl. 55 odst. 1 a článku 56 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 55 odst. 2.

4. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají pravidel pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) doplňujících pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku, a to s přihlédnutím k otázkám uvedeným v odstavci 3, pokud jde o:

a) předběžná opatření k tlumení nákaz, která mají být přijata s cílem zabránit šíření nákazy uvedené na seznamu, stanovená v odst. 1 písm. a);

b) použití předběžných opatření k tlumení nákaz stanovených v odst. 1 písm. a) v jiných zařízeních, jejich epizootologických jednotkách, potravinářských nebo krmivářských podnicích, zařízeních nakládajících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo jiných místech;

c) vytvoření dočasných uzavřených pásem, jež jsou vhodná s ohledem na profil nákazy.

Článek 75

Přezkum a rozšíření předběžných opatření k tlumení nákaz v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b)

Opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 74 odst. 1:

a) přezkoumává příslušný orgán v návaznosti na zjištění šetření stanoveného v čl. 73 odst. 1 a v případě potřeby epizootologického šetření stanoveného v čl. 74 odst. 1 písm. b);

b) se v případě potřeby dále rozšíří na další místa podle čl. 74 odst. 4 písm. b).

Článek 76

Povinnosti provozovatelů a dalších příslušných fyzických a právnických osob a opatření přijímaná příslušným orgánem v případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c)

1. V případě podezření na výskyt nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) v členském státě, který se rozhodl pro eradikační program vztahující se na příslušné části jeho území nebo jeho oblasti či jednotky podle čl. 31 odst. 2, přijme tento členský stát opatření, která zajistí, aby provozovatelé a další příslušné fyzické a právnické osoby před přijetím jakýchkoli opatření k tlumení nákaz příslušným orgánem podle odstavce 2 tohoto článku přijaly vhodná opatření podle čl. 72 odst. 1.

2. V případě, že příslušný orgán členského státu, který se rozhodl pro eradikaci nákazy uvedené na seznamu podle odstavce 1, má podezření na výskyt dané nákazy u chovaných zvířat:

a) neprodleně provede šetření s cílem potvrdit nebo vyloučit přítomnost dané nákazy uvedené na seznamu v souladu s čl. 73 odst. 1 a 2;

b) než budou k dispozici výsledky šetření podle písmene a) a uskutečněna opatření k tlumení nákaz v souladu s čl. 80 odst. 1, provede předběžná opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 74 odst. 1 a 2.

3. Příslušný orgán v souladu s článkem 75 přezkoumá a rozšíří předběžná opatření k tlumení nákaz podle odst. 2 písm. b).

4. Odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku se rovněž použijí na členské státy nebo oblasti, které získaly status území prostého nákazy, za účelem zachování tohoto statusu, a to v souladu s článkem 36, nebo na jednotky v souladu s čl. 37 odst. 2.

5. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají podrobných pravidel doplňujících pravidla pro:

a) opatření k tlumení nákazy podle odstavce 1;

b) šetření podle odst. 2 písm. a);

c) předběžná opatření k tlumení nákaz, která mají být přijata s cílem zabránit šíření nákazy uvedené na seznamu podle odst. 2 písm. b).

Oddíl 2

Potvrzení nákazy u chovaných zvířat

Článek 77

Úřední potvrzení nákazy příslušným orgánem

1. Příslušný orgán založí úřední potvrzení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c) na těchto informacích:

a) výsledky klinických a laboratorních vyšetření stanovených v čl. 73 odst. 2;

b) případné epizootologické šetření uvedené v čl. 74 odst. 1 písm. b);

c) další dostupné epizootologické údaje.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o požadavky, které mají být splněny pro úřední potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 78

Zrušení předběžných opatření k tlumení nákaz v případě vyloučení výskytu nákazy

Příslušný orgán nadále uplatňuje předběžná opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 74 odst. 1, článku 75 a čl. 76 odst. 2 písm. b), dokud není přítomnost dotyčné nákazy uvedené na seznamu vyloučena v souladu s čl. 77 odst. 1 a s pravidly přijatými podle čl. 77 odst. 2.

Oddíl 3

Opatření k tlumení nákaz v případě potvrzení nákazy u chovaných zvířat

Článek 79

Opatření k tlumení nákaz přijímaná příslušným orgánem v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b)

V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u chovaných zvířat v souladu s čl. 77 odst. 1 příslušný orgán v závislosti na daném ohnisku v členském státě, oblasti nebo jednotce:

a) uplatní opatření k tlumení nákaz stanovená v povinných eradikačních programech podle čl. 31 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu; nebo

b) pokud členský stát, oblast nebo jednotka získaly status území prostého nákazy v souladu s články 36 nebo 37:

   i) přijme jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69 úměrně riziku, jež představuje daná nákaza uvedená na seznamu, a

   ii) v případě potřeby zahájí pro danou nákazu uvedenou na seznamu povinný eradikační program.

Článek 80

Opatření k tlumení nákaz přijímaná příslušnými orgány v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c)

1. V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) u chovaných zvířat v souladu s čl. 77 odst. 1 v členském státě, který se rozhodl pro eradikační program vztahující se na příslušné části jeho území nebo jeho oblasti či jednotky, stanovený v čl. 31 odst. 2, v závislosti na dané nákaze uvedené na seznamu a na daném ohnisku příslušný orgán uplatní opatření k tlumení nákaz stanovená ve volitelných eradikačních programech.

2. Příslušný orgán může přijmout opatření k tlumení nákaz doplňující opatření uvedená v odstavci 1, která mohou zahrnovat jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69, musejí být úměrná riziku, jež daná nákaza uvedená na seznamu představuje, a zohledňovat:

a) profil nákazy;

b) postižená chovaná zvířata;

c) hospodářské a společenské dopady.

3. V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) u chovaných zvířat v souladu s čl. 77 odst. 1 v členském státě, oblasti nebo jednotce, které získaly status území prostého nákazy v souladu s článkem 36 nebo 37, a s cílem tento status zachovat přijme příslušný orgán jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69. Tato opatření musejí být úměrná riziku, jež daná nákaza uvedená na seznamu představuje, a zohledňovat:

a) profil nákazy;

b) postižená chovaná zvířata;

c) hospodářské a společenské dopady.

Oddíl 4

Volně žijící zvířata

Článek 81

Opatření k tlumení nákaz v případě nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u volně žijících zvířat

Pokud má příslušný orgán postiženého členského státu podezření na výskyt ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) u volně žijících zvířat nebo pokud tento výskyt úředně potvrdí, v závislosti na daném ohnisku na celém území členského státu či v dotčené oblasti nebo zóně:

a) uplatní opatření k tlumení nákaz stanovená v povinných eradikačních programech podle čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu; nebo

b) zahájí povinný eradikační program, pokud zde nebyl eradikační program podle čl. 30 odst. 1 pro danou nákazu uvedenou na seznamu dosud uplatňován v důsledku skutečnosti, že se zde daná nákaza dříve nevyskytla či jí bylo území prosté, a pokud jsou opatření pro volně žijící zvířata nezbytná v zájmu tlumení dané nákazy a zabránění jejímu šíření.

Článek 82

Opatření k tlumení nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) u volně žijících zvířat

1. Pokud má příslušný orgán podezření na výskyt ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) u volně žijících zvířat nebo tento výskyt úředně potvrdí a pokud se postižený členský stát rozhodl pro eradikaci takové nákazy uvedené na seznamu a jsou-li ve volitelném eradikačním programu podle čl. 31 odst. 2 stanovena pro danou nákazu opatření pro volně žijící zvířata, příslušný orgán uplatní opatření k tlumení nákazy stanovená v předmětném volitelném eradikačním programu, a to v závislosti na daném podezření nebo úředním potvrzení na celém území členského státu nebo v dotčené oblasti.

2. Příslušný orgán může přijmout opatření k tlumení nákaz doplňující opatření uvedená v odstavci 1, která mohou zahrnovat jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69, musejí být přiměřená riziku, jež daná nákaza uvedená na seznamu představuje, a zohledňovat:

a) profil nákazy;

b) postižená volně žijící zvířata a riziko přenosu nákaz na zvířata a na člověka; a

c) hospodářské, společenské dopady a dopady na životní prostředí.

3. V případě úředního potvrzení ohniska nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c) u volně žijících zvířat v členském státě, oblasti nebo jednotce, které získaly status území prostého nákazy v souladu s článkem 36 nebo 37, a s cílem tento status zachovat, přijme příslušný orgán jedno nebo více opatření stanovených v článcích 53 až 69. Tato opatření musejí být úměrná riziku, jež daná nákaza uvedená na seznamu představuje, a zohledňovat:

a) profil nákazy;

b) postižená volně žijící zvířata a riziko přenosu nákaz na zvířata a na člověka;

c) závažnost výskytu nákazy u volně žijících zvířat pro nákazový status chovaných zvířat; a

d) hospodářské, společenské dopady a dopady na životní prostředí.

Oddíl 5

Koordinace ze strany Komise a dočasná zvláštní pravidla pro tlumení nákaz

Článek 83

Koordinace opatření ze strany Komise a dočasná zvláštní pravidla týkající se oddílů 1 až 4

1. Členské státy informují Komisi o:

a) opatřeních k tlumení nákaz přijatých jejich příslušnými orgány v souladu s čl. 77 odst. 1 a články 78, 79 a 81 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 77 odst. 2 v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b);

b) opatřeních k tlumení nákaz přijatých jejich příslušnými orgány v souladu s čl. 77 odst. 1, článkem 78, čl. 80 odst. 1 a článkem 82 a veškerými akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 77 odst. 2 v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. c).

2. Komise přezkoumá nákazovou situaci a opatření k tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem podle této kapitoly a může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit zvláštní pravidla pro dočasná opatření k tlumení nákaz s ohledem na nákazu uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c), a to za podmínek odpovídajících epizootologické situaci, jestliže:

a) uvedená opatření k tlumení nákaz přijatá příslušným orgánem nejsou pro danou epizootologickou situaci vhodná;

b) se daná nákaza uvedená na seznamu šíří navzdory případným opatřením k tlumení nákaz přijatým v souladu s touto kapitolou.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

3. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c), jež představuje nově se objevující riziko s velmi významným dopadem, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

ČÁST IV

REGISTRACE, SCHVALOVÁNÍ, VYSLEDOVATELNOST A PŘEMÍSŤOVÁNÍ

HLAVA I

SUCHOZEMSKÁ ZVÍŘATA, ZÁRODEČNÉ PRODUKTY A PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU ZE SUCHOZEMSKÝCH ZVÍŘAT

KAPITOLA 1

Registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů

Oddíl 1

Registrace zařízení a určitých typů provozovatelů

Článek 84

Povinnost registrace zařízení ze strany provozovatelů

1. Provozovatelé provozující zařízení, jež chovají suchozemská zvířata či odebírají, vyrábějí, zpracovávají nebo skladují zárodečné produkty, za účelem registrace svých zařízení v souladu s článkem 93 před tím, než tyto činnosti zahájí:

a) informují příslušný orgán o každém takovém zařízení, které spadá pod jejich odpovědnost;

b) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:

i) jméno/název a adresu dotyčného provozovatele;

ii) umístění zařízení a popis jeho vybavení;

iii) kategorie, druhy a počet nebo množství chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů, které zamýšlejí chovat a uchovávat v zařízení a kapacitu zařízení;

iv) typ zařízení; a

v) další aspekty týkající se zařízení, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.

2. Provozovatelé zařízení uvedení v odstavci 1 informují příslušný orgán o:

a) veškerých změnách v daném zařízení, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);

b) veškerém ukončení činnosti dotyčného provozovatele nebo zařízení.

3. Zařízení, která podléhají schválení podle čl. 94 odst. 1, nejsou povinna poskytovat informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 85

Odchylky od povinnosti registrace zařízení ze strany provozovatelů

Odchylně od čl. 84 odst. 1 mohou členské státy vyjmout z požadavku na registraci určité kategorie zařízení, které představují nevýznamné riziko, jak stanoví prováděcí akt přijatý podle čl. 86 odst. 2. Členské státy o těchto výjimkách uvědomí Komisi.

Článek 86

Prováděcí pravomoci týkající se povinnosti registrace zařízení ze strany provozovatelů

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací poskytovaných provozovateli pro účely registrace zařízení podle čl. 84 odst. 1, včetně lhůt, v nichž je třeba tyto informace poskytnout.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se typů zařízení, jež mohou být členskými státy podle článku 85 vyňata z požadavku na registraci na základě:

a) druhů, kategorií a počtu chovaných suchozemských zvířat a zárodečných produktů v daném zařízení a kapacity tohoto zařízení;

b) typu zařízení; a

c) přemísťování chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů do a ze zařízení.

3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 87

Povinnosti registrace dopravců chovaných kopytníků a akty v přenesené pravomoci

1. Dopravci chovaných kopytníků, kteří tato zvířata přepravují mezi členskými státy, nebo mezi členským státem a třetí zemí, za účelem registrace v souladu s článkem 93 před tím, než tyto činnosti zahájí:

a) informují příslušný orgán o své činnosti;

b) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:

i) jméno/název a adresu dotyčného dopravce;

ii) kategorie, druhy a počet chovaných kopytníků, které se chystají přepravovat;

iii) druh dopravy;

iv) dopravní prostředek.

2. Dopravci uvedení v odstavci 1 informují příslušný orgán o:

a) veškerých změnách, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);

b) veškerém ukončení přepravní činnosti.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci doplňujících pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku, jimiž stanoví povinnost jiných typů dopravců, jejichž přepravní činnost představuje konkrétní a významná rizika pro některé druhy nebo kategorie zvířat, poskytovat odpovídající informace pro účely registrace jejich činnosti.

Článek 88

Odchylky od povinnosti registrace dopravců chovaných kopytníků

Odchylně od čl. 87 odst. 1 mohou členské státy vyjmout z požadavku na registraci určité kategorie dopravců, jejichž přepravní činnost představuje nevýznamné riziko, jak stanoví prováděcí akt přijatý podle čl. 89 odst. 2. Členské státy o těchto výjimkách uvědomí Komisi.

Článek 89

Prováděcí pravomoci týkající se povinnosti registrace dopravců

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací poskytovaných dopravcem pro účely registrace činnosti podle čl. 87 odst. 1 a 3, včetně lhůt, v nichž je třeba tyto informace poskytnout.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se typů dopravců, které mohou být členskými státy podle článku 86 vyňati z požadavku na registraci na základě:

a) vzdálenosti, na které dané kopytníky přepravují; a

b) kategorií, druhů a počtu přepravovaných kopytníků.

3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 90

Povinnost registrace provozovatelů provádějících svody nezávisle na zařízení

1. Provozovatelé provádějící nezávisle na zařízení svody chovaných kopytníků a drůbeže, včetně těch, kteří zvířata nakupují nebo prodávají, poskytnou příslušnému orgánu za účelem registrace v souladu s článkem 93 před tím, než zahájí činnost, tyto informace:

a) jméno/název a adresu dotyčného provozovatele;

b) druhy a kategorie chovaných kopytníků a drůbeže, na něž se jejich činnost vztahuje.

2. Provozovatelé uvedení v odstavci 1 informují příslušný orgán o:

a) veškerých změnách, jež se týkají záležitostí uvedených v odstavci 1;

b) veškerém ukončení činnosti dotyčného provozovatele.

Článek 91

Odchylky od povinnosti registrace provozovatelů provádějících svody

Odchylně od čl. 90 odst. 1 mohou členské státy vyjmout z požadavku na registraci určité kategorie provozovatelů provádějících svody, které představují nevýznamné riziko, jak stanoví prováděcí akt přijatý podle čl. 92 odst. 2. Členské státy o těchto výjimkách uvědomí Komisi.

Článek 92

Prováděcí pravomoci týkající se povinnosti registrace provozovatelů provádějících svody

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací poskytovaných provozovateli pro účely registrace podle čl. 90 odst. 1, včetně lhůt, v nichž je třeba tyto informace poskytnout.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se typů provozovatelů, kteří mohou být členskými státy vyjmuti z požadavku na registraci podle článku 91, za předpokladu, že činnost těchto provozovatelů představuje nevýznamné riziko, a na základě druhů, kategorií a počtu chovaných suchozemských zvířat, na něž se jejich činnost vztahuje.

3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 93

Povinnosti příslušného orgánu týkající se registrace

Příslušný orgán zaregistruje:

a) zařízení do registru stanoveného v čl. 101 odst. 1, jestliže daný provozovatel poskytl informace požadované v souladu s čl. 84 odst. 1;

b) dopravce do registru stanoveného v čl. 101 odst. 1, jestliže daný dopravce poskytl informace požadované v souladu s čl. 87 odst. 1 a 3;

c) provozovatele provádějící nezávisle na zařízení svody do registru stanoveného v čl. 101 odst. 1, jestliže daný provozovatel poskytl informace požadované v souladu s čl. 90 odst. 1.

Příslušný orgán přidělí každému zařízení, dopravci a provozovateli uvedeným v prvním pododstavci písm. a) až c) jedinečné registrační číslo.

Oddíl 2

Schvalování určitých typů zařízení

Článek 94

Schvalování určitých zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé těchto typů zařízení požádají o schválení příslušný orgán v souladu s čl. 96 odst. 1 a svou činnost zahájí, teprve až jejich zařízení bude schváleno v souladu s čl. 97 odst. 1:

a) zařízení pro svody kopytníků a drůbeže, z nichž jsou zvířata přemísťována do jiného členského státu nebo která přijímají zvířata z jiného členského státu;

b) zařízení zacházející se zárodečnými produkty skotu, prasat, ovcí, koz a koňovitých, z nichž jsou zárodečné produkty těchto zvířat přemísťovány do jiného členského státu;

c) líhně, z nichž jsou násadová vejce nebo drůbež přemísťovány do jiného členského státu;

d) zařízení chovající drůbež, z nichž je drůbež určená k jiným účelům než k porážce či produkci násadových vajec přemísťována do jiného členského státu;

e) jakýkoli jiný typ zařízení pro chovaná suchozemská zvířata, které představuje značné riziko a které musí být schváleno v souladu s pravidly stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém v souladu s odst. 3 písm. b).

2. Provozovatelé ukončí činnost v zařízení uvedeném v odstavci 1, jestliže:

a) příslušný orgán odejme nebo pozastaví schválení v souladu s čl. 100 odst. 2; nebo

b) v případě podmínečného schválení, které bylo přiznáno v souladu s čl. 99 odst. 3, dotyčné zařízení nesplní dosud nesplněné požadavky uvedené v čl. 99 odst. 3 a nezíská konečné schválení v souladu s čl. 97 odst. 1.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) odchylek od požadavku, aby provozovatelé typů zařízení uvedených v odst. 1 písm. a) až d) žádali příslušný orgán o schválení, představují-li tato zařízení nevýznamné riziko;

b) typů zařízení, jež musejí být schválena podle odst. 1 písm. e);

c) zvláštních pravidel pro ukončení činnosti u zařízení zacházejících se zárodečnými produkty uvedených v odst. 1 písm. b).

4. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 3 Komise vychází z těchto kritérií:

a) druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů v zařízení;

b) počet druhů a počet chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů nacházejících se v zařízení;

c) typ zařízení a typ produkce; a

d) přemísťování chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů do a z těchto typů zařízení.

Článek 95

Schvalování statusu uzavřených zařízení

Provozovatelé zařízení, kteří chtějí získat status uzavřeného zařízení:

a) požádají příslušný orgán o schválení podle čl. 96 odst. 1;

b) přemísťují chovaná zvířata do a ze svých zařízení v souladu s požadavky stanovenými v čl. 137 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 137 odst. 2 teprve poté, co jejich zařízení získá od příslušného orgánu v souladu s články 97 a 99 schválení uvedeného statusu.

Článek 96

Povinnost provozovatelů poskytovat informace za účelem získání schválení a prováděcí akty

1. Provozovatelé pro účely žádosti o schválení svého zařízení podle čl. 94 odst. 1 a čl. 95 písm. a) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:

a) jméno/název a adresu dotyčného provozovatele;

b) umístění dotyčného zařízení a popis jeho vybavení;

c) kategorie, druhy a počet chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů, na něž se schválení vztahuje, nacházející se v zařízení;

d) typ zařízení;

e) další aspekty týkající se zařízení, které se vztahují k jeho specifičnosti a jsou relevantní pro stanovení možného rizika, jež zařízení představuje.

2. Provozovatelé zařízení uvedení v odstavci 1 informují příslušný orgán o:

a) veškerých změnách v zařízeních, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c);

b) veškerém ukončení činnosti dotyčného provozovatele nebo zařízení.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací, které mají provozovatelé poskytnout v žádosti o schválení svých zařízení v souladu s odstavcem 1, a lhůt, v nichž je třeba informace uvedené v odstavci 1 a odst. 2 písm. b) poskytnout.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 97

Udělování a podmínky schválení zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušné orgány udělí schválení zařízení podle čl. 94 odst. 1 a čl. 95 písm. a), pouze pokud tato zařízení:

a) splňují v příslušném případě požadavky týkající se:

   i) karantény, izolace a jiných opatření biologické bezpečnosti při zohlednění požadavků stanovených v čl. 10 odst. 1 písm. b) a pravidel přijatých podle čl. 10 odst. 2;

   ii) dozoru, stanovené v článku 24 a, podle potřeby pro daný typ zařízení a související riziko, v článku 25;

   iii) vedení záznamů podle článků 102 a 103 a pravidel přijatých podle článků 106 a 107;

b) mají zařízení a vybavení, jež:

   i) náležitě snižují riziko zavlečení a šíření nákaz na přijatelnou úroveň při zohlednění daného typu zařízení;

ii) mají náležitou kapacitu pro počet chovaných suchozemských zvířat nebo objem zárodečných produktů;

c) nepředstavují nepřijatelné riziko šíření nákaz při zohlednění zavedených opatření ke zmírnění rizika;

d) mají personál vhodně odborně připravený pro činnosti dotyčného zařízení;

e) mají zavedený systém, který umožňuje dotyčným provozovatelům prokázat příslušnému orgánu, že splňují požadavky uvedené v písmenech a) až d).

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) karanténu, izolaci a jiná opatření biologické bezpečnosti uvedené v odst. 1 písm. a) bodu i);

b) dozor uvedený v odst. 1 písm. a) bodu ii);

c) zařízení a vybavení uvedená v odst. 1 písm. b);

d) povinnosti, kompetence a specializovanou odbornou přípravu personálu a veterinárních lékařů podle odst. 1 písm. d) pro činnost zařízení nakládajících se zárodečnými produkty a zařízení pro svody kopytníků a drůbeže;

e) nezbytný dozor příslušného orgánu nad zařízeními nakládajícími se zárodečnými produkty a zařízeními pro svody kopytníků a drůbeže.

3. Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci přijímaných podle odstavce 2, Komise vychází z těchto skutečností:

a) rizika, která představuje každý typ zařízení;

b) druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat, na něž se vztahuje schválení;

c) typ dané produkce;

d) typické vzorce přemísťování v případě daného typu zařízení a druhů a kategorií zvířat v těchto zařízeních chovaných.

Článek 98

Oblast působnosti schválení zařízení

Příslušný orgán ve schválení zařízení uděleném podle čl. 97 odst. 1 na základě žádosti podané v souladu s čl. 94 odst. 1 nebo čl. 95 písm. a) výslovně určí:

a) na který z typů zařízení uvedených v čl. 94 odst. 1 a článku 95 a pravidlech přijatých podle čl. 94 odst. 3 písm. b) se schválení vztahuje;

b) na které druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů těchto druhů se schválení vztahuje.

Článek 99

Postupy pro udělení schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán stanoví postupy, jež mají dodržovat provozovatelé při podávání žádosti o schválení svých zařízení podle čl. 94 odst. 1, článku 95 nebo čl. 96 odst. 1.

2. Po obdržení žádosti o schválení od provozovatele příslušný orgán v souladu s čl. 94 odst. 1 nebo čl. 95 písm. a) provede kontrolu na místě.

3. Pokud jsou požadavky podle článku 97 a odstavců 1 a 2 tohoto článku splněny, příslušný orgán schválení udělí.

4. V případě, že zařízení nesplňuje všechny požadavky pro schválení podle článku 97, příslušný orgán může zařízení udělit podmínečné schválení, jestliže je na základě žádosti dotčeného provozovatele a následné kontroly na místě podle odstavce 2 tohoto článku zřejmé, že dané zařízení splňuje všechny hlavní požadavky, které poskytují dostatečné záruky, že nepředstavuje významné riziko.

5. V případě, že příslušný orgán udělil podmínečné schválení v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, udělí úplné schválení pouze tehdy, je-li na základě další kontroly na místě v zařízení provedené do tří měsíců ode dne udělení podmínečného schválení nebo na základě dokumentace poskytnuté provozovatelem do tří měsíců od uvedeného dne zřejmé, že zařízení splňuje všechny požadavky pro schválení stanovené v čl. 97 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 97 odst. 2.

Jestliže z kontroly na místě nebo z dokumentace poskytnuté podle prvního pododstavce vyplývá, že bylo dosaženo zřejmého pokroku, avšak uvedené zařízení ještě nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán platnost podmínečného schválení prodloužit. Platnost podmínečného schválení však nesmí přesáhnout celkovou dobu šesti měsíců.

Článek 100

Přezkum, pozastavení a odejmutí schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán průběžně přezkoumává schválení zařízení udělená v souladu s články 97 a 99, a to v intervalech odpovídajících příslušnému riziku.

2. Jestliže příslušný orgán v zařízení zjistí závažné nedostatky, pokud jde o soulad s požadavky stanovenými v čl. 97 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 97 odst. 2, a provozovatel tohoto zařízení není s to poskytnout dostatečné záruky, že tyto nedostatky odstraní, zahájí příslušný orgán postupy k odejmutí schválení zařízení.

Příslušný orgán však může namísto odejmutí schválení zařízení pouze toto schválení pozastavit, jestliže provozovatel může zaručit, že dané nedostatky odstraní v přiměřené lhůtě.

3. Schválení se udělí po odnětí nebo obnoví po pozastavení podle odstavce 2, pouze pokud je příslušný orgán přesvědčen, že zařízení v plné míře splňuje všechny požadavky tohoto nařízení příslušné pro daný typ zařízení.

Oddíl 3

Registry příslušného orgánu

Článek 101

Registry vedené příslušným orgánem

1. Každý příslušný orgán zřídí a průběžně aktualizuje registry:

a) všech jím registrovaných zařízení a provozovatelů podle článku 93;

b) všech jím schválených zařízení v souladu s články 97 a 99.

Registry uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) zpřístupní Komisi a příslušným orgánům jiných členských států v rozsahu, v jakém se v nich obsažené informace týkají přemísťování chovaných suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů mezi členskými státy.

Registr uvedený v prvním pododstavci písm. b) zpřístupní veřejnosti v rozsahu, v jakém se v něm obsažené informace týkají přemísťování chovaných suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů mezi členskými státy.

2. Je-li to vhodné a případné, může příslušný orgán kombinovat registraci uvedenou v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a schválení uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) s registrací pro jiné účely.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících podrobných informací, které mají být zahrnuty v registrech uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b), a veřejné dostupnosti registru uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. b).

Oddíl 4

Vedení záznamů

Článek 102

Povinnosti vést záznamy u provozovatelů zařízení jiných než zařízení nakládajících se zárodečnými produkty

1. Provozovatelé zařízení podléhajících povinné registraci v souladu s článkem 93 nebo schválení v souladu s čl. 97 odst. 1 vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:

a) druhy, kategorie, počet a případně identifikace chovaných suchozemských zvířat v jejich zařízení;

b) přemísťování chovaných suchozemských zvířat do a z jejich zařízení s uvedením příslušného:

i) místa jejich původu nebo místa určení;

ii) data daných přemístění;

c) dokumenty, které musejí doprovázet chovaná suchozemská zvířata vstupující do jejich zařízení nebo opouštějící jejich zařízení v souladu s čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 115 písm. b), čl. 117 písm. b), čl. 143 odst. 1 a 2, čl. 164 odst. 2 a pravidly přijatými podle článků 118 a 120 a čl. 144 odst. 1 písm. b) a c);

d) úhyny chovaných suchozemských zvířat v jejich zařízení;

e) opatření biologické bezpečnosti, dozor, léčba, výsledky vyšetření a jiné významné informace příslušné pro:

i) druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat v zařízení;

ii) typ produkce;

iii) typ a velikost zařízení;

f) výsledky veterinárních kontrol požadovaných v souladu s čl. 25 odst. 1.

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

2. Zařízení, která představují nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může příslušný členský stát vyjmout z požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odstavci 1.

3. Provozovatelé zařízení uchovávají záznamy uvedené v odstavcích 1 a 2 v dotyčném zařízení a:

a) na požádání je neprodleně zpřístupní příslušnému orgánu;

b) uchovávají je po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

4. Odchylně od článku 3 lze provozovatele vyjmout z povinnosti zaznamenávat některé nebo veškeré informace stanovené v odstavci 1, pokud daný provozovatel:

a) má v případě příslušných druhů přístup k počítačové databázi uvedené v článku 109 a tato databáze již obsahuje informace, které mají být zahrnuty do daného záznamu; a

b) zajišťuje vkládání aktuálních informací přímo do počítačové databáze.

Článek 103

Povinnosti vést záznamy u zařízení zacházejících se zárodečnými produkty

1. Provozovatelé zařízení zacházejících se zárodečnými produkty vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:

a) plemeno, stáří, identifikace a nákazový status dárcovských zvířat používaných k produkci zárodečných produktů;

b) čas a místo odběru, zpracování a skladování odebíraných, produkovaných nebo zpracovávaných zárodečných produktů;

c) identifikace zárodečných produktů spolu s údaji o jejich místě určení, je-li známé;

d) dokumenty, které musejí doprovázet zárodečné produkty vstupující do zařízení nebo opouštějící dané zařízení v souladu s článkem 162 a čl. 164 odst. 2 a pravidly přijatými podle čl. 162 odst. 3 a 4;

e) případně výsledky klinických a laboratorních testů;

f) používané laboratorní techniky.

2. Zařízení, která představují nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může příslušný členský stát vyjmout z požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odstavci 1.

3. Provozovatelé zařízení zacházejících se zárodečnými produkty uchovávají záznamy uvedené v odstavcích 1 a 2 v zařízení a:

a) na požádání je neprodleně zpřístupní příslušnému orgánu;

b) uchovávají je po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 104

Povinnosti vedení záznamů u dopravců

1. Dopravci vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:

a) zařízení, která navštívili;

b) kategorie, druhy a počet chovaných suchozemských zvířat, které přepravovali;

c) čištění, dezinfekce a deratizace použitého dopravního prostředku;

d) podrobnosti o průvodních dokumentech pro dotčená zvířata, včetně čísel dokumentů.

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

2. Zařízení, která představují nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může příslušný členský stát vyjmout z požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odstavci 1.

3. Dopravci vedou záznamy stanovené v odstavcích 1 a 2:

a) tak, aby mohly být na požádání okamžitě k dispozici příslušnému orgánu;

b) po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 105

Povinnosti vést záznamy u provozovatelů provádějících svody

1. Provozovatelé provádějící svody, kteří podléhají požadavku na registraci podle článku 93, vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:

a) druhy, kategorie, počet a identifikaci chovaných suchozemských zvířat spadajících pod jejich odpovědnost;

b) přemísťování chovaných suchozemských zvířat spadajících pod jejich odpovědnost s uvedením příslušného:

i) místa jejich původu nebo místa určení;

ii) data daných přemístění;

c) dokumenty, které musejí doprovázet chovaná suchozemská zvířata přemísťovaná v rámci jejich odpovědnosti v souladu s čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 115 písm. b), čl. 117 písm. b), čl. 143 odst. 1 a 2, čl. 164 odst. 2 a pravidly přijatými podle článků 118 a 120 a čl. 144 odst. 1 písm. b) a c);

d) úhyny chovaných suchozemských zvířat spadajících pod jejich odpovědnost; a

e) opatření biologické bezpečnosti, dozor, léčba, výsledky vyšetření a jiné významné příslušné informace pro dané druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat spadajících pod jejich odpovědnost.

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

2. Provozovatele, jejichž činnost představuje nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může příslušný členský stát vyjmout z požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odstavci 1.

3. Provozovatelé:

a) vedou záznamy uvedené v odstavci 1 a na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;

b) uchovávají tyto záznamy po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 106

Přenesení pravomocí týkající se vedení záznamů

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel doplňujících požadavky na vedení záznamů stanovené v článcích 102, 103, 104 a 105, pokud jde o:

a) informace, které mají být zaznamenány navíc k informacím stanoveným v čl. 102 odst. 1, čl. 103 odst. 1, čl. 104 odst. 1 a čl. 105 odst. 1;

b) doplňkové požadavky na vedení záznamů ohledně zárodečných produktů odebíraných, produkovaných nebo zpracovávaných v zařízení zacházejícím se zárodečnými produkty poté, co zařízení ukončení svou činnost.

2. Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci podle odstavce 1, Komise vychází z těchto skutečností:

a) rizika, která představuje každý typ zařízení nebo činnosti;

b) druhy a kategorie suchozemských zvířat nebo zárodečných produktů nacházejících se v dotyčném zařízení nebo do tohoto zařízení či z něj přepravovaných;

c) typ produkce v zařízení nebo typ činnosti;

d) typické vzorce přemísťování a kategorie dotčených zvířat;

e) počet chovaných suchozemských zvířat nebo objem zárodečných produktů spadajících pod odpovědnost daného provozovatele.

Článek 107

Prováděcí pravomoci týkající se výjimek z požadavků na vedení záznamů

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se typů zařízení a provozovatelů, které mohou být členskými státy vyňaty z požadavků na vedení záznamů stanovených v článcích 102, 103, 104 a 105, pokud jde o:

a) zařízení chovající malý počet suchozemských zvířat nebo nakládající s malým objemem zárodečných produktů nebo provozovatelé nakládající s malým počtem chovaných suchozemských zvířat nebo s malým objemem nebo počtem zárodečných produktů nebo tyto malé objemy nebo počty přepravující;

b) druhy nebo kategorie chovaných suchozemských zvířat nebo uchovávaných zárodečných produktů.

Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise vychází z kritérií stanovených v čl. 106 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 2

Požadavky na vysledovatelnost pro chovaná suchozemská zvířata a zárodečné produkty

Oddíl 1

Chovaná suchozemská zvířata

Článek 108

Odpovědnost členských států za zřízení systému identifikace a evidence chovaných suchozemských zvířat

1. Členské státy zavedou systém identifikace a evidence těch druhů chovaných suchozemských zvířat, pro něž je takový systém vyžadován podle tohoto nařízení a jakýchkoli pravidel podle něho přijatých. Tento systém případně zajišťuje zaznamenávání přemísťování těchto zvířat.

2. Členské státy při zavádění systému uvedeného v odstavci 1 zohlední:

a) druhy nebo kategorie dotyčných chovaných suchozemských zvířat;

b) riziko, jež daný druh nebo kategorie představuje.

3. Systém stanovený v odstavci 1 obsahuje tyto prvky:

a) prostředky k identifikaci suchozemských zvířat chovaných jednotlivě nebo ve skupinách;

b) identifikační doklady, doklady o přemísťování a jiné doklady pro identifikaci a vysledování chovaných suchozemských zvířat uvedené v článku 110;

c) aktuální záznamy v zařízeních podle čl. 102 odst. 1 písm. a) a b);

d) počítačovou databázi chovaných suchozemských zvířat stanovenou v čl. 109 odst. 1.

4. Systém stanovený v odstavci 1 je koncipován tak, aby:

a) zajišťoval účinné používání opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;

b) usnadňoval vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat a jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie;

c) zajišťoval účinnou interoperabilitu, integraci a slučitelnost prvků tohoto systému;

d) zajišťoval, aby systém byl ve vhodné míře přizpůsoben:

i) počítačovému informačnímu systému pro hlášení a podávání zpráv v rámci Unie stanovenému v článku 22;

ii) systému TRACES;

e) zajišťoval jednotný přístup k různým živočišným druhům, na něž se systém vztahuje.

5. Členské státy mohou v případě potřeby:

a) systém stanovený v odstavci 1 zcela nebo částečně používat pro jiné účely, než které jsou uvedeny v odst. 4 písm. a) a b);

b) integrovat identifikační doklady, doklady o přemísťování a jiné doklady uvedené v článku 110 s veterinárními osvědčeními nebo dokumenty obsahujícími vlastní prohlášení stanovenými v čl. 143 odst. 1 a 2 a čl. 151 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 144 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 151 odst. 3 a 4;

c) určit jiný orgán k zajištění praktického používání systému identifikace a evidence stanoveného v odstavci 1 tohoto článku nebo k tomu zmocní jiný subjekt či fyzickou osobu, a to včetně vydávání identifikačních dokladů a vypracovávání vzorů podle čl. 110 odst. 1, písm. a), b) a c).

Článek 109

Povinnost členských států zřídit a spravovat počítačovou databázi chovaných suchozemských zvířat

1. Členské státy zřídí a spravují počítačovou databázi pro zaznamenávání alespoň:

a) těchto informací, jež se týkají chovaného skotu:

i) jejich individuální identifikace podle čl. 112 písm. a);

ii) zařízení, která je chovají;

iii) jejich přemísťování do zařízení a ze zařízení;

b) těchto informací, jež se týkají chovaných ovcí a koz:

i) informací o jejich identifikaci podle čl. 113 odst. 1 písm. a) a počtu zvířat v zařízení, která je chovají;

ii) zařízení, která je chovají;

iii) jejich přemísťování do uvedených zařízení a z takových zařízení;

c) těchto informací, jež se týkají chovaných prasat:

i) informací o jejich identifikaci podle článku 115 a počtu zvířat v zařízení, která je chovají;

ii) zařízení, která je chovají;

iii) jejich přemísťování do uvedených zařízení a z takových zařízení;

d) těchto informací, jež se týkají chovaných koňovitých:

i) jejich jedinečného kódu podle článku 114;

ii) případně způsobu identifikace podle čl. 114 odst. 1 písm. b) spojující dané zvíře s identifikačním dokladem uvedeným v bodě iii);

iii) náležitých údajů o identifikaci z identifikačního dokladu podle čl. 114 odst. 1 písm. c), jak je stanoveno v pravidlech přijatých podle článků 118 a 120;

iv) zařízení, v nichž jsou daná zvířata obvykle chována;

e) informací, jež se týkají chovaných suchozemských zvířat jiných druhů, než které jsou uvedeny v písmenech a), b), c) a d) tohoto odstavce, je-li tak stanoveno v pravidlech přijatých podle odstavce 2.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se případného zaznamenávání informací, jež se týkají jiných živočišných druhů než těch, které jsou uvedeny v odst. 1 písm. a), b), c) a d) tohoto článku, do počítačové databáze stanovené v uvedeném odstavci, v důsledku konkrétních a významných rizik, která tyto druhy představují, s cílem:

a) zajistit účinné uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;

b) usnadnit vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat, jejich přemísťování mezi členskými státy a jejich vstupu do Unie.

Článek 110

Povinnosti příslušného orgánu s ohledem na identifikační doklady, doklady o přemísťování a jiné doklady pro identifikaci a vysledování chovaných suchozemských zvířat

1. Každý příslušný orgán:

a) vydává identifikační doklady pro chovaná suchozemská zvířata, jsou-li takové doklady požadovány na základě čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 117 písm. b) a pravidel přijatých podle článků 118 a 120;

b) vydává identifikační doklady pro skot, jak vyžaduje čl. 112 písm. b), pokud si členské státy nevyměňují elektronické údaje s jinými členskými státy v rámci elektronického systému pro výměnu údajů poté, co Komise uzná plnou funkčnost tohoto systému;

c) vypracuje vzory dokladů o přemísťování a jiných dokladů pro identifikaci a vysledování chovaných suchozemských zvířat, je-li to požadováno na základě čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 115 písm. b), čl. 117 písm. b) a pravidel přijatých podle článků 118 a 120.

2. Ustanovení odst. 1 písm. b) nebrání členským státům přijímat vnitrostátní pravidla pro vydávání pasů pro zvířata, u nichž se nepředpokládá přemísťování mezi členskými státy.

Článek 111

Veřejná dostupnost informací o identifikačních značkách

Každý příslušný orgán informuje Komisi a zpřístupní veřejnosti informace o:

a) kontaktních místech pro počítačové databáze zřízené členskými státy v souladu s čl. 109 odst. 1;

b) orgánech nebo subjektech odpovědných za vydávání identifikačních dokladů, dokladů o přemísťování a jiných dokladů v souladu s článkem 110, a to s přihlédnutím k čl. 108 odst. 5 písm. c);

c) identifikačních značkách, které mají být používány pro každý druh a kategorii chovaných suchozemských zvířat v souladu s čl. 112 písm. a) a čl. 113 odst. 1. písm. a), čl. 114 odst. 1, čl. 115 písm. a), a čl. 117 písm. a) a s pravidly přijatými podle článků 118 a 120;

d) předepsaném formátu pro vydávání identifikačních dokladů a jiných dokladů uvedených v článku 110.

Článek 112

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaného skotu

Provozovatelé, kteří chovají skot:

a) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla individuálně identifikována fyzickou identifikační značkou;

b) zajistí, aby pro tato chovaná zvířata, pokud jsou přemísťována mezi členskými státy, byl vydán identifikační doklad příslušným orgánem, určeným orgánem či oprávněným subjektem původu, ledaže jsou splněny podmínky čl. 110 odst. 1 písm. b);

c) zajistí, aby tento identifikační doklad:

i) byl držen, řádně vyplněn a aktualizován dotyčným provozovatelem; a

ii) doprovázel daná chovaná suchozemská zvířata během přemísťování, je-li tento doklad vyžadován podle písmene b);

d) předají informace o přemísťování daných chovaných zvířat z dotyčného zařízení a do něj a o všech narozeních a úhynech v uvedeném zařízení do počítačové databáze uvedené v čl. 109 odst. 1.

Článek 113

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaných ovcí a koz

1. Provozovatelé, kteří chovají ovce a kozy:

a) zajistí, aby každé z těchto chovaných zvířat bylo identifikováno fyzickou identifikační značkou;

b) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování na základě vzoru vypracovaného příslušným orgánem v souladu s článkem 110, pokud jsou v rámci daného členského státu přemísťována ze zařízení, které tato zvířata chová;

c) předají informace o přemísťování uvedených chovaných zvířat ze zařízení a do něj do počítačové databáze uvedené v čl. 109 odst. 1.

2. Členské státy mohou udělit provozovatelům výjimku z požadavku zajistit, aby chované ovce a kozy byly doprovázeny doklady o přemísťování při přemísťování v rámci jejich území, jestliže:

a) informace obsažené v příslušném dokladu o přemísťování jsou zahrnuty v počítačové databázi uvedené v čl. 109 odst. 1;

b) systém identifikace a evidence chovaných ovcí a koz zajišťuje rovnocennou úroveň vysledovatelnosti jako doklady o přemísťování.

Článek 114

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci a evidenci chovaných koňovitých

1. Provozovatelé, kteří chovají koňovité, zajistí, aby tato zvířata byla individuálně identifikována prostřednictvím:

a) jedinečného kódu, který se zaznamená do počítačové databáze uvedené v čl. 109 odst. 1;

b) fyzické identifikační značky nebo jiné metody, která jednoznačně spojuje chované zvíře s identifikačním dokladem stanoveným v písmeni c) tohoto odstavce a vydaným příslušným orgánem v souladu s článkem 110;

c) řádně vyplněného jednotného celoživotního identifikačního dokladu.

2. Provozovatelé, kteří chovají koňovité, zajistí, aby informace o těchto zvířatech byly předávány do počítačové databáze uvedené v čl. 109 odst. 1.

Článek 115

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci a evidenci chovaných prasat

Provozovatelé, kteří chovají prasata:

a) zajistí, aby každé z těchto chovaných zvířat bylo identifikováno fyzickou identifikační značkou;

b) zajistí, aby tato chovaná zvířata byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování na základě vzoru vypracovaného příslušným orgánem v souladu s čl. 110 odst. 1 písm. b), pokud jsou v rámci daného členského státu přemísťována ze zařízení, které tato zvířata chová;

c) předají informace týkající se zařízení, jež tato zvířata chová, do počítačové databáze uvedené v čl. 109 odst. 1.

Článek 116

Odchylky týkající se přemísťování chovaných prasat

Odchylně od čl. 115 písm. b) mohou členské státy udělit provozovatelům výjimku z požadavku zajistit, aby chovaná prasata byla doprovázena řádně vyplněným dokladem o přemísťování na základě vzoru vypracovaného příslušným orgánem pro přemísťování v rámci daného členského státu, jestliže:

a) informace obsažené v tomto dokladu o přemísťování jsou obsaženy v počítačové databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 109 odst. 1;

b) systém identifikace a evidence chovaných suchozemských zvířat z řad prasat zajišťuje rovnocennou úroveň vysledovatelnosti jako doklady o přemísťování.

Článek 117

Povinnosti provozovatelů s ohledem na identifikaci chovaných suchozemských zvířat jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých

Provozovatelé zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých splňovala, vyžadují-li to pravidla přijatá podle článků 118 a 120, tyto požadavky:

a) jsou identifikována, a to buď individuálně, nebo ve skupinách;

b) jsou doprovázena řádně vyplněnými a aktualizovanými identifikačními doklady, doklady o přemísťování nebo jinými doklady pro identifikaci a vysledování zvířat, a to v závislosti na dotyčném živočišném druhu.

Článek 118

Přenesení pravomocí týkající se identifikace a evidence

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných požadavků na identifikační značky a metody identifikace chovaných suchozemských zvířat podle čl. 112 písm. a), čl. 113 odst. 1 písm. a), čl. 114 odst. 1, čl. 115 písm. a) a čl. 117 písm. a), včetně jejich uplatňování a použití;

b) pravidel pro informace, které mají být zahrnuty v:

i) počítačových databázích uvedených v čl. 109 odst. 1 písm. a) až d);

ii) identifikačních dokladech a dokladech o přemísťování uvedených v čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c) a čl. 115 písm. b);

c) pravidel pro výměnu elektronických údajů mezi počítačovými databázemi členských států podle čl. 110 odst. 1 písm. b).

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných požadavků na identifikační značky a metody identifikace jiné než uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku, jakož i výjimek a zvláštních ustanovení pro některé kategorie zvířat nebo okolností a podmínek těchto výjimek;

b) zvláštních ustanovení pro identifikační doklady a doklady o přemísťování uvedené v čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 115 písm. b) a čl. 117 písm. b), které musí doprovázet zvířata při jejich přemísťování;

c) v případě potřeby podrobných požadavků na identifikaci a evidenci chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých, při zohlednění rizik, která dotyčné druhy představují, s cílem:

i) zajistit účinné uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;

ii) usnadnit vysledovatelnost chovaných suchozemských zvířat a jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstupu do Unie;

d) pravidel pro informace, které mají být zahrnuty v:

i) počítačových databázích uvedených v čl. 109 odst. 1 písm. e);

ii) identifikačních dokladech a dokladech o přemísťování uvedených v čl. 117 písm. b);

e) pravidel pro identifikaci a evidenci chovaných suchozemských zvířat podle článků 112 až 117 po jejich vstupu do Unie.

3. Komise při zavádění pravidel stanovených akty v přenesené pravomoci podle tohoto článku vychází ze skutečností uvedených v čl. 119 odst. 2.

Článek 119

Přenesení pravomocí týkající se odchylek od požadavků na vysledovatelnost

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se odchylek od požadavků na identifikaci a evidenci pro provozovatele stanovených v článcích 112, 113, 114 a 115:

a) v případech, kdy jeden nebo více z prvků uvedených v čl. 108 odst. 3 není nutný k tomu, aby byly splněny požadavky stanovené v čl. 108 odst. 4 písm. a) a b); a

b) jestliže jiná opatření týkající se vysledovatelnosti zavedená v členských státech zaručují, že úroveň vysledovatelnosti dotyčných zvířat není omezena,

jakož i přechodných opatření nutných k praktickému uplatňování těchto odchylek.

2. Komise při zavádění pravidel stanovených akty v přenesené pravomoci podle odstavce 1 vychází z těchto skutečností:

a) druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat;

b) příslušná rizika týkající se daných chovaných suchozemských zvířat;

c) počet zvířat v dotyčném zařízení;

d) typ produkce v zařízeních, kde jsou daná suchozemská zvířata chována;

e) vzorce přemísťování v případě daných druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat;

f) aspekty týkající se ochrany a zachování druhů chovaných suchozemských zvířat;

g) úspěšnost ostatních prvků vysledovatelnosti systému identifikace a evidence chovaných suchozemských zvířat uvedeného v čl. 108 odst. 3.

Článek 120

Prováděcí pravomoci týkající se vysledovatelnosti chovaných suchozemských zvířat

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla:

a) pro jednotný přístup k údajům uchovávaným v počítačových databázích uvedených v čl. 109 odst. 1 písm. a) až d) a pro technické specifikace a provozní pravidla těchto počítačových databází;

b) pro technické podmínky a způsoby výměny elektronických údajů mezi počítačovými databázemi členských států a uznání plné funkčnosti systému pro výměnu údajů podle čl. 110 odst. 1 písm. b).

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla:

a) pro jednotné uplatňování systému identifikace a evidence podle čl. 108 odst. 1 u různých druhů nebo kategorií chovaných suchozemských zvířat za účelem zajištění jeho účinného fungování;

b) pro jednotné uplatňování čl. 108 odst. 5 písm. c), pokud jde o zmocněné subjekty nebo fyzické osoby podle čl. 108 odst. 5, a podmínky pro jejich určování;

c) pro technické specifikace a postupy, formáty, koncepce a provozní pravidla týkající se identifikačních značek a metod, včetně:

i) doby používání identifikačních značek a metod;

ii) odstranění, úpravy nebo výměny identifikačních značek a metod a lhůt pro tyto činnosti; a

iii) konfigurace identifikačního kódu;

d) pro technické specifikace, formáty a provozní pravidla týkající se identifikačních dokladů a dokladů o přemísťování uvedených v čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 115 písm. b) a čl. 117 písm. b);

e) pro jednotné uplatňování přístupu k údajům uchovávaným v počítačových databázích uvedených v čl. 109 odst. 1 písm. e) a pro technické specifikace a provozní pravidla těchto počítačových databází;

f) pro lhůty, povinnosti a postupy týkající se předávání informací provozovateli nebo jinými fyzickými či právnickými osobami a pro registraci chovaných suchozemských zvířat v počítačových databázích;

g) pro pokyny a postupy týkající se případné elektronické identifikace zvířat;

h) pro praktické používání výjimek z požadavku na identifikaci a evidenci podle pravidel přijatých podle čl. 119 odst. 1.

3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 2

Zárodečné produkty

Článek 121

Požadavky na vysledovatelnost zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých

1. Provozovatelé, kteří produkují, zpracovávají nebo skladují zárodečné produkty, označí zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat a koňovitých tak, aby bylo možné jasně vysledovat:

a) dárcovská zvířata;

b) datum odběru; a

c) zařízení zacházející se zárodečnými produkty, kde byly zárodečné produkty odebrány, produkovány, zpracovávány a skladovány.

2. Označování stanovené v odstavci 1 musí být takové, aby zajišťovalo:

a) účinné uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;

b) vysledovatelnost zárodečných produktů, jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstup do Unie.

Článek 122

Přenesení pravomoci, pokud jde o požadavky na vysledovatelnost zárodečných produktů

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o požadavky na vysledovatelnost zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat z řad skotu, koz, ovcí, prasat a koňovitých, kterými se doplňují pravidla stanovená v článku 121;

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají požadavků na vysledovatelnost zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, koz, ovcí, prasat a koňovitých v případě potřeby pro:

a) účinné uplatňování opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v tomto nařízení;

b) vysledovatelnost těchto zárodečných produktů, jejich přemísťování v rámci členských států a mezi nimi a jejich vstup do Unie.

3. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 1 Komise vychází z těchto skutečností:

a) druh chovaných suchozemských zvířat, ze kterého zárodečné produkty pocházejí;

b) nákazový status dárcovských zvířat;

c) rizika spojená s těmito zárodečnými produkty;

d) druh zárodečných produktů;

e) druh odběru, produkce, zpracování nebo skladování zárodečných produktů;

f) vzorce přemísťování v případě daných druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů;

g) aspekty týkající se ochrany a zachování druhů chovaných suchozemských zvířat;

h) ostatní prvky, které mohou přispět k vysledovatelnosti zárodečných produktů.

Článek 123

Prováděcí pravomoci týkající se požadavků na vysledovatelnost zárodečných produktů

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se:

a) technických požadavků a specifikací pro označování stanovené v čl. 121 odst. 1;

b) provozních požadavků na sledovatelsnot stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 122 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 3

Přemísťování chovaných suchozemských zvířat v rámci Unie

Oddíl 1

Obecné požadavky na přemísťování

Článek 124

Obecné požadavky na přemísťování chovaných suchozemských zvířat

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistili, že přemísťování chovaných suchozemských zvířat neohrozí nákazový status v místě určení s ohledem na:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

b) nově se objevující nákazy.

2. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata ze svých zařízení a tato zvířata přijímají, pouze pokud uvedená zvířata splňují tyto podmínky:

a) pocházejí ze zařízení, která byla:

i) registrována příslušným orgánem v souladu s článkem 93; nebo

ii) schválena příslušným orgánem v souladu s čl. 97 odst. 1 a článkem 98, vyžadují-li to ustanovení čl. 94 odst. 1 nebo článku 95; nebo

iii) jim byla udělena odchylka od požadavku na registraci stanoveného v článku 84;

b) splňují požadavky na identifikaci a evidenci stanovené v článcích 112, 113, 114, 115 a 117 a pravidla přijatá podle článků 118 a 120.

Článek 125

Opatření pro předcházení nákazám vztahující se k přepravě

1. Provozovatelé přijmou vhodná a nezbytná preventivní opatření, která zajistí, aby:

a) nákazový status chovaných suchozemských zvířat nebyl během přepravy ohrožen;

b) přepravní činnosti, jejichž předmětem jsou chovaná suchozemská zvířata, nemohly způsobit potenciální šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na lidi a zvířata;

c) byla podle potřeby přijata opatření jako čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace zařízení a dopravních prostředků, a další vhodná opatření biologické bezpečnosti s ohledem na rizika spojená s přepravními činnostmi.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podmínky a požadavky týkající se čištění, dezinfekce, dezinsekce a deratizace zařízení a dopravních prostředků a používání biocidních přípravků pro tyto účely;

b) dalších vhodných opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. c) tohoto článku.

Oddíl 2

Přemísťování mezi členskými státy

Článek 126

Obecné požadavky na přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy

1. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata do jiného členského státu, pouze pokud uvedené zvířata splňují tyto podmínky:

a) nevykazují žádné příznaky nákazy;

b) pocházejí z registrovaného nebo schváleného zařízení:

i) kde se nevyskytují mimořádné úhyny s neurčenou příčinou;

ii) na něž se nevztahují omezení přemísťování u druhů, které mají být přemístěny, v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1, čl. 61 odst. 1 písm. a), článku 62, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 74 odst. 1 a článku 79 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4, a čl. 83 odst. 2, nebo mimořádnými opatřeními stanovenými v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, pokud pro omezení přemísťování nebyly v souladu s uvedenými předpisy přiznány odchylky;

iii) které se nenachází v uzavřeném pásmu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článcích 64 a 65, čl. 74 odst. 1, článku 79 a pravidly přijatými podle článku 67, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4, a čl. 83 odst. 2 nebo mimořádnými opatřeními stanovenými v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, pokud nebyly v souladu s uvedenými předpisy přiznány odchylky;

c) zvířata nebyla v kontaktu s chovanými suchozemskými zvířaty, na která se vztahují omezení přemísťování uvedená v písm. b) bodech ii) a iii), nebo s chovanými suchozemskými zvířaty druhů uvedených na seznamu s nižším nákazovým statusem, a to po dostatečně dlouhou dobu před datem zamýšleného přemístění do jiného členského státu, čímž se sníží možnost šíření nákazy na minimum, přičemž se zohlední tyto skutečnosti:

i) inkubační doba a cesty přenosu dotyčných nákaz uvedených na seznamu a nově se objevujících nákaz;

ii) dotčený typ zařízení;

iii) druh a kategorie přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;

iv) další epizootologické faktory;

d) splňují příslušné požadavky stanovené v oddílech 3 až 8 (články 130 až 154).

2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, která zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata přemísťovaná do jiného členského státu byla přepravována přímo do jejich místa určení v jiném členském státě, není-li nutné, aby byla vykonána zastávka za účelem odpočinku z důvodu dobrých životních podmínek zvířat.

Článek 127

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé zařízení a jatek, jež přijímají chovaná suchozemská zvířata z jiného členského státu:

a) ověří, že:

i) jsou přítomny identifikační značky nebo metody uvedené v čl. 112 písm. a), čl. 113 odst. 1 písm. a), čl. 114 odst. 1 písm. a) a b), čl. 115 písm. a) a čl. 117 písm. a) a v pravidlech přijatých podle článků 118 a 120;

ii) jsou přítomny a správně vyplněny identifikační doklady uvedené v čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 117 písm. b) a v pravidlech přijatých podle článků 118 a 120;

b) ověří, že jsou k dispozici veterinární osvědčení uvedená v článku 143 a v pravidlech přijatých podle čl. 144 odst. 1 písm. b) a c), nebo dokumenty obsahující vlastní prohlášení uvedené v článku 151 a v pravidlech přijatých podle čl. 151 odst. 3 a 4;

c) po kontrole přijatých chovaných suchozemských zvířat uvědomí příslušný orgán místa určení o jakékoli nesrovnalosti, pokud jde o:

i) chovaná suchozemská zvířata, jež byla přijata;

ii) identifikační značky nebo metody uvedené v písm. a) bodě i);

iii) doklady uvedené v písm. a) bodě ii) a písmeni b).

2. V případě jakékoli nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. c) provozovatel izoluje zvířata, s nimiž daná nesrovnalost souvisí, dokud o nich příslušný orgán místa určení nerozhodne.

Článek 128

Zákaz přemísťování chovaných suchozemských zvířat mimo území členského státu pro účely eradikace nákazy

Provozovatelé nesmějí přemísťovat chovaná suchozemská zvířata, která mají být poražena pro účely eradikace nákazy jako součást eradikačního programu podle čl. 31 odst. 1 nebo 2, do jiného členského státu, pokud členský stát určení, a případně členský stát tranzitu, toto přemístění předem nepovolí.

Článek 129

Všeobecné požadavky na provozovatele s ohledem na přemísťování chovaných suchozemských zvířat převážených přes členské státy, která jsou však určena pro vývoz z Unie do třetích zemí nebo území

Provozovatelé zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata určená pro vývoz do třetí země nebo území převážená přes území jiného členského státu splňovala požadavky stanovené v článcích 124, 125, 126 a 128.

Oddíl 3

Zvláštní požadavky týkající se přemísťování kopytníků a drůbeže do jiných členských států

Článek 130

Přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států

Provozovatelé přemísťují chované kopytníky a drůbež ze zařízení v jednom členském státě do jiného členského státu, pouze pokud uvedená zvířata splňují tyto podmínky týkající se nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d):

a) v době přemísťování nevykazují žádné klinické příznaky nebo znaky nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

b) vztahovala se na ně doba pobytu přiměřená daným nákazám uvedeným na seznamu s přihlédnutím k danému druhu a kategorii chovaných kopytníků a drůbeže, kteří mají být přemístěni;

c) po přiměřenou dobu vzhledem k daným nákazám uvedeným na seznamu a k danému druhu a kategorii kopytníků nebo drůbeže, kteří mají být přemístěni, nebyli do zařízení původu přivedeni žádní chovaní kopytníci nebo drůbež, pokud takový požadavek stanoví pravidla přijatá v souladu s článkem 131 nebo 135;

d) má se za to, že nepředstavují významné riziko šíření daných nákaz uvedených na seznamu v místě určení, a to na základě:

   i) nákazového statusu z hlediska příslušných nákaz u druhů nebo kategorií přemísťovaných chovaných kopytníků a drůbeže, se zohledněním nákazového statusu místa určení;

   ii) výsledků laboratorních nebo jiných vyšetření nezbytných za účelem poskytnutí záruk ohledně nákazového statusu vyžadovaného k danému přemístění;

   iii) uplatnění vakcinace nebo jiných opatření k prevenci nákaz či ke zmírnění rizik zaměřených na omezení šíření příslušné nákazy do míst určení či tranzitu.

Článek 131

Přenesení pravomocí ohledně přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) doby pobytu podle čl. 130 písm. b);

b) období nezbytné pro omezení přivádění chovaných kopytníků nebo drůbeže do zařízení před přemístěním podle čl. 130 písm. c);

c) dodatečných požadavků na zajištění toho, aby chovaní kopytníci a drůbež nepředstavovali významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), uvedených v čl. 130 písm. d);

d) dalších nezbytných opatření ke zmírnění rizika, kterými se doplňují požadavky stanovené v článku 130.

2. Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci, jež mají být přijaty podle odstavce 1, Komise vychází z těchto skutečností:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), které jsou relevantní pro daný druh uvedený na seznamu nebo kategorii chovaných kopytníků nebo drůbeže, kteří mají být přemístěni;

b) nákazový status týkající se nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v zařízeních, jednotkách, oblastech a členských státech původu a určení;

c) dotyčný typ zařízení a typ produkce v místě původu a určení;

d) příslušný druh přemístění;

e) druhy a kategorie chovaných kopytníků nebo drůbeže, kteří mají být přemístěni;

f) věk chovaných kopytníků nebo drůbeže, kteří mají být přemístěni;

g) další epizootologické faktory.

Článek 132

Chovaní kopytníci a drůbež přemísťovaní do jiného členského státu a určení k porážce

1. Provozovatelé jatek, kteří přijímají chované kopytníky a drůbež z jiného členského státu, tato zvířata porazí co nejdříve po jejich doručení, nejpozději však ve lhůtě stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 2.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se doby porážky podle odstavce 1 tohoto článku.

Oddíl 4

Svody chovaných kopytníků a drůbeže

Článek 133

Odchylky týkající svodů

1. Odchylně od čl. 126 odst. 2 mohou provozovatelé během přemísťování z členského státu do jiného členského státu podrobit chované kopytníky a drůbež maximálně třem svodům.

2. Svody podle odstavce 1 tohoto článku se uskutečňují pouze v zařízení schváleném k tomuto účelu v souladu s čl. 97 odst. 1 a čl. 99 odst. 3 a 4.

Členský stát původu však může povolit, aby se na jeho území uskutečnil svod v dopravním prostředku, který shromažďuje chované kopytníky nebo drůbež přímo z jejich zařízení původu, pod podmínkou, že tato zvířata nebudou opět vyložena během daného svodu ani před příjezdem:

a) do zařízení nebo konečného místo určení; nebo

b) pro účely následného svodu do zařízení schváleného k tomuto účelu v souladu s čl. 97 odst. 1 a čl. 99 odst. 4 a 5.

Článek 134

Požadavky na prevenci nákaz u svodů

Provozovatelé provádějící svody zajistí, aby:

a) shromažďovaní chovaní kopytníci nebo drůbež měli stejný nákazový status; pokud stejný nákazový status nemají, na všechna shromažďovaná zvířata se použije nižší nákazový status;

b) chovaní kopytníci a drůbež byli shromažďováni a přemísťováni do svého konečného místa určení v jiném členském státě co nejdříve po opuštění svého zařízení původu, a nejpozději ve lhůtě stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 135 písm. c);

c) byla přijata nezbytná opatření biologické bezpečnosti s cílem zajistit, aby shromažďovaní chovaní kopytníci a drůbež:

i) nepřišli do styku s chovanými kopytníky nebo drůbeží s nižším nákazovým statusem;

ii) nepředstavovali významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) pro chované kopytníky nebo drůbež v místě svodu;

d) chovaní kopytníci a drůbež byli identifikováni, je-li to vyžadováno tímto nařízením, a byli doprovázeni těmito doklady:

i) identifikačními doklady a doklady o přemísťování uvedenými v čl. 112 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b), čl. 114 odst. 1 písm. c), čl. 115 písm. b) a čl. 117 písm. b) a v pravidlech přijatých podle článků 118 a 120, nejsou-li stanoveny odchylky v souladu s čl. 113 odst. 2 a článkem 119;

ii) veterinárními osvědčeními uvedenými v článku 143 a čl. 144 odst. 1 písm. c), nejsou-li stanoveny odchylky v pravidlech přijatých podle čl. 144 odst. 1 písm. a);

iii) dokumentem obsahujícím vlastní prohlášení uvedeným v článku 151.

Článek 135

Přenesení pravomocí týkající se svodů

Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) zvláštní pravidla pro svody v případech, kdy kromě opatření uvedených v čl. 134 písm. b) a c) platí další opatření ke zmírnění rizika;

b) kritéria, podle nichž členské státy původu mohou povolit, aby se svody uskutečňovaly v dopravním prostředku podle čl. 133 odst. 2 druhého pododstavce;

c) dobu mezi odesláním chovaných kopytníků nebo drůbeže z jejich zařízení původu a jejich odesláním ze svodu do jejich konečného místa určení v jiném členském státě podle čl. 134 písm. b);

d) podrobná pravidla týkající se opatření biologické bezpečnosti podle čl. 134 písm. c).

Oddíl 5

Přemísťování chovaných suchozemských zvířat jiných než chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států

Článek 136

Přemísťování chovaných suchozemských zvířat jiných než chovaných kopytníků a drůbeže do jiných členských států a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata jiná než chované kopytníky nebo drůbež ze zařízení v jednom členském státě do jiného členského státu, pouze pokud tato zvířata nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v místě určení.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se podrobných pravidel s cílem zajistit, aby chovaná suchozemská zvířata jiná než chovaní kopytníci nebo drůbež nepředstavovali významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), jak stanoví odstavec 1 tohoto článku.

3. Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci, jež mají být přijaty podle odstavce 2, Komise vychází z těchto skutečností:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), které jsou relevantní pro daný druh uvedený na seznamu nebo kategorii chovaných suchozemských zvířat, která mají být přemístěna;

b) nákazový status týkající se nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v zařízeních, jednotkách, oblastech a členských státech původu a místa určení;

c) typy zařízení a typy produkce v místě původu a v místě určení;

d) druhy přemísťování s ohledem na konečné užití zvířat v místě určení;

e) druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat, která mají být přemístěna;

f) věk chovaných suchozemských zvířat, která mají být přemístěna;

g) další epizootologické faktory.

Oddíl 6

Odchylky od opatření ke zmírnění rizika v případě přemísťování chovaných suchozemských zvířat a doplnění těchto opatření

Článek 137

Chovaná suchozemská zvířata určená pro uzavřená zařízení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují chovaná suchozemská zvířata do uzavřeného zařízení, pouze pokud daná zvířata splňují tyto podmínky:

a) pocházejí z jiného uzavřeného zařízení;

b) nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na druhy uvedené na seznamu nebo kategorie zvířat v uzavřeném zařízení určení, s výjimkou případů, kdy je toto přemístění povoleno pro vědecké účely.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných pravidel pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat do uzavřených zařízení, doplňující pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku;

b) zvláštních pravidel pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat do uzavřených zařízení, v nichž zavedená opatření ke zmírnění rizika zaručují, že tato přemísťování nepředstavují významné riziko pro zdraví chovaných suchozemských zvířat v daném uzavřeném zařízení a v okolních zařízeních.

Článek 138

Přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán místa určení může se souhlasem příslušného orgánu místa původu pro vědecké účely povolit přemístění chovaných suchozemských zvířat na území členského státu určení, i pokud tato přemístění nesplňují požadavky oddílů 1 až 5 (články 124 až 136), s výjimkou článků 124 a 125, čl. 126 odst. 1 písm. a) bodu ii) a článku 127.

2. Příslušný orgán místa určení udělí odchylky podle odstavce 1 pouze za těchto podmínek:

a) příslušné orgány místa určení a místa původu:

   i) se dohodly na podmínkách pro toto přemísťování;

   ii) zajistí, aby byla zavedena nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že toto přemísťování neohrozí nákazový status v místech na trase a v místě určení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d); a

iii) informovaly příslušné orgány členských států tranzitu o případné udělené odchylce a o podmínkách, za nichž je udělena; a

b) přemísťování těchto zvířat probíhá pod dohledem příslušných orgánů místa původu a místa určení a případně příslušných orgánů členských států tranzitu.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel pro udělování odchylek příslušnými orgány, doplňujících pravidla podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 139

Odchylky týkající se využívání k rekreačním účelům, sportovním a kulturním akcím, práci v blízkosti hranic a pastvě

1. Příslušný orgán místa určení může udělit odchylky od požadavků stanovených v oddílech 2 až 5 (články 126 až 136), s výjimkou čl. 126 odst. 1 písm. a), b) a c) a článků 127 a 128, pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy v rámci Unie, jedná-li se o přemísťování pro:

a) využívání k rekreačním účelům v blízkosti hranic;

b) výstavy a pro sportovní, kulturní a podobné akce organizované v blízkosti hranic;

c) pastvu chovaných suchozemských zvířat na pastvinách sdílených mezi členskými státy; nebo

d) práci vykonávanou chovanými suchozemskými zvířaty v blízkosti hranic členských států.

2. Odchylky udělené příslušným orgánem místa určení pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro účely podle odstavce 1 jsou dohodnuty mezi členskými státy původu a určení a přijímají se vhodná opatření ke zmírnění rizika, aby se zajistilo, že tato přemísťování nepředstavují významné riziko.

3. Členské státy uvedené v odstavci 2 uvědomí Komisi o udělení odchylek podle odstavce 1.

4. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel pro udělování odchylek příslušným orgánem místa určení, doplňujících pravidla podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 140

Přenesení pravomocí týkající se cirkusů, výstav, sportovních akcí a využívání k rekreačním účelům, zoologických zahrad, obchodů se zvířaty v zájmovém chovu, útulků pro zvířata a velkoobchodu

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) zvláštní požadavky doplňující pravidla stanovená v oddílech 2 až 5 (články 126 až 136) pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat pro tyto účely:

i) do cirkusů, zoologických zahrad, obchodů se zvířaty v zájmovém chovu, útulků pro zvířata a velkoobchodů;

ii) výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce;

b) odchylky od oddílů 2 až 5 (články 126 až 136), s výjimkou čl. 126 odst. 1 písm. a), b) a c) a článků 127 a 128 pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat podle písmene a) tohoto článku.

Článek 141

Prováděcí pravomoc k přijímání dočasných pravidel pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií chovaných suchozemských zvířat

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit dočasná doplňující či alternativní pravidla k pravidlům stanoveným v této kapitole pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií chovaných suchozemských zvířat, jestliže:

a) požadavky na přemísťování stanovené v článku 130, čl. 132 odst. 1, článcích 133 a 134, čl. 136 odst. 1, čl. 137 odst. 1 a čl. 138 odst. 1 a 2 a článku 139 a v pravidlech přijatých podle čl. 131 odst. 1 a čl. 132 odst. 2, článku 135, čl. 136 odst. 2, čl. 137 odst. 2, čl. 138 odst. 3 a čl. 139 odst. 4 a článku 140 nezmírňují účinně rizika, jež přemísťování těchto zvířat představuje; nebo

b) se zdá, že nákaza uvedená na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) se šíří navzdory požadavkům na přemísťování stanoveným v souladu s oddíly 1 až 6 (články 124 až 142).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazami, jež představují riziko s velmi významným dopadem, a s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v článku 142 přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem stanoveným v čl. 266 odst. 3.

Článek 142

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů stanovených v tomto oddíle

Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech stanovených v čl. 137 odst. 2, čl. 138 odst. 3 a čl. 139 odst. 4 a v článcích 140 a 141, Komise vychází z těchto skutečností:

a) rizika spojená s přemísťováním podle uvedených ustanovení;

b) nákazový status s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v místě původu, tranzitu a určení;

c) živočišné druhy uvedené na seznamu pro nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

d) opatření biologické bezpečnosti zavedená v místech původu, tranzitu a určení;

e) veškeré zvláštní podmínky v zařízeních, za kterých jsou chovaná suchozemská zvířata držena;

f) zvláštní vzorce přemísťování v případě dotčeného typu zařízení a druhu a kategorie chovaných suchozemských zvířat;

g) další epizootologické faktory.

Oddíl 7

Veterinární certifikace

Článek 143

Povinnost provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením

1. Provozovatelé přemísťují následující druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat do jiného členského státu, pouze pokud jsou tato zvířata doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 149 odst. 1:

a) kopytníci;

b) drůbež;

c) chovaná suchozemská zvířata jiná než kopytníci a drůbež, určená pro uzavřené zařízení;

d) chovaná suchozemská zvířata jiná než zvířata uvedená v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce, je-li to vyžadováno v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 144 odst. 1 písm. c).

2. V případech, kdy chovaná suchozemská zvířata smějí opustit uzavřené pásmo uvedené v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článku 56 a čl. 64 odst. 1 a vztahují se na ně opatření pro tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1, čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1 nebo čl. 79 odst. 1 a 2 nebo pravidla přijatá podle čl. 55 odst. 2, článku 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 4, článku 80, čl. 83 odst. 3 nebo článku 259 a tato zvířata náležejí k druhům, na které se vztahují uvedená opatření k tlumení nákaz, provozovatelé přemísťují tato chovaná suchozemská zvířata v rámci členského státu nebo z jednoho členského státu do jiného členského státu pouze tehdy, jsou-li doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 149 odst. 1.

Příslušný orgán může rozhodnout, že toto osvědčení nemusí být vydáno pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat v rámci daného členského státu, pokud má tento orgán za to, že existující alternativní systém zajišťuje, aby daná zásilka zvířat byla vysledovatelná a aby daná zvířata splňovala veterinární požadavky pro toto přemísťování.

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, jež zajistí, aby chovaná suchozemská zvířata na cestě z místa původu do konečného místa určení doprovázelo veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 tohoto článku, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 147 stanovena zvláštní opatření.

Článek 144

Přenesení pravomocí týkající se povinnosti provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) odchylky od požadavků na veterinární certifikaci stanovených v čl. 143 odst. 1 pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat, která nepředstavují významné riziko šíření nákazy s ohledem na:

   i) druhy nebo kategorie chovaných suchozemských zvířat, která jsou přemísťována, a nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), v souvislosti s nimiž jsou tato zvířata uvedena na seznamu;

   ii) způsoby chovu a typ produkce těchto druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat;

   iii) zamýšlené použití chovaných suchozemských zvířat; nebo

   iv) místo určení chovaných suchozemských zvířat, včetně případů, kdy je jejich místo určení ve stejném členském státě jako jejich místo původu, ale jsou do tohoto místa určení převážena přes jiný členský stát.

b) zvláštní pravidla pro veterinární certifikaci podle čl. 143 odst. 1, jsou-li přijata zvláštní opatření ke zmírnění rizika týkající se dozoru nebo biologické bezpečnosti, a to s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku, jež zajišťují:

   i) vysledovatelnost přemísťovaných chovaných suchozemských zvířat;

   ii) že přemísťovaná chovaná suchozemská zvířata splňují požadované veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 6 (články 124 až 142);

c) požadavky na veterinární certifikaci pro přemísťování druhů a kategorií chovaných suchozemských zvířat jiných než těch, jež jsou uvedeny v čl. 143 odst. 1 písm. a), b) a c), v případě, že je nutná veterinární certifikace, aby se zajistilo, že dotyčné přemístění je v souladu s veterinárními požadavky na přemísťování stanovenými v oddílech 1 až 6 (články 124 až 142).

2. Při stanovování zvláštních pravidel uvedených v odst. 1 písm. b) Komise zohlední tyto skutečnosti:

a) posouzení provedené příslušným orgánem, pokud jde o biologickou bezpečnost zavedenou provozovateli podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a pravidel přijatých podle čl. 10 odst. 6;

b) schopnost příslušného orgánu přijmout nezbytná a vhodná opatření a provádět činnosti vyžadované tímto nařízením podle čl. 13 odst. 1;

c) úroveň znalostí o zdraví zvířat podle článku 11 a podpory těchto znalostí podle čl. 13 odst. 2;

d) provádění veterinárních kontrol stanovených v článku 25 nebo jiného zavedeného příslušného dozoru nebo úředních kontrol;

e) plnění povinností v rámci systému Unie pro hlášení a podávání zpráv podle článků 19 až 22 a pravidel přijatých podle čl. 20 odst. 3 a článku 23 ze strany příslušného orgánu;

f) uplatňování dozoru stanoveného v článku 26 a programů dozoru stanovených v článku 28 a v pravidlech přijatých podle článků 29 a 30.

3. Komise při stanovování požadavků na veterinární certifikaci podle odst. 1 písm. c) zohlední skutečnosti uvedené v odst. 1 písm. a) bodech i) až iv).

Článek 145

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení uvedené v článku 143 obsahuje tyto informace:

a) zařízení nebo místo původu, zařízení nebo místo určení a případně zařízení pro svody nebo pro odpočinek dotyčných chovaných suchozemských zvířat;

b) dopravní prostředek a dopravce;

c) popis chovaných suchozemských zvířat;

d) počet chovaných suchozemských zvířat;

e) identifikaci a evidenci chovaných suchozemských zvířat, je-li to vyžadováno na základě článků 112, 113, 114, 115 a 117 a pravidel přijatých podle článků 118 a 120, pokud nejsou stanoveny odchylky podle článku 119; a

f) informace potřebné k prokázání toho, že chovaná suchozemská zvířata splňují příslušné veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 6 (články 124 až 142).

2. Veterinární osvědčení může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

Článek 146

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se obsahu veterinárních osvědčení

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) podrobná pravidla týkající se obsahu veterinárních osvědčení stanovená v čl. 145 odst. 1 pro různé druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat a pro konkrétní typy přemísťování stanovené v pravidlech přijatých podle článku 147;

b) dodatečné informace, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení podle čl. 145 odst. 1.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzory veterinárních osvědčení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 147

Přenesení pravomocí týkající se konkrétních typů přemísťování chovaných suchozemských zvířat

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 264 týkajících se zvláštních opatření, jež stanoví odchylky od povinnosti provozovatelů zajistit, aby zvířata byla doprovázena veterinárním osvědčením stanoveným v článku 143 a v pravidlech přijatých podle článku 144, nebo jež tuto povinnost doplňují, a to pro tyto typy přemísťování chovaných suchozemských zvířat:

a) přemísťování chovaných kopytníků a drůbeže, kteří jsou při tranzitu před dosažením místa konečného místa určení podrobeni svodům stanoveným v článku 133;

b) přemísťování chovaných suchozemských zvířat, která se musejí vrátit do svého místa původu nebo být přemístěna do jiného místa určení z jednoho nebo více těchto důvodů:

i) jejich plánovaná cesta byla neočekávaně přerušena z důvodu dobrých životních podmínek zvířat;

ii) během přepravy došlo k nepředvídané nehodě nebo události;

iii) v místě určení v členském státě nebo na vnější hranici Unie byla odmítnuta;

iv) v místě svodu nebo odpočinku byla odmítnuta;

v) ve třetí zemi nebo na území byla odmítnuta;

c) přemísťování chovaných suchozemských zvířat určených na výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce a jejich následný návrat do místa původu.

Článek 148

Povinnosti provozovatelů v oblasti spolupráce s příslušným orgánem za účelem veterinární certifikace

Provozovatelé:

a) poskytnou před zamýšleným přemísťováním příslušnému orgánu veškeré informace nezbytné pro vyplnění veterinárního osvědčení stanoveného v čl. 143 odst. 1 a 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 146 odst. 1 nebo článku 147;

b) v případě potřeby zajistí, aby u dotyčných chovaných suchozemských zvířat byla provedena kontrola dokladů, kontrola totožnosti a fyzická kontrola podle čl. 149 odst. 3.

Článek 149

Odpovědnost příslušného orgánu za veterinární certifikaci

1. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění chovaných suchozemských zvířat, je-li to vyžadováno na základě článku 143 nebo aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 144 odst. 1, za předpokladu, že byly splněny tyto požadavky na přemísťování:

a) požadavky stanovené v článku 124, čl. 125 odst. 1, článcích 126, 128, 129, 130, 133 a 134, čl. 136 odst. 1 a čl. 137 odst. 1, článku 138 a článku 139;

b) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 125 odst. 2 a čl. 131 odst. 1, článku 135, čl. 136 odst. 2, čl. 137 odst. 2, čl. 138 odst. 4 a čl. 139 odst. 4 a článku 140;

c) požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 141.

2. Veterinární osvědčení:

a) jsou ověřena, orazítkována a podepsána úředním veterinárním lékařem;

b) zůstávají v platnosti po období stanovené v pravidlech přijatých podle odst. 4 písm. c), během kterého chovaná suchozemská zvířata, na něž se dané osvědčení vztahuje, nadále splňují veterinární záruky v něm obsažené.

3. Příslušný úřední veterinární lékař před podepsáním veterinárního osvědčení prostřednictvím kontroly dokladů, kontroly totožnosti a fyzické kontroly stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 ověří, že chovaná suchozemská zvířata, na něž se dané osvědčení vztahuje, splňují požadavky této kapitoly.

4. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které stanoví pravidla pro:

a) typy kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření pro různé druhy a kategorie chovaných suchozemských zvířat, které musí provést úřední veterinární lékař v souladu s odstavcem 3, aby ověřil splnění požadavků této kapitoly;

b) časové rámce pro provádění těchto kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření a vydávání veterinárních osvědčení úředním veterinárním lékařem před přemístěním zásilek chovaných suchozemských zvířat;

c) dobu platnosti veterinárních osvědčení.

Článek 150

Elektronická veterinární osvědčení

Elektronická veterinární osvědčení vypracovávaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím systému TRACES mohou nahradit veterinární osvědčení stanovená v čl. 149 odst. 1, jestliže:

a) tato elektronická veterinární osvědčení obsahují veškeré informace, které musí obsahovat vzor veterinárního osvědčení v souladu s článkem 145 a s pravidly přijatými podle článku 146;

b) je zajištěna vysledovatelnost dotčených chovaných suchozemských zvířat a vazba mezi uvedenými zvířaty a elektronickým veterinárním osvědčením;

c) je během celé doby přepravy zajištěna možnost přístupu příslušných orgánů členských států původu, tranzitu a určení k elektronickým dokladům.

Článek 151

Vlastní prohlášení provozovatelů pro přemísťování do jiných členských států

1. Provozovatelé v místě původu vydají dokument obsahující vlastní prohlášení pro přemísťování chovaných suchozemských zvířat z jejich místa původu v jednom členském státě do místa určení v jiném členském státě a zajistí, aby tento dokument tato zvířata doprovázel, pokud není vyžadováno, aby byla doprovázena veterinárním osvědčením stanoveným v čl. 143 odst. 1 a 2.

2. Dokument obsahující vlastní prohlášení uvedený v odstavci 1 obsahuje tyto informace o chovaných suchozemských zvířatech:

a) jejich místo původu, místo určení a případně veškerá místa svodu nebo odpočinku;

b) dopravní prostředek a dopravce;

c) popis chovaných suchozemských zvířat, jejich druh, kategorii a množství;

d) identifikaci a evidenci, je-li to vyžadováno v souladu s články 112, 113, 114 a 115 a čl. 117 písm. a) a pravidly přijatými podle článků 118 a 120;

e) nezbytné informace potřebné k prokázání toho, že chovaná suchozemská zvířata splňují příslušné veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 6 (články 124 až 142).

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobná pravidla pro obsah dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 2 tohoto článku pro různé kategorie a druhy zvířat;

b) informace, které mají být obsaženy v dokumentu obsahujícím vlastní prohlášení kromě informací stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzory dokumentů obsahujících vlastní prohlášení stanovených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 8

Hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat do jiných členských států

Článek 152

Povinnosti provozovatelů s ohledem na hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat do jiných členských států

Provozovatelé, s výjimkou dopravců, předem oznámí příslušnému orgánu v členském státě původu zamýšlené přemísťování chovaných suchozemských zvířat z uvedeného členského státu do jiného členského státu, jestliže:

a) zvířata musejí být doprovázena veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s články 149 a 150 a pravidly přijatými podle čl. 149 odst. 4;

b) zvířata musejí být doprovázena veterinárním osvědčením pro chovaná suchozemská zvířata, jsou-li přemísťována z uzavřeného pásma a podléhají-li opatřením k tlumení nákaz uvedeným v čl. 143 odst. 2;

c) je pro daná zvířata udělena odchylka od požadavku na veterinární certifikaci podle čl. 144 odst. 1 písm. a) nebo se na ně vztahují zvláštní pravidla podle čl. 144 odst. 1 písm. b);

d) se vyžaduje hlášení v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 154 odst. 1.

Pro účely prvního pododstavce tohoto článku provozovatelé poskytují příslušnému orgánu svého členského státu původu veškeré nezbytné informace, aby mu umožnili hlásit přemísťování chovaných suchozemských zvířat příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s čl. 153 odst. 1.

Článek 153

Odpovědnost příslušného orgánu za hlášení přemísťování do jiných členských států

1. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování chovaných suchozemských zvířat podle článku 152.

2. Hlášení uvedené v odstavci 1 se provádí před daným přemístěním a pokud možno prostřednictvím systému TRACES.

3. Členské státy určí regiony pro spravování hlášení přemísťování podle odstavce 1.

4. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán členského státu původu povolit dotčenému provozovateli, aby částečně nebo úplně hlásil přemísťování chovaných suchozemských zvířat prostřednictvím systému TRACES příslušnému orgánu členského státu určení.

Článek 154

Přenesení pravomoci a prováděcí akty týkající se hlášení přemísťování provozovateli a příslušným orgánem

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) požadavek, aby provozovatelé v souladu s článkem 152 předem hlásili přemísťování chovaných suchozemských zvířat mezi členskými státy u druhů nebo kategorií zvířat jiných než těch, jež jsou uvedeny v písmenech a) a b) uvedeného článku, je-li v zájmu zajištění splnění veterinárních požadavků pro přemísťování stanovených v oddílech 1 až 6 (články 124 až 142) nezbytná sledovatelnost těchto přemístění uvedených druhů nebo kategorií;

b) informace nezbytné pro hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat podle článků 152 a 153;

c) nouzové postupy pro hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat v případě přerušení dodávek elektřiny a jiných narušení systému TRACES;

d) požadavky na určení regionů pro spravování hlášení přemísťování členskými státy podle čl. 153 odst. 3.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, pokud jde o:

a) podrobnosti hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat:

i) provozovateli příslušnému orgánu jejich členského státu původu v souladu s článkem 152;

ii) příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení v souladu s článkem 153;

b) lhůty pro:

i) poskytnutí nezbytných informací uvedených v článku 152 provozovatelem příslušnému orgánu členského státu původu;

ii) hlášení přemísťování chovaných suchozemských zvířat příslušným orgánem členského státu původu podle čl. 153 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 4

Přemísťování volně žijících suchozemských zvířat

Článek 155

Volně žijící suchozemská zvířata

1. Provozovatelé přemísťují volně žijící zvířata ze stanoviště v jednom členském státě na stanoviště nebo do zařízení v jiném členském státě, pouze jestliže:

a) přemísťování dotyčných volně žijících zvířat z jejich stanoviště je prováděno tak, aby tato zvířata nepředstavovala při přepravě nebo v místě určení významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevujících nákaz;

b) volně žijící zvířata nepocházejí ze stanoviště v uzavřeném pásmu, na které se vztahují omezení přemísťování týkající se živočišného druhu, k němuž náleží, v důsledku výskytu nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevující nákazy, stanovená v čl. 70 odst. 2 a v pravidlech přijatých podle čl. 70 odst. 3 písm. b), čl. 71 odst. 3 a čl. 83 odst. 3 nebo mimořádná opatření stanovená v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, pokud nebyly v souladu s uvedenými pravidly uděleny odchylky;

c) volně žijící zvířata jsou doprovázena veterinárním osvědčením nebo jinými dokumenty, je-li veterinární certifikace nezbytná k tomu, aby se zajistilo, že jsou splněny veterinární požadavky na přemísťování stanovené v písmenech a) a b) tohoto odstavce a v pravidlech přijatých podle čl. 156 odst. 1 písm. c) a d);

d) přemísťování je příslušným orgánem členského státu původu hlášeno příslušnému orgánu členského státu určení, je-li na základě pravidel přijatých podle čl. 156 odst. 1 písm. c) vyžadována veterinární certifikace; a

e) příslušný orgán členského státu původu a příslušný orgán členského státu určení s tímto přemístěním souhlasily.

2. Je-li na základě pravidel přijatých podle čl. 156 odst. 1 písm. c) vyžadována veterinární certifikace, uplatní se na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat požadavky stanovené v článcích 145 a 148, čl. 149 odst. 1, 2 a 3, článku 150 a v pravidlech přijatých podle článků 146 a 147 a čl. 149 odst. 4.

3. Je-li vyžadováno hlášení přemísťování v souladu s odst. 1 písm. d) tohoto článku, uplatní se na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat požadavky stanovené v článcích 152 a 153 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 154 odst. 1.

Článek 156

Zmocnění týkající se přemísťování volně žijících suchozemských zvířat

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) veterinární požadavky na přemísťování volně žijících suchozemských zvířat stanovené v čl. 155 odst. 1 písm. a) a b);

b) veterinární požadavky pro vstup volně žijících suchozemských zvířat při přemísťování do zařízení z volné přírody;

c) typy přemísťování volně žijících suchozemských zvířat, pro které se vyžaduje, nebo situace, ve kterých se vyžaduje, aby toto přemísťování bylo doprovázeno veterinárním osvědčením nebo jiným dokumentem, a požadavky týkající se obsahu těchto osvědčení nebo jiných dokumentů;

d) hlášení ze strany příslušného orgánu členského státu původu příslušnému orgánu členského státu určení v případě přemísťování volně žijících suchozemských zvířat mezi členskými státy a informace, jež mají být v tomto hlášení zahrnuty.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla upřesňující požadavky uvedené v článku 155 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jde o:

a) vzory veterinárních osvědčení a jiných dokumentů, které musí přemísťovaná volně žijící suchozemská zvířata doprovázet, je-li to stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;

b) podrobnosti hlášení ze strany příslušného orgánu členského státu původu a lhůt pro tato hlášení, je-li to stanoveno v pravidlech přijatých podle odst. 1 písm. d) tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 5

Přemísťování zárodečných produktů v rámci Unie

Oddíl 1

Obecné požadavky

Článek 157

Obecné požadavky na přemísťování zárodečných produktů

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistili, že přemísťování zárodečných produktů neohrozí nákazový status chovaných suchozemských zvířat v místě určení s ohledem na:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

b) nově se objevující nákazy.

2. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty ze svých zařízení a tyto zárodečné produkty přijímají, pouze pokud dotyčné produkty splňují tyto podmínky:

a) pocházejí ze zařízení, která byla:

i) zanesena příslušným orgánem do registru zařízení v souladu s čl. 93 písm. a), přičemž členský stát původu neudělil žádnou odchylku v souladu s článkem 85;

ii) schválena příslušným orgánem v souladu s čl. 97 odst. 1, je-li takové schválení vyžadováno čl. 94 odst. 1 nebo článkem 95;

b) splňují požadavky na vysledovatelnost podle čl. 121 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 122 odst. 1.

3. Provozovatelé dodržují požadavky článku 125 na přepravu zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat.

4. Provozovatelé nesmějí přemísťovat zárodečné produkty ze zařízení v jednom členském státě do zařízení v jiném členském státě, nevydá-li v případě, že se vyžaduje zničení těchto zárodečných produktů za účelem eradikace nákazy jako součást eradikačního programu podle čl. 31 odst. 1 nebo 2, příslušný orgán členského státu určení pro toto přemísťování výslovné povolení.

Článek 158

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé v místě určení přijímající zárodečné produkty ze zařízení v jiném členském státě:

a) zkontrolují přítomnost:

i) značek podle článku 121 a pravidel přijatých podle článku 122;

ii) veterinárních osvědčení stanovených v článku 161;

b) po kontrole přijatých zárodečných produktů uvědomí příslušný orgán místa určení o jakékoli nesrovnalosti týkající se:

i) přijatých zárodečných produktů;

ii) značek uvedených v písm. a) bodě i);

iii) veterinárních osvědčení uvedených v písm. a) bodě ii).

2. V případě nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. b) dotyčný provozovatel uchovává zárodečné produkty uskladněné odděleně, dokud o nich příslušný orgán nerozhodne.

Oddíl 2

Přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států

Článek 159

Povinnosti provozovatelů s ohledem na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečné produkty drůbeže do jiného členského státu, pouze pokud uvedené zárodečné produkty splňují tyto podmínky:

a) jsou odebírány, produkovány, zpracovávány a skladovány v zařízeních zacházejících se zárodečnými produkty schválených k tomuto účelu v souladu s čl. 97 odst. 1 a článkem 99;

b) byly odebrány z dárcovských zvířat, která splňují nezbytné veterinární požadavky zaručující, že dané zárodečné produkty nešíří nákazy uvedené na seznamu;

c) byly odebrány, produkovány, zpracovány, skladovány a přepravovány takovým způsobem, který zajišťuje, že nešíří nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d).

2. Provozovatelé nesmějí přemísťovat zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečné produkty drůbeže ze zařízení zacházejícího se zárodečnými produkty, na které se vztahují omezení přemísťování, jež se týkají dotčených druhů uvedených na seznamu, v souladu s:

a) čl. 55 odst. 1 písm. a), c) a e) a písm. f) bodem ii), článkem 56 a čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c) a čl. 74 odst. 1, čl. 79 odst. 1 a 2;

b) pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67 a čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2; a

c) mimořádnými opatřeními stanovenými v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 258 uděleny odchylky.

Omezení stanovená v tomto odstavci se nevztahují na případy, kdy byly zárodečné produkty odebrány před výskytem ohniska nákazy a byly skladovány odděleně od jiných zárodečných produktů.

Článek 160

Přenesení pravomocí s ohledem na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, prasat, ovcí, koz a koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se veterinárních požadavků na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států podle článku 159, které upřesňují:

a) pravidla pro odběr, produkci, zpracování a skladování zárodečných produktů uvedených chovaných zvířat ve schválených zařízeních podle čl. 159 odst. 1 písm. a);

b) veterinární požadavky stanovené v čl. 159 odst. 1 písm. b)pro chovaná dárcovská zvířata, z nichž byly zárodečné produkty odebrány, a ohledně izolace nebo karantény těchto zvířat;

c) laboratorní a jiná vyšetření chovaných dárcovských zvířat a zárodečných produktů;

d) veterinární požadavky pro odběr, produkci, zpracování, skladování nebo jiné postupy a přepravu podle čl. 159 odst. 1 písm. c);

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se veterinárních požadavků na přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a drůbeže do jiných členských států podle článku 159, které upřesňují odchylky pro provozovatele od pravidel stanovených v článku 159 s přihlédnutím k rizikům spojeným s těmito zárodečnými produkty a k veškerým zavedeným opatřením ke zmírnění rizika.

Oddíl 3

Veterinární certifikace a hlášení přemísťování

Článek 161

Povinnosti provozovatelů týkající se veterinární certifikace pro přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiného členského státu, pouze pokud jsou tyto produkty doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s odstavcem 3.

2. V případech, kdy je povoleno, aby zárodečné produkty chovaných zvířat opustily uzavřené pásmo podléhající:

a) opatřením pro tlumení nákaz stanoveným v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článcích 56, 64 a 65, čl. 74 odst. 1 a v článku 79 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článku 67, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2; nebo

b) mimořádným opatřením stanoveným v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259

a tyto zárodečné produkty náležejí k druhům, na které se vztahují uvedená opatření k tlumení nákaz nebo mimořádná opatření, provozovatelé přemísťují tyto zárodečné produkty v rámci členského státu nebo z jednoho členského státu do jiného členského státu pouze tehdy, jsou-li doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 149 odst. 1, pokud nebyly uděleny odchylky od požadavků na veterinární certifikaci v souladu s pravidly uvedenými v tomto pododstavci.

Příslušný orgán může rozhodnout, že toto osvědčení nemusí být vydáno pro přemísťování zárodečných produktů v rámci daného členského státu, pokud se tento orgán domnívá, že existující alternativní systém zajistí, aby daná zásilka zárodečných produktů byla vysledovatelná a aby dané zárodečné produkty splňovaly veterinární požadavky pro toto přemísťování.

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází zárodečné produkty z jejich místa původu do jejich místa určení.

4. Příslušný orgán na žádost provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění zárodečných produktů uvedené v odstavci 1 za předpokladu, že byly splněny příslušné požadavky uvedené v části IV hlavě I kapitole 5.

5. Na veterinární certifikaci u zárodečných produktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku se použijí články 148, 149 a 150 a pravidla přijatá podle článků 146 a 147 a čl. 149 odst. 4. Na dokumenty obsahující vlastní prohlášení pro přemísťování zárodečných produktů se použijí čl. 151 odst. 1 a pravidla přijatá podle čl. 151 odst. 3.

6. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle odstavce 1 tohoto článku pro přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže, která nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu v důsledku:

a) povahy dotyčných zárodečných produktů nebo druhů zvířat, z nichž tyto produkty pocházejí;

b) metod produkce a zpracování v zařízení zacházejícím se zárodečnými produkty;

c) zamýšleného použití zárodečných produktů;

d) alternativních opatření ke zmírnění rizika zavedených pro typ a kategorii zárodečných produktů a zařízení zacházející se zárodečnými produkty;

e) místa určení zárodečných produktů, pokud je místo určení ve stejném členském státě jako místo původu, ale do místa určení jsou zárodečné produkty převáženy přes jiný členský stát.

Článek 162

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení pro zárodečné produkty stanovené v článku 161 obsahuje alespoň tyto informace:

a) zařízení zacházející se zárodečnými produkty původu a zařízení nebo místo určení;

b) typ zárodečných produktů a druhy chovaných dárcovských zvířat;

c) objem nebo počet zárodečných produktů;

d) označení zárodečných produktů, je-li to vyžadováno na základě čl. 121 odst. 1 a pravidel přijatých podle čl. 122 odst. 1;

e) informace potřebné k prokázání toho, že zárodečné produkty v dané zásilce splňují požadavky na přemísťování pro příslušné druhy stanovené v článcích 157 a 159 a v pravidlech přijatých podle článku 160.

2. Veterinární osvědčení pro zárodečné produkty stanovené v článku 161 může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o informace, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení podle odstavce 1 tohoto článku;

4. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o veterinární certifikaci pro různé typy zárodečných produktů a u různých druhů zvířat.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení pro zárodečné produkty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 163

Hlášení přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států

1. Provozovatelé:

a) předem informují příslušný orgán ve svém členském státě původu o zamýšleném přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiného členského státu, jestliže:

   i) dotyčné zárodečné produkty musejí být doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 161 odst. 1 nebo 2;

   ii) se u zárodečných produktů vyžaduje hlášení přemísťování v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odst. 5 písm. a), a to s přihlédnutím k odstavci 3 tohoto článku;

b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnili hlásit přemísťování zárodečných produktů příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s odstavcem 2.

2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí, před přemístěním a pokud možno prostřednictvím systému TRACES, příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování zárodečných produktů chovaných zvířat z řad skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže v souladu s pravidly přijatými podle odstavců 5 a 6.

3. Pro účely spravování hlášení použijí členské státy regiony určené v souladu s čl. 153 odst. 3.

4. Pro hlášení zárodečných produktů provozovateli se použije čl. 153 odst. 4.

5. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) požadavek, aby provozovatelé předem hlásili přemísťování zárodečných produktů mezi členskými státy v souladu s odst. 1 písm. a) bodem ii) tohoto článku, je-li v zájmu zajištění splnění veterinárních požadavků pro přemísťování stanovených v oddílech 1 až 2 (články 157 až 160) nezbytná sledovatelnost těchto přemístění;

b) informace nezbytné pro hlášení přemísťování zárodečných produktů podle odstavce 1 tohoto článku;

c) nouzové postupy pro hlášení přemísťování zárodečných produktů v případě přerušení dodávek elektřiny a jiných narušení systému TRACES.

6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro:

a) poskytování informací o přemísťování zárodečných produktů provozovateli příslušnému orgánu jejich členského státu původu v souladu s odstavcem 1;

b) hlášení přemísťování zárodečných produktů příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení v souladu s odstavcem 2;

c) lhůty pro:

i) poskytnutí informací uvedených v odstavci 1provozovatelem příslušnému orgánu členského státu původu;

ii) hlášení přemísťování zárodečných produktů příslušným orgánem členského státu původu podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 4

Přemísťování zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže do jiných členských států

Článek 164

Zárodečné produkty chovaných suchozemských zvířat jiných než skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a drůbeže

1. Provozovatelé přemísťují zárodečné produkty chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečné produkty drůbeže do jiného členského státu, pouze pokud tyto produkty v místě určení nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) pro druhy zvířat uvedené na seznamu s přihlédnutím k nákazovému statusu v místě určení.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se veterinárních požadavků, veterinární certifikace a požadavků na hlášení přemísťování zárodečných produktů chovaných suchozemských zvířat druhů jiných než skotu, ovcí, koz, prasat, koňovitých a zárodečných produktů drůbeže s přihlédnutím k těmto skutečnostem:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) pro dotčené druhy uvedené na seznamu;

b) druhy zvířat, z nichž byly zárodečné produkty odebrány, a typ zárodečného produktu;

c) nákazový status v místě původu a v místě určení;

d) druh odběru, produkce, zpracování a skladování;

e) další epizootologické faktory.

3. Je-li vyžadována veterinární certifikace a hlášení přemísťování zárodečných produktů v souladu s odstavcem 2:

a) použijí se na tuto certifikaci pravidla uvedená v čl. 161 odst. 1 až 5 a čl. 162 odst. 1 a 2 a pravidla přijatá podle čl. 161 odst. 6 a čl. 162 odst. 3 až 5;

b) použijí se na hlášení přemísťování pravidla uvedená v čl. 163 odst. 1, 2 a 4 a pravidla přijatá podle čl. 163 odst. 5.

Oddíl 5

Odchylky

Článek 165

Zárodečné produkty určené pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán místa určení může se souhlasem příslušného orgánu místa původu pro vědecké účely povolit přemísťování zárodečných produktů na území členského státu určení, pokud tato přemísťování nesplňují požadavky článků 159 až 164.

2. Příslušný orgán udělí odchylky uvedené v odstavci 1 pouze za těchto podmínek:

a) příslušné orgány míst určení a původu:

i) se dohodly na podmínkách pro navrhovaná přemísťování;

ii) zajistí, aby byla zavedena nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby tato přemísťování neohrozila nákazový status na trase a v místě určení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

iii) informovaly případně příslušné orgány členských států tranzitu o udělené odchylce a o podmínkách, za nichž byla udělena;

b) uvedená přemísťování probíhají pod dohledem příslušných orgánů míst původu a určení a případně příslušných orgánů členských států tranzitu.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel pro udělování odchylek příslušnými orgány, doplňujících pravidla podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

KAPITOLA 6

Produkce, zpracovávání a distribuce produktů živočišného původu v rámci Unie

Článek 166

Obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistili, že v žádné z fází produkce, zpracovávání a distribuce produktů živočišného původu v Unii tyto produkty nezpůsobí šíření:

a) nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) s ohledem na nákazový status v místě produkce, zpracování nebo určení;

b) nově se objevujících nákaz.

2. Provozovatelé zajistí, aby produkty živočišného původu nepocházely ze zařízení nebo potravinářských podniků nebo aby nebyly získávány ze zvířat, která pocházejí ze zařízení, na něž se vztahují:

a) mimořádná opatření stanovená v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, jestliže v pravidlech přijatých podle článku 259 nebyly stanoveny odchylky od požadavku uvedeného v odstavci 1 tohoto článku;

b) omezení přemísťování použitelná na chovaná suchozemská zvířata a produkty živočišného původu stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. c), čl. 55 odst. 1 písm. e), článku 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b), čl. 74 odst. 1 písm. a), čl. 76 odst. 2 písm. b), čl. 76 odst. 3, článku 79, 81 a čl. 82 odst. 2 a 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4, čl. 76 odst. 5 a čl. 83 odst. 2, pokud v uvedených pravidlech nejsou od těchto omezení přemísťování stanoveny odchylky.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se podrobných požadavků, kterými se doplňují požadavky podle:

a) odstavce 1 tohoto článku ohledně preventivních opatření, včetně opatření ke zmírnění rizika, a

b) odstavce 2 tohoto článku ohledně omezení přemísťování produktů živočišného původu.

4. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 3 Komise vychází z těchto skutečností:

a) dané nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a druhů jí dotčených; a

b) příslušných rizik.

Článek 167

Povinnosti provozovatelů týkající se veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují následující produkty živočišného původu v rámci členského státu nebo do jiného členského státu, pouze pokud jsou dotyčné produkty doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s odstavcem 3:

a) produkty živočišného původu, které:

i) smějí být přemístěny z uzavřeného pásma podléhajícího mimořádným opatřením stanoveným v pravidlech přijatých podle článku 259;

ii) pocházejí ze zvířat druhů, na něž se vztahují uvedená mimořádná opatření;

b) produkty živočišného původu, které:

i) smějí být přemístěny z uzavřeného pásma podléhajícího opatřením k tlumení nákazy v souladu s čl. 32 odst. 1, čl. 55 odst. 1 písm. f) bodem ii), článkem 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, článkem 64, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b) a čl. 74 odst. 1 písm. a) a čl. 79 odst. 1 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67 a čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4, a čl. 83 odst. 2;

ii) pocházejí ze zvířat druhů, na něž se vztahují uvedená opatření k tlumení nákazy.

Příslušný orgán může rozhodnout, že toto osvědčení nemusí být vydáno pro přemísťování produktů živočišného původu v rámci daného členského státu, pokud se tento orgán domnívá, že existující alternativní systém zajistí, aby zásilky těchto produktů byly vysledovatelné a aby dané produkty splňovaly veterinární požadavky pro taková přemísťování.

2. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází produkty živočišného původu z jejich místa původu do místa určení.

3. Příslušný orgán na žádost dotčeného provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemístění produktů živočišného původu uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že byly splněny příslušné požadavky uvedené v tomto článku.

4. Na veterinární certifikaci pro přemísťování produktů živočišného původu podle odstavce 1 tohoto článku se použijí články 148, 149 a 150 a pravidla přijatá podle článků 146 a 147 a čl. 149 odst. 4.

5. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle odstavce 1 tohoto článku a podmínek pro tyto odchylky, pokud jde o přemísťování produktů živočišného původu, které nepředstavují významné riziko šíření nákaz s ohledem na:

a) typy dotyčných produktů živočišného původu;

b) opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná u produktů živočišného původu, jimiž se snižují rizika šíření nákaz;

c) zamýšlené použití produktů živočišného původu;

d) místo určení produktů živočišného původu.

Článek 168

Obsah veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu stanovené v čl. 167 odst. 1 obsahuje alespoň tyto informace:

a) zařízení nebo místo původu a zařízení nebo místo určení;

b) popis dotyčných produktů živočišného původu;

c) množství produktů živočišného původu;

d) identifikace produktů živočišného původu, je-li vyžadována na základě čl. 65 odst. 1 písm. h) nebo pravidel přijatých podle čl. 67 písm. a);

e) informace potřebné k prokázání toho, že produkty živočišného původu splňují požadavky na omezení přemísťování podle čl. 166 odst. 2 a pravidel přijatých podle čl. 166 odst. 3.

2. Veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v odstavci 1 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení pro produkty živočišného původu uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 169

Hlášení přemísťování produktů živočišného původu do jiných členských států

1. Provozovatelé:

a) předem informují příslušný orgán ve svém členském státě původu o zamýšleném přemísťování produktů živočišného původu, pokud se vyžaduje, aby dané zásilky byly doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 167 odst. 1;

b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnili hlásit dané přemísťování příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s odstavcem 2.

2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí před přemístěním a pokud možno prostřednictvím systému TRACES příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování produktů živočišného původu v souladu s pravidly přijatými podle odstavců 5 a 6.

3. Pro účely spravování hlášení použijí členské státy regiony určené v souladu s čl. 153 odst. 3.

4. Pro hlášení přemísťování produktů živočišného původu provozovateli se použije čl. 153 odst. 4.

5. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) informace nezbytné pro hlášení přemísťování produktů živočišného původu podle odstavce 1 tohoto článku;

b) nouzové postupy pro hlášení přemísťování produktů živočišného původu v případě přerušení dodávek elektřiny a jiných narušení systému TRACES.

6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, pokud jde o:

a) informace, které mají být poskytovány provozovateli příslušnému orgánu jejich členského státu původu, týkající se přemísťování produktů živočišného původu v souladu s odstavcem 1;

b) hlášení přemísťování produktů živočišného původu příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení v souladu s odstavcem 2;

c) lhůty pro:

i) poskytování informací uvedených v odstavci 1dotčeným provozovatelem příslušnému orgánu členského státu původu;

ii) hlášení přemísťování produktů živočišného původu příslušným orgánem členského státu původu podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 7

Oblast působnosti vnitrostátních opatření

Článek 170

Vnitrostátní opatření týkající se tlumení nákaz a přemísťování zvířat a zárodečných produktů

1. Členské státy mají i nadále možnost přijímat vnitrostátní opatření za účelem tlumení nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a e) a opatření týkající se přemísťování suchozemských zvířat a zárodečných produktů z nich získaných na jejich území.

2. Uvedená vnitrostátní opatření:

a) zohledňují pravidla pro přemísťování zvířat a zárodečných produktů stanovená v kapitolách 3 (články 124 až 154), 4 (články 155 a 156) a 5 (články 157 až 165) a s těmito pravidly nejsou v rozporu;

b) nebrání přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy;

c) nepřekračují meze toho, co je vhodné a nezbytné v zájmu prevence zavlečení a šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a e).

Článek 171

Vnitrostátní opatření k omezení dopadu nákaz jiných než nákaz uvedených na seznamu

Představuje-li nákaza jiná než nákazy uvedené na seznamu významné riziko pro zdraví chovaných suchozemských zvířat v některém členském státě, může dotčený členský stát přijmout vnitrostátní opatření k tlumení této nákazy a omezit pohyb chovaných suchozemských zvířat a zárodečných produktů, pokud tato opatření:

a) nebrání přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy;

b) nepřekračují meze toho, co je vhodné a nezbytné k tlumení této nákazy.

HLAVA II

VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ A PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU Z VODNÍCH ŽIVOČICHŮ

KAPITOLA 1

Registrace, schvalování, vedení záznamů a registry

Oddíl 1

Registrace zařízení akvakultury

Článek 172

Povinnost registrace zařízení akvakultury ze strany provozovatelů

1. Provozovatelé zařízení akvakultury za účelem registrace svých zařízení v souladu s článkem 173 před zahájením těchto činností:

a) informují příslušný orgán o každém zařízení akvakultury, které spadá pod jejich odpovědnost;

b) poskytnou příslušnému orgánu tyto informace:

i) jméno/název a adresu dotyčného provozovatele;

ii) umístění zařízení a popis zařízení;

iii) druhy, kategorie a množství (počet, objem nebo hmotnost) živočichů pocházejících z akvakultury, které v zařízení akvakultury zamýšlejí chovat, a kapacitu zařízení akvakultury;

iv) typ zařízení akvakultury; a

v) další aspekty týkající se zařízení, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje.

2. Provozovatelé zařízení akvakultury podle odstavce 1 předem informují příslušný orgán o:

a) veškerých významných změnách v dotyčném zařízení akvakultury, jež se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. b);

b) veškerém ukončení činnosti daného provozovatele nebo zařízení akvakultury.

3. Zařízení akvakultury, která podléhají schválení podle čl. 176 odst. 1 a článku 177, nejsou povinna poskytnout informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

4. Provozovatel může požádat o registraci podle odstavce 1, jež se vztahuje na skupinu zařízení akvakultury, splňují-li tato zařízení jednu z těchto podmínek:

a) nacházejí se v epizootologicky související oblasti a všichni provozovatelé v uvedené oblasti fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti;

b) spadají pod odpovědnost stejného provozovatele a působí v rámci společného systému biologické bezpečnosti a živočichové pocházející z akvakultury v dotyčných zařízeních náležejí do jediné epizootologické jednotky.

Vztahuje-li se žádost o registraci na skupinu zařízení, pravidla stanovená v odstavcích 1 až 3 tohoto článku a v čl. 173 písm. b) a pravidla přijatá podle článku 175, použitelná na jednotlivá zařízení akvakultury, se použijí na celou skupinu zařízení akvakultury.

Článek 173

Povinnosti příslušného orgánu týkající se registrace zařízení akvakultury

Příslušný orgán zanese:

a) zařízení akvakultury do registru zařízení akvakultury stanoveného v čl. 185 odst. 1, jestliže dotčený provozovatel poskytl informace vyžadované v souladu s čl. 172 odst. 1;

b) skupiny zařízení akvakultury do uvedeného registru, jsou-li splněna kritéria stanovená v čl. 172 odst. 4.

Příslušný orgán přidělí každému zařízení nebo skupině zařízení uvedeným v tomto článku jedinečné registrační číslo.

Článek 174

Odchylky od povinnosti registrace zařízení akvakultury ze strany provozovatelů

Odchylně od čl. 172 odst. 1 mohou členské státy vyjmout z požadavku na registraci určitá zařízení akvakultury, která představují nevýznamné riziko, jak stanoví prováděcí akt přijatý podle článku 175.

Článek 175

Prováděcí pravomoci týkající se odchylek od povinnosti registrace zařízení akvakultury

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací poskytovaných provozovateli pro účely registrace zařízení akvakultury podle čl. 172 odst. 1, včetně lhůt, v nichž je třeba tyto informace poskytnout.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se typů zařízení akvakultury, jež mohou být členskými státy vyjmuta z požadavku na registraci podle článku 174 na základě:

a) druhů, kategorií a množství (počet, objem nebo hmotnost) živočichů pocházejících z akvakultury v dotyčném zařízení akvakultury a kapacity tohoto zařízení;

b) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do a ze zařízení akvakultury.

3. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 2

Schvalování určitých typů zařízení akvakultury

Článek 176

Schvalování určitých zařízení akvakultury a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé těchto typů zařízení akvakultury požádají o schválení příslušný orgán v souladu s čl. 180 odst. 1:

a) zařízení akvakultury, ve kterých jsou živočichové pocházející z akvakultury chováni za účelem přemístění z uvedeného zařízení buď jako živí, nebo jako produkty živočišného původu pocházející z akvakultury.

b) jiná zařízení akvakultury, jež představují významné riziko s ohledem na:

i) druhy, kategorie a počet živočichů pocházejících z akvakultury v nich chovaných;

ii) typ dotyčného zařízení akvakultury;

iii) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do dotyčného zařízení akvakultury a z něj.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy vyjmout z povinnosti požádat o schválení provozovatele těchto typů zařízení:

a) zařízení akvakultury produkující malý počet živočichů pocházejících z akvakultury určených k dodání k lidské spotřebě, a to buď

i) přímo konečnému spotřebiteli; nebo

ii) do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele;

b) rybníky a jiná zařízení, v nichž je populace živočichů pocházejících z akvakultury uchovávána pouze pro rekreační rybolov novým doplňováním živočichů pocházejících z akvakultury a tito živočichové jsou v uzavřeném prostoru a nemohou uniknout;

c) zařízení akvakultury chovající živočichy pocházející z akvakultury pro okrasné účely v uzavřených zařízeních,

za předpokladu, že dané zařízení nepředstavuje významné riziko.

3. Pokud nebyla udělena odchylka podle odstavce 4 tohoto článku, provozovatelé nezahájí činnost v zařízení akvakultury uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, dokud dané zařízení není schváleno v souladu s čl. 181 odst. 1, a ukončí takovou činnost v zařízení akvakultury uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, pokud:

a) příslušný orgán odejme nebo pozastaví schválení v souladu s čl. 184 odst. 2; nebo

b) v případě podmínečného schválení, které bylo uděleno v souladu s čl. 183 odst. 3, dotyčné zařízení akvakultury nesplní dosud nesplněné požadavky uvedené v čl. 183 odst. 4 a nezíská konečné schválení v souladu s čl. 183 odst. 3.

4. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) odchylky od požadavku, aby provozovatelé žádali příslušný orgán o schválení typů zařízení akvakultury uvedených v odst. 1 písm. a), týkající se typů zařízení jiných než uvedených v odst. 2 písm. a) bodech i) a ii), nepředstavují-li tato zařízení významné riziko;

b) typy zařízení akvakultury, jež vyžadují schválení podle odst. 1 písm. b).

5. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 4 Komise vychází z těchto kritérií:

a) druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury, kteří jsou chováni v zařízení akvakultury;

b) typ zařízení akvakultury a typ produkce; a

c) typické vzorce přemísťování v případě daného typu zařízení akvakultury a dotčeného druhu nebo kategorie živočichů pocházejících z akvakultury.

6. Provozovatel může požádat o schválení skupiny zařízení akvakultury, jsou-li splněny požadavky stanovené v čl. 177 písm. a) a b).

Článek 177

Schvalování skupin zařízení akvakultury příslušným orgánem

Příslušný orgán může udělit schválení podle čl. 181 odst. 1, jež se vztahuje na skupinu zařízení akvakultury, splňují-li dotyčná zařízení akvakultury některou z těchto podmínek:

a) nacházejí se v epizootologicky související oblasti a všichni provozovatelé v dané oblasti fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti; jakékoli pozemní či plovoucí zařízení pro příjem, přípravu, mytí, čištění, třídění, první balení a další balení živých mlžů určených k lidské spotřebě (takzvaná „expediční střediska"), zařízení s nádržemi s přívodem čisté mořské vody, v nichž jsou živí mlži umístěni na dobu nezbytnou k takovému snížení kontaminace, aby byli vhodní k lidské spotřebě (takzvaná „střediska pro čištění") a podobná zařízení, jež se nacházejí uvnitř takové epizootologicky související oblasti, však musejí být schválena jednotlivě;

b) spadají pod odpovědnost stejného provozovatele a

   i) fungují v rámci společného systému biologické bezpečnosti a

   ii) živočichové pocházející z akvakultury v těchto zařízeních jsou součástí stejné epizootologické jednotky.

Jestliže se vydává jednotné schválení pro skupinu zařízení akvakultury, pravidla stanovená v článku 178 a v článcích 180 až 184 a pravidla přijatá podle čl. 180 odst. 2 a čl. 181 odst. 2, použitelná na jednotlivá zařízení akvakultury, se použijí na celou skupinu zařízení akvakultury.

Článek 178

Schvalování statusu uzavřených zařízení akvakultury

Provozovatelé zařízení akvakultury, kteří chtějí získat status uzavřeného zařízení:

a) požádají příslušný orgán o schválení podle čl. 180 odst. 1;

b) přemístí živočichy pocházející z akvakultury do svého zařízení nebo z něj v souladu s požadavky stanovenými v čl. 203 odst. 1 a ve veškerých aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 203 odst. 2 teprve poté, co jejich zařízení získá schválení uvedeného statusu příslušným orgánem v souladu s článkem 181 nebo článkem 183.

Článek 179

Schvalování zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz:

a) zajistí získání nezbytného schválení v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ([1]); a

b) požádají příslušný orgán v souladu s čl. 180 odst. 1 o schválení pro usmrcování nebo zpracovávání vodních živočichů za účelem tlumení nákazy v souladu s čl. 61 odst. 1 písm. b), článkem 62 a čl. 68 odst. 1, čl. 79 odst. 1 a 2 a s pravidly přijatými podle článku 63 a čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3 a čl. 79 odst. 3.

Článek 180

Povinnost provozovatelů poskytovat informace s cílem získat schválení

1. Provozovatelé pro účely žádosti o schválení svého zařízení podle čl. 176 odst. 1, článku 177, čl. 178 písm. a) a článku 179 poskytují příslušnému orgánu tyto informace:

a) jméno/název a adresu dotyčného provozovatele;

([1]) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

b) umístění daného zařízení a popis jeho vybavení;

c) druhy, kategorie a množství (počet, objem nebo hmotnost) živočichů pocházejících z akvakultury, na něž se schválení vztahuje, chovaných v zařízení;

d) typ zařízení akvakultury;

e) v případě schválení skupiny zařízení akvakultury podrobnosti prokazující, že daná skupina splňuje podmínky stanovené v článku 177;

f) další aspekty týkající se provozního režimu daného zařízení akvakultury, které jsou relevantní pro stanovení rizika, jež zařízení představuje;

g) zdroje vody a vypouštění vody ze zařízení;

h) opatření zařízení v oblasti biologické bezpečnosti.

2. Provozovatelé zařízení podle odstavce 1 informují příslušný orgán předem o:

a) veškerých změnách v zařízení, jež se týkají záležitostí uvedených v odstavci 1;

b) veškerém ukončení činnosti dotyčného provozovatele nebo zařízení.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se informací, které mají provozovatelé poskytnout v žádosti o schválení svého zařízení v souladu s odstavcem 1, včetně lhůt, v nichž je třeba tyto informace poskytnout.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 181

Udělování schválení a podmínky pro schvalování a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán udělí schválení zařízení akvakultury podle čl. 176 odst. 1 a čl. 178 písm. a), skupin zařízení akvakultury podle článku 177 a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz podle článku 179, pouze pokud tato zařízení:

a) splňují v příslušných případech tyto požadavky týkající se:

   i) karantény, izolace a jiných opatření biologické bezpečnosti, s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v čl. 10 odst. 1 písm. b) a pravidlech přijatých podle čl. 10 odst. 6;

   ii) dozoru podle článku 24 a případně, s ohledem na dotyčný typ zařízení a související riziko, podle článku 25;

   iii) vedení záznamů podle článků 186 až 188 a pravidel přijatých podle článků 189 a 190;

b) mají zařízení a vybavení, jež:

   i) náležitě snižují riziko zavlečení a šíření nákaz na přijatelnou úroveň při zohlednění dotyčného typu zařízení;

   ii) mají náležitou kapacitu pro druhy, kategorie a množství (počet, objem nebo hmotnost) dotčených vodních živočichů;

c) nepředstavují nepřijatelné riziko šíření nákaz, s přihlédnutím k zavedeným opatřením ke zmírnění rizika;

d) mají zavedený systém, který umožňuje dotyčnému provozovateli dokázat příslušnému orgánu, že jsou splněny požadavky stanovené v písmenech a), b) a c).

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) karanténu, izolaci a jiná opatření biologické bezpečnosti podle odst. 1 písm. a) bodu i);

b) dozor uvedený v odst. 1 písm. a) bodu ii);

c) zařízení a vybavení uvedené v odst. 1 písm. b).

3. Při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci, jež mají být přijaty podle odstavce 2, Komise vychází z těchto skutečností:

a) rizika, která představuje každý typ zařízení;

b) druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury nebo vodních živočichů, na něž se vztahuje schválení;

c) typ dané produkce;

d) typické vzorce přemísťování v případě daného typu zařízení akvakultury a druhů a kategorií zvířat v těchto zařízeních chovaných.

Článek 182

Oblast působnosti schválení zařízení

Příslušný orgán ve schváleních zařízení akvakultury nebo zařízení pro potraviny z vodních organismů schváleného pro tlumení nákaz udělených podle čl. 181 odst. 1 na základě žádosti podané v souladu s článkem 176, 177, čl. 178 písm. a) a článkem 179 výslovně stanoví:

a) na který z typů zařízení akvakultury uvedených v čl. 176 odst. 1, čl. 178 písm. a), skupin zařízení akvakultury uvedených v článku 177 a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz uvedených v článku 179 a v pravidlech přijatých podle čl. 176 odst. 4 písm. b) se schválení vztahuje;

b) na které druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury se schválení vztahuje.

Článek 183

Postupy pro udělení schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán stanoví postupy, jež mají dodržovat provozovatelé při podávání žádosti o schválení svých zařízení podle čl. 176 odst. 1 a článků 178 a 179.

2. Po obdržení žádosti o schválení od provozovatele v souladu s čl. 176 odst. 1, článkem 178 nebo článkem 179 provede příslušný orgán kontrolu na místě.

3. Pokud jsou požadavky podle článku 181 splněny, příslušný orgán udělí schválení.

4. V případě, že zařízení nesplňuje všechny požadavky pro schválení podle článku 181, příslušný orgán může zařízení udělit podmínečné schválení, jestliže je na základě žádosti dotyčného provozovatele a následné kontroly na místě v zařízení podle odstavce 2 tohoto článku zřejmé, že zařízení splňuje všechny hlavní požadavky, které poskytují dostatečné záruky, že nepředstavuje významné riziko.

5. V případě, že příslušný orgán udělil podmínečné schválení v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, udělí úplné schválení pouze tehdy, bude-li na základě další kontroly na místě v zařízení provedené do tří měsíců ode dne udělení podmínečného schválení nebo na základě dokumentace poskytnuté provozovatelem do tří měsíců od uvedeného dne zřejmé, že zařízení splňuje všechny požadavky pro schválení stanovené v čl. 181 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 181 odst. 2.

Jestliže z kontroly na místě nebo z dokumentace poskytnuté podle prvního pododstavce vyplývá, že bylo dosaženo zřejmého pokroku, avšak zařízení ještě nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán platnost podmínečného schválení prodloužit. Podmínečné schválení však nelze udělit na celkovou dobu přesahující šest měsíců.

Článek 184

Přezkum, pozastavení a odejmutí schválení příslušným orgánem

1. Příslušný orgán průběžně přezkoumává schválení zařízení udělená v souladu s čl. 181 odst. 1, v intervalech odpovídajících příslušnému riziku.

2. Jestliže příslušný orgán v zařízení zjistí závažné nedostatky, pokud jde o soulad s požadavky stanovenými v čl. 181 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 181 odst. 2, a provozovatel tohoto zařízení není s to poskytnout dostatečné záruky, že tyto nedostatky odstraní, zahájí příslušný orgán postupy k odejmutí schválení zařízení.

Příslušný orgán však může namísto odejmutí schválení zařízení pouze pozastavit, jestliže provozovatel může zaručit, že nedostatky odstraní v přiměřené lhůtě.

3. Schválení se udělí po odejmutí nebo obnoví po pozastavení podle odstavce 2, pouze pokud je příslušný orgán přesvědčen, že zařízení plně vyhovuje všem požadavkům tohoto nařízení příslušným pro daný typ zařízení.

Oddíl 3

Registr zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

Článek 185

Registr zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

1. Každý příslušný orgán zřídí a průběžně aktualizuje registr:

a) všech zařízení akvakultury registrovaných v souladu s článkem 173;

b) všech zařízení akvakultury schválených v souladu s čl. 181 odst. 1;

c) všech zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz v souladu s čl. 181 odst. 1.

2. Registr zařízení akvakultury uvedený v odstavci 1 obsahuje tyto informace:

a) jméno/název a adresu provozovatele a registrační číslo dotyčného zařízení;

b) umístění zařízení akvakultury nebo případně skupiny zařízení akvakultury;

c) typ produkce v zařízení;

d) v případě potřeby zdroje vody v zařízení a vypouštění vody z něj;

e) druhy živočichů pocházejících z akvakultury chované v zařízení;

f) aktuální informace o nákazovém statusu registrovaného zařízení akvakultury nebo případně skupiny zařízení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d).

3. U zařízení schválených v souladu s čl. 181 odst. 1 příslušný orgán zveřejní elektronickými prostředky alespoň informace uvedené v odst. 2 písm. a), c), e) a f) tohoto článku, s výhradou požadavků na ochranu údajů.

4. V případě potřeby a vhodnosti může příslušný orgán kombinovat registraci podle odstavce 1 s registrací pro jiné účely.

5. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) příslušné podrobné informace, které mají být zahrnuty v registru zařízení akvakultury uvedeném v odstavci 1 tohoto článku;

b) veřejnou dostupnost uvedeného registru.

Oddíl 4

Vedení záznamů a vysledovatelnost

Článek 186

Povinnosti provozovatelů zařízení akvakultury vést záznamy

1. Provozovatelé zařízení akvakultury podléhajících požadavku na registraci v souladu s článkem 173 nebo schválení v souladu s čl. 181 odst. 1 vedou a uchovávají záznamy, jež obsahují alespoň tyto informace:

a) druhy, kategorie a množství (počet, objem nebo hmotnost) živočichů pocházejících z akvakultury v jejich zařízení;

b) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů živočišného původu z těchto zvířat získaných do jejich zařízení a z něj s uvedením:

i) místa jejich původu nebo místa určení;

ii) dne daných přemístění;

c) veterinární osvědčení v listinné nebo elektronické podobě, jež musí doprovázet přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury, kteří vstupují do zařízení akvakultury v souladu s článkem 208 a s pravidly přijatými podle čl. 211 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 213 odst. 2;

d) úhyny v každé epizootologické jednotce a jiné problémy související s nákazami v zařízení akvakultury podle daného typu produkce;

e) opatření biologické bezpečnosti, dozor, ošetření, výsledky vyšetření a další významné příslušné informace pro:

i) druh a kategorii živočichů pocházejících z akvakultury v zařízení;

ii) typ produkce v zařízení akvakultury;

iii) typ a velikost zařízení akvakultury;

f) výsledky veterinárních kontrol požadovaných v souladu s čl. 25 odst. 1;

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

2. Zařízení akvakultury, která představují nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může dotčený členský stát osvobodit od požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odst. 1 písm. c), d) a e) za předpokladu, že je zajištěna vysledovatelnost.

3. Provozovatelé zařízení akvakultury uchovávají záznamy uvedené v odstavci 1 v dotyčném zařízení akvakultury a:

a) vedou je tak, aby bylo možné zaručit dohledání místa původu a místa určení vodních živočichů;

b) na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;

c) uchovávají je po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Odchylně od požadavku, aby záznamy byly uchovávány v dotyčném zařízení, jak je stanoveno v prvním pododstavci, není-li fyzicky možné tyto záznamy v uvedeném zařízení uchovávat, jsou uchovávány v úřadovně, z níž je podnik řízen.

Článek 187

Povinnost vést záznamy u zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz

1. Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz, která podléhají schválení v souladu s článkem 179, vedou a uchovávají záznamy o:

a) veškerém přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů živočišného původu z těchto zvířat získaných;

b) vypouštění vody a příslušných opatřeních biologické bezpečnosti.

2. Provozovatelé zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz:

a) uchovávají záznamy uvedené v odstavci 1 v jejich zařízení a na požádání je zpřístupní příslušnému orgánu;

b) uchovávají zmíněné záznamy po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

Článek 188

Povinnost dopravců vést záznamy

1. Dopravci vodních živočichů určených pro zařízení akvakultury nebo k vypuštění do volné přírody vedou a uchovávají záznamy o:

a) druzích, kategoriích a množstvích (počet, objem nebo hmotnost) vodních živočichů, které přepravují;

b) míře úhynů živočichů pocházejících z akvakultury a volně žijících vodních živočichů během přepravy, jak je to vzhledem k typu přepravy a přepravovanému druhu živočichů pocházejících z akvakultury a volně žijících vodních živočichů uskutečnitelné;

c) zařízeních akvakultury a zařízeních pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz navštívených dopravním prostředkem;

d) veškeré výměně vody, která se uskutečnila v průběhu přepravy, s určením zdrojů nové vody a míst vypouštění vody.

e) čištění a dezinfekci dopravního prostředku.

Záznamy jsou vedeny a uchovávány v listinné nebo elektronické podobě.

2. Dopravce, kteří představují nízké riziko šíření nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, může dotčený členské stát osvobodit od požadavku na vedení záznamů o všech nebo některých informacích uvedených v odstavci 1, za předpokladu, že je zajištěna vysledovatelnost.

3. Dopravci vedou záznamy stanovené v odstavci 1:

a) tak, aby mohly být na požádání okamžitě k dispozici příslušnému orgánu;

b) po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší než tři roky.

Článek 189

Přenesení pravomocí týkající se vedení záznamů

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel doplňujících požadavky na vedení záznamů stanovené v článcích 186, 187 a 188, pokud jde o další informace, které mají být zaznamenány provozovateli, kromě informací stanovených v čl. 186 odst. 1, čl. 187 odst. 1 a čl. 188 odst. 1.

2. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 zohlední tyto skutečnosti:

a) rizika, která představuje každý typ zařízení nebo přepravy;

b) druhy a kategorie vodních živočichů chovaných v dotyčném zařízení akvakultury nebo přepravovaných do takového zařízení či z něj;

c) typ produkce daného zařízení;

d) typické vzorce přemísťování v případě daného typu zařízení akvakultury nebo zařízení pro potraviny z vodních organismů schváleného pro tlumení nákaz;

e) počet, objem nebo hmotnost vodních živočichů chovaných v zařízení nebo přepravovaných do takového zařízení či z něj.

Článek 190

Prováděcí pravomoci, pokud jde o výjimky z požadavků na vedení záznamů

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se typů zařízení akvakultury a provozovatelů, které členské státy mohou vyjmout z požadavků na vedení záznamů stanovených v článcích 186 a 188, pokud jde o:

a) provozovatele určitých kategorií zařízení akvakultury a dopravce;

b) zařízení akvakultury, jež chovají malý počet živočichů pocházejících z akvakultury, nebo dopravci, kteří přepravují malý počet vodních živočichů;

c) některé druhy a kategorie vodních živočichů.

Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise vychází z kritérií stanovených v čl. 189 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 2

Přemísťování vodních živočichů v rámci Unie

Oddíl 1

Obecné požadavky na přemísťování

Článek 191

Obecné požadavky na přemísťování vodních živočichů

1. Provozovatelé přijmou vhodná opatření, aby zajistili, že přemísťování vodních živočichů neohrozí nákazový status v místě určení s ohledem na:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

b) nově se objevující nákazy.

2. Provozovatelé přemísťují vodní živočichy do zařízení akvakultury nebo k lidské spotřebě nebo je vypouštějí do volné přírody, pouze pokud daná zvířata splňují tyto podmínky:

a) s výjimkou volně žijících vodních živočichů pocházejí ze zařízení, která byla:

i) registrována příslušným orgánem v souladu s článkem 173, nebo

ii) schválena příslušným orgánem v souladu s články 181 a 182, vyžadují-li to čl. 176 odst. 1 nebo články 177 či 178;

iii) jim byla udělena odchylka od požadavku na registraci podle článku 173.

b) nevztahují se na ně:

i) omezení přemísťování pro dotčené druhy a kategorie v souladu s pravidly stanovenými v čl. 55 odst. 1, článku 56, čl. 61 odst. 1, článcích 62, 64 a 65, čl. 70 odst. 1 písm. b), čl. 74 odst. 1, články 79 a 81 a pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2; nebo

ii) mimořádná opatření stanovená v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259.

Provozovatelé však smějí uvedené vodní živočichy přemísťovat, jsou-li stanoveny v části III hlavě II (články 53 až 83) pro toto přemísťování nebo vypouštění odchylky od omezení přemísťování nebo v pravidlech přijatých podle článku 259 odchylky od mimořádných opatření.

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že vodní živočichové jsou po opuštění místa původu zasláni přímo do konečného místa určení.

Článek 192

Opatření k prevenci nákaz vztahující se k přepravě

1. Provozovatelé přijmou vhodná a nezbytná opatření k prevenci nákaz, která zajistí, aby:

a) během přepravy nebyl ohrožen nákazový status vodních živočichů;

b) postupy přepravy vodních živočichů nemohly způsobit potenciální šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na lidi nebo zvířata během přepravy a v místech určení;

c) byla podle potřeby přijata opatření jako čištění a dezinfekce vybavení a dopravních prostředků a další vhodná opatření biologické bezpečnosti s ohledem na rizika spojená s danou přepravou;

d) veškeré výměny a vypouštění vody během přepravy vodních živočichů určených pro akvakulturu nebo k vypuštění do volné přírody byly prováděny na takových místech a za takových podmínek, které neohrožují nákazový status s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) u:

i) přepravovaných vodních živočichů;

ii) veškerých vodních živočichů během tranzitu na místo určení;

iii) vodních živočichů v místě určení.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o:

a) podmínky a požadavky týkající se čištění a dezinfekce vybavení a dopravních prostředků v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku a používání biocidních přípravků pro tyto účely;

b) dalších vhodných opatření biologické bezpečnosti během přepravy podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;

c) výměny a vypouštění vody během přepravy podle odst. 1 písm. d) tohoto článku.

Článek 193

Změna zamýšleného použití

1. Vodní živočichové, kteří jsou přemísťováni za účelem likvidace nebo usmrcení v souladu s následujícími opatřeními se nesmějí používat pro žádné jiné účely:

a) jakákoli opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. c) a čl. 55 odst. 1, článcích 56, 61, 62, 64, 65 a 70, čl. 74 odst. 1 a 2 a článcích 79, 80, 81 a 82 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3 a čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2;

b) mimořádná opatření stanovená v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259.

2. Vodní živočichové přemísťovaní za účelem lidské spotřeby, akvakultury, vypouštění do volné přírody nebo za jakýmkoli jiným účelem se nesmějí používat k jinému účelu, než k jakému byli zamýšleni.

3. Odchylně od odstavce 2 může příslušný orgán místa určení povolit změnu použití vodních živočichů k jinému než původně zamýšlenému účelu za předpokladu, že nové použití nepředstavuje pro nákazový status vodních živočichů v místě určení větší riziko než původně zamýšlené použití.

Článek 194

Povinnosti provozovatelů v místě určení

1. Provozovatelé zařízení akvakultury a zařízení pro potraviny z vodních organismů schválených pro tlumení nákaz, jež přijímají vodní živočichy, a provozovatelé přijímající vodní živočichy za účelem vypuštění do volné přírody před vyložením těchto vodních živočichů:

a) ověří přítomnost jednoho z těchto dokumentů, jsou-li vyžadovány:

i) veterinární osvědčení stanovená v čl. 208 odst. 1, článku 209 a čl. 223 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle článků 189, 211 a 213;

ii) dokumenty obsahující vlastní prohlášení stanovené v čl. 218 odst. 1 a v pravidlech přijatých podle čl. 218 odst. 3 a 4;

b) po kontrole přijatých vodních živočichů uvědomí příslušný orgán místa určení o jakékoli nesrovnalosti týkající se:

i) přijatých vodních živočichů;

ii) dokumentů uvedených v písm. a) bodě i) a ii).

2. V případě jakékoli nesrovnalosti uvedené v odst. 1 písm. b) provozovatel izoluje vodní živočichy, s nimiž daná nesrovnalost souvisí, dokud o nich příslušný orgán místa určení nerozhodne.

Článek 195

Všeobecné požadavky týkající se přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury převážených přes členské státy, kteří jsou však určeni pro vývoz z Unie do třetích zemí nebo území

Provozovatelé zajistí, aby živočichové pocházející z akvakultury určení pro vývoz do třetí země nebo území převážení přes území jiného členského státu splňovali požadavky stanovené v článcích 191, 192 a 193.

Oddíl 2

Vodní živočichové určení pro zařízení akvakultury nebo k vypuštění do volné přírody

Článek 196

Mimořádné úhyny nebo jiné příznaky závažných nákaz

1. Provozovatelé přemísťují vodní živočichy ze zařízení akvakultury nebo z volné přírody do jiného zařízení akvakultury nebo je vypouštějí do volné přírody, pouze pokud taková zvířata:

a) nevykazují žádné příznaky nákazy; a

b) pocházejí ze zařízení akvakultury nebo z prostředí, kde nejsou mimořádné úhyny s neurčenou příčinou.

2. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán na základě vyhodnocení rizika povolit přemístění nebo vypuštění vodních živočichů uvedených v daném odstavci, pokud dotyční živočichové pocházejí z takové části zařízení akvakultury nebo z volné přírody, která je nezávislá na epizootologické jednotce, v níž nastaly mimořádné úhyny nebo se vyskytly jiné příznaky nákaz.

Je-li přemístění nebo vypuštění podle tohoto odstavce uskutečňováno do jiného členského státu, příslušný orgán je povolí, pouze pokud příslušné orgány členského státu určení nebo případně členských států tranzitu s takovým přemístěním nebo vypuštěním udělily souhlas.

Článek 197

Přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury určených pro členské státy, oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují živočichy pocházející z akvakultury, kteří patří k druhům uvedeným na seznamu, na něž se může vztahovat jedna nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c), do zařízení akvakultury nebo za účelem vypuštění do volné přírody v členském státu, oblasti či jednotce, které byly prohlášeny za prosté nákazy uvedené na seznamu nákaz v souladu s čl. 34 odst. 4 nebo čl. 37 odst. 4, pouze jedná-li se o živočichy z členského státu, jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté daných nákaz.

2. Provozovatelé přemísťují živočichy pocházející z akvakultury, kteří patří k druhům uvedeným na seznamu, na něž se může vztahovat jedna nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c), do zařízení akvakultury nebo za účelem vypuštění do volné přírody v členském státu, oblasti či jednotce, které podléhají eradikačnímu programu pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu nákaz podle čl. 31 odst. 1 nebo 2, pouze jedná-li se o živočichy z členského státu, jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté daných nákaz.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se odchylek od požadavků na přemísťování nebo vypouštění podle odstavce 1 a 2 tohoto článku, jež nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), s ohledem na:

a) druhy, kategorie a vývojové fáze dotčených živočichů pocházejících z akvakultury;

b) typ zařízení původu a určení;

c) zamýšlené použití živočichů pocházejících z akvakultury;

d) místo určení živočichů pocházejících z akvakultury;

e) ošetření, zpracovatelské metody a jiná zvláštní opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná v místě původu nebo v místě určení.

Článek 198

Odchylky udělované členskými státy, jež se týkají povinnosti provozovatelů s ohledem na přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury mezi členskými státy, oblastmi nebo jednotkami, na něž se vztahuje eradikační program

Odchylně od čl. 197 odst. 1 a 2 mohou členské státy provozovatelům povolit přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do oblasti nebo jednotky, pro které byl zaveden eradikační program v souladu s čl. 31 odst. 1 a 2, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), z jiné oblasti nebo jednotky, pro které byl tento eradikační program rovněž zaveden v souvislosti se stejnými nákazami uvedenými na seznamu, neohrozí-li toto přemísťování nákazový status členského státu, oblasti nebo jednotky určení.

Je-li takové přemístění uskutečňováno do jiného členského státu, příslušný orgán je povolí, pouze pokud příslušné orgány členského státu určení a případně členského státu tranzitu s takovým přemístěním udělily souhlas.

Článek 199

Opatření členských států týkající se vypouštění vodních živočichů do volné přírody

Členské státy mohou požadovat, aby vodní živočichové byli vypouštěni do volné přírody, pouze pokud pocházejí z členského státu nebo z jeho oblasti či jednotky prohlášených za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 1 nebo čl. 37 odst. 1, pokud jde o jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), pro které je přemísťovaný druh vodních živočichů druhem uvedeným na seznamu, a to bez ohledu na nákazový status oblasti, kde mají být vodní živočichové vypuštěni.

Článek 200

Přemísťování volně žijících vodních živočichů určených pro členské státy, jejich oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Články 196, 197 a 198 se použijí rovněž na přemísťování volně žijících vodních živočichů určených pro zařízení akvakultury nebo k vypuštění do volné přírody.

2. Provozovatelé při přemísťování volně žijících vodních živočichů mezi stanovišti přijmou vhodná a nezbytná opatření k prevenci nákaz, aby zajistili, že:

a) taková přemísťování nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení a

b) v nezbytných případech jsou zavedena opatření ke zmírnění rizika nebo jiná opatření biologické bezpečnosti, aby se zajistilo splnění podmínek stanovených v písmeni a).

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz přijímaných provozovateli podle odstavce 2 tohoto článku. Do přijetí těchto aktů v přenesené pravomoci může o takových opatření rozhodnout příslušný orgán místa určení.

Oddíl 3

Vodní živočichové určení k lidské spotřebě

Článek 201

Přemísťování živých živočichů pocházejících z akvakultury určených pro lidskou spotřebu v členských státech, jejich oblastech nebo jednotkách, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují živé živočichy pocházející z akvakultury, kteří patří k druhům uvedeným na seznamu, na něž se může vztahovat jedna nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nebo c), určené k lidské spotřebě do členského státu, jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 4 nebo čl. 37 odst. 4 nebo pro které byl zaveden eradikační program v souladu s čl. 31 odst. 1 nebo 2, pokud jde o jednu nebo více

nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), pouze pokud uvedení živočichové pocházejí z členského státu, jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 4 nebo čl. 37 odst. 4.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou členské státy provozovatelům povolit vpouštění živých živočichů pocházejících z akvakultury do oblasti nebo jednotky, pro které byl zaveden eradikační program v souladu s čl. 31 odst. 1 nebo 2, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), z jiné oblasti nebo jednotky, pro které byl tento eradikační program rovněž zaveden s ohledem na stejné nákazy v rámci daného členského státu, neohrozí-li takové přemísťování nákazový status členského státu nebo jeho oblasti či jednotky.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se odchylek podle odstavce 2 tohoto článku pro přemísťování živých živočichů pocházejících z akvakultury, která nepředstavují významné riziko šíření nákaz s ohledem na:

a) druhy, kategorie a vývojové fáze dotyčných živočichů pocházejících z akvakultury;

b) způsoby chovu živočichů pocházejících z akvakultury a typ produkce v zařízeních akvakultury v místě původu a v místě určení;

c) zamýšlené použití živočichů pocházejících z akvakultury;

d) místo určení živočichů pocházejících z akvakultury;

e) ošetření, zpracovatelské metody a jiná zvláštní opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná v místě původu nebo v místě určení.

Článek 202

Přemísťování živých volně žijících vodních živočichů určených pro členské státy, jejich oblasti nebo jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy nebo na něž se vztahuje eradikační program, a akty v přenesené pravomoci

1. Ustanovení čl. 201 odst. 1 a 2 a pravidla přijatá podle čl. 201 odst. 3 se použijí také na přemísťování živých volně žijících vodních živočichů určených k lidské spotřebě, kteří jsou určeni pro členské státy nebo jejich oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 4 nebo čl. 37 odst. 4 nebo na něž se vztahuje eradikační program v souladu s čl. 31 odst. 1 nebo 2, jsou-li opatření přijatá na tomto základě nezbytná k zajištění toho, aby uvedení živočichové nepředstavovali významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení.

2. Odstavec 1 tohoto článku se použije rovněž na živé vodní živočichy, na něž se nevztahuje definice živočichů pocházejících z akvakultury obsažená v čl. 4 odst. 7.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se požadavků na přemísťování u volně žijících vodních živočichů určených k lidské spotřebě, jež doplňují odstavce 1 a 2 tohoto článku.

Oddíl 4

Odchylky od oddílů 1 až 3 (články 191 až 202) a doplňková opatření ke zmírnění rizika

Článek 203

Vodní živočichové určení pro uzavřená zařízení akvakultury a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují vodní živočichy do uzavřeného zařízení akvakultury, pouze pokud daní živočichové splňují tyto podmínky:

a) pocházejí z jiného uzavřeného zařízení akvakultury;

b) nepředstavují významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na druhy uvedené na seznamu živočichů v uzavřeném zařízení akvakultury v místě určení, s výjimkou případů, kdy je toto přemístění povoleno pro vědecké účely.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných pravidel pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do uzavřených zařízení akvakultury, doplňujících pravidla stanovená v odstavci 1 tohoto článku;

b) zvláštních pravidel pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do uzavřených zařízení akvakultury, v nichž zavedená opatření ke zmírnění rizika zaručují, že tato přemísťování nepředstavují významné riziko pro zdraví živočichů pocházejících z akvakultury v daném uzavřeném zařízení akvakultury a v okolních zařízeních.

Článek 204

Přemísťování vodních živočichů pro vědecké účely a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán místa určení může se souhlasem příslušného orgánu místa původu povolit pro vědecké účely přemístění vodních živočichů na území členského státu určení, pokud tato přemístění nesplňují požadavky oddílů 1 až 3 (články 191 až 202), s výjimkou čl. 191 odst. 1 a 3 a článků 192, 193 a 194.

2. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 udělí odchylky stanovené v uvedeném odstavci pouze za těchto podmínek:

a) příslušné orgány míst určení a původu:

i) se dohodly na podmínkách pro toto přemísťování;

ii) zajistí, aby byla zavedena nezbytná opatření ke zmírnění rizika, aby přemísťování uvedených vodních živočichů neohrozilo nákazový status na trase a v místech určení, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

iii) informovaly příslušné orgány členských států tranzitu o případné udělené odchylce a o podmínkách, za nichž je toto povolení uděleno;

b) uvedená přemísťování probíhají pod dohledem příslušných orgánů míst původu a určení a případně příslušných orgánů členských států tranzitu.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se pravidel pro udělování odchylek příslušnými orgány, doplňujících pravidla podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 205

Další specifická použití vodních živočichů, zvláštní požadavky a odchylky a přenesení pravomocí

1. Provozovatelé přijmou nezbytná preventivní opatření, která zajistí, aby přemísťování vodních živočichů určených pro specifické účely nebo použití vyjmenované v odst. 2 písm. a) bodech i) až vi) tohoto článku, nepředstavovalo riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) na vodní živočichy v místě určení.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) zvláštního požadavku doplňujícího pravidla stanovená v oddílech 1 až 3 (články 191 až 202) pro přemísťování vodních živočichů pro tyto účely:

i) zoologické zahrady, obchody se zvířaty v zájmovém chovu, velkoobchod a zahradní jezírka;

ii) výstavy;

iii) sportovní rybolov, včetně rybích návnad;

iv) kulturní a podobné akce;

v) komerční akvária; nebo

vi) zdravotní a jiné podobné účely.

b) odchylek od oddílů 1 až 3 (články 191 až 202), s výjimkou čl. 191 odst. 1 a 3 a článků 192, 193 a 194 pro přemísťování vodních živočichů podle písmene a) tohoto odstavce za předpokladu, že byla přijata vhodná ustanovení týkající se biologické bezpečnosti, jež zajistí, aby tato přemísťování nepředstavovala významné riziko pro nákazový status místa určení.

Článek 206

Prováděcí pravomoc k přijímání dočasných pravidel pro přemísťování určitých druhů nebo kategorií vodních živočichů

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit dočasná dodatečná či alternativní pravidla k pravidlům stanoveným v této kapitole pro přemísťování konkrétních druhů nebo kategorií vodních živočichů, jestliže:

a) požadavky na přemísťování podle článku 196, čl. 197 odst. 1, článků 198 a 199, čl. 200 odst. 1 a 2, článku 201 a čl. 202 odst. 1, čl. 203 odst. 1, čl. 204 odst. 1 a 2 a pravidel přijatých podle čl. 197 odst. 3, čl. 200 odst. 3, čl. 202 odst. 3, čl. 203 odst. 2 a čl. 204 odst. 3 a článku 205 nezmírňují účinně rizika, která představují přemísťování uvedených vodních živočichů; nebo

b) se zdá, že nákaza uvedená na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) se šíří navzdory požadavkům na přemísťování stanoveným v souladu s oddíly 1 až 4 (články 191 až 207).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s nákazou uvedenou na seznamu, jež představuje riziko s velmi významným dopadem, a s přihlédnutím k záležitostem uvedeným v článku 205 přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

Článek 207

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů stanovených v tomto oddíle

Komise vychází při určování pravidel, která mají být stanovena v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech stanovených v čl. 203 odst. 2, čl. 204 odst. 3 a v článcích 205 a 206, z těchto skutečností:

a) rizika spojená s přemísťováním podle zmíněných ustanovení;

b) nákazový status s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v místech původu, tranzitu a určení;

c) druhy vodních živočichů uvedené na seznamu v souvislosti s nákazami uvedenými na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d);

d) opatření biologické bezpečnosti zavedená v místech původu, tranzitu a určení;

e) veškeré zvláštní podmínky, za kterých jsou vodní živočichové drženi;

f) zvláštní vzorce přemísťování v případě typu zařízení akvakultury a dotčeného druhu nebo dotčené kategorie vodních živočichů;

g) další epizootologické faktory.

Oddíl 5

Veterinární certifikace

Článek 208

Povinnost provozovatelů zajistit, aby živočichové pocházející z akvakultury byli doprovázeni veterinárním osvědčením

1. Provozovatelé přemísťují živočichy pocházející z akvakultury, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 216 odst. 1, jedná-li se živočichy druhů uvedených na seznamu v souvislosti s nákazami uvedenými na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), určené k vpuštění do členského státu nebo jeho oblasti či jednotky, které byly prohlášeny za prosté nákazy v souladu s čl. 36 odst. 4 a čl. 37 odst. 4 nebo pro které byl zaveden eradikační program podle čl. 30 odst. 1 nebo 2 s ohledem na jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c).

2. Provozovatelé přemísťují živočichy pocházející z akvakultury, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 216 odst. 1, jedná-li se o živočichy druhů uvedených na seznamu v souvislosti s příslušnou nákazou či nákazami podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a b), jež smějí opustit uzavřené pásmo podléhající opatřením k tlumení nákaz stanoveným v čl. 55 odst. 1 písm. f) bodě ii), článcích 56 a 64 nebo čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1, článku 79 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 67 a 68, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2 a článku 259 pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a b).

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, jež zajistí, aby živočichy pocházející z akvakultury doprovázelo během přesunu z jejich místa původu do jejich místa určení veterinární osvědčení, nejsou-li v pravidlech přijatých podle článku 214 stanovena zvláštní opatření.

Článek 209

Povinnost provozovatelů zajistit, aby jiní vodní živočichové byli doprovázeni veterinárním osvědčením, a prováděcí pravomoci

1. V případech, kdy je z důvodu rizika spojeného s přemísťováním vodních živočichů jiných než živočichů pocházejících z akvakultury vyžadována veterinární certifikace v souladu s pravidly stanovenými v čl. 211 odst. 1 písm. a), provozovatelé tyto vodní živočichy přemísťují, pouze pokud jsou doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s čl. 216 odst. 1.

2. Článek 208 se použije také na vodní živočichy jiné než živočichy pocházející z akvakultury, určené pro zařízení akvakultury nebo k vypuštění do volné přírody. Pokud příslušný orgán členského státu původu dospěje k závěru, že vydání osvědčení není vzhledem k povaze místa původu těchto vodních živočichů možné, může povolit přemístění bez veterinárního osvědčení, s výhradou souhlasu příslušného orgánu místa určení.

3. Tento článek se netýká volně žijících vodních živočichů, kteří jsou vytěženi nebo loveni pro přímou lidskou spotřebu.

Článek 210

Udělování odchylek týkajících se vnitrostátní veterinární certifikace členskými státy

Odchylně od požadavků na veterinární certifikaci stanovených v článcích 208 a 209 mohou členské státy udělit odchylky týkající se přemísťování některých zásilek vodních živočichů bez veterinárního osvědčení na svém území, mají-li zaveden alternativní systém, který zajišťuje, že tyto zásilky jsou sledovatelné a splňují veterinární požadavky pro toto přemísťování podle oddílů 1 až 4 (články 191 až 207).

Článek 211

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se veterinární certifikace vodních živočichů

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) požadavku na veterinární certifikaci při přemísťování vodních živočichů jiných než živočichů pocházejících z akvakultury podle čl. 209 odst. 1 v případech, kdy je veterinární certifikace nezbytná k tomu, aby se zajistilo, že dané přemístění je v souladu s následujícími veterinárními požadavky pro dotyčné druhy zvířat uvedené na seznamu:

i) požadavky stanovené v oddílech 1 až 4 (články 191 až 207) a v pravidlech přijatých podle těchto oddílů;

ii) opatření k tlumení nákaz stanovená v čl. 55 odst. 1, článku 56, čl. 61 odst. 1, článcích 62 a 64, čl. 65 odst. 1, čl. 74 odst. 1 a čl. 79 odst. 1 a 2 nebo v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63, 67 a 68, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2;

iii) mimořádná opatření stanovená v pravidlech přijatých podle článku 259;

b) zvláštních pravidel pro veterinární certifikaci podle článků 208 a 209, jestliže zvláštní opatření ke zmírnění rizika přijatá příslušným orgánem zajišťují:

i) vysledovatelnost přemísťovaných vodních živočichů;

ii) že přemísťovaní vodní živočichové splňují požadované veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 4 (články 191 až 207);

c) odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle článků 208 a 209 a podmínek pro tyto odchylky u přemísťování vodních živočichů, kteří nepředstavují významné riziko šíření nákaz s ohledem na:

i) druhy, kategorie nebo vývojové fáze dotčených vodních živočichů;

ii) metody chovu a typ produkce těchto druhů a kategorií živočichů pocházejících z akvakultury;

iii) zamýšlené použití vodních živočichů; nebo

iv) místo určení vodních živočichů.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví pravidla týkající se povinnosti provozovatelů v souladu s čl. 209 odst. 2 zajistit, aby volně žijící vodní živočichové určení pro zařízení akvakultury byli doprovázeni veterinárním osvědčením.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 212

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení uvedené v článcích 208, 209 a 210 obsahuje alespoň tyto informace:

a) zařízení nebo místo původu, zařízení nebo místo určení a, je-li to relevantní pro šíření nákaz, jakékoli zařízení nebo místo navštívené během přepravy;

b) popis dotyčných vodních živočichů, včetně jejich druhu a kategorie;

c) množství (počet, objem nebo hmotnost) vodních živočichů;

d) informace potřebné k prokázání toho, že daní vodní živočichové splňují příslušné veterinární požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 4 (články 191 až 207).

2. Veterinární osvědčení může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

Článek 213

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se obsahu veterinárních osvědčení

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se obsahu veterinárních osvědčení stanovených v čl. 212 odst. 1, pokud jde o:

a) podrobná pravidla týkající se obsahu uvedených veterinárních osvědčení stanovených v čl. 212 odst. 1 pro různé druhy a kategorie vodních živočichů;

b) dodatečné informace, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení podle čl. 212 odst. 1.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 214

Přenesení pravomocí týkající se zvláštních typů přemísťování vodních živočichů na místo určení

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se zvláštních opatření, jež doplňují požadavky na veterinární certifikace stanovená v článku 208 a 209 pro tyto typy přemísťování vodních živočichů:

a) přemísťování vodních živočichů, kteří musí být vráceni do svého místa původu nebo být přemístěni do jiného místa určení, a to z jednoho nebo více těchto důvodů:

   i) jejich plánovaná cesta byla neočekávaně přerušena z důvodu dodržování dobrých životních podmínek zvířat;

   ii) během cesty došlo k nepředvídané nehodě nebo události;

   iii) v místě určení v jiném členském státě nebo na vnější hranici Unie byli odmítnuti;

   iv) ve třetí zemi nebo území byli odmítnuti;

b) přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury určených na výstavy a sportovní, kulturní a podobné akce a jejich následný návrat do místa původu.

Článek 215

Povinnosti provozovatelů v oblasti spolupráce s příslušnými orgány pro účely veterinární certifikace

Provozovatelé:

a) před zamýšleným přemísťováním příslušnému orgánu poskytnou veškeré informace nezbytné pro vyplnění veterinárního osvědčení stanoveného v článcích 208 a 209 a v pravidlech přijatých podle článků 211, 213 a 214;

b) v případě potřeby zajistí podrobení dotyčných vodních živočichů kontrole dokladů, kontrole totožnosti a fyzické kontrole podle čl. 216 odst. 3 a pravidel přijatých podle čl. 216 odst. 4.

Článek 216

Odpovědnost příslušného orgánu za veterinární certifikaci a akty v přenesené pravomoci

1. Příslušný orgán na základě žádosti provozovatele vydá veterinární osvědčení pro přemísťování vodních živočichů, je-li vyžadováno na základě článků 208 a 209 nebo pravidel přijatých podle článků 211 a 214, jestliže byly splněny tyto příslušné veterinární požadavky:

a) požadavky stanovené v článku 191, čl. 192 odst. 1, článcích 193, 195 a 196, čl. 197 odst. 1, článcích 198 a 199, čl. 200 odst. 1 a 2, článku 201, čl. 203 odst. 1 a čl. 204 odst. 1 a 2;

b) požadavky stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 192 odst. 2, čl. 197 odst. 3, čl. 200 odst. 3, čl. 201 odst. 3, čl. 202 odst. 3, čl. 203 odst. 2 a čl. 204 odst. 3 a článku 205;

c) požadavky stanovené v prováděcích aktech přijatých podle článku 206.

2. Veterinární osvědčení:

a) jsou ověřena, orazítkována a podepsána úředním veterinárním lékařem;

b) zůstávají v platnosti po období stanovené v pravidlech přijatých podle odst. 4 písm. c), během kterého vodní živočichové, na něž se dané osvědčení vztahuje, nadále musejí splňovat veterinární záruky v něm obsažené.

3. Příslušný úřední veterinární lékař před podpisem veterinárního osvědčení, prostřednictvím kontroly dokladů, kontroly totožnosti a fyzické kontroly podle aktů v přenesené pravomoci přijatých případně na základě odstavce 4 ověří, že vodní živočichové, na které se osvědčení vztahuje, splňují požadavky této kapitoly, a to s ohledem na dané druhy a kategorie vodních živočichů a veterinární požadavky.

4. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které stanoví pravidla týkající se:

a) typů kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření pro různé druhy a kategorie vodních živočichů, které musí provést úřední veterinární lékař v souladu s odstavcem 3, aby ověřil splnění požadavků této kapitoly;

b) časových rámců pro provádění těchto kontrol dokladů, kontrol totožnosti a fyzických kontrol a vyšetření a vydávání veterinárních osvědčení úředním veterinárním lékařem před přemístěním zásilek vodních živočichů;

c) dobu platnosti veterinárních osvědčení.

Článek 217

Elektronická veterinární osvědčení

Elektronická veterinární osvědčení předkládaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím systému TRACES mohou nahradit veterinární osvědčení stanovená v čl. 216 odst. 1, jestliže tato elektronická veterinární osvědčení:

a) obsahují všechny informace, jež musí obsahovat vzor veterinárního osvědčení podle čl. 212 odst. 1 a pravidel přijatých podle článku 213;

b) zajišťují vysledovatelnost dotčených vodních živočichů a vazbu mezi těmito živočichy a elektronickým veterinárním osvědčením;

c) je během celé doby přepravy zajištěn přístup příslušných orgánů členského státu původu, tranzitu a určení k elektronickým dokladům.

Článek 218

Dokument obsahující vlastní prohlášení provozovatelů pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury do jiných členských států a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé v místě původu vydají dokument obsahující vlastní prohlášení pro přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury z jejich místa původu v jednom členském státě do místa určení v jiném členském státě a zajistí, aby tento dokument tyto živočichy pocházející z akvakultury doprovázel, jestliže se nevyžaduje, aby byli doprovázeni veterinárním osvědčením stanoveným v článcích 208 a 209 nebo v pravidlech přijatých podle článků 211 a 214.

2. Dokument obsahující vlastní prohlášení stanovený v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace týkající se daných živočichů pocházejících z akvakultury:

a) jejich místo původu a místo určení a případně veškerá místa během přepravy;

b) dopravní prostředek;

c) popis živočichů pocházejících z akvakultury, jejich kategorie, druhy a množství (počet, objem nebo hmotnost) podle dotyčných živočichů;

d) informace potřebné k prokázání toho, že daní živočichové pocházející z akvakultury splňují příslušné požadavky na přemísťování stanovené v oddílech 1 až 4 (články 191 až 207).

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných pravidel pro obsah dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 2 tohoto článku pro různé druhy a kategorie živočichů pocházejících z akvakultury;

b) dodatečných informací, které mají být obsaženy v dokumentu obsahujícím vlastní prohlášení kromě informací stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla pro vzorový formulář dokumentu obsahujícího vlastní prohlášení stanoveného v odstavci 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 6

Hlášení přemísťování vodních živočichů do jiných členských států

Článek 219

Povinnosti provozovatelů týkající se hlášení přemísťování vodních živočichů do jiných členských států

1. Provozovatelé jiní než dopravci předem ohlásí příslušnému orgánu v členském státě původu zamýšlené přemísťování vodních živočichů z jednoho členského státu do jiného členského státu, jestliže:

a) vodní živočichové musí být doprovázeni veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s články 208 a 209 nebo pravidly přijatými podle článku 211 a čl. 214 odst. 2;

b) vodní živočichové musí být doprovázeni veterinárním osvědčením pro vodní živočichy, jsou-li přemísťováni z uzavřeného pásma podle čl. 208 odst. 2 písm. a);

c) přemísťovaní živočichové pocházející z akvakultury a volně žijící vodní živočichové jsou určeni:

i) pro zařízení podléhající registraci v souladu s článkem 173 nebo schválení v souladu s články 176 až 179;

ii) k vypuštění do volné přírody;

d) se vyžaduje hlášení v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle článku 221.

2. Pro účely hlášení podle odstavce 1 tohoto článku poskytují provozovatelé příslušnému orgánu členského státu původu veškeré nezbytné informace, aby mu umožnili hlásit přemísťování příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s čl. 220 odst. 1.

Článek 220

Odpovědnost příslušného orgánu za hlášení přemísťování vodních živočichů do jiných členských států

1. Příslušný orgán členského státu původu hlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování vodních živočichů podle článku 219, pokud pro toto hlášení nebyla udělena odchylka v souladu s čl. 221 odst. 1 písm. c).

2. Hlášení uvedené v odstavci 1 se provádí před daným přemístěním a pokud možno prostřednictvím systému TRACES.

3. Členské státy určí regiony pro spravování hlášení přemísťování podle odstavce 1.

4. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán členského státu původu povolit dotyčnému provozovateli hlásit částečně nebo úplně přemísťování vodních živočichů prostřednictvím systému TRACES příslušnému orgánu členského státu určení.

Článek 221

Přenesení pravomocí a prováděcí akty pro hlášení přemísťování vodních živočichů provozovateli a příslušným orgánem

1. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) požadavku na předběžné hlášení přemísťování vodních živočichů mezi členskými státy provozovateli v souladu s článkem 219 u jiných druhů a kategorií, než jaké jsou uvedeny v čl. 219 odst. 1 písm. a), b) a c), je-li v zájmu zajištění splnění veterinárních požadavků stanovených v této kapitole nezbytná sledovatelnost tohoto přemísťování;

b) informací nezbytných pro hlášení přemísťování vodních živočichů podle článku 219 a čl. 220 odst. 1;

c) odchylek od požadavků na hlášení podle čl. 219 odst. 1 písm. c) pro druhy a kategorie vodních živočichů nebo typy přemísťování, které představují nevýznamné riziko;

d) nouzových postupů pro hlášení přemísťování vodních živočichů v případě přerušení dodávek elektřiny nebo dalších narušení systému TRACES;

e) požadavků na určení regionů členskými státy podle čl. 220 odst. 3.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, pokud jde o:

a) podrobné náležitosti hlášení:

i) přemísťování vodních živočichů podávaném provozovateli příslušnému orgánu členského státu původu podle článku 219;

ii) přemísťování vodních živočichů podávaném příslušným orgánem členského státu původu členskému státu určení podle čl. 220 odst. 1;

b) lhůty pro:

i) poskytnutí nezbytných informací podle čl. 219 odst. 2 provozovateli příslušnému orgánu členského státu původu;

ii) hlášení přemísťování příslušným orgánem členského státu původu podle čl. 220 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 3

Produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů v rámci Unie

Článek 222

Obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přijmou vhodná preventivní opatření, aby zajistili, že ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů tyto produkty nezpůsobí šíření:

a) nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) s ohledem na nákazový status v místě produkce, zpracování a určení;

b) nově se objevujících nákaz.

2. Provozovatelé zajistí, aby produkty živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů nepocházely ze zařízení nebo z potravinářských podniků ani aby nebyly získávány z živočichů, kteří pocházejí z takových zařízení nebo potravinářských podniků, na něž se vztahují:

a) mimořádná opatření stanovená v článcích 257 a 258 a v pravidlech přijatých podle článku 259, nejsou-li z uvedených pravidel v části VII stanoveny odchylky (články 257 až 262);

b) omezení přemísťování použitelná na vodní živočichy a produkty živočišného původu z vodních živočichů stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. c), čl. 55 odst. 1 písm. e), článku 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b), čl. 74 odst. 1 písm. a), čl. 76 odst. 2 písm. b), čl. 76 odst. 3, článku 79, 81 a čl. 82 odst. 2 a 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67 a čl. 70 odst. 3, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4, čl. 76 odst. 5 a čl. 83 odst. 2, pokud v uvedených pravidlech nejsou od těchto omezení přemísťování stanoveny odchylky.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se podrobných požadavků, kterými se doplňují požadavky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o přemísťování produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, s ohledem na:

a) nákazy a druhy vodních živočichů nákazou dotčených, pro něž se uplatňují mimořádná opatření nebo omezení přemísťování podle odstavce 2 tohoto článku;

b) typy produktů živočišného původu z vodních živočichů;

c) opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná na produkty živočišného původu z vodních živočichů v místě původu a v místě určení;

d) zamýšlené použití produktů živočišného původu z vodních živočichů;

e) místo určení produktů živočišného původu z vodních živočichů.

4. Tento článek se nepoužije na produkty živočišného původu z volně žijících vodních živočichů, kteří jsou vytěženi nebo loveni pro přímou lidskou spotřebu.

Článek 223

Veterinární osvědčení a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé přemísťují následující produkty živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, pouze pokud jsou doprovázeny veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem členského státu původu v souladu s odstavcem 3:

a) produkty živočišného původu z vodních živočichů, které

i) smějí opustit uzavřené pásmo podléhající mimořádným opatřením stanoveným v pravidlech přijatých podle článku 259 a

ii) pocházejí z druhů vodních živočichů, na něž se vztahují uvedená mimořádná opatření;

b) produkty živočišného původu z vodních živočichů, které

i) smějí opustit uzavřené pásmo podléhající opatřením k tlumení nákaz v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. c), čl. 55 odst. 1 písm. c), článkem 56, čl. 61 odst. 1 písm. a), čl. 62 odst. 1 a čl. 63 odst. 1, čl. 65 odst. 1 písm. c), čl. 70 odst. 1 písm. b) a čl. 74 odst. 1 písm. a), článkem 79 a s pravidly přijatými podle čl. 55 odst. 2, článků 63 a 67, čl. 71 odst. 3, čl. 74 odst. 4 a čl. 83 odst. 2 a

ii) pocházejí z druhů vodních živočichů, na které se vztahují uvedená opatření k tlumení nákaz.

2. Odchylně od odstavce 1 není takové osvědčení vyžadováno pro přemísťování produktů živočišného původu pocházejících z volně žijících vodních živočichů, pokud:

a) jsou zavedena alternativní opatření ke zmírnění rizika schválená příslušným orgánem s cílem zajistit, aby tato přemísťování nepředstavovala riziko šíření nákaz uvedených na seznamu;

b) zásilky takových produktů jsou sledovatelné.

3. Provozovatelé přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 doprovází produkty živočišného původu z jejich místa původu do místa určení.

4. Příslušný orgán vydá na žádost dotčeného provozovatele veterinární osvědčení pro přemístění produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že příslušné požadavky uvedené v tomto článku byly splněny.

5. Na veterinární certifikaci pro přemísťování produktů živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů podle odstavce 1 tohoto článku se použijí články 212 a 214 až 217 a pravidla přijatá podle článku 213 a čl. 216 odst. 4.

6. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se požadavků a podrobných pravidel pro veterinární osvědčení doprovázející produkty živočišného původu z živočichů jiných než živých vodních živočichů uvedené v odstavci 1 tohoto článku, s ohledem na:

a) typy daných produktů živočišného původu;

b) opatření ke zmírnění rizika uplatňovaná na dotyčné produkty živočišného původu, jimiž se snižují rizika šíření nákaz;

c) zamýšlené použití uvedených produktů;

d) místo určení uvedených produktů.

Článek 224

Obsah veterinárních osvědčení a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Veterinární osvědčení pro produkty živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů obsahuje alespoň tyto informace:

a) zařízení nebo místo původu a zařízení nebo místo určení;

b) popis daných produktů živočišného původu;

c) množství (počet, objem nebo hmotnost) produktů živočišného původu;

d) identifikace produktů živočišného původu, je-li vyžadována na základě čl. 65 odst. 1 písm. h) nebo pravidel přijatých podle článku 67;

e) informace potřebné k prokázání toho, že dotyčné produkty splňují požadavky na omezení přemísťování podle čl. 222 odst. 2 a pravidel přijatých podle čl. 222 odst. 3.

2. Veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat i jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

3. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se změn a doplnění informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení stanoveném v odstavci 1 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se vzorů veterinárních osvědčení stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 225

Hlášení přemísťování produktů živočišného původu do jiných členských států

1. Provozovatelé:

a) předem informují příslušný orgán členského státu původu o zamýšleném přemísťování produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů, pokud se vyžaduje, aby dotyčné zásilky byly doprovázeny veterinárním osvědčením v souladu s čl. 223 odst. 1;

b) poskytují veškeré nezbytné informace, aby příslušnému orgánu členského státu původu umožnili hlášení daného přemísťování členskému státu určení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Příslušný orgán členského státu původu nahlásí příslušnému orgánu členského státu určení přemísťování produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů v souladu s čl. 220 odst. 1.

3. Na hlášení produktů živočišného původu z vodních živočichů jiných než živých vodních živočichů se použijí články 219 a 220 a pravidla přijatá podle článku 221.

KAPITOLA 4

Vnitrostátní opatření

Článek 226

Vnitrostátní opatření určená k omezení dopadu nákaz jiných než nákaz uvedených na seznamu

1. Představuje-li nákaza jiná než nákaza uvedená na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) významné riziko pro zdraví vodních živočichů v členském státě, může dotčený členský stát přijmout vnitrostátní opatření k prevenci zavlečení nebo k tlumení šíření této nákazy.

Členské státy zajistí, aby tato vnitrostátní opatření nepřekračovala meze toho, co je vhodné a nezbytné pro prevenci zavlečení nebo pro tlumení šíření dané nákazy v dotyčném členském státě.

2. Členské státy předem oznámí Komisi veškerá navrhovaná vnitrostátní opatření podle odstavce 1, která mohou mít vliv na přemísťování vodních živočichů a produktů živočišného původu pocházejících z vodních živočichů mezi členskými státy.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválí a v případě potřeby pozmění vnitrostátní opatření uvedená v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. Schválení podle odstavce 3 se udělí pouze tehdy, je-li zavedení omezení přemísťování mezi členskými státy nezbytné v zájmu prevence zavlečení nebo tlumení šíření nákazy uvedené v odstavci 1, přičemž se zohlední celkový dopad dané nákazy a přijatých opatření na Unii.

HLAVA III

ŽIVOČICHOVÉ DRUHŮ JINÝCH NEŽ TĚCH, KTERÉ JSOU DEFINOVÁNY JAKO SUCHOZEMSKÁ ZVÍŘATA A VODNÍ ŽIVOČICHOVÉ, A ZÁRODEČNÉ PRODUKTY A PRODUKTY ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU Z TĚCHTO JINÝCH ŽIVOČICHŮ

Článek 227

Veterinární požadavky týkající se jiných živočichů a zárodečných produktů a produktů živočišného původu z těchto jiných živočichů

Patří-li jiní živočichové k druhům uvedeným na seznamu v souvislosti s nákazou uvedenou na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a tito jiní živočichové nebo jejich zárodečné produkty či produkty živočišného původu z nich získané představují riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat v Unii, uplatní se jeden nebo více těchto požadavků:

a) požadavky týkající se registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů pro zařízení a dopravce stanovené v kapitole 1 hlavy I a v kapitole 1 hlavy II (články 84 až 101 a články 172 až 175);

b) požadavky týkající se vysledovatelnosti stanovené v článcích 108 až 111 a v článku 117 pro jiná zvířata a v článku 122 pro zárodečné produkty;

c) požadavky týkající se přemísťování:

   i) pro jiná zvířata, jež žijí převážně v suchozemském prostředí nebo jež jsou běžně postihována nákazami suchozemských zvířat, přičemž se zohlední kritéria stanovená v čl. 228 odst. 3 písm. d) a e), požadavky stanovené v části IV hlavě I kapitole 3 oddílu 1 (články 124 a 125) a oddílu 6 (články 137 až 142) a části IV hlavě I kapitole 5 (články 155 a 156);

   ii) pro jiné živočichy, kteří žijí převážně ve vodním prostředí nebo jsou běžně postihováni nákazami vodních živočichů, přičemž se zohlední kritéria stanovená v čl. 228 odst. 3 písm. d) a e), požadavky stanovené v části IV hlavě II kapitole 2 oddílech 1 až 4 (články 191 až 207);

   iii) pro zárodečné produkty, všeobecné požadavky týkající se přemísťování stanovené v článcích 157 a 158 a zvláštní požadavky na přemísťování do jiných členských států stanovené v článcích 164 a 165;

   iv) pro produkty živočišného původu, obecné povinnosti provozovatelů týkající se zdraví zvířat s ohledem na produkci, zpracování a distribuci produktů živočišného původu v rámci Unie stanovené v článcích 166 a 222;

d) povinnosti provozovatelů a příslušných orgánů týkající se veterinární certifikace a vlastní prohlášení provozovatelů:

   i) pro jiné živočichy na základě pravidel stanovených v článcích 143 až 151 nebo v článcích 208 až 218;

ii) pro zárodečné produkty na základě pravidel stanovených v článcích 161 a 162;

iii) pro produkty živočišného původu na základě pravidel stanovených v článcích 165 a 168 nebo v článcích 223 a 224;

e) povinnosti provozovatelů a příslušných orgánů týkající se hlášení přemísťování, s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v článcích 152, 153, 154, 163 a 169 a v článcích 219 až 221 a v článku 225.

Článek 228

Přenesení pravomocí a prováděcí akty týkající se veterinárních požadavků pro jiné živočichy a zárodečné produkty a produkty živočišného původu jiných živočichů

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se jakýchkoli zvláštních požadavků pro jiné živočichy a jejich zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu, které jsou nezbytné pro zmírnění rizika nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), jak je stanoveno v článku 227.

2. Komise může přijmout prováděcí akty týkající se podrobných pravidel pro provádění opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovených v odstavci 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

3. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů podle odst. 1 a 2 vychází z těchto kritérií:

a) druhy nebo kategorie jiných živočichů uvedené na seznamu podle čl. 8 odst. 2 jako druhy uvedené na seznamu v souvislosti s jednou nebo více nákazami uvedenými na seznamu, na něž se vztahují určitá opatření k prevenci a tlumení nákaz stanovená v tomto nařízení;

b) profil dotyčné nákazy uvedené na seznamu, která se týká druhů a kategorií jiných živočichů podle písmene a);

c) proveditelnost, dostupnost a účinnost opatření k prevenci a tlumení nákaz u druhů uvedených na seznamu, kterých se tato opatření týkají;

d) převažující suchozemské nebo vodní životní prostředí těchto jiných živočichů;

e) typ nákaz, které tyto jiné živočichy postihují, jež mohou být nákazami, které běžně postihují suchozemské nebo vodní živočichy, bez ohledu na převažující životní prostředí uvedené v písmeni d).

ČÁST V

VSTUP DO UNIE A VÝVOZ

KAPITOLA 1

Vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí a území do Unie

Oddíl 1

Požadavky na vstup do Unie

Článek 229

Požadavky na vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

1. Členské státy povolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí nebo území do Unie, pouze pokud tyto zásilky splňují následující požadavky a pokud se na taková zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu nevztahuje odchylka udělená podle čl. 239 odst. 2:

a) aniž je dotčen čl. 230 odst. 2, pocházejí ze třetí země nebo území uvedených na seznamu v souladu s čl. 230 odst. 1 pro daný konkrétní druh a kategorii zvířat nebo zárodečných produktů či produktů živočišného původu nebo z jejich oblasti či jednotky;

b) pocházejí ze zařízení, která jsou schválena a uvedena na seznamu, je-li toto schválení a uvedení na seznamu vyžadováno na základě článku 233;

c) splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v čl. 234 odst. 1 a v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 234 odst. 2, jsou-li takové požadavky pro dotyčná zvířata, zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu stanoveny;

d) jsou doprovázeny veterinárním osvědčením a prohlášeními a dalšími dokumenty, je-li to vyžadováno na základě čl. 237 odst. 1 nebo pravidel přijatých podle čl. 237 odst. 4.

2. Provozovatelé odpovídající za danou zásilku předloží zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu ze třetích zemí nebo území pro účely úřední kontroly stanovené v článku 3 směrnice 91/496/EHS a článku 3 směrnice 97/78/ES.

Oddíl 2

Seznamy třetích zemí a území

Článek 230

Seznamy třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, a prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů sestavit seznamy třetích zemí a území, z nichž je povolen vstup konkrétních druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, a to na základě těchto kritérií:

a) veterinární právní předpisy dotyčné třetí země nebo území a pravidla pro vstup zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z jiných třetích zemí a území do této třetí země nebo území;

b) záruky poskytnuté příslušným orgánem třetí země nebo území týkající se účinného provádění a kontroly veterinárních právních předpisů uvedených v písmeni a);

c) organizace, struktura, zdroje a pravomoci příslušného orgánu v dotyčné třetí zemi nebo území;

d) postupy týkající se veterinární certifikace v dotyčné třetí zemi nebo území;

e) nákazový status dotyčné třetí země nebo území nebo jejich oblastí a jednotek, a to s ohledem na:

i) nákazy uvedené na seznamu a nově se objevující nákazy;

ii) veškeré aspekty zdraví zvířat a veřejného zdraví nebo situace v oblasti životního prostředí v dotyčné třetí zemi nebo území nebo v jejich oblasti či jednotce, které mohou představovat riziko pro zdraví zvířat a veřejné zdraví nebo stav životního prostředí v Unii;

f) záruky, které může poskytnout příslušný orgán dotyčné třetí země nebo území, týkající se souladu nebo rovnocennosti s příslušnými veterinárními požadavky použitelnými v Unii;

g) pravidelnost a rychlost, s jakou dotyčná třetí země nebo území poskytuje informace o infekčních nebo přenosných nákazách zvířat na svém území Světové organizaci pro zdraví zvířat (OIE), zejména informace o nákazách uvedených v kodexech OIE;

h) výsledky kontrol provedených Komisí v dotyčné třetí zemi nebo území;

i) jakékoliv zkušenosti získané z předchozích vstupů zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu z dotyčné třetí země nebo území a výsledky úředních kontrol těchto zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu provedených v místě vstupu do Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. Dokud nebudou přijaty seznamy uvedené v odstavci 1 a za předpokladu, že tyto seznamy nebyly vytvořeny na základě právních předpisů Unie uvedených v čl. 270 odst. 2, členské státy určí, z jakých třetích zemí a území mohou konkrétní druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu vstupovat do Unie.

Pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce členské státy zohlední kritéria pro zařazení třetích zemí a území na seznamy stanovená v odst. 1 písm. a) až i) tohoto článku.

3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 264 týkajících se odchylek od odstavce 2 tohoto článku omezujících možnost členských států rozhodnout, z jakých třetích zemí a území může konkrétní druh nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu vstoupit do Unie, pokud je to nezbytné z důvodu rizika, jež daný konkrétní druh nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu představuje.

Článek 231

Informace obsažené v seznamech třetích zemí a území

Komise upřesní pro každou třetí zemi nebo území v seznamech stanovených v čl. 230 odst. 1 tyto informace:

a) druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, které mohou z dané třetí země nebo území vstoupit do Unie;

b) informace, zda zvířata, zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu upřesněné v souladu s písmenem a) mohou vstoupit do Unie z celého území dané třetí země nebo území, nebo pouze z jedné či více jejich oblastí nebo jednotek.

c) zvláštní podmínky a veterinární záruky týkající se nákaz uvedených na seznamu.

Článek 232

Pozastavení a vynětí ze seznamu třetích zemí a území a prováděcí akty

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů vyjme ze seznamů uvedených v čl. 230 odst. 1 zemi nebo území nebo pozastaví vstup zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu do Unie z třetí země nebo území či z jejich oblasti nebo jednotky z kteréhokoli z těchto důvodů:

a) dotyčná třetí země nebo území či jedna nebo více jejich oblastí nebo jednotek již nesplňuje kritéria stanovená v čl. 230 odst. 1 relevantní pro vstup konkrétního druhu nebo kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu do Unie;

b) nákazová situace v dotyčné třetí zemi nebo území či jejich oblasti nebo jednotce je taková, že pozastavení či vyjmutí ze seznamů je nezbytné v zájmu ochrany nákazového statusu Unie;

c) Komise požádala dotyčnou třetí zemi nebo území o aktualizaci informací týkajících se nákazové situace a dalších záležitostí uvedených v čl. 230 odst. 1 a uvedená třetí země nebo území tyto informace neposkytly;

d) dotyčná třetí země nebo území odmítly udělit souhlas s tím, aby Komise jménem Unie na jejich území provedla kontroly.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem zavlečení nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) do Unie přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů znovu zařadit na seznamy uvedené v čl. 230 odst. 1 třetí zemi nebo území či jejich oblast nebo jednotku, které byly z těchto seznamů vyňaty, nebo může znovu povolit vstup zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu do Unie z třetí země nebo území či z jejich oblasti nebo jednotky, z nichž byl vstup do Unie pozastaven, z kteréhokoli z těchto důvodů:

a) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. a) nebo c) tohoto článku, pokud dotyčná třetí země nebo území prokáže, že splňuje kritéria pro zařazení na seznam stanovená v čl. 230 odst. 1;

b) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku, pokud dotyčná třetí země nebo území poskytne dostatečné záruky, že nákazová situace, jež vedla k danému pozastavení nebo vynětí, byla vyřešena nebo již nadále nepředstavuje hrozbu pro zdraví zvířat nebo pro veřejné zdraví v rámci Unie;

c) z důvodů uvedených v odst. 1 písm. d) tohoto článku, pokud:

i) dotyčná třetí země nebo území souhlasily s tím, aby Komise jménem Unie na jejich území provedla kontroly; a

ii) z výsledků uvedených kontrol provedených Komisí vyplývá, že dotyčná třetí země nebo území a jejich oblasti nebo jednotky splňují kritéria pro zařazení na seznam stanovená v čl. 230 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 3

Schvalování a vytváření seznamů zařízení ve třetích zemích a územích

Článek 233

Schvalování a vytváření seznamů zařízení

1. Členské státy povolí vstup suchozemských zvířat a jejich zárodečných produktů do Unie, které pocházejí z typu zařízení, pro který se vyžaduje schválení v Unii v souladu s čl. 94 odst. 2 a s pravidly přijatými podle čl. 94 odst. 3 a článku 95, pouze pokud uvedené zařízení v dotyčné třetí zemi nebo území:

a) splňuje veterinární požadavky v uvedené třetí zemi nebo území, jež jsou rovnocenné pravidlům pro daný typ zařízení platným v Unii;

b) je schváleno a uvedeno na seznamu příslušným orgánem odesílající třetí země nebo území, ledaže alternativní opatření ke zmírňování rizika, která jsou v dané třetí zemí nebo území zavedena, poskytují rovnocenné záruky pro nákazový status v rámci Unie.

2. Komise shromažďuje seznamy schválených zařízení podle odst. 1 písm. b), které obdržela od příslušných orgánů dotyčných třetích zemí nebo území.

3. Komise poskytne členským státům veškeré nové nebo aktualizované seznamy schválených zařízení, které obdržela od třetích zemí nebo území, a zpřístupní je veřejnosti.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme nezbytná pravidla k zajištění jednotného uplatňování odst. 1 písm. b).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Oddíl 4

Vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

Článek 234

Veterinární požadavky na vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

1. Veterinární požadavky na vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie z třetích zemí nebo území:

a) musejí být stejně přísné jako veterinární požadavky stanovené v tomto nařízení a v pravidlech přijatých podle tohoto nařízení vztahující se na přemísťování dotčených druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu v rámci Unie; nebo

b) musejí nabízet rovnocenné záruky vzhledem k veterinárním požadavkům vztahujícím se na druhy a kategorie zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu podle části IV (články 84 až 228) tohoto nařízení.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se veterinárních požadavků na:

a) vstup druhů a kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie z třetích zemí nebo území;

b) přemísťování uvedených zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu po jejich vstupu do Unie v rámci Unie a manipulaci s nimi, pokud je to nezbytné ke zmírnění příslušných rizik.

3. Dokud nebudou přijaty akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví veterinární požadavky, pokud jde o konkrétní druh a kategorii zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, stanovené v odstavci 1 tohoto článku, mohou členské státy po vyhodnocení souvisejících rizik použít vnitrostátní předpisy, jestliže tyto předpisy splňují požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku a zohledňují skutečnosti uvedené v článcích 235 a 236.

Článek 235

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit v aktech v přenesené pravomoci stanovených v článku 234 s ohledem na vstup zvířat do Unie

Komise při stanovení veterinárních požadavků v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 234 odst. 2 s ohledem na vstup konkrétních druhů a kategorií zvířat do Unie zohlední tyto skutečnosti:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

b) nákazový status Unie, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

c) druhy uvedené na seznamu s ohledem na tyto nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

d) věk a pohlaví dotčených zvířat;

e) původ dotčených zvířat;

f) typ dotčeného zařízení a typ produkce v místě původu a v místě určení;

g) zamýšlené místo určení;

h) zamýšlené použití dotčených zvířat;

i) veškerá opatření ke zmírnění rizika platná v třetích zemích nebo územích původu nebo tranzitu anebo po vstupu dotčených zvířat na území Unie;

j) veterinární požadavky na přemísťování uvedených zvířat v rámci Unie;

k) další epizootologické faktory;

l) mezinárodní veterinární obchodní standardy, které se vztahují na příslušné druhy a kategorie uvedených zvířat.

Článek 236

Skutečnosti, jež je třeba zohlednit v aktech v přenesené pravomoci stanovených v článku 234 s ohledem na vstup zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie

Komise při stanovení veterinárních požadavků v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 234 odst. 2 s ohledem na vstup zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie zohlední tyto skutečnosti:

a) nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

b) nákazový status zvířat, z nichž zárodečné produkty nebo produkty živočišného původu pocházejí, a nákazový status Unie, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

c) typ a povahu konkrétních zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, ošetření, zpracovatelských metod a jiných opatření ke zmírnění rizika, které byly použity v místě původu, odeslání zásilky nebo určení;

d) typ zařízení a typ produkce v místě původu a v místě určení;

e) zamýšlené místo určení;

f) zamýšlené použití dotčených zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;

g) veterinární požadavky vztahující se na přemísťování dotčených zárodečných produktů a produktů živočišného původu v rámci Unie;

h) další epizootologické faktory;

i) mezinárodní veterinární obchodní standardy, které se vztahují na dané zárodečné produkty a produkty živočišného původu.

Oddíl 5

Veterinární osvědčení, prohlášení a jiné dokumenty

Článek 237

Veterinární osvědčení, prohlášení a jiné dokumenty pro vstup do Unie

1. Členské státy povolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, pouze pokud jsou takové zásilky doprovázeny jedním nebo oběma těmito dokumenty:

a) veterinárním osvědčením vydaným příslušným orgánem třetí země nebo území původu, pokud není stanovena odchylka podle odst. 4 písm. a);

b) prohlášením nebo jinými dokumenty, jsou-li vyžadovány v souladu s pravidly přijatými podle odst. 4 písm. b).

2. Členské státy nepovolí vstup zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu do Unie, pokud veterinární osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) nebylo ověřeno a podepsáno úředním veterinárním lékařem v třetí zemi nebo území v souladu s požadavky na veterinární certifikaci rovnocennými požadavkům stanoveným v čl. 149 odst. 3 nebo čl. 216 odst. 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 149 odst. 4 nebo čl. 216 odst. 4.

3. Členské státy povolí, aby elektronická veterinární osvědčení vystavovaná, zpracovávaná a předávaná prostřednictvím systému TRACES nahradila doprovázející veterinární osvědčení stanovená v článku 1, jestliže tato elektronická veterinární osvědčení:

a) obsahují všechny informace, jež musí obsahovat veterinární osvědčení uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku v souladu s čl. 238 odst. 1 a pravidly přijatými podle čl. 238 odst. 3;

b) zajišťují vysledovatelnost dotyčných zásilek zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu a poskytují vazbu těchto zásilek na elektronické veterinární osvědčení.

4. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) odchylek od požadavků na veterinární osvědčení podle odst. 1 písm. a) a odstavce 2 tohoto článku pro zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu a zvláštních pravidel pro veterinární certifikaci u těchto zásilek, pokud dané zásilky představují nevýznamné riziko pro zdraví zvířat a veřejné zdraví v rámci Unie, a z důvodu jednoho nebo více z těchto faktorů:

   i) druh a kategorie dotyčných zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;

   ii) způsoby chovu a typy produkce dotyčných zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu;

   iii) jejich zamýšlené použití;

   iv) alternativní opatření ke zmírnění rizika zavedená ve třetích zemích nebo územích původu nebo tranzitu anebo po vstupu na území Unie, která zajišťují rovnocennou ochranu zdraví zvířat a veřejného zdraví v Unii podle tohoto nařízení;

   v) poskytnutí záruky ze strany dotyčné třetí země nebo území, že soulad s požadavky pro vstup do Unie je prokázán jinými prostředky než prostřednictvím veterinárního osvědčení;

b) pravidla, která vyžadují, aby zásilky zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu vstupující do Unie byly doprovázeny prohlášením nebo jinými dokumenty potřebnými k prokázání, že daná zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v pravidlech přijatých v souladu s čl. 234 odst. 2.

Článek 238

Obsah veterinárních osvědčení

1. Veterinární osvědčení uvedené v čl. 237 odst. 1 písm. a) obsahuje alespoň tyto informace:

a) jméno/název a adresu:

i) zařízení nebo místa původu;

ii) zařízení nebo místa určení;

iii) případných zařízení pro svody nebo pro odpočinek dotčených chovaných zvířat;

b) popis dotčených zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;

c) počet nebo objem dotčených zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu;

d) případně identifikaci a evidenci dotčených zvířat, zárodečných produktů, nebo produktů živočišného původu;

e) informace potřebné k prokázání toho, že dotčená zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu splňují veterinární požadavky pro vstup do Unie stanovené v článku 229 a čl. 234 odst. 3 a v pravidlech přijatých podle čl. 234 odst. 1 a článku 239.

2. Veterinární osvědčení uvedené v čl. 237 odst. 1 písm. a) může obsahovat jiné informace požadované na základě jiných právních předpisů Unie.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla týkající se:

a) informací, které mají být obsaženy ve veterinárním osvědčení uvedeném v čl. 237 odst. 1 písm. a) mimo informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

b) informací, které mají být obsaženy v prohlášeních nebo jiných dokumentech uvedených v čl. 237 odst. 1 písm. b);

c) vzorových formulářů veterinárních osvědčení, prohlášení a jiných dokumentů uvedených v čl. 237 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. Až do stanovení pravidel v prováděcích aktech přijatých podle odstavce 3, pokud jde o konkrétní druh nebo kategorii zvířat, zárodečných produktů nebo produktů živočišného původu, mohou členské státy po vyhodnocení souvisejících rizik uplatňovat vnitrostátní pravidla, jsou-li v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1.

Oddíl 6

Odchylky a doplňkové požadavky týkající se určitých kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu

Článek 239

Odchylky a doplňkové požadavky týkající se určitých kategorií zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu

1. Pro určité druhy vstupu zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu nemusí být uplatňování pravidel stanovených v čl. 229 odst. 1 a článcích 233 a 237 vhodné a může být zapotřebí, aby Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijala zvláštní pravidla, která zohlední zvláštní rizika, konečné místo určení, typ konečného užití a jiné okolnosti.

2. Komise přijme v souladu s článkem 264 akty v přenesené pravomoci týkající se zvláštních pravidel uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud jde o odchylky od požadavků stanovených v čl. 229 odst. 1 a v článcích 233 a 237 a doplňkových požadavků pro vstup do Unie u:

a) zvířat:

i) určených pro cirkusy, akce, výstavy, přehlídky a uzavřená zařízení;

iii) určených k použití pro vědecké nebo diagnostické účely;

iii) pro něž Unie není konečným místem určení;

iv) která pocházejí z Unie a která jsou přemísťována do třetí země nebo území a poté z dané třetí země nebo území nazpět do Unie;

v) která pocházejí z Unie a která jsou při tranzitu do jiné části Unie přepravována přes třetí zemi nebo území;

vi) která jsou dočasně určena na pastvu poblíž hranice Unie;

vii) která představují nevýznamné riziko pro nákazový status v rámci Unie;

b) produktů živočišného původu:

i) určených k osobnímu použití;

ii) k zajištění stravování posádky a cestujících v dopravních prostředcích, které přijíždějí z třetích zemí nebo území;

c) zárodečných produktů a produktů živočišného původu:

i) určených k použití jako obchodní vzorky;

ii) určených k použití jako výzkumné a diagnostické vzorky;

iii) pro něž Unie není konečným místem určení;

iv) které pocházejí z Unie a které jsou přemísťovány do třetí země nebo území a poté z dané třetí země nebo území nazpět do Unie;

v) které pocházejí z Unie a které jsou přepravovány přes území třetí země nebo přes tranzitní území do jiné části Unie;

vi) které představují nevýznamné riziko pro nákazový status v rámci Unie.

Tyto akty v přenesené pravomoci zohlední skutečnosti uvedené v článcích 235 a 236.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla:

a) týkající se vzorových formulářů veterinárních osvědčení, prohlášení a jiných dokumentů pro kategorie zvířat, zárodečných produktů a produktů živočišného původu uvedených v odstavci 2 tohoto článku;

b) uvádějící pro produkty uvedené v odstavci 1 tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, pokud tyto kódy nejsou stanoveny podle jiných příslušných pravidel Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 2

Vstup určitého zboží jiného než zvířata, zárodečné produkty a produkty živočišného původu ze třetích zemí a území do Unie

Článek 240

Patogenní původci a akty v přenesené pravomoci

1. Provozovatelé, veterinární lékaři, odborníci zabývající se zdravím vodních živočichů a odborníci pracující se zvířaty přivážející patogenní původce do Unie:

a) přijmou vhodná opatření, aby zajistili, že vstup těchto patogenních původců do Unie nepředstavuje riziko pro zdraví zvířat ani veřejné zdraví v Unii s ohledem na nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy;

b) přijmou vhodná opatření k prevenci a tlumení nákaz, aby se zajistilo, že vstup těchto patogenních původců do Unie nepředstavuje riziko z hlediska bioterorismu.

Tento odstavec se rovněž vztahuje na jakékoli fyzické nebo právnické osoby, které tyto původce do Unie přivážejí záměrně.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví požadavky pro vstup patogenních původců do Unie, jež se týkají:

a) balení patogenních původců;

b) ostatních opatření ke zmírnění rizika vyžadovaných pro zabránění uvolnění a šíření patogenních původců.

Článek 241

Rostlinný materiál a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Členské státy přijmou opatření k omezení vstupu do Unie pro zásilky rostlinného materiálu v případě nepříznivé nákazové situace v třetích zemích nebo územích, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevující nákazy, je-li to vyžadováno pravidly přijatými v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku, která se týkají:

a) zvláštních veterinárních požadavků na vstup rostlinného materiálu, který působí jako cesta přenosu nákaz uvedených na seznamu nebo nově se objevujících nákaz, do Unie;

b) požadavků týkajících se:

i) veterinární certifikace s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 237 odst. 1 písm. a) a čl. 237 odst. 2 a 3; nebo

ii) prohlášení nebo jiných dokumentů s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 237 odst. 1 písm. b).

3. Komise stanoví veterinární požadavky uvedené v odstavci 2 na základě těchto kritérií:

a) zda nákaza uvedená na seznamu nebo nově se objevující nákaza, jež se mohou přenášet prostřednictvím rostlinného materiálu, představují vážné riziko pro zdraví zvířat nebo lidí v Unii;

b) pravděpodobnost, že zvířata druhů uvedených na seznamu pro konkrétní nákazu uvedenou na seznamu nebo nově se objevující nákazu přijdou do přímého či nepřímého styku s rostlinným materiálem uvedeným v odstavci 2;

c) dostupnost a účinnost alternativních opatření ke zmírnění rizika s ohledem na uvedený rostlinný materiál, která mohou zamezit riziku přenosu uvedenému v písmenu a) nebo je snížit na minimum.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, která uvádějí pro rostlinný materiál uvedený v odstavci 2 tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, nejsou-li uvedeny v jiných příslušných pravidlech Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 242

Dopravní prostředky, vybavení, obalové materiály, přepravovaná voda a krmivo a pícniny a akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

1. Provozovatelé přivážející zvířata a produkty do Unie přijmou vhodná a nezbytná opatření k prevenci nákaz během přepravy podle čl. 125 odst. 1 a čl. 192 odst. 1.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) zvláštních veterinárních požadavků na vstup do Unie pro:

i) dopravní prostředky pro zvířata a produkty;

ii) vybavení, obalový materiál nebo přepravovanou vody pro zvířata a produkty nebo krmivo a pícniny, jež mohou přenášet nákazy zvířat;

b) požadavků týkajících se:

i) veterinární certifikace s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 237 odst. 1 písm. a) a čl. 237 odst. 2 a 3; nebo

ii) prohlášení nebo jiných dokumentů s přihlédnutím k pravidlům stanoveným v čl. 237 odst. 1 písm. b).

3. Komise stanoví veterinární požadavky uvedené v odstavci 2 tohoto článku v případě nepříznivé nákazové situace týkající se jedné nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) nebo nově se objevujících nákaz, jež představují vážné riziko pro zdraví zvířat a lidí v Unii v:

a) sousední třetí zemi nebo území;

b) třetí zemi nebo území původu;

c) třetí zemi nebo území tranzitu.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit pravidla, která uvádějí pro zboží uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku kódy kombinované nomenklatury, nejsou-li uvedeny v jiných příslušných pravidlech Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 3

Vývoz

Článek 243

Vývoz z Unie

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, že vývoz a opětovný vývoz zvířat a produktů z Unie do třetí země nebo území probíhá v souladu s pravidly pro přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy stanovenými v části IV (články 84 až 228), přičemž se zohlední nákazový status v třetí zemi nebo území určení nebo v jejich příslušné oblasti či jednotce, pokud jde o nákazy uvedené na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) a nově se objevující nákazy.

2. Odchylně od odstavce 1, je-li to vyžadováno příslušným orgánem třetí země nebo území dovážejících daná zvířata a produkty nebo je-li to stanoveno právními a správními postupy platnými v dané třetí zemi nebo území, může vývoz a opětovný vývoz z Unie probíhat v souladu s předpisy platnými v dané třetí zemí nebo území, pokud takový vývoz nebo opětovný vývoz neohrožuje veřejné zdraví ani zdraví zvířat.

3. Jsou-li použitelná ustanovení dvoustranných dohod uzavřených mezi Unií a třetí zemí nebo územím, musejí zvířata a produkty vyvážené z Unie do této třetí země nebo území uvedená ustanovení splňovat.

ČÁST VI

NEOBCHODNÍ PŘESUNY ZVÍŘAT V ZÁJMOVÉM CHOVU Z JEDNOHO ČLENSKÉHO STÁTU DO JINÉHO NEBO Z TŘETÍ ZEMĚ ČI ÚZEMÍ DO ČLENSKÉHO STÁTU

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 244

Oblast působnosti části VI

1. Tato část se vztahuje na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z jednoho členského státu do jiného nebo z třetí země či území do členského státu.

2. Touto částí nejsou dotčeny:

a) nařízení Rady (ES) č. 338/97 ([1]);

b) žádná vnitrostátní opatření přijatá, zveřejněná a zpřístupněná veřejnosti členskými státy, jejichž cílem je omezit přesuny některých druhů nebo plemen zvířat v zájmovém chovu na základě jiných hledisek, než je zdraví zvířat.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1).

Článek 245

Obecná ustanovení

1. Neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, které splňují veterinární podmínky stanovené v této části, nelze zakázat, omezovat nebo ztěžovat z veterinárních důvodů jiných než těch, které vyplývají z uplatňování této části.

2. Pokud neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu provádí oprávněná osoba, může proběhnout pouze v rámci pěti dnů od přesunu jeho majitele.

3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 264, pokud jde o požadavky, jež doplňují pravidla stanovená v odstavci 2 tohoto článku, týkající se:

a) dokumentů souvisejících s neobchodním přesunem zvířete v zájmovém chovu oprávněnou osobou;

b) udělení odchylek od lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise může prostřednictvím prováděcího aktu přijmout požadavky na grafickou úpravu, jazyky a platnost prohlášení, kterým se písemně zmocňuje oprávněná osoba, aby jménem majitele provedla neobchodní přesun daného zvířete v zájmovém chovu. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

Článek 246

Maximální počet zvířat v zájmovém chovu

1. Počet zvířat v zájmovém chovu náležejících k druhům uvedeným v části A přílohy I, která mohou být přemístěna během jednoho neobchodního přesunu, nesmí být vyšší než pět.

2. Odchylně od odstavce 1 může být počet zvířat v zájmovém chovu náležejících k druhům uvedeným v části A přílohy I vyšší než pět, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) účelem tohoto neobchodního přesunu je účast na soutěžích, výstavách nebo sportovních akcích či přípravě na tyto akce;

b) majitel nebo oprávněná osoba předloží písemné potvrzení dokládající, že tato zvířata v zájmovém chovu jsou přihlášena k účasti na některé z akcí uvedených v písmenu a) nebo jsou registrována u sdružení pořádajícího takové akce;

c) tato zvířata v zájmovém chovu jsou starší šesti měsíců.

3. S cílem zabránit tomu, aby byly obchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I podvodně vydávány za neobchodní přesuny, je Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 264 týkající se pravidel pro určování maximálního počtu zvířat v zájmovém chovu uvedených druhů, která mohou být přemístěna během jednoho neobchodního přesunu.

KAPITOLA 2

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z jednoho členského státu do jiného členského státu

Článek 247

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I

Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I smějí být přemísťována z jednoho členského státu do jiného členského státu, pouze pokud:

a) jsou individuálně identifikována fyzickou identifikační značkou v souladu s pravidly přijatými podle čl. 252 odst. 1 písm. a);

b) splňují příslušná opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), přijatá podle čl. 252 odst. 1 písm. b);

c) jsou provázena identifikačním dokladem řádně vyplněným a vystaveným v souladu s pravidly přijatými podle článku 254 písm. d).

Článek 248

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I

1. Pokud Komise přijala akt v přenesené pravomoci podle čl. 252 odst. 1 písm. b) týkající se zvířat v zájmovém chovu některého z druhů uvedených v části B přílohy I, musí neobchodní přesuny těchto zvířat z jednoho členského státu do jiného splňovat podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v odstavci 1 smějí být přemísťována z jednoho členského státu do jiného členského státu, pouze pokud:

a) jsou identifikována nebo popsána, individuálně či ve skupinách, v souladu s pravidly přijatými podle čl. 252 odst. 1 písm. a);

b) splňují příslušná opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), přijatá podle čl. 252 odst. 1 písm. b);

c) jsou provázena identifikačním dokladem řádně vyplněným a vystaveným v souladu s pravidly přijatými podle článku 254 písm. d).

3. Do přijetí příslušných aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 mohou členské státy na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I z jiného členského státu na své území uplatňovat vnitrostátní pravidla, pokud tato pravidla:

a) jsou uplatňována úměrně riziku pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat souvisejícímu s neobchodními přesuny zvířat v zájmovém chovu těchto druhů; a

b) nejsou přísnější než pravidla, která se používají pro přemísťování zvířat těchto druhů v souladu s částí IV.

KAPITOLA 3

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z třetí země nebo území do členského státu

Článek 249

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I

1. Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I smějí být přemísťována z třetí země nebo území do členského státu, pouze pokud:

a) jsou individuálně identifikována fyzickou identifikační značkou v souladu s pravidly přijatými podle čl. 252 odst. 1 písm. a);

b) splňují příslušná opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), přijatá podle čl. 252 odst. 1 písm. b);

c) jsou provázena identifikačním dokladem řádně vyplněným a vystaveným v souladu s pravidly přijatými podle článku 254 písm. d).

2. Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I smějí být přemístěna z třetí země nebo území jiných než těch, které jsou uvedeny na seznamu podle čl. 253 odst. 1 písm. d), do členského státu pouze přes jedno z míst vstupu uvedených na seznamu za tímto účelem. Každý členský stát vypracuje seznam těchto míst vstupu na svém území a tento seznam zveřejní.

3. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají podmínek pro udělování odchylek od odstavce 2 tohoto článku.

Článek 250

Podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I

1. Pokud Komise přijala akt v přenesené pravomoci podle čl. 252 odst. 1 písm. b) týkající se zvířat v zájmovém chovu některého z druhů uvedených v části B přílohy I, musí neobchodní přesuny takových zvířat z třetí země nebo území do členského státu splňovat podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v odstavci 1 smějí být přemísťována z třetí země nebo území do členského státu, pouze pokud:

a) jsou identifikována nebo popsána, individuálně či ve skupinách, v souladu s pravidly přijatými podle čl. 252 odst. 1 písm. a);

b) splňují příslušná opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d), přijatá podle čl. 252 odst. 1 písm. b);

c) jsou provázena identifikačním dokladem řádně vyplněným a vystaveným v souladu s pravidly přijatými podle článku 254 odst. 1 písm. d);

d) pocházejí-li z třetí země nebo území jiných než uvedených na seznamu podle čl. 253 odst. 1 písm. d), vstupují přes místo vstupu uvedené na seznamu za tímto účelem. Každý členský stát vypracuje seznam těchto míst vstupu na svém území a tento seznam zveřejní.

3. Do přijetí příslušných aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 mohou členské státy na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I z třetí země nebo území na své území uplatňovat vnitrostátní pravidla, pokud tato pravidla:

a) jsou uplatňována úměrně riziku pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat souvisejícímu s neobchodními přesuny zvířat v zájmovém chovu těchto druhů a

b) nejsou přísnější než pravidla, která se používají pro vstup zvířat těchto druhů do Unie v souladu s částí V.

Článek 251

Odchylka od podmínek pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi některými zeměmi a územími

Odchylně od článků 249 a 250 lze neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu mezi následujícími zeměmi a územími nadále provádět za podmínek stanovených vnitrostátními pravidly těchto zemí a území:

a) San Marino a Itálie;

b) Vatikán a Itálie;

c) Monako a Francie;

d) Andorra a Francie;

e) Andorra a Španělsko;

f) Norsko a Švédsko;

g) Faerské ostrovy a Dánsko;

h) Grónsko a Dánsko.

KAPITOLA 4

Identifikace a opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz

Článek 252

Přenesení pravomocí týkajících se identifikace zvířat v zájmovém chovu a opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz

1. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) podrobných druhově specifických požadavků, pokud jde o:

i) identifikační značku zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v příloze I, uvedenou v čl. 247 písm. a), čl. 248 odst. 2 písm. a), čl. 249 odst. 1 písm. a) a čl. 250 odst. 2 písm. a);

ii) uplatnění a užívání uvedených identifikačních značek;

b) podrobných druhově specifických požadavků, pokud jde o opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz, s cílem zajistit, aby zvířata v zájmovém chovu nepředstavovala významné riziko šíření nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d) v důsledku přesunů zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v příloze I, jak je stanoveno v čl. 247 písm. b), čl. 248 odst. 2 písm. b), čl. 249 odst. 1 písm. b) a čl. 250 odst. 2 písm. b).

2. Je-li to v závažných a naléhavých případech nově se objevujících rizik nutné, použije se na pravidla přijatá podle odst. 1 písm. b) tohoto článku postup stanovený v článku 265.

3. Druhově specifická opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz povolená aktem v přenesené pravomoci přijatým podle odst. 1 písm. b) tohoto článku musejí být založena na dostatečných, spolehlivých a ověřených vědeckých informacích a uplatňována úměrně riziku pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat spojenému s neobchodními přesuny zvířat v zájmovém chovu, která by mohla být postižena nákazami uvedenými na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. d).

4. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odst. 1 písm. b) mohou rovněž zahrnovat:

a) pravidla pro kategorizaci členských států nebo jejich částí podle jejich nákazového statusu a jejich systémů dozoru a podávání zpráv, pokud jde o některé nákazy, které se mohou při přesunu zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v příloze I šířit;

b) podmínky, které mají členské státy splňovat, aby mohly i nadále uplatňovat opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedená v odst. 1 písm. b);

c) podmínky pro uplatňování a zaznamenávání opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených v odst. 1 písm. b);

d) kritéria pro udělování odchylek od uplatňování opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz uvedených v odst. 1 písm. b) za určitých konkrétně určených okolností a případně pro zaznamenávání těchto odchylek;

e) kritéria pro udělování odchylek za určitých konkrétně určených okolností od podmínek stanovených v článcích 247 až 250 a pro zaznamenávání těchto odchylek.

Článek 253

Prováděcí akty týkající se opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz

1. Pokud jde o zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části A přílohy I, Komise prostřednictvím prováděcích aktů:

a) stanoví pravidla pro formát, grafickou úpravu a jazyky jakýchkoli dokumentů vyžadovaných podle čl. 252 odst. 4 písm. c) a d);

b) přijme seznam členských států, které splňují podmínky uvedené v čl. 252 odst. 4 písm. d), a vyjme členské státy z tohoto seznamu, nastane-li v souvislosti s těmito podmínkami jakákoli změna;

c) přijme seznam členských států, které splňují podmínky pro kategorizaci členských států nebo jejich částí podle čl. 252 odst. 4 písm. a), a vyjme členské státy z tohoto seznamu, nastane-li v souvislosti s těmito podmínkami jakákoli změna;

d) přijme seznam třetích zemí a území, které splňují podmínky uvedené v čl. 252 odst. 4 písm. d), a vyjme třetí země nebo území z tohoto seznamu, nastane-li v souvislosti s těmito podmínkami jakákoli změna;

2. Pokud jde o zvířata v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I, Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout seznam třetích zemí a území, které splňují podmínky uvedené v čl. 252 odst. 4 písm. d), a vyjmout třetí země nebo území z tohoto seznamu, nastane-li v souvislosti s těmito podmínkami jakákoli změna.

3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

4. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem přijme Komise postupem podle čl. 266 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty, kterými se aktualizují seznamy uvedené v odst. 1 písm. b) a d) tohoto článku.

KAPITOLA 5

Identifikační doklady

Článek 254

Přenesení pravomocí týkající se identifikačních dokladů

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají:

a) kolonek pro vložení informací, které mají být uvedeny v identifikačních dokladech podle čl. 247 písm. c), čl. 248 odst. 2 písm. c), čl. 249 odst. 1 písm. c) a čl. 250 odst. 2 písm. c);

b) distribuce tiskopisů identifikačních dokladů podle čl. 247 písm. c);

c) podmínek pro udělení odchylek od formátu identifikačních dokladů podle čl. 247 písm. c) a čl. 249 odst. 1 písm. c);

d) vystavování, vyplňování a případně schvalování identifikačních dokladů podle čl. 247 písm. c), čl. 248 odst. 2 písm. c), čl. 249 odst. 1 písm. c) a čl. 250 odst. 2 písm. c).

Článek 255

Prováděcí akty týkající se identifikačních dokladů

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví vzor identifikačního dokladu podle čl. 247 písm. c) a čl. 249 odst. 1 písm. c). Tento vzor obsahuje příslušné kolonky podle čl. 254 písm. a), jakož i požadavky na tyto identifikační doklady, pokud jde o jazyky, grafickou úpravu, platnost nebo zajišťovací prvky.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout:

a) vzor identifikačního dokladu podle čl. 248 odst. 2 písm. c) a čl. 250 odst. 2 písm. c), který obsahuje příslušné kolonky podle čl. 254 písm. a), jakož i požadavky na tyto identifikační doklady, pokud jde o jazyky, grafickou úpravu, platnost nebo zajišťovací prvky;

b) pravidla nezbytná pro přechod ke vzoru identifikačního dokladu podle čl. 247 písm. c).

3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

KAPITOLA 6

Informační povinnosti

Článek 256

Informační povinnosti

1. Členské státy poskytnou veřejnosti jasné a snadno dostupné informace o veterinárních požadavcích vztahujících se na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, a to včetně:

a) podmínek pro udělení některých odchylek podle čl. 252 odst. 4 písm. d);

b) podmínek pro udělení odchylek podle čl. 252 odst. 4 písm. e);

c) požadavků na používání identifikačních značek podle čl. 252 písm. a) bodu ii);

d) podmínek pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu druhů uvedených v části B přílohy I na území členských států, které stanoví jejich vnitrostátní pravidla podle čl. 248 odst. 3 a čl. 250 odst. 3;

e) podmínek pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu z třetích zemí a území na území členských států, které stanoví jejich vnitrostátní pravidla podle článku 251;

f) veškerých příslušných informací týkajících se opatření k prevenci a ke zmírnění rizika nákaz podle čl. 252 odst. 1 písm. b);

2. Členské státy zřídí internetové informační stránky, na nichž uvedou informace podle odstavce 1, a jejich internetovou adresu sdělí Komisi.

3. Komise je členským státům nápomocna při zprostředkovávání těchto informací veřejnosti tím, že na své internetové stránce uvede:

a) odkazy na internetové informační stránky členských států;

b) případně informace uvedené v odst. 1 písm. a) a d) a informace zpřístupněné veřejnosti v souladu s čl. 244 odst. 2 písm. b) v dalších jazycích.

ČÁST VII

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ

Oddíl 1

Mimořádná opatření týkající se přemísťování zvířat a produktů v rámci Unie a dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty a produkty mohly přijít do styku

Článek 257

Mimořádná opatření, která mají být přijata příslušným orgánem členského státu, na jehož území došlo k výskytu ohniska nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy nebo k výskytu nebezpečí

1. V případě výskytu ohniska nákazy uvedené na seznamu nebo nově se objevující nákazy nebo výskytu nebezpečí, jež může představovat vážné riziko pro zdraví zvířat nebo veřejné zdraví, příslušný orgán členského státu, ve kterém k výskytu došlo, v závislosti na závažnosti dané situace a nákazy nebo nebezpečí okamžitě v zájmu zabránění šíření nákazy nebo nebezpečí přijme jedno nebo více z těchto mimořádných opatření:

a) u nákaz uvedených na seznamu:

   i) podle čl. 9 odst. 1 písm. a) opatření k tlumení nákaz stanovená v části III hlavě II kapitole 1 (články 53 až 71);

   ii) podle čl. 9 odst. 1 písm. b) opatření k tlumení nákaz stanovená v článcích 72 až 75 a 77 až 81 v části III hlavě II kapitole 2;

   iii) podle čl. 9 odst. 1 písm. c) opatření k tlumení nákaz stanovená v článcích 76 až 78 a článcích 80 a 82 v části III hlavě II kapitole 2;

b) u nově se objevujících nákaz a nebezpečí:

   i) omezení přemísťování zvířat a produktů pocházejících ze zařízení nebo případně z uzavřených oblastí nebo jednotek, kde došlo k výskytu ohniska nebo nebezpečí, a dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty nebo produkty mohly přijít do styku;

   ii) karanténu zvířat a izolaci produktů;

   iii) opatření týkající se dozoru a vysledovatelnosti;

   iv) jakákoli vhodná mimořádná opatření k tlumení nákaz stanovená v části III hlavě II kapitole 1 (články 53 až 71);

c) jakékoli jiné mimořádné opatření, jež bude považovat za vhodné pro účinné a efektivní tlumení a zabránění rozšíření nákazy nebo nebezpečí.

2. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 informuje Komisi a ostatní členské státy:

a) okamžitě o výskytu ohniska nebo nebezpečí uvedených v odstavci 1;

b) neprodleně o mimořádných opatřeních přijatých podle odstavce 1.

Článek 258

Mimořádná opatření přijímaná jiným členským státem, než je členský stát, v němž došlo k výskytu ohniska nebo nebezpečí

1. Příslušný orgán jiného členského státu, než je stát, v němž došlo k výskytu ohniska nebo nebezpečí uvedených v čl. 257 odst. 1, přijme v závislosti na závažnosti dané situace a nákazy nebo nebezpečí jedno nebo více mimořádných opatření uvedených v čl. 257 odst. 1, jestliže na svém území zjistí výskyt zvířat nebo produktů z členského státu uvedeného v čl. 257 odst. 1 nebo dopravních prostředků či jiného materiálu, které s těmito zvířaty a produkty mohly přijít do styku.

2. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku může v případě existence vážného rizika přijmout až do přijetí mimořádných opatření Komisí podle článku 259 dočasná mimořádná opatření uvedená v čl. 257 odst. 1, a to v závislosti na závažnosti situace týkající se zvířat nebo produktů pocházejících ze zařízení či z jiných míst nebo případně z uzavřených pásem členského státu, v němž se vyskytlo ohnisko nebo nebezpečí uvedená v čl. 257 odst. 1, nebo dopravních prostředků či jiného materiálu, které s těmito zvířaty mohly přijít do styku.

3. Členský stát může přijmout opatření uvedená v čl. 257 odst. 1, vyskytne-li se ve třetí zemi nebo na území, které sousedí s Unií, ohnisko nákazy podle čl. 9 odst. 1 písm. a) nebo v případě výskytu ohniska nově se objevující nákazy v této třetí zemi nebo území, pokud jsou tato opatření nezbytná k zabránění šíření nákazy na území Unie.

4. Příslušný orgán uvedený v odstavci 1 a příslušný orgán členského státu uvedeného v odstavci 3 informuje Komisi a ostatní členské státy:

a) okamžitě o výskytu ohniska nebo nebezpečí uvedených v odstavci 1;

b) neprodleně o mimořádných opatřeních přijatých podle odstavce 1 a 2.

Článek 259

Mimořádná opatření Komise

1. V případě výskytu ohniska nákazy nebo nebezpečí podle čl. 257 odst. 1 a v případě mimořádných opatření přijatých příslušnými orgány členských států v souladu s čl. 257 odst. 1 a čl. 258 odst. 1, 2 a 3 Komise přezkoumá situaci a přijatá mimořádná opatření a prostřednictvím prováděcího aktu přijme jedno nebo více mimořádných opatření stanovených v čl. 257 odst. 1, jež se týkají dotčených zvířat a produktů a dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty nebo produkty mohly přijít do styku, a to v kterémkoli z těchto případů:

a) Komise nebyla informována o přijetí opatření podle čl. 257 odst. 1 a čl. 258 odst. 1, 2 a 3;

b) Komise opatření přijatá podle čl. 257 odst. 1 a čl. 258 odst. 1, 2 a 3 považuje za nepřiměřená;

c) Komise se domnívá, že je nutné schválit nebo nahradit opatření přijatá příslušnými orgány členských států podle čl. 257 odst. 1 a čl. 258 odst. 1, 2 a 3, aby se předešlo neopodstatněnému narušení přemísťování zvířat a produktů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem šíření nákazy nebo nebezpečí může Komise přijímat okamžitě použitelné prováděcí akty podle čl. 266 odst. 3.

Oddíl 2

Mimořádná opatření týkající se zásilek zvířat a produktů pocházejících ze třetích zemí a území a dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zásilkami mohly přijít do styku

Článek 260

Mimořádná opatření přijímaná příslušným orgánem

Jestliže se příslušný orgán členského státu dozví o zvířatech nebo produktech pocházejících ze třetí země nebo území anebo o dopravním prostředku či materiálech, které mohly přijít do styku s těmito zvířaty a produkty, které mohou pro Unii představovat vážné riziko v důsledku případné infekce nebo kontaminace nákazami uvedenými na seznamu nebo nově se objevujícími nákazami či případného nebezpečí:

a) okamžitě přijme jedno nebo více z těchto mimořádných opatření nezbytných ke zmírnění uvedeného rizika v závislosti na závažnosti situace:

   i) likvidace dotčených živočichů a produktů;

   ii) karanténa zvířat a izolace produktů;

   iii) opatření týkající se dozoru a vysledovatelnosti;

   iv) případně jakékoli z opatření k tlumení nákazy uvedených v části III hlavě II kapitole 1 (články 53 až 69);

   v) jakékoli jiné mimořádné opatření, jež bude považovat za vhodné, aby se zabránilo šíření nákazy nebo nebezpečí do Unie;

b) okamžitě uvědomí Komisi a ostatní členské státy o rizicích spojených s dotčenými zvířaty a produkty a o původu těchto zvířat a produktů prostřednictvím systému TRACES a neprodleně o mimořádných opatřeních učiněných podle písmene a).

Článek 261

Mimořádná opatření Komise

1. V případě, že se ve třetí zemi nebo území vyskytne nebo rozšíří nákaza uvedená na seznamu, nově se objevující nákaza nebo nebezpečí, jež mohou představovat vážné riziko, nebo v případech jiného závažného důvodu týkajícího se zdraví zvířat nebo veřejného zdraví může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu prostřednictvím prováděcího aktu a v závislosti na závažnosti situace přijmout jedno nebo více z těchto mimořádných opatření:

a) pozastavit vstup zásilek zvířat a produktů do Unie, jakož i dopravních prostředků nebo jiného materiálu, které s těmito zásilkami, jež mohou danou nákazu nebo nebezpečí šířit do Unie, mohly přijít do styku;

b) stanovit zvláštní požadavky na vstup zvířat a produktů do Unie, jakož i dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty a produkty, jež mohou danou nákazu nebo nebezpečí šířit do Unie, mohly přijít do styku;

c) přijmout jiná vhodná mimořádná opatření k tlumení nákaz s cílem zabránit šíření dané nákazy nebo nebezpečí do Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem Komise po konzultaci s dotčeným členským státem přijme okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

Článek 262

Mimořádná opatření přijímaná členskými státy, pokud Komise nejedná

1. Jestliže členský stát požádal Komisi, aby přijala mimořádná opatření podle článku 261, a Komise tak neučinila, tento členský stát:

a) může do přijetí mimořádných opatření Komisí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku dočasně přijmout jedno nebo více mimořádných opatření uvedených v čl. 260 písm. a), jež se týkají zvířat a produktů, dopravních prostředků a jiného materiálu, které s těmito zvířaty a produkty pocházejícími ze třetí země nebo území podle čl. 261 odst. 1 mohly přijít do styku, a to v závislosti na závažnosti situace na svém území;

b) o těchto mimořádných opatřeních neprodleně uvědomí Komisi a příslušné orgány jiných členských států a uvede důvod jejich přijetí.

2. Komise přezkoumá situaci a mimořádná opatření přijatá dotyčným členským státem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a v případě potřeby přijme prostřednictvím prováděcího aktu jedno nebo více mimořádných opatření stanovených v článku 261.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 266 odst. 2.

3. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s vážným rizikem přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 266 odst. 3.

ČÁST VIII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 263

Změny přílohy III

Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají změn přílohy III, omezených výhradně na zohlednění změn v taxonomii.

Článek 264

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Je zvláště důležité, aby Komise před přijetím těchto aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, včetně odborníků z členských států.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 5, čl. 5 odst. 2, čl. 5 odst. 4, čl. 14 odst. 3, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 3, čl. 20 odst. 3, článku 29, čl.31 odst. 5, čl. 32 odst. 2, čl. 37 odst. 5, článku 39, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 6, článku 47, čl. 48 odst. 3, čl. 53 odst. 2, čl. 54 odst. 3, čl. 55 odst. 2, čl. 58 odst. 2, článku 63, čl. 64 odst. 4, článku 67, čl. 68 odst. 2, čl. 68 odst. 3, čl. 70 odst. 3, čl. 72 odst. 2, čl. 73 odst. 3, čl. 74 odst. 4, čl. 76 odst. 5, čl. 77 odst. 2, čl. 87 odst. 3, čl. 94 odst. 3, čl. 97 odst. 2, čl. 101 odst. 3, čl. 106 odst. 1, čl. 109 odst. 2, článku 118, článku 119, čl. 122 odst. 1 a 2, čl. 125 odst. 2, čl. 131 odst. 1, čl. 132 odst. 2, článku 135, čl. 136 odst. 2, čl. 137 odst. 2, čl. 138 odst. 3, čl. 139 odst. 4, článku 140, čl. 144 odst. 1, čl. 146 odst. 1, článku 147, čl. 149 odst. 4, čl. 151 odst. 3, čl. 154 odst. 1, čl. 156 odst. 1, čl. 160 odst. 1, čl. 160 odst. 2, čl. 161 odst. 6, čl. 162 odst. 4, čl. 163 odst. 5, čl. 164 odst. 2, čl. 165 odst. 3,

čl. 166 odst. 3, čl. 167 odst. 5, čl. 168 odst. 3, čl. 169 odst. 5, čl. 176 odst. 4, čl. 181 odst. 2, čl. 185 odst. 5, čl. 189 odst. 1, čl. 192 odst. 2, čl. 197 odst. 3, čl. 200 odst. 3, čl. 201 odst. 3, čl. 202 odst. 3, čl. 203 odst. 2, čl. 204 odst. 3, čl. 205 odst. 2, čl. 211 odst. 1, čl. 213 odst. 1, článku 214, čl. 216 odst. 4, čl. 218 odst. 3, čl. 221 odst. 1, čl. 223 odst. 3, čl. 223 odst. 6, čl. 224 odst. 3, čl. 228 odst. 1, čl. 230 odst. 3, čl. 234 odst. 2, čl. 237 odst. 4, čl. 239 odst. 2, čl. 240 odst. 2, čl. 241 odst. 2, čl. 245 odst. 3, čl. 246 odst. 3, čl. 249 odst. 3, čl. 252 odst. 1, článku 254, článku 263, čl. 271 odst. 2, čl. 272 odst. 2 a čl. 279 odst. 2 a 280 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne … (*).

Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v odstavci 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle ustanovení uvedených odstavci 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

7. Komise ponechá mezi přijetím příslušných výchozích aktů v přenesené pravomoci uvedených v čl. 3 odst. 5, čl. 14 odst. 3, čl. 16 odst. 2, čl. 20 odst. 3, čl. 122 odst. 2, čl. 164 odst. 2 a čl. 228 odst. 1 a dnem, od něhož se mají začít uplatňovat, lhůtu v délce alespoň šesti měsíců.

Článek 265

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 264 odst. 6. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 266

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

4. Komise ponechá mezi přijetím příslušných výchozích prováděcích aktů uvedených v čl. 25 odst. 3, článku 120 a v čl. 228 odst. 2, pokud se tyto prováděcí akty týkají provádění článku 117, a dnem, od něhož se mají začít uplatňovat, lhůtu v délce alespoň šesti měsíců.

(*) Datum vstupu základního legislativního aktu v platnost, nebo jiné datum zvolené normotvůrcem.

Článek 267

Ochrana údajů

1. Při zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení v členských státech uplatňují členské státy směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ([1]).

2. Na zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení Komisí se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]).

HLAVA II

SANKCE

Článek 268

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí příslušná ustanovení Komisi do … (*) a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, jež se jich týkají.

HLAVA III

OPATŘENÍ ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 269

Doplňková nebo přísnější opatření členských států

1. Členské státy mohou navíc k tomu, co vyplývá z jiných ustanovení tohoto nařízení umožňujících členským státům přijmout vnitrostátní opatření, uplatňovat na svém území opatření, která doplňují opatření stanovená v tomto nařízení nebo která jsou přísnější než tato opatření, týkající se:

a) odpovědností v oblasti zdraví zvířat podle části I kapitoly 3 (články 10 až 16);

b) hlášení v rámci členských států podle článku 18;

c) dozoru podle části II kapitoly 2 (články 24 až 30);

d) registrace, schvalování, vedení záznamů a registrů podle části IV hlavy I kapitoly 1 (články 84 až 107) a části IV hlavy II kapitoly 1 (články 172 až 190);

e) požadavků na vysledovatelnost pro chovaná suchozemská zvířata a zárodečné produkty podle části IV hlavy I kapitoly 2 (články 108 až 123).

2. Opatření členských států uvedená v odstavci 1 musejí dodržovat pravidla stanovená v tomto nařízení a nesmějí:

a) bránit přemísťování zvířat a produktů mezi členskými státy;

b) být v rozporu s pravidly uvedenými v odstavci 1.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(*) Jeden rok ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

ČÁST IX

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 270

Zrušení

1. Rozhodnutí 78/642/EHS, 89/455/EHS a 90/678/EHS a směrnice 79/110/EHS, 81/6/EHS, 90/423/EHS, 92/36/EHS a 98/99/ES se zrušují.

2. Následující akty se zrušují ode dne … (*):

— směrnice 64/432/EHS,

— směrnice 77/391/EHS,

— směrnice 78/52/EHS,

— směrnice 80/1095/EHS,

— směrnice 82/894/EHS,

— směrnice 88/407/EHS,

— směrnice 89/556/EHS,

— směrnice 90/429/EHS,

— směrnice 91/68/EHS,

— rozhodnutí 91/666/EHS,

— směrnice 92/35/EHS,

— směrnice 92/65/EHS,

— směrnice 92/66/EHS,

— směrnice 92/118/EHS,

— směrnice 92/119/EHS,

— rozhodnutí 95/410/ES,

— směrnice 2000/75/ES,

— rozhodnutí 2000/258/ES,

— směrnice 2001/89/ES,

— směrnice 2002/60/ES,

— směrnice 2002/99/ES,

— směrnice 2003/85/ES,

— nařízení (ES) č. 21/2004,

— směrnice 2004/68/ES,

— směrnice 2005/94/ES,

(*) Datum použitelnosti tohoto nařízení.

— směrnice 2006/88/ES,

— směrnice 2008/71/ES,

— směrnice 2009/156/ES,

— směrnice 2009/158/ES,

— nařízení (EU) č. 576/2013.

Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze V tohoto nařízení.

Článek 271

Přechodná opatření týkající se změny nařízení (ES) č. 1760/2000 a zrušení nařízení (ES) č. 21/2004 a směrnice 2008/71/ES

1. Bez ohledu na čl. 270 odst. 2 a článek 278 tohoto nařízení se články 1 až 10 nařízení (ES) č. 1760/2000, nařízení (ES) č. 21/2004 a směrnice 2008/71/ES, jakož i akty přijaté na jejich základě nadále použijí místo odpovídajících článků tohoto nařízení do tří let ode dne použitelnosti tohoto nařízení nebo do dřívějšího data, jež bude stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o dřívější datum uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Uvedeným datem je den použitelnosti odpovídajících pravidel, která mají být přijata na základě aktů v přenesené pravomoci podle čl. 109 odst. 2 a článku 119 a prováděcích aktů podle článku 118 tohoto nařízení.

Článek 272

Přechodná opatření týkající se zrušení směrnic 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES a 2005/94/ES

1. Bez ohledu na čl. 270 odst. 2 tohoto nařízení se směrnice 92/66/EHS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES a 2005/94/ES, jakož i akty přijaté na jejich základě nadále použijí místo odpovídajících článků tohoto nařízení do tří let ode dne použitelnosti nebo do dřívějšího data, jež bude stanoveno v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, pokud jde o dřívější datum uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Uvedeným datem je den použitelnosti odpovídajících pravidel, která mají být přijata na základě aktů v přenesené pravomoci podle v článku 47, čl. 48 odst. 3, čl. 53 odst. 2, čl. 54 odst. 3, čl. 55 odst. 2 a čl. 58 odst. 2, článku 63, čl. 64 odst. 4, článku 67 a čl. 68 odst. 2 a čl. 70 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 273

Změna nařízení (ES) č. 2160/2003

Nařízení (ES) č. 2160/2003 se mění takto:

V článku 9 se na konci odstavce 3 doplňuje věta, která zní:

„Tato zvláštní opatření zahrnují opatření založená na ustanoveních rozhodnutí 95/410/ES v posledním znění před jeho zrušením a rozhodnutí Komise 2003/644/ES (*) a 2004/235/ES (**) ve zněních platných v době zrušení směrnice 90/539/EHS.

(*) Rozhodnutí Komise ze dne 8. září 2003, kterým se stanoví doplňkové záruky, pokud jde o salmonelózy, u zásilek plemenné drůbeže a jednodenních kuřat určených pro hejna plemenné drůbeže nebo hejna užitkové drůbeže do Finska a Švédska (Úř. věst. L 228, 12.9.2003, s. 29).

(**) Rozhodnutí Komise ze dne 1. března 2004, kterým se stanoví další záruky ohledně salmonely na zásilky nosnic do Finska a Švédska (Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 86).“

Článek 274

Přechodná opatření týkající se data přijetí některých aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů

Aniž je dotčen den použitelnosti stanovený v článku 283, Komise přijme akty v přenesené pravomoci podle čl. 31 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 32 odst. 2, článku 39, čl. 41 odst. 3, čl. 54 odst. 3, čl. 55 odst. 2, čl. 58 odst. 2, čl. 64 odst. 4, článku 67, čl. 68 odst. 2, čl. 74 odst. 4, čl. 77 odst. 2, čl. 97 odst. 2, čl. 122 odst. 2, čl. 131 odst. 1, čl. 132 odst. 2, článku 135, čl. 137 odst. 2, čl. 146 odst. 1, čl. 149 odst. 4, čl. 154 odst. 1, čl. 162 odst. 3, čl. 163 odst. 4, čl. 166 odst. 3, čl. 169 odst. 4, čl. 181 odst. 2, čl. 185 odst. 5, čl. 213 odst. 1, čl. 216 odst. 4, čl. 221 odst. 1, čl. 222 odst. 3, čl. 224 odst. 3, čl. 234 odst. 1, čl. 239 odst. 1 a prováděcí akty podle článků 8 a 9 do … (*). V souladu s článkem 283 se tyto akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty použijí ode dne použitelnosti stanoveného v uvedeném článku.

Článek 275

Předchozí přezkum a změny přílohy II

Komise do … (*) přezkoumá seznam nákaz obsažený v příloze II. Pokud bude z tohoto přezkumu zřejmé, že používání pravidel stanovených v tomto nařízení vyžaduje změny přílohy II v podobě doplnění nákaz na seznam nebo jejich vypuštění ze seznamu, Komise tyto změny přijme ve lhůtě uvedené v první větě tohoto článku.

Článek 276

Přezkum

Komise do … (*) přezkoumá stávající právní předpisy týkající se identifikace a evidence chovaných koňovitých.

Komise zohlední výsledky tohoto přezkumu v rámci uplatňování článků 118, 119 a 120.

Článek 277

Přechodná opatření týkající se zrušení nařízení (EU) č. 576/2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu

Bez ohledu na čl. 270 odst. 2 tohoto nařízení se nařízení (EU) č. 576/2013 nadále použije až do … (**) na neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu namísto části VI tohoto nařízení.

Článek 278

Změna nařízení (ES) č. 1760/2000

Nařízení (ES) č. 1760/2000 se mění takto:

1) články 1 až 10 se zrušují;

2) článek 22 se nahrazuje tímto:

„*Článek 22*

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení.

(*) 24 měsíců před dnem použitelnosti stanoveným v článku 283.

(**) Deset let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Prováděním stanovených kontrol nejsou dotčeny kontroly, které může provádět Komise podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

Jakékoli sankce, které uloží členský stát hospodářskému subjektu nebo organizaci uvádějící hovězí maso na trh, musí být účinné, odrazující a přiměřené.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud hospodářské subjekty a organizace uvádějící hovězí maso na trh označily hovězí maso, aniž by splnily své povinnosti stanovené v hlavě II, členské státy případně a v souladu se zásadou proporcionality nařídí odstranění hovězího masa z trhu. Členské státy mohou kromě sankcí uvedených v odstavci 1:

a) v případě, že dané maso splňuje příslušné veterinární a hygienické předpisy, povolit, aby takové hovězí maso:

i) bylo uvedeno na trh poté, co bylo řádně označeno v souladu s požadavky Unie; nebo

ii) bylo odesláno přímo ke zpracování na produkty jiné než produkty uvedené v čl. 12 bodu 1;

b) nařídit pozastavení nebo odebrání schválení uděleného dotčeným hospodářským subjektům a organizacím.

3. Odborníci Komise v součinnosti s příslušnými orgány:

a) ověří, zda členské státy splňují podmínky tohoto nařízení;

b) provádějí kontroly na místě, aby se přesvědčili, že kontroly byly provedeny v souladu s tímto nařízením.

4. Členský stát, na jehož území je kontrola na místě prováděna, poskytne odborníkům Komise veškerou pomoc, kterou mohou požadovat při provádění svých úkolů. Výsledky provedených kontrol se projednají s příslušným orgánem příslušného členského státu, než bude vypracována a rozeslána závěrečná zpráva. Součástí této zprávy jsou případná doporučení pro členské státy, jak zlepšit dodržování ustanovení tohoto nařízení.“;

3) článek 22b se nahrazuje tímto:

„*Článek 22b*

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne … (*). Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

(*) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost (pozměňující nařízení).

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 6, čl. 14 odst. 4 a článku 15a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

4) článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je pro prováděcí akty přijímané podle čl. 13 odst. 6 tohoto nařízení nápomocen Stálý výbor pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*).

Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Má-li být stanovisko výboru získáno písemným postupem, je tento postup ukončen bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 279

Stávající provozovatelé a zařízení

1. Zařízení a provozovatelé registrovaní nebo schválení v souladu se směrnicí 64/432/EHS, směrnicí 88/407/EHS, směrnicí 89/556/EHS, směrnicí 90/429/ES, směrnicí 91/68/EHS, směrnicí 92/65/EHS, nařízením (ES) č. 1760/2000, nařízením (ES) č. 21/2004, směrnicí 2006/88/ES, směrnicí 2008/71/ES, směrnicí 2009/156/ES nebo směrnicí 2009/158/ES před dnem použitelnosti tohoto nařízení se považují za registrované či případně schválené v souladu s tímto nařízením a jako takových se jich týkají příslušné povinnosti stanovené tímto nařízením.

2. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají pravidel nezbytných k zajištění bezproblémového přechodu od pravidel platných před tímto nařízením, jak jsou uvedena v odstavci 1 tohoto článku, zejména s cílem chránit nabytá práva a legitimní očekávání dotčených fyzických a právnických osob.

Článek 280

Členské státy, oblasti a jednotky v současnosti prosté nákazy a eradikační programy a programy dozoru platné v současnosti v členských státech

1. Členské státy a oblasti se schváleným statusem území prostého nákazy pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), pro jeden nebo více příslušných živočišných druhů, v souladu se směrnicí 64/432/EHS, směrnicí 91/68/EHS, směrnicí 92/65/EHS, směrnicí 2006/88/ES, směrnicí 2009/156/ES nebo směrnicí 2009/158/ES se považují za členské státy a oblasti se schváleným statusem území prostého nákazy v souladu s tímto nařízením a jako takových se jich týkají příslušné povinnosti stanovené tímto nařízením.

2. Členské státy a oblasti se schváleným eradikačním programem nebo programem dozoru pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a c), pro jeden nebo více příslušných živočišných druhů, v souladu se směrnicí 64/432/EHS, směrnicí 91/68/EHS, směrnicí 92/65/EHS, směrnicí 2006/88/ES, směrnicí 2009/156/ES nebo směrnicí 2009/158/ES se považují za členské státy a oblasti se schváleným eradikačním programem nebo programem dozoru v souladu s tímto nařízením a jako takových se jich týkají příslušné povinnosti stanovené tímto nařízením.

3. Schválené jednotky se schváleným statusem území prostého nákazy pro jednu nebo více nákaz uvedených na seznamu podle čl. 9 odst. 1 písm. a), b) nebo c) v souladu se směrnicí 2005/94/ES a 2006/88/ES se považují za jednotky s uznaným statusem území prostého nákazy podle článku 37 tohoto nařízení a jako takových se jich týkají příslušné povinnosti stanovené tímto nařízením

4. Komise je v souladu s článkem 264 zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které se týkají pravidel nezbytných k zajištění bezproblémového přechodu od pravidel platných před tímto nařízením, jak jsou uvedena v odstavcích 1, 2 a 3.

Článek 281

Vztah k aktům o úředních kontrolách

V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení a ustanoveními nařízení (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS ([1]), 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/93/ES ([2]) a 97/78/ES a rozhodnutí 92/438/EHS mají přednost ustanovení tohoto nařízení.

Článek 282

Hodnocení

Komise vyhodnotí toto nařízení společně s akty v přenesené pravomoci podle článku 264 a předloží do … (*) výsledky tohoto hodnocení ve zprávě Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 283

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od … (**), s výjimkou čl. 270 odst. 1 a článku 274, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
…	…

([1]) Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů (Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34).

([2]) Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty (Úř. věst. L. 13, 16.1.1997, s. 28).

(*) Pět let ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

(**) Pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA I

Druhy zvířat v zájmovém chovu

ČÁST A

Psi (*Canis lupus familiaris*)

Kočky (*Felis silvestris catus*)

Fretky (*Mustela putorius furo*)

ČÁST B

Bezobratlí (kromě včel, měkkýšů kmene *Mollusca* a korýšů podkmene *Crustacea*)

Okrasní vodní živočichové

Obojživelníci

Plazi

Ptáci: druhy ptáků jiné než kur domácí, krůty, perličky, kachny, husy, křepelky, holubi, bažanti, koroptve a běžci (*Ratitae*)

Savci: hlodavci a králíci jiní než pro výrobu potravin.

PŘÍLOHA II

Seznam nákaz

— mor skotu

— mor malých přežvýkavců

— vezikulární choroba prasat

— katarální horečka ovcí

— těšínská choroba prasat

— neštovice ovcí a koz

— horečka Údolí Rift

— nodulární dermatitida skotu

— vezikulární stomatitida

— venezuelská encefalomyelitida koní

— epizootické hemoragické onemocnění jelenovitých

— plicní nákaza skotu

— newcastleská choroba

— tuberkulóza skotu

— brucelóza skotu (*B. abortus*)

— brucelóza ovcí a koz (*B. melitensis*)

— sněť slezinná

— vzteklina

— echinokokóza

— přenosné spongiformní encefalopatie (TSE)

— kampylobakterióza

— listerióza

— salmonelóza (zoonotická salmonela)

— trichinelóza

— verotoxigenní *E. coli*

— virová hemoragická septikémie (VHS)

— infekční nekróza krvetvorné tkáně (IHN)

— epizootická nekróza krvetvorné tkáně u ryb (EHN)

— epizootický vředový syndrom u ryb (EUS)

— bonamióza (*Bonamia exitiosa*)

— perkinsóza (*Perkinsus marinus*)

— mikrocytóza (*Mikrocytos mackini*)

— syndrom Taura u korýšů

— žlutohlavost (Yellowhead disease) u korýšů

— herpesviróza koi (KHV)

— nakažlivá chudokrevnost lososů (ISA)

— marteilióza (*Marteilia refringens*)

— bonamióza (*Bonamia ostreae*)

— běloskvrnitost (White spot disease) u korýšů

PŘÍLOHA III

Druhy kopytníků

Taxon		
Řád	Čeleď	Druh
Lichokopytníci (*Perissodactyla*)	Koňovití (*Equidae*)	*Equus* spp.
	Tapírovití (*Tapiridae*)	*Tapirus* spp.
	Nosorožcovití (*Rhinocerotidae*)	*Ceratotherium* spp., *Dicerorhinus* spp., *Diceros* spp., *Rhinoceros* spp.
Sudokopytníci (*Artiodactyla*)	Vidlorohovití (*Antilocapridae*)	*Antilocapra* ssp.
	Turovití (*Bovidae*)	*Addax* ssp., *Aepyceros* spp., *Alcelaphus* spp., *Ammelaphus* ssp., *Ammodorcas* ssp., *Ammotragus* ssp., *Antidorcas* ssp., *Antilope* ssp., *Arbitragus* ssp., *Beatragus* ssp., *Bison* ssp., *Bos* ssp.*(včetně Bibos, Novibos, Poephagus), Boselaphus* ssp., *Bubalus* ssp. *(včetně Anoa), Budorcas* ssp., *Capra* ssp., *Cephalophus* ssp., *Connochaetes* ssp., *Damaliscus* ssp.*(včetně Beatragus), Dorcatragus* ssp., *Eudorcas* ssp., *Gazella* ssp., *Hemitragus* ssp., *Hippotragus* ssp., *Kobus* ssp., *Litocranius* ssp. *Madoqua* ssp., *Naemorhedus* ssp. (včetně *Nemorhaedus* a *Capricornis), Nanger* ssp., *Neotragus* ssp., *Nilgiritragus* ssp., *Oreamnos* ssp., *Oreotragus* ssp., *Oryx* ssp., *Ourebia* ssp., *Ovibos* ssp., *Ovis* ssp., *Pantholops* ssp., *Philantomba* ssp., *Pelea* ssp., *Procapra* ssp., *Pseudois* ssp., *Pseudoryx* ssp., *Raphicerus* ssp., *Redunca* ssp., *Rupicapra* ssp., *Saiga* ssp., *Sigmoceros-Alecelaphus* ssp., *Strepticeros* ssp., *Sylvicapra* ssp., *Syncerus* ssp., *Taurotragus* ssp., *Tetracerus* ssp., *Tragelaphus* ssp. *(včetně Boocerus).*
	Velbloudovití (*Camelidae*)	*Camelus* ssp., *Lama* ssp., *Vicugna* ssp.
	Jelenovití (*Cervidae*)	*Alces* ssp., *Axis-Hyelaphus* ssp., *Blastocerus* ssp., *Capreolus* ssp., *Cervus* ssp., *Dama* ssp., *Elaphodus* ssp., *Elaphurus* ssp., *Hippocamelus* ssp., *Hydropotes* ssp., *Mazama* ssp., *Megamuntiacus* ssp., *Muntiacus* ssp., *Odocoileus* ssp., *Ozotoceros* ssp., *Przewalskium* ssp., *Pudu* ssp., *Rangifer* ssp., *Rucervus* ssp., *Rusa* ssp.
	Žirafovití (*Giraffidae*)	*Giraffa* ssp., *Okapia* ssp.
	Hrochovití (*Hippopotamidae*)	*Hexaprotodon-Choeropsis* ssp., *Hippopotamus* ssp.
	Kabarovití (*Moschidae*)	*Moschus* ssp.
	Prasatovití (*Suidae*)	*Babyrousa* ssp., *Hylochoerus* ssp., *Phacochoerus* ssp., *Porcula* ssp., *Potamochoerus* ssp., *Sus* ssp.,
	Pekariovití (*Tayassuidae*)	*Catagonus* ssp., *Pecari-Tayassu* ssp.
	Kančilovití (*Tragulidae*)	*Hyemoschus* ssp., *Tragulus-Moschiola* ssp.
Chobotnatci (Proboscidea)	Slonovití (*Elephantidae*)	*Elephas* ssp., *Loxodonta* ssp.

PŘÍLOHA IV

Kritéria pro používání pravidel pro prevenci a tlumení nákaz uvedených v čl. 9 odst. 1 v případě nákaz uvedených na seznamu podle článku 5.

Tato příloha má podrobně stanovit kritéria, která Komise zohlední při určování pravidel pro prevenci a tlumení, jež se mají použít pro různé kategorie nákaz uvedených na seznamu podle článku 5.

Při kategorizaci se zohlední profil nákazy, úroveň jejího dopadu na zdraví zvířat, veřejné zdraví, dobré životní podmínky zvířat a hospodářství a dostupnost, proveditelnost a účinnost diagnostických nástrojů a různých souborů opatření v oblasti prevence a tlumení nákazy stanovených s ohledem na danou nákazu v tomto nařízení.

ODDÍL 1

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ PRAVIDEL PRO PREVENCI A TLUMENÍ NÁKAZ, KTERÁ JSOU UVEDENA V ČL. 9 ODST. 1 PÍSM. A)

Nákazy, v jejichž případě se použijí pravidla pro prevenci a tlumení nákaz, která jsou uvedena v čl. 9 odst. 1 písm. a), se považují za nákazy s nejvážnějšími dopady na zdraví zvířat, veřejné zdraví, hospodářství, společnost nebo životní prostředí v Unii. Uvedené nákazy musejí splňovat tato kritéria:

a) nákaza:

   i) se na území Unie nevyskytuje;

   ii) se vyskytuje pouze ve výjimečných případech (nestandardní zavlečení); nebo

   iii) se vyskytuje pouze na velmi omezené části území Unie;

   a

b) přenosnost nákazy je vysoká; kromě přímého a nepřímého přenosu může být šířena rovněž vzduchem, vodou nebo vektory. Nákaza může postihovat více druhů chovaných a volně žijících zvířat nebo i jednotlivé druhy hospodářsky významných chovaných zvířat a v jejím důsledku může dojít k vysoké nemocnosti a značným úhynům.

   Kromě kritérií uvedených v písmenech a) a b) musejí dané nákazy splňovat jedno či více těchto kritérií:

c) nákaza má potenciál vyvolat zoonózu s významnými důsledky pro veřejné zdraví, včetně možnosti vzniku epidemie nebo pandemie nebo možného závažného ohrožení bezpečnosti potravin;

d) nákaza má významný dopad na hospodářství Unie a vede ke značným nákladům, zejména v souvislosti s jejím přímým dopadem na zdraví a užitkovost zvířat;

e) nákaza má významný dopad na jednu nebo více z těchto oblastí:

   i) společnost, zejména pokud jde o dopad na trh práce;

   ii) dobré životní podmínky zvířat, neboť způsobuje utrpení značného počtu zvířat;

   iii) životní prostředí, z důvodu přímého dopadu nákazy nebo z důvodu opatření přijatých k jejímu tlumení;

   iv) dlouhodobě na biologickou rozmanitost nebo ochranu ohrožených druhů či plemen zvířat, včetně možného vymizení nebo dlouhodobého poškození těchto druhů či plemen.

ODDÍL 2

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ PRAVIDEL PRO PREVENCI A TLUMENÍ NÁKAZ, KTERÁ JSOU UVEDENA V ČL. 9 ODST. 1 PÍSM. B)

Nákazy, v jejichž případě se použijí pravidla pro prevenci a tlumení nákaz, která jsou uvedena v čl. 9 odst. 1 písm. b), se tlumí ve všech členských státech za účelem jejich eradikace v celé Unii.

Uvedené nákazy musejí splňovat tato kritéria:

a) nákaza má endemickou povahu a vyskytuje se na celém území nebo na části území Unie. Několik členských států nebo oblastí v Unii je však této nákazy prosto; a

b) přenosnost nákazy je střední až vysoká; kromě přímého a nepřímého přenosu může být šířena rovněž vzduchem, vodou nebo vektory. Postihovat může jednotlivé živočišné druhy i více druhů a v jejím důsledku může dojít k vysoké nemocnosti, obecně s nízkými úhyny.

Kromě kritérií uvedených v písmenech a) a b) musejí dané nákazy splňovat jedno či více těchto kritérií:

c) nákaza má potenciál vyvolat zoonózu s významnými důsledky pro veřejné zdraví, včetně možnosti vzniku epidemie nebo pandemie nebo možného závažného ohrožení bezpečnosti potravin;

d) nákaza má významný dopad na hospodářství Unie a vede ke značným nákladům, zejména v souvislosti s přímým dopadem na zdraví a užitkovost zvířat;

e) nákaza má významný dopad na jednu nebo více z těchto oblastí:

i) společnost, zejména pokud jde o dopad na trh práce;

ii) dobré životní podmínky zvířat, neboť způsobuje utrpení značného počtu zvířat;

iii) životní prostředí, z důvodu přímého dopadu nákazy nebo z důvodu opatření přijatých k jejímu tlumení;

iv) dlouhodobý vliv na biologickou rozmanitost nebo ochranu ohrožených druhů či plemen zvířat, včetně možného vymizení nebo dlouhodobého poškození těchto druhů či plemen.

Nákaza, v jejímž případě se použijí opatření uvedená v čl. 9 odst. 1 písm. a), která nebyla úspěšně a rychle eradikována na části území Unie a v této části nabyla endemické povahy, může v dané části Unie podléhat opatřením k prevenci a tlumení podle čl. 9 odst. 1 písm. b).

ODDÍL 3

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ PRAVIDEL PRO PREVENCI A TLUMENÍ NÁKAZ, KTERÁ JSOU UVEDENA V ČL. 9 ODST. 1 PÍSM. C)

Nákazy, jichž se v některých členských státech týkají pravidla pro prevenci a tlumení nákaz podle čl. 9 odst. 1 písm. c) a v souvislosti s nimiž je zapotřebí přijmout opatření s cílem zamezit jejich šíření do částí Unie, jež jsou jich úředně prosté nebo které mají proti daným nákazám uvedeným na seznamu eradikační programy.

Uvedené nákazy musejí splňovat tato kritéria:

a) v případě suchozemských zvířat je nákaza endemické povahy a vyskytuje se na celém území Unie nebo na jeho části, nebo v případě vodních živočichů je této nákazy prosto několik členských států nebo oblastí Unie; a

b) i) v případě suchozemských živočichů je přenosnost nákazy střední až vysoká, zejména prostřednictvím přímého a nepřímého přenosu. Nákaza postihuje především více živočišných druhů i jednotlivé druhy a obvykle v jejím důsledku nedochází k vysoké nemocnosti a úhyny jsou zanedbatelné či žádné. Jejím nejzřetelnějším vlivem bývá ztráta užitkovosti;

ii) v případě vodních živočichů je přenosnost nákazy střední až vysoká, zejména prostřednictvím přímého a nepřímého přenosu. Postihuje více živočišných druhů i jednotlivé druhy a v jejím důsledku může dojít k vysoké nemocnosti a obvykle nízkým úhynům. Jejím nejzřetelnějším vlivem bývá ztráta užitkovosti.

Kromě kritérií uvedených v bodech a) a b) musejí dané nákazy splňovat jedno či více těchto kritérií:

c) nákaza má potenciál vyvolat zoonózu s významnými důsledky pro veřejné zdraví nebo možné ohrožení bezpečnosti potravin;

d) nákaza má významný dopad na hospodářství částí Unie, zejména v souvislosti s přímým dopadem na určité systémy živočišné výroby;

e) nákaza má významný dopad na jednu nebo více z těchto oblastí:

i) společnost, zejména pokud jde o dopad na trh práce;

ii) dobré životní podmínky zvířat, neboť způsobuje utrpení značného počtu zvířat;

iii) životní prostředí, z důvodu přímého dopadu nákazy nebo z důvodu opatření přijatých k jejímu tlumení;

iv) dlouhodobě na biologickou rozmanitost nebo ochranu ohrožených druhů či plemen zvířat, včetně možného vymizení nebo dlouhodobého poškození těchto druhů nebo plemen.

ODDÍL 4

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ PRAVIDEL PRO PREVENCI A TLUMENÍ NÁKAZ, KTERÁ JSOU UVEDENA V ČL. 9 ODST. 1 PÍSM. D)

Pravidla pro prevenci a tlumení nákaz uvedená v čl. 9 odst. 1 písm. d) se použijí v případě nákaz, které splňují kritéria uvedená v oddílech 1, 2 nebo 3, a v případě jiných nákaz, které splňují kritéria uvedená v oddílu 5, je-li možno riziko dané nákazy účinně a přiměřeně zmírnit pomocí opatření týkajících se přemísťování zvířat a produktů s cílem zabránit výskytu a šíření nákazy nebo je omezit.

ODDÍL 5

KRITÉRIA PRO POUŽITÍ PRAVIDEL PRO PREVENCI A TLUMENÍ NÁKAZ, KTERÁ JSOU UVEDENA V ČL. 9 ODST. 1 PÍSM. E)

Pravidla pro prevenci a tlumení nákaz uvedená v čl. 9 odst. 1 písm. e) se použijí v případě nákaz, které splňují kritéria uvedená v oddílech 1, 2 nebo 3, a v případě jiných nákaz, v souvislosti s nimiž je nezbytný dozor z důvodů souvisejících se zdravím zvířat, dobrými životními podmínkami zvířat, se zdravím lidí, s hospodářstvím, společností nebo životním prostředím.

PŘÍLOHA V

Srovnávací tabulka uvedená v čl. 270 odst. 2

1. **Směrnice 64/432/EHS**

Směrnice 64/432/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	Článek 4 (částečně), článek 21, čl. 153 odst. 3 a čl. 220 odst. 3
Čl. 3 odst. 1	Články 124 a 126
Čl. 3 odst. 2	Čl. 124 odst. 2, čl. 126 odst. 1 a čl. 149 odst. 3 a 4
Čl. 4 odst. 1	Čl. 126 odst. 1 písm. c)
Čl. 4 odst. 2 a odst. 3	Čl. 125 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 1	Čl. 143 odst. 1, články 145 a 146
Čl. 5 odst. 2	Čl. 149 odst. 3 a 4
Čl. 5 odst. 2 písm. a)	Čl. 147 písm. a)
Čl. 5 odst. 2 písm. b)	Čl. 144 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Čl. 153 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 147 písm. a)
Článek 6	Články 130, 131 a 132
*Článek 6*a	—
Článek 7	Čl. 126 odst. 1 písm. c), článek 132, čl. 134 písm. a) a článek 135
Článek 8	Články 18, 19, 20 a čl. 23 písm. a)
Článek 9	Čl. 31 odst. 1, 3 písm. a) a odst. 5, články 32, 33 a 36
Článek 10	Články 31 odst. 2 a odst. 3 písm. b), články 32, 33 a 36
Čl. 11 odst. 1	Čl. 94 odst. 1 písm. a), články 97 a 98
Čl. 11 odst. 2	Články 102, 106 a 107
Čl. 11 odst. 3	Články 98 a 99
Čl. 11 odst. 4	*Článek 100*
Čl. 11 odst. 5 a 6	Čl. 97 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. d)
Čl. 12 odst. 1	*Článek 125*
Čl. 12 odst. 2	Články 104 a 106
Čl. 12 odst. 3	Čl. 125 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 12 odst. 4	*Článek 143*
Čl. 12 odst. 5 a 6	—
Čl. 13 odst. 1 a 2	Články 90, 92, čl. 93 písm. c), články 94, 97, 98, 99, 102, 106 a 107

Směrnice 64/432/EHS	Toto nařízení
Čl. 13 odst. 3	*Článek 100*
Čl. 13 odst. 4	—
Čl. 13 odst. 5 a 6	*Článek 101*
Čl. 14 odst. 1 a 2	—
Čl. 14 odst. 3 písm. A. a B.	—
Čl. 14 odst. 3 písm. C.	*Článek 109* odst. 1 písm. a) a c)
Čl.14 odst. 4 až 6	—
Čl. 15 odst. 1	*Článek 268*
Čl. 15 odst. 2 až 4	—
Článek 16	—
Článek 17	—
*Článek 17*a	—
Článek 18	Čl. 109 odst. 1 písm. a) a c)
Článek 19	—
Článek 20	—

2. **Směrnice 77/391/EHS**

Směrnice 77/391/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Čl. 2 odst. 1	Čl. 31 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Články 32, 33 a čl. 36 odst. 1
Čl. 2 odst. 3	*Článek 34*
Čl. 2 odst. 4	Články 36 a 41
Čl. 3 odst. 1	Čl. 31 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Články 32, 33 a čl. 36 odst. 1
Čl. 3 odst. 3	*Článek 34*
Čl. 3 odst. 4	Články 36 a 41
Článek 4	Čl. 31 odst. 1, články 32, 33, 34, 36 a 41
Článek 5	—
Článek 6	—
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—

Směrnice 77/391/EHS	Toto nařízení
Článek 12	—
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	—

3. **Směrnice 78/52/EHS**

Směrnice 78/52/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 31 odst. 1 a článek 32
Čl. 3 odst. 2	—
Čl. 3 odst. 3	—
Čl. 3 odst. 4	Čl. 31 odst. 1 a článek 32
Článek 4	Články 32,35, čl. 102 odst. 2 a 4 a článek 112
Článek 5	Články 18, 46 a 47
Čl. 6 odst. 1	Články 72 až 76
Čl. 6 odst. 2	Články 77 a 78
Čl. 6 odst. 3	Články 79 a 80
Článek 7	Články 79 a 80
Článek 8	Články 79 a 80
Článek 9	Články 79 a 80
Článek 10	Články 79 a 80
Článek 11	Články 79 a 80
Článek 12	Články 79 a 80
Článek 13	Články 18, 46 a 47
Čl. 14 odst. 1	Články 72 až 76
Čl. 14 odst. 2	Články 77 a 78
Čl. 14 odst. 3	Články 79 a 80
Článek 15	Články 79 a 80
Článek 16	Články 79 a 80
Článek 17	Články 79 a 80
Článek 18	Články 79 a 80
Článek 19	Články 79 a 80
Článek 20	Články 79 a 80
Článek 21	—
Článek 22	Články 18, 19, 20, 46 a 47
Článek 23	Články 79 a 80

Směrnice 78/52/EHS	Toto nařízení
Článek 24	Články 79 a 80
Článek 25	Články 79 a 80
Článek 26	Články 79 a 80
Článek 27	Čl. 124 odst. 1 a čl. 126 odst. 1 písm. c)
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	—

4. **Směrnice 80/1095/EHS**

Směrnice 80/1095/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 31 odst. 1 a článek 36
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Čl. 31 odst. 1 a článek 35
*Článek 3*a	Čl. 31 odst. 1 a článek 35
Článek 4	Články 32, 33 a 35
*Článek 4*a	Články 32, 33 a 35
Článek 5	—
Článek 6	Čl. 31 odst. 1 písm. b), čl. 31 odst. 3 a článek 32
Článek 7	Články 36, 39 a 40
Článek 8	Články 41 a 42
Článek 9	—
Článek 11	—
Článek 12	—
*Článek 12*a	—
Článek 13	—

5. **Směrnice 82/894/EHS**

Směrnice 82/894/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 19, 21, 22 a 23
Článek 4	Články 19, 20, 21, 22 a 23
Článek 5	*Článek 23*

Směrnice 82/894/EHS	Toto nařízení
Článek 6	—
Článek 7	—
Článek 8	—

6. **Směrnice 88/407/EHS**

Směrnice 88/407/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 159 a 160
Článek 4	*Článek 160*
Článek 5	Články 94, 97, 100 a 101
Čl. 6 odst. 1	Články 161 a 162
Čl. 6 odst. 2, 3 a 4	*Článek 258*
Článek 8	Čl. 229 odst. 1 písm. a) a článek 230
Článek 9	Čl. 229 odst. 1 písm. b) a článek 233
Článek 10	Čl. 229 odst. 1 písm. c), články 234 a 236
Článek 11	Čl. 229 odst. 1 písm. d), články 237 a 238
Článek 12	Články 260 až 262
Článek 15	Články 257 až 259
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—

7. **Směrnice 89/556/EHS**

Směrnice 89/556/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 159*, 160, 161
Čl. 5 odst. 1	Články 94 a 97
Čl. 5 odst. 2	*Článek 101*
Čl. 5 odst. 2a a odst. 3	Články 97, 98 a 100
Článek 6	Články 161 a 162
Článek 7	Čl. 229 odst. 1 písm. a) a článek 230

Směrnice 89/556/EHS	Toto nařízení
Článek 8	Čl. 229 odst. 1 písm. b) a článek 233
Článek 9	Čl. 229 odst. 1 písm. c), články 234 a 236
Článek 10	Čl. 229 odst. 1 písm. d), články 237 a 238
Článek 11	Články 260 až 262
Článek 14	Články 257 až 259
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—

8. **Směrnice 90/429/EHS**

Směrnice 90/429/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 159 a 160
Článek 4	—
Čl. 5 odst. 1	Články 94, 97, 98 a 100
Čl. 5 odst. 2	*Článek 101*
Čl. 6 odst. 1	Články 161 a 162
Čl. 6 odst. 2	*Článek 258*
Článek 7	Čl. 229 odst. 1 písm. a) a článek 230
Článek 8	Čl. 229 odst. 1 písm. b) a článek 233
Článek 9	Čl. 229 odst. 1 písm. c), články 234 a 236
Článek 10	Čl. 229 odst. 1 písm. d), články 237 a 238
Čl. 11 odst. 1	*Článek 229*
Čl. 11 odst. 2 a 3	*Článek 260*
Článek 12	*Článek 237*
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	Články 257 až 262
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	—

Směrnice 90/429/EHS	Toto nařízení
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—

9. **Směrnice 91/68/EHS**

Směrnice 91/68/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně), článek 21, čl. 153 odst. 3 a čl. 220 odst. 3
Čl. 3 odst. 1, 2, 3 a 5	Čl. 126 odst. 1 písm. b), články 130 a 131
Čl. 3 odst. 4	*Článek 139*
Čl. 4 odst. 1	Čl. 124 odst. 2 písm. b), čl. 126 odst. 1, články 130, 131 a čl. 149 odst. 3 a 4 písm. a) a b)
Čl. 4 odst. 2	*Článek 128*
Čl. 4 odst. 3	*Článek 131*
*Článek 4*a	Články 130 a 131
Čl. 4b odst. 1 a 2	Články 130 a 131
Čl. 4b odst. 3	Čl. 126 odst. 2
Čl. 4b odst. 4	*Článek 133*
Čl. 4b odst. 5	*Článek 132*
Čl. 4b odst. 6	Čl. 124 odst. 1, článek 125 a čl. 126 odst. 1 písm. b)
Čl. 4c odst. 1 a 2	Články 130 a 131
Čl. 4c odst. 3	Články 133 a 135
Článek 5	*Článek 131*
Článek 6	*Článek 131* a čl. 145 odst. 1 písm. e)
Čl.7 odst. 1 až 3	Články 31, 32, 33 a 35
Čl. 7 odst. 4	—
Čl. 8 odst. 1 až 3	Články 36, 39 a 40
Čl. 8 odst. 4	—
Čl. 8a odst. 1	Čl. 94 odst. 1 písm. a), články 97, 98 a 134
Čl. 8a odst. 2	*Článek 102* a 106
Čl. 8a odst. 3	Články 98, 99 a 101
Čl. 8a odst. 4	*Článek 100*
Čl. 8a odst. 5	Čl. 97 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. d)

Směrnice 91/68/EHS	Toto nařízení
Čl. 8b odst. 1	Články 84, 90, 92, čl. 93 písm. c), čl. 94 odst. 1 písm. a), články 97, 98, 102, 105 a 134
Čl. 8b odst. 2	Čl. 94 odst. 1 písm. a), články 97 a 98
Čl. 8b odst. 3	*Článek 100*
Čl. 8b odst. 4	—
Čl. 8c odst. 1	Články 87 a 125
Čl. 8c odst. 2	*Článek 104*
Čl. 8c odst. 3	Čl. 125 odst. 1 písm. a) a čl. 126 odst. 1 písm. b)
Čl. 8c odst. 4 a 5	—
Čl. 9 odst. 1 až 4	Články 143, 145, 146, 147, 148, 149 a 153
Čl. 9 odst. 7	*Článek 153*
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	Čl. 144 písm. b)
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 17	—
Článek 18	—

10. **Rozhodnutí 91/666/EHS**

Rozhodnutí 91/666/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 48 odst. 1 a 3
Článek 2	—
Článek 3	*Článek 48*
Článek 4	Články 48, 49 a 50
Článek 5	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 6	*Článek 16* a čl. 48 odst. 2 písm. c) a odst. 3 písm. b)
Článek 7	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—

Rozhodnutí 91/666/EHS	Toto nařízení
Článek 12	—

11. **Směrnice 92/35/EHS**

Směrnice 92/35/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 18*
Článek 4	Články 53 až 57 a 59
Článek 5	Články 46 a 47
Článek 6	Články 60 až 68
Čl. 7 odst. 1	*Článek 57*
Čl. 7 odst. 2	Čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 8	*Článek 64*
Článek 9	Články 65, 66 a 67
Článek 10	Články 65, 66 a 67
Článek 11	Články 67 a 68
Článek 12	Čl. 71 odst. 1
Článek 13	Čl. 65 odst. 2
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	Články 43 a 44
Článek 18	—
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—

12. **Směrnice 92/65/EHS**

Směrnice 92/65/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 170, 171 a 269
Článek 4	Články 124, 126, 18, 31, 84, čl. 93 písm. a) a článek 151

Směrnice 92/65/EHS	Toto nařízení
Článek 5	Články 95, 97,136, 137, 143, 144 a 149
Článek 6 písm. A.	Články 124, 126, 130, 131, 137, 140 a 143 až 146
Článek 6 písm. B.	—
Článek 7 písm. A.	Články 124, 126, 130, 131, 137, 140 a 143 až 146
Článek 7 písm. B.	—
Článek 8	Články 124, 126, 136 a 143 až 146
Článek 9	Články 124, 126, 136 a 143 až 146
Čl. 10 odst. 1 až 4	Články 124, 126, 136 a 143 až 146
Čl. 10 odst. 5 až 7	—
*Článek 10*a	—
Čl. 11 odst. 1	*Článek 157*
Čl. 11 odst. 2 a 3	Články 157, 159, 160 a 143 až 146
Čl. 11 odst. 4	Články 97 a 101
Čl. 11 odst. 5	*Článek 164*
Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 12 odst. 2	Články 257 až 259
Čl. 12 odst. 3	Články 84, 90, 92, čl. 93 písm. c), články 102 a 106
Čl. 12 odst. 4	Články 143 až 149 a 152 až 154
Čl. 12 odst. 5	—
Čl. 12 odst. 6	*Článek 268*
Čl. 13 odst. 1	Články 136, 143 až 149 a 151
Čl. 13 odst. 2	Články 95, 97 a 98 až 101
Článek 14	Články 31, 32 a 33
Článek 15	Články 36, 39, 40 a 41
Článek 16	Čl. 229 odst. 1 a 234 odst. 1
Čl. 17 odst. 1	Čl. 229 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	Čl. 229 odst. 1 písm. a), články 230 a 233
Čl. 17 odst. 3	Články 230, 233 a 234
Čl. 17 odst. 4	*Článek 230*
Čl. 17 odst. 5 a 6	—
Čl. 18 odst. 1 první odrážka	*Článek 237*
Čl. 18 odst. 1 druhá až čtvrtá odrážka	—
Čl. 18 odst. 2	*Článek 236* odst. 3
Článek 19	Články 234 a 239

Směrnice 92/65/EHS	Toto nařízení
Článek 20	Čl. 229 odst. 2 a články 260 až 262
Článek 21	Články 144, 146, čl. 162 odst. 4 a 5, články 209, 211 a 213
Článek 22	—
Článek 23	Články 140 a 205
Článek 24	Čl. 229 odst. 1 písm. d), článek 237 a čl. 239 odst. 2
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	—
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	—

13. **Směrnice 92/66/EHS**

Směrnice 92/66/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 18*
Článek 4	Články 53 až 56 a 59
Článek 5	Články 60 až 63
Článek 6	*Článek 63*
Článek 7	*Článek 57* a čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 8	Články 55 a 56
Čl. 9 odst. 1	*Článek 64*
Čl. 9 odst. 2 až 7	Články 65 až 68
Článek 10	Články 65, 66 a 67
Článek 11	Čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)
Článek 12	*Článek 54*, čl. 61 odst. 1 písm. h) a čl. 63 písm. c)
Článek 13	Čl. 65 odst. 2
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	Články 46, 47 a 69
Článek 17	*Článek 47*
Článek 18	Čl. 65 odst. 1 písm. e), čl. 67 písm. a) a článek 69

Směrnice 92/66/EHS	Toto nařízení
Čl. 19 odst. 1 až 3	Články 53 až 56 a 59
Čl. 19 odst. 4	Články 57 a 60 až 63
Čl. 19 odst. 5	Čl. 71 odst. 2
Článek 20	—
Článek 21	Články 43 a 44
Článek 22	—
Článek 23	—
Článek 24	—
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	—

14. **Směrnice 92/118/EHS**

Směrnice 92/118/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 166, 222, čl. 227 písm. c) bod iv) a článek 228
Čl. 4 odst. 1	Články 166, 222, čl. 227 písm. c) bod iv) a článek 228
Čl. 4 odst. 2	—
Článek 5	Články 166 a 222
Článek 6	Čl. 16 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b)
Čl. 7 odst. 1	—
Čl. 7 odst. 2	Články 257 až 259
Čl. 7 odst. 3 a 4	—
Čl. 7 odst. 5	*Článek 268*
Článek 8	—
Článek 9	Články 229 a 234
Čl. 10 odst. 1 až 4 a 6	Články 229, 234, 237 a 239
Čl. 10 odst. 5	—
Článek 11	Čl. 239 odst. 2 písm. c) bod ii)
Článek 12	—
Článek 13	Čl. 239 odst. 2 písm. c) bod i)
Článek 14	—
Článek 15	—

Směrnice 92/118/EHS	Toto nařízení
Článek 16	Čl. 239 odst. 2 písm. c) bod v)
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 19	—
Článek 20	—

15. **Směrnice 92/119/EHS**

Směrnice 92/119/EHS	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 18*
Článek 4	Články 53 až 57 a 59
Článek 5	Články 60 až 63
Článek 6	*Článek 70* a čl. 71 odst. 2
Článek 7	*Článek 63*
Článek 8	*Článek 57* a čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 9	Články 55 a 57
Článek 10	*Článek 64* a čl. 71 odst. 3
Článek 11	Články 65 až 68 a čl. 71 odst. 2
Článek 12	Články 65 až 68 a čl. 71 odst. 2
Článek 13	Čl. 67 písm. a)
Článek 14	Čl. 65 odst. 2 a čl. 71 odst. 1 a 3
Článek 15	—
Článek 16	Čl. 63 písm. b), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 19	Články 46, 47 a 69
Článek 20	Články 43 a 44
Článek 21	—
Článek 22	—
Článek 23	—
Článek 24	—
Článek 25	—

Směrnice 92/119/EHS	Toto nařízení
Článek 26	—
Článek 27	—
Článek 28	—

16. **Rozhodnutí 95/410/EHS**

Rozhodnutí 95/410/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Články 130 až 132 a 273
Článek 2	Čl. 131 odst. 1 písm. c)
Článek 3	Články 143, 145 a 146
Článek 4	—
Článek 5	—
Článek 6	—

17. **Směrnice 2000/75/ES**

Směrnice 2000/75/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 18*
Čl. 4 odst. 1 a 2	Články 54 a 55
Čl. 4 odst. 3	*Článek 53*
Čl. 4 odst. 4	*Článek 56*
Čl. 4 odst. 5	*Článek 70*
Čl. 4 odst. 6	*Článek 59*
Článek 5	Články 46 a 47
Článek 6	Články 60 až 64, čl. 71 odst. 2 a článek 69
Článek 7	*Článek 57*
Článek 8	Články 64, 68 a čl. 71 odst. 3
Článek 9	Články 65, 67, 69 a čl. 71 odst. 3
Čl. 10 odst. 1	Články 65 a 67
Čl. 10 odst. 2	Články 46 a 47
Článek 11	—
Článek 12	Čl. 71 odst. 3
Článek 13	Čl. 71 odst. 1
Článek 14	Čl. 65 odst. 2
Článek 15	—
Článek 16	—

Směrnice 2000/75/ES	Toto nařízení
Článek 17	—
Článek 18	Články 43 a 44
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—
Článek 23	—

18. **Nařízení (ES) č. 1760/2000**

Nařízení (ES) č. 1760/2000	Toto nařízení
Článek 1	*Článek 108*
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Čl. 108 odst. 3 a článek 111
Článek 4	Čl. 112 písm. a), články 118, 119 a 120
*Článek 4*a	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
*Článek 4*b	Čl. 118 odst. 2 písm. e)
*Článek 4*c	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
*Článek 4*d	Čl. 118 odst. 1 písm. a)
Článek 5	Čl. 109 odst. 1 písm. a) a čl. 118 odst. 1 písm. b)
Článek 6	Čl. 110 odst. 1 písm. b), čl. 112 písm. b) a čl. 118 odst. 1 písm. c)
*Článek 6*a	Čl. 110 odst. 2
Čl. 7 odst. 1	Články 102, 106, 107 a čl. 112 písm. d)
Čl. 7 odst. 2	Čl. 118 odst. 2 písm. a)
Čl. 7 odst. 3 a 4	Čl. 102 odst. 3
Čl. 7 odst. 5	Čl. 102 odst. 4
Čl. 7 odst. 6	*Článek 106*
*Článek 9*a	Články 11 a čl. 13 odst. 2
Čl. 10 písm. a) až c)	Články 118, 119 a 120
Čl. 10 písm. d) a e)	—
Čl.10 písm. f)	*Článek 270*
Článek 11	—
Článek 12	—
Článek 13	—

Nařízení (ES) č. 1760/2000	Toto nařízení
Článek 14	—
Článek 15	—
*Článek 15*a	—
Článek 22	—
*Článek 22*a	—
*Článek 22*b	—
Článek 23	—
*Článek 23*a	—
*Článek 23*b	—
Článek 24	—
Článek 25	—

19. **Směrnice 2001/89/ES**

Směrnice 2001/89/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 18, 19, 20 a 23
Článek 4	Články 54 až 56 a 59
Článek 5	Články 60 až 63 a čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 6	Články 63 a 71
Článek 7	Články 62, 63, čl. 65 odst. 1 písm. b) a článek 67
Článek 8	*Článek 57*
Článek 9	*Článek 64*
Článek 10	Články 65 až 68
Článek 11	Články 65 až 68
Článek 12	Čl. odst. 1 písm. f), čl. 63 písm. b), čl. 65 odst. 1 písm. f), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)
Článek 13	Čl. 61 odst. 3, čl. 63 písm. d) a čl. 68 odst. 2 písm. a) a c)
Článek 14	Články 62 a 63
Článek 15	*Článek 70*
Článek 16	*Článek 70* a články 31 až 35

Směrnice 2001/89/ES	Toto nařízení
Článek 17	Články 16, čl. 17 odst. 2, čl. 54 odst. 2 a 3, čl. 58 odst. 2, čl. 61 odst. 1 písm. g) a h), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Článek 18	Články 16, 46 47, 48 a 52
Článek 19	Čl. 65 odst. 1 písm. e), články 67 a 69
Článek 20	*Článek 70*
Článek 21	—
Článek 22	Články 43 a44
Článek 23	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a článek 44
Článek 24	—
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	—
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	—
Článek 31	—
Článek 32	—

20. **Směrnice 2002/60/ES**

Směrnice 2002/60/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 18, 19, 20 a 23
Článek 4	Články 54 až 56 a 59
Článek 5	Články 60 až 63 a čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 6	Články 63 a 71
Článek 7	Články 62 a 63
Článek 8	*Článek 57*
Článek 9	*Článek 64*
Článek 10	Články 65 až 68
Článek 11	Články 65 až 68
Článek 12	Čl. 61 odst. 1 písm. f), čl. 63 písm. b), čl. 65 odst. 1 písm. f), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b)

Směrnice 2002/60/ES	Toto nařízení
Článek 13	Čl. 61 odst. 3, čl. 63 písm. d) a čl. 68 odst. 2 písm. a) a c)
Článek 14	Články 62 a 63
Článek 15	*Článek 70*
Článek 16	*Článek 70* a články 31 až 35
Čl. 17 odst. 1	Čl. 61 odst. 1 písm. f), článek 63, čl. 65 odst. 1 písm. f) a i), a čl. 67 písm. a) a d)
Čl. 17 odst. 2 a 3	Čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 18	*Článek 16*, čl. 17 odst. 2, čl. 54 odst. 2 a 3, čl. 58 odst. 2, čl. 61 odst. 1 písm. g) a h), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Článek 19	Články 16, 46 a 47
Článek 20	—
Článek 21	Články 43 a 44
Článek 22	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a článek 44
Článek 23	—
Článek 24	—
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	—
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	—

21. **Směrnice 2002/99/ES**

Směrnice 2002/99/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 166, 222 a čl. 227 písm. c) bod iv)
Článek 4	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d), g), h) a i), články 67, 166, 222, čl. 227 písm. c) bod iv) a čl. 228 odst. 1 písm. d)
Článek 5	Články 167, 168, 223, 224 a čl. 227 písm. d) bod iii)
Článek 6	—
Článek 7	Čl. 234 odst. 1 a 2

Směrnice 2002/99/ES	Toto nařízení
Článek 8	Články 230, 231 a 232
Článek 9	Články 237 a 238
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—

22. **Směrnice 2003/85/ES**

Směrnice 2003/85/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 18, 19, 20 a 23
Článek 4	Články 54 až 56
Článek 5	Čl. 55 odst. 1 písm. d), e) a odst. 2
Článek 6	Čl. 55 odst. 1 písm. f) bod i) a odst. 2, a čl. 56 písm. b)
Článek 7	Čl. 55 odst. 1 písm. f) bod ii)
Článek 8	Čl. 55 odst. 1 písm. f) a odst. 2
Článek 9	*Článek 59*
Článek 10	Články 60, 61 a 63
Článek 11	Čl. 61 odst. 1 písm. f), čl. 63 písm. b), čl. 65 odst. 1 písm. f), čl. 67 písm. b) a čl. 68 odst. 1 písm. b)
Článek 12	Čl. 65 odst. 1 písm. d), h) a i) a článek 67
Článek 13	*Článek 57*
Článek 14	Články 61 až 63
Článek 15	Články 61 až 63, 70 a čl. 71 odst. 2
Článek 16	Články 61, 62 a 63
Článek 17	*Článek 71*
Článek 18	Články 61 a 63
Článek 19	Články 62 a 63
Článek 20	*Článek 71*

Směrnice 2003/85/ES	Toto nařízení
Článek 21	Čl. 43 odst. 2 písm. d), článek 64, čl. 65 odst. 1 písm. d), h) a i) a odst. 2 a článek 67
Článek 22	Články 65 až 67
Článek 23	Články 65 až 67
Článek 24	*Článek 67* a čl. 71 odst. 1
Článek 25	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d) bod i), písm. g), h) a i) a článek 67
Článek 26	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d) bod (i), písm. g), h) a i), články 67 a 166
Článek 27	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d) bod i), písm. g), h) a i), články 67 a 166
Článek 28	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) bod iii) a článek 67
Článek 29	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) bod (ii) a článek 67
Článek 30	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) body ii) a iii) a článek 67
Článek 31	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) bod ii) a článek 67
Článek 32	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) a článek 67
Článek 33	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) bod ii) a článek 67
Článek 34	*Článek 67*, čl. 143 odst. 2, čl. 161 odst. 2 a čl. 167 odst. 1 písm. b)
Článek 35	Čl. 71 odst. 1 a 2
Článek 36	*Článek 68*
Článek 37	Články 65 až 67
Článek 38	Články 65 až 67
Článek 39	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d) bod i), písm. g), h) a i), článek 67 a 166
Článek 40	Čl. 65 odst. 1 písm. c), d) bod i), písm. g), h) a i), články 67 a 166
Článek 41	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) bod ii) a článek 67
Článek 42	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a d) a článek 67
Článek 43	*Článek 71* odst. 1
Článek 44	*Článek 68*
Článek 45	Články 64, 67 a 71
Článek 46	Články 65 a 67

Směrnice 2003/85/ES	Toto nařízení
Článek 47	Čl. 65 odst. 1 písm. h) a článek 67
Článek 48	*Článek 66*
Článek 49	Články 16, 46 a 47
Článek 50	Články 46,47 a 69
Článek 51	Články 47 a 69
Článek 52	Články 46 a 47
Článek 53	Články 46 a 47
Článek 54	Články 47, 65, 67 a čl. 69 odst. 2 a 3
Článek 55	Články 47, 65, 67, a čl. 69 odst. 2 a 3
Článek 56	*Článek 47*, čl. 67 písm. c), čl. 68 odst. 1 písm. c) a čl. 69 odst. 2 a 3
Článek 57	*Článek 47*, čl. 67 písm. c), čl. 68 odst. 1 písm. c) a čl. 69 odst. 2 a 3
Článek 58	*Článek 68*
Článek 59	Články 36, 38, 39, 40 a 68
Článek 60	Články 36, 38, 39, 40 a 68
Článek 61	Články 36, 38, 39, 40 a 68
Článek 62	*Článek 68*
Článek 63	Čl. 143 odst. 2, čl. 161 odst. 2 a čl. 167 odst. 1 písm. b)
Článek 64	Čl. 65 odst. 1 písm. c), článek 67, čl. 69 odst. 3 a článek 131
Článek 65	*Článek 16*
Článek 66	—
Článek 67	—
Článek 68	—
Článek 69	—
Článek 70	*Článek 16*
Článek 71	Čl. 54 odst. 2 a 3, čl. 58 odst. 2, čl. 61 odst. 1 písm. g) a h), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b), čl. 67 písm. c) a čl. 68 odst. 1 písm. c) a 2 písm. b)
Článek 72	*Článek 43*
Článek 73	*Článek 45*
Článek 74	Čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 75	*Článek 44*
Článek 76	Čl. 43 odst. 2 písm. d) a 44
Článek 77	*Článek 44*

Směrnice 2003/85/ES	Toto nařízení
Článek 78	Čl. 43 odst. 2 písm. d)
Článek 79	*Článek 52*
Článek 80	Články 48 a 51
Článek 81	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 82	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 83	*Článek 49*
Článek 84	Čl. 48 odst. 3 a článek 50
Článek 85	Články 70 a 71
Článek 86	*Článek 268*
Článek 87	—
Článek 88	Čl. 71 odst. 3
Článek 89	—
Článek 90	—
Článek 91	—
Článek 92	—
Článek 93	—
Článek 94	—
Článek 95	—

23. **Nařízení (ES) č. 21/2004**

Nařízení (ES) č. 21/2004	Toto nařízení
Článek 1	*Článek 108*
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 108 odst. 3
Čl. 3 odst. 2	*Článek 111*
Čl. 4 odst. 1 a 2	Čl. 113 písm. a), články 118, 119 a 120
Čl. 4 odst. 3	Čl. 118 odst. 2 písm. a)
Čl. 4 odst. 4	Čl. 118 odst. 2 písm. e)
Čl. 4 odst. 5 až 7	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
Čl. 4 odst. 8	*Článek 111*
Čl. 4 odst. 9	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
Článek 5	Články 102, 106, 107a 111

Nařízení (ES) č. 21/2004	Toto nařízení
Článek 6	Čl. 111 písm. b), čl. 113 odst. 1 písm. b) a odst. 2, čl. 118 odst. 1 písm. b) od ii), článek 119 a čl. 120 odst. 2 písm. d)
Článek 7	*Článek 101*
Čl. 8 odst. 1	Čl. 109 odst. 1 písm. b) a čl. 118 odst. 1 písm. b)
Čl. 8 odst. 2	Čl. 113 odst. 1 písm. c)
Čl. 8 odst. 3 až 5	*Článek 109* a čl. 118 odst. 1 písm. b)
Článek 9	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 10 odst. 2	Čl. 120 odst. 2 písm. c)
Článek 11	*Článek 11* a čl. 13 odst. 2
Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 12 odst. 2	*Článek 268*
Čl. 12 odst. 4 až 7	—
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—

24. **Směrnice 2004/68/ES**

Směrnice 2004/68/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 229 odst. 1 písm. a) a článek 231
Čl. 3 odst. 2	Čl. 232 odst. 1
Článek 4	Čl. 230 odst. 1
Článek 5	Čl. 230 odst. 1 a 3 a článek 231
Článek 6	Články 234 a 235
Článek 7	Čl. 229 odst. 2, čl. 234 odst. 2 písm. a), článek 235 a čl. 238 odst. 1 písm. e)
Článek 8	*Článek 234*, čl. 237 odst. 4 písm. a) a čl. 239 odst. 2 písm. a)
Článek 9	Čl. 234 odst. 2, článek 235 a čl. 237 odst. 4 písm. a)

Směrnice 2004/68/ES	Toto nařízení
Článek 10	Čl. 234 odst. 2, článek 235 a čl. 237 odst. 4 písm. a)
Článek 11	Čl. 229 odst. 1 písm. d), články 237 a 238
Článek 12	—
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—

25. **Směrnice 2005/94/ES**

Směrnice 2005/94/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	*Článek 10*
Článek 4	Články 26, 28 a 29
Článek 5	Články 18, 19, 20 a 23
Článek 6	*Článek 57*
Článek 7	Články 54 až 56
Článek 8	Čl. 55 odst. 2
Článek 9	*Článek 59*
Článek 10	Čl. 55 odst. 1 písm. e) a f) a článek 56
Článek 11	Články 61 a 63
Článek 12	Články 63 a 71
Článek 13	Články 61 a 63
Článek 14	Čl. 63 písm. a)
Článek 15	*Článek 62* a čl. 63 písm. e)
Článek 16	*Článek 64*
Článek 17	Články 65 až 67
Článek 18	Čl. 65 odst. 1 písm. a) a b) a článek 67
Článek 19	Články 65 až 67
Článek 20	Čl. 65 odst. 1 písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 21	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a i) a článek 67

Směrnice 2005/94/ES	Toto nařízení
Článek 22	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a i) a článek 67
Článek 23	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 24	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 25	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 26	Čl. 65 odst. 1 písm. c) a článek 67
Článek 27	Čl. 65 odst. 1 písm. d) bod ii) a článek 67
Článek 28	Čl. 65 odst. 1 písm. f) a čl. 67 písm. b)
Článek 29	*Článek 68*
Článek 30	Články 65 až 67
Článek 31	*Článek 68*
Článek 32	Články 65, 67 a čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 33	*Článek 67* a čl. 71 odst. 3
Článek 34	*Článek 71*
Článek 35	Články 54 a 61
Článek 36	Články 61 až 63
Článek 37	Články 61 až 63
Článek 38	Články 61, 63, 65 a 67
Článek 39	Články 61, 63 a čl. 71 odst. 2
Článek 40	Články 61, 63 a 71
Článek 41	Články 61, 63 a čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 42	*Článek 62* a čl. 63 písm. e)
Článek 43	*Článek 64*
Článek 44	Články 65 a 67
Článek 45	*Článek 68*
Článek 46	Čl. 64 odst. 4, článek 67 a čl. 71 odst. 2 a 3
Článek 47	Články 54, 55, 61, 63 a 71
Článek 48	Čl. 68 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a)
Článek 49	Čl. 61 odst. 3 a článek 68
Článek 50	*Článek 16*, čl. čl. 54 odst. 2 písm. b) a c) a odst. 3, čl. 58 odst. 2, čl. 61 odst. 1 písm. g) a h), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b), čl. 67 písm. c), čl. 68 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. b)
Článek 51	—
Článek 52	Články 46 a 47

Směrnice 2005/94/ES	Toto nařízení
Článek 53	*Článek 69*
Článek 54	Článey47, čl. 65 odst. 1 písm. e), články 67, 69 a čl. 71 odst. 3
Článek 55	*Článek 47*, čl. 65 odst. 1 písm. e), články 67, 69 a čl. 71 odst. 3
Článek 56	Články 46 a 47
Článek 57	*Článek 47*
Článek 58	Články 48 až 50
Článek 59	*Článek 52*
Článek 60	—
Článek 61	*Článek 268*
Článek 62	Články 43 a 44
Článek 63	—
Článek 64	—
Článek 65	—
Článek 66	—
Článek 67	—
Článek 68	—
Článek 69	—

26. **Směrnice 2006/88/ES**

Směrnice 2006/88/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 2* a čl. 3 odst. 2
Článek 3	*Článek 4* (částečně)
Čl. 4 odst. 1	Články 172, 173, 176 a 177
Čl. 4 odst. 2	*Článek 179*
Čl. 4 odst. 3	Čl. 185 odst. 2
Čl. 4 odst. 4	Články 172, 173, 174 a 175
Čl. 4 odst. 5	—
Článek 5	*Článek 181*
Článek 6	*Článek 185*
Článek 7	—
Článek 8	Články 186, 187, 188 a 189
Článek 9	Čl. 181 odst. 1 písm. a) bod i) a odst. 2 a 3
Článek 10	Čl. 181 odst. 1 písm. a) bod ii) a odst. 2 a 3
Článek 11	Články 191 a 204

Směrnice 2006/88/ES	Toto nařízení
Článek 12	*Článek 191*
Článek 13	*Článek 192*
Čl. 14 odst. 1 a 2	Články 208 a 211
Čl. 14 odst. 3 a 4	Články 219 a 220
Čl. 15 odst. 1 a 2	Články 196 a 197
Čl. 15 odst. 3	*Článek 193*
Čl. 15 odst. 4	Články 196, 197 a 199
Článek 16	*Článek 197*
Článek 17	*Článek 197*
Článek 18	Články 201 a 202
Článek 19	Články 201 a 202
Článek 20	*Článek 200*
Článek 21	Články 200, 203, 205 a 226
Článek 22	Čl. 229 odst. 1 písm. a)
Článek 23	Články 230 a 231
Článek 24	Čl. 229 odst. 1 písm. d) a článek 237
Článek 25	Články 234, 237 a 238
Článek 26	*Článek 18*
Článek 27	Články 19 a 20
Článek 28	Články 53 až 55 a 72 až 74
Článek 29	*Článek 57* a čl. 77 odst. 1 písm. b)
Článek 30	Články 59 a 78
Článek 31	—
Článek 32	Články 60, 61, 62 a 64
Článek 33	Články 65 až 67
Článek 34	Čl. 61 odst. 1 písm. b) a c) a článek 63
Článek 35	Čl. 61 odst. 3 a článek 63
Článek 36	—
Článek 37	*Článek 68*
Článek 38	Články 77, 79 a čl. 80 odst. 3
Článek 39	Články 79 a 80
Článek 40	*Článek 81*
Článek 41	Čl. 257 odst. 1 písm. b) a c)
Článek 42	Čl. 71 odst. 3
Článek 43	*Článek 226*

Směrnice 2006/88/ES	Toto nařízení
Článek 44	Články 27, 28, 31 a 32
Článek 45	*Článek 33*
Článek 46	Čl. 31 odst. 2
Článek 47	Články 43 a 44
Článek 48	*Článek 46* a 47
Článek 49	*Článek 36*
Článek 50	*Článek 36* a 37
Článek 51	*Článek 38*
Článek 52	*Článek 41*
Článek 53	*Článek 42*
Článek 54	—
Článek 55	—
Článek 56	—
Čl. 57 písm. a)	—
Čl. 57 písm. b)	Čl. 54 odst. 2 písm. c) a odst. 3, článek 58, čl. 61 odst. 1 písm. g) a h), čl. 63 písm. c), čl. 65 odst. 1 písm. b) a čl. 67 písm. c)
Čl. 57 písm. c)	—
Článek 58	—
Článek 59	Články 38 a 185 (částečně)
Článek 60	*Článek 268*
Článek 61	—
Článek 62	—
Článek 63	—
Článek 64	—
Článek 65	—
Článek 66	—
Článek 67	—

27. **Směrnice 2008/71/ES**

Směrnice 2008/71/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Čl. 3 odst. 1	Články 101 a111

Směrnice 2008/71/ES	Toto nařízení
Čl. 3 odst. 2	Čl. 118 odst. 2 a článek 119
Čl. 4 odst. 1	Články 102, 107 a 119
Čl. 4 odst. 2	Čl. 102 odst. 3
Čl. 5 odst. 1	Čl. 115 písm. a), čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a článek 120
Čl. 5 odst. 2	Čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 1	Čl. 115 písm. a), čl. 118 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a článek 120
Čl. 6 odst. 2	—
Článek 7	Čl. 109 odst. 1 písm. c) a odst. 2
Článek 8	Čl. 118 odst. 2 písm. e)
Článek 9	*Článek 268*
Článek 10	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Článek 13	—

28. **Směrnice 2009/156/ES**

Směrnice 2009/156/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	Články 126 a 139
Čl. 4 odst. 1	*Článek 130* a čl. 149 odst. 3
Čl. 4 odst. 2	Články 130 a 131
Čl. 4 odst. 3	*Článek 128*
Čl. 4 odst. 4	Články 114, 118 a 120
Čl. 4 odst. 5	Čl. 126 odst. 1 písm. b), články 130 a 131
Čl. 4 odst. 6	Články 31 až 35
Článek 5	Články 130 a 131
Článek 6	Články 130, 131 a čl. 144 odst. 1 písm. b)
Čl. 7 odst. 1	Čl. 126 odst. 2 a článek 133
Čl. 7 odst. 2	Články 131 a 132
Čl. 7 odst. 3	*Článek 130*, 131 a 132

Směrnice 2009/156/ES	Toto nařízení
Článek 8	Čl. 114 odst. 1 písm. c), články 118, 120 a 143 až 146
Článek 9	Články 257 až 259 (částečně)
Článek 10	—
Článek 11	—
Čl. 12 odst. 1, 2 a 3	Čl. 229 odst. 1 písm. a), články 230 a 231
Čl. 12 odst. 4	*Článek 234*
Čl. 12 odst. 5	—
Článek 13	Články 234 a 235
Článek 14	*Článek 234*
Článek 15	*Článek 234*
Článek 16	Články 234, 235 a 237
Článek 17	*Článek 234*
Článek 18	—
Čl. 19 písm. a) až c)	Články 234 a 239
Čl. 19 písm. d)	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	—
Článek 23	—
Článek 24	—

29. **Směrnice 2009/158/ES**

Směrnice 2009/158/ES	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	*Článek 4* (částečně)
Článek 3	—
Článek 4	—
Článek 5	Články 126, 130, 131, 159 a 160
Článek 6	Články 124, 126 a 159
Článek 7	*Článek 101*
Článek 8	Články 159 a 160
Článek 9	Články 130 a 131
Článek 10	Články 130, 131 a čl. 149 odst. 3 a 4
Článek 11	Články 130, 131 a čl. 149 odst. 3 a 4
Článek 12	Články 130 a 131

Směrnice 2009/158/ES	Toto nařízení
Článek 13	Články 131 a 273
Článek 14	*Článek 131*
Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Články 159 a 160
Čl. 15 odst. 1 písm. b) až d)	Články 130 a 131
Čl. 15 odst. 2	Články 31 až 35 a čl. 36 odst. 3
Čl. 15 odst. 3	*Článek 42*
Článek 16	Články 31 až 35
Článek 17	Články 36, 39 a 40
Článek 18	*Článek 117*, čl. 118 odst. 2 písm. e), čl. 122 odst. 2, články 124, 125, čl. 126 odst. 1 písm. a) a odst. 2, článek 132 a čl. 157 odst. 3
Článek 19	Články 130 a 131
Článek 20	Čl. 143 odst. 1 písm. a), články 144, 145, 149, 161 a 162
Článek 21	*Článek 139* a čl. 144 odst. 1 písm. a) a b)
Článek 22	—
Článek 23	Čl. 229 odst. 1 písm. a), články 230 a 231
Článek 24	*Článek 234*
Článek 25	*Článek 234*
Článek 26	*Článek 237*
Článek 27	—
Článek 28	Články 234, 235 a 236
Článek 29	Články 234, 235 a 239
Článek 30	*Článek 234*
Článek 31	Články 257 až 259
Článek 32	—
Článek 33	—
Článek 34	—
Článek 35	—
Článek 36	—
Článek 37	—
Článek 38	—

30. **Nařízení (EU) č. 576/2013**

Nařízení (EU) č. 576/2013	Toto nařízení
Článek 1	—

Nařízení (EU) č. 576/2013	Toto nařízení
Článek 2	Čl. 3 odst. 5 a 6 a článek 244
Článek 3	*Článek 4* (částečně)
Článek 4	Čl. 245 odst. 1
Čl. 5 odst. 1 a 2	Čl. 246 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	Čl. 3 odst. 4 až 6
Čl. 5 odst. 5	Čl. 246 odst. 3
Čl. 5 odst. 6	—
Článek 6	*Článek 247* a čl. 252 odst. 1 písm. a) a b)
Článek 7	Čl. 252 odst. 1 písm. b) a odst. 4 písm. d)
Čl. 8 odst. 1 a 3	Čl. 252 odst. 1 písm. b) a d)
Čl. 8 odst. 2	Čl. 253 odst. 1 písm. b)
Článek 9	*Článek 248* a čl. 252 odst. 1 písm. a) a b)
Článek 10	*Článek 249* a čl. 252 odst. 1 písm. a) a b)
Článek 11	Čl. 252 odst. 1 písm. b) a odst. 4 písm. d)
Článek 12	Čl. 252 odst. 1 písm. b) a odst. 4 písm. d)
Článek 13	Čl. 252 odst. 4 písm. d) a čl. 253 odst. 1 písm. d)
Článek 14	*Článek 250* a čl. 252 odst. 1 písm. a) a b)
Článek 15	Čl. 252 odst. 4 a čl. 253 odst. 1 písm. d)
Článek 16	*Článek 251*
Článek 17	Čl. 247 písm. a) a čl. 252 odst. 1 písm. a)
Článek 18	Čl. 252 odst. 1 písm. a) bod ii) a čl. 14 odst. 1 písm. b) bod iv) a odst. 2
Článek 19	*Článek 252* odst. 1 písm. a), odst. 2, odst. 3 a odst. 4 písm. a), písm. b) a písm. c)
Článek 20	*Článek 253* odst. 1 písm. c)
Článek 21	Čl. 254 písm. a) a čl. 255 odst. 1 a odst. 2 písm. b)
Článek 22	Čl. 254 písm. d)
Článek 23	Čl. 254 písm. b)
Článek 24	Čl. 254 písm. c)
Článek 25	Čl. 254 písm. a) a čl. 255 odst. 1
Článek 26	Čl. 254 písm. d)
Článek 27	Čl. 254 písm. c)

Nařízení (EU) č. 576/2013	Toto nařízení
Článek 28	Čl. 254 písm. a) a čl. 255 odst. 2 písm. a)
Článek 29	Čl. 254 písm. d)
Článek 30	Čl. 254 písm. a) a čl. 255 odst. 2 písm. a)
Článek 31	Čl. 254 písm. d)
Článek 32	Čl. 252 odst. 4 písm. e)
Článek 33	—
Článek 34	—
Článek 35	—
Článek 36	Články 257 až 262
Článek 37	*Článek 256*
Článek 38	—
Článek 39	—
Článek 40	—
Článek 41	—
Článek 42	*Článek 268*
Článek 43	—
Článek 44	—
Článek 45	—